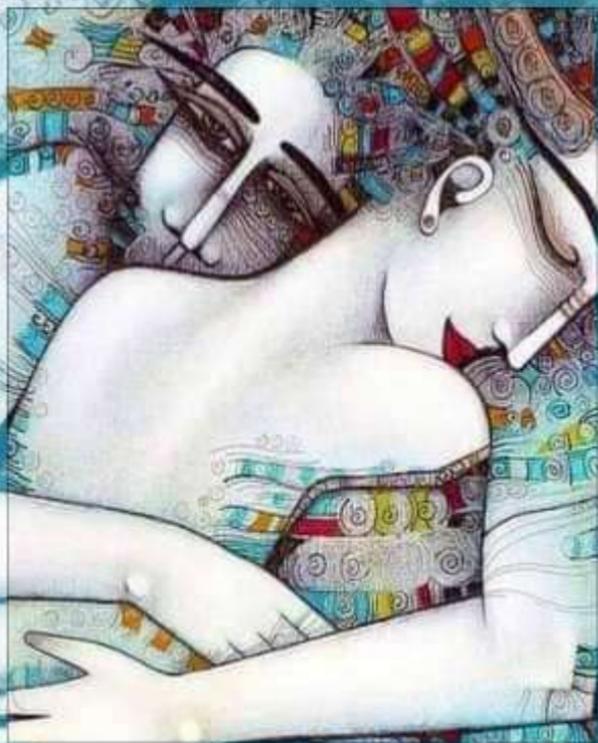

رۆمان

خانمباز

که مال سه عدی

رۆمان

خانمباز

که مال سه عدی

خانمباز که مال سعیدی

رۆمان

خانمباز

که مال سه‌عدی

هه‌ریمی کوردستان / هه‌ولیر

۲۰۱۹ ی زاینی

□

۱۴,۵ × ۲۱,۵ سم
سه عدی، که مال سه عدی
رۆمانی خانمباز / که مال سه عدی / پیداچوونه وه و رینوس: شیرزاد فهقی / ج ۱،
سلیمانی، (چاپخانهی مناره)، ۲۰۱۹.
۲۵۶ لاپه ره.

ناوی کتیب: خانمباز

بابهت: رۆمان

دانه: که مال سه عدی مستهفا

دیزاینی ناوه رۆک و بهرگ: سه رباز سیامه ند

پیتچنین: دانه ر

پیداچوونه وهی رینوس: شیرزاد فهقی

چاپخانه: مناره

چاپ: چاپی یه که م، سلیمانی ۲۰۱۹

تیراژ: ۵۰۰ دانه

له بهر یوه بهر ایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی (۳۲۹) سالی (۲۰۱۹) ی پیدراوه

مافی له چاپدانه وهی بۆ نووسه ر پارێزراره .

(شهوکهت ئەفهندی)

شهوکهت ئەفهندی پیاویکی بالا به رزی چوارشانهی به خووه بوو، هه رچه نده به ته من بوو، به لام پێیه وه دیار نه بوو. که سیکی دلتهر و به زهوق بوو، وا هه لاس و که وتی ده کرد، ده توت کوپه گه نه که ی پیشانه، چاکهت و پانتۆلیکی سپی له بهر ده کرد، ده توت به فره، هینده سپی بوو، که رۆژ لێی دها، له دووره وه ده تریسکایه وه. هه ندیک جاریش کراس و چاکه تیکی سووری له گه ل پانتۆلیکی سپی له بهر ده کرد و چه پگیك گوله باغیشی به ده ستیه وه ده گرت و له بهر دووکانه که ی له سه ر کورسیك داده نیشته.

شهوکهت ئەفهندی پیشتر له شاری رواندن مامۆستای سه ره تای بوو، دوا یی به هۆی بیروپایه سیاسییه چه پره و بییه کانی و دژایه تیکردنی پزئیمی پاشایه تی، چه ند جاریک ده گیریت و ده خریته به ندیخانه وه.

ئه و که سیکی سه ره رۆ بوو، به هۆی ئه و هه لۆیستانه یه وه، ببووه مایه ی سه ر ئیشه بو خانه واده که ی، به تایبه تی باوکه پیره په که و تووه که ی. جاریک فه رمانی گرتنی بو درده چیت، مه فره زه یه کی پۆلیس ده چنه مالیان، ده یانه وی بیگرن. که چاوی به پۆلیسه کان ده که ویت، ده مانچه توپلییه که ی باوکی ده بات و ده چیته سه ربان، له نهومی سه ره وه خۆی هه لده داته خواره وه و پاده کات.

خانمباز که مال سەعدی

یەکیک لە پۆلیسەکان بە دواى دەکەوئیت، دەیهوی بیگریت. ئەویش
فیشەکیک بە قاچی پۆلیسەکەوه دەنئیت و برینداری دەکات. پۆلیسەکە
لە تاو برینی قاچی و لە ترسی دەمانچەکەى دەستی، وازی لى دەهینئیت
و خۆی و پۆلیسەکانی تر دەگەرینەوه بئکەکەى خۆیان.

شەوکەت ئەفەندیش لە ترسی گرتن و دادگاییکردن، یاخی دەبئیت و
دەچئیتە ئەشکەوتی میگر لە دەقەرى رواندن.

شەوکەت ئەفەندی چیرۆکیکی درئیژی هەیه، ئەگەر باسی بکەین،
و هکو چیرۆکی هەزارو یەک شەوه و کەلیله و دیمەنى لئدئیت، نابریتەوه.
من دەمئیک بوو بە دواى کەسیکی وادا دەگەرپام، بیکەمە پالەوانی
سەرەکی پۆمانەکەم. وئیرای ئەوهی کە پیشتر ئەوم دەناسی، زیاتر
خۆم لئى نزیک کردەوه و پۆژانە دەچومە دووکانەکەى، چایەکم لەلای
دەخواردەوه و گوئیستی سەرگوزشتە خۆشەکانی دەبووم.

نەۆمی خوارەوهی بالاخانەیهکی کردبووه گەلەرى و دەیان پارچە
کەلوپەلى کۆنى سەرنجراکئیشی تیا داناوو. لە لایەکی گەلەرییەکەش،
سیسەمئیک و نیو تاقم قەنەفە و تەلەفزیۆنئیک و بەفرگرئیکی داناوو.
هەرچەند جاری سەردانم دەکرد، دیمەنى ئەو سیسەمە زۆر سەرنجی
پادەکئیشام، یەکەم جارم شتی وا ببینم، لە ناو دووکانئیک شوئینی
خەوتن و حەوانەوهی لى بئیت، پئیم وت: تۆ خانووئیکی گەورەت لە نزیک
ئێرە هەیه، بۆچی ئەم سیسەمەت لێرە داناوه و ناچیتە مالهوه پشوو
بدەیت؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: من که سئیکی به ته‌مه‌نم، له کاروان دابراوم، هاوسه‌ر و مندال‌ه‌کانم له دهره‌وه‌ی ولات ده‌ژین، منیش به ته‌نیا لی‌ره ژیان به سه‌رده‌به‌م. ئه‌و کۆلانه‌ی مالی ئیمه‌ی لی‌یه، مندالی بچوکی زۆرن، تا‌کو نیوه‌ی شه‌و له به‌ر دهرگا یاری ده‌که‌ن. له به‌ر ده‌نگی ئه‌وان هه‌راسان ده‌بم و ناتوانم پشوو به‌دم. ئه‌م سیسه‌مه‌م له‌گه‌ل هه‌ندیک پیدایستی ناو مال لی‌ره داناوه، ئیره بو من هه‌موو شتی‌که، به‌رۆژ دیوه‌خانه‌یه و به‌شه‌ویش شوینی هه‌وانه‌وه‌مه.

که ئه‌مه‌ی وت، پرسیاریک به‌خه‌یال‌مدا هات، وتم: مه‌به‌ستت چیه له دیوه‌خانه‌؟

وتی: له‌جیاتى له‌مال‌وه پيشوازی له‌میوانه‌کانم بکه‌م، هه‌ر لی‌ره داده‌نیشین و پیکیک مه‌شرووب و قاوه‌یه‌کی تالیش ده‌خۆینه‌وه، به‌ده‌م خواردنه‌وه‌شه‌وه یاری شه‌تره‌نج ده‌که‌ین.

شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندی، جیهانیکی سه‌یری هه‌بوو، له‌سه‌ر شه‌قامیکی گشتیدا بال‌اخانه‌که‌ی به‌کرئ گرتبوو، پری کردبوو له‌بابه‌تی سه‌رنج‌اکیش و که‌لوپه‌لی کۆن، به‌لام هه‌یج شتی‌کیشی له‌وانه نه‌ده‌فرۆشت.

زۆر جار کرپار ده‌هاتنه‌لای و مامه‌له‌یان له‌گه‌ل ده‌کرد، به‌مه‌به‌ستی کرپنی هه‌ندیک شتومه‌ک. به‌لام ئه‌و داوای نرخیکی خه‌یالی ده‌کرد، زۆر زیاتر بوو له‌نرخى راسته‌قینه‌یان، بۆیه کرپاره‌کان به‌ده‌ستی به‌تال ده‌چوونه دهره‌وه و ئه‌ویش وه‌کو پۆژان ئاسایی به‌دیار شتومه‌که‌کانی داده‌نیشت.

خانمباز که مال سه‌عدی

رۆژیک له‌لای دانیشتبووم، دوو ژن هاتنه لای، دواى ئه‌وه‌ی به‌ناو
گه‌له‌رییه‌که خولانه‌وه، به وردی سه‌یری شتومه‌که‌کانیان ده‌کرد،
سه‌ماوه‌ریکی کۆن سه‌رنجی پراکیشان، هاتنه لای شه‌وکته ئه‌فه‌ندی
پرسیاری نرخه‌که‌یان لێی کرد. شه‌وکته ئه‌فه‌ندی وتی: ئه‌و سه‌ماوه‌ره
هی سه‌رده‌می پاشای کۆره‌یه و نرخه‌که‌ی زۆره، له توانای ئیوه نییه.

ژنه‌کان له جلوه‌رگیان دیاربوو، که ده‌وله‌م‌ندو خوا پێداو بوون.
زۆر متمانه‌یان به خۆیان بوو، یه‌کێک له ژنه‌کان وتی: تۆ له خۆته‌وه
چۆن ده‌زانیت ئیمه نرخه‌که‌یمان پێده‌دریّت یان نا؟

شه‌وکته ئه‌فه‌ندی زۆر سه‌رسام بوو به قسه‌کانی، به پێکه‌نینه‌وه
وتی: ئیوه له منتان برده‌وه، چونکه له بنه‌ره‌ته‌وه من ئه‌م
شتومه‌که‌نم بۆ فرۆشتن لێره دانه‌ناوه، تا نرخیکى دیاریکراویان له
سه‌ر دابنیم. به‌لکو بۆ زه‌وق و ئاره‌زووی خۆم لێره دامناون، هه‌ر
پارچه‌یه‌ک له‌و پارچانه به سه‌د دۆلاری ئه‌مریکی نافروشم. به‌لام مادام
ئیه‌و چاوتان لێیه‌تی، وه‌کو دیارییک پیتانده‌ده‌م.

له درێژه‌ی قسه‌کانیدا وتی: ده‌زانم ئیوه خانه‌دان و خاتوون، له
جلوه‌رگه‌کانتان دیاره، وه‌کو پیم وتن، من پێویستم به پاره نییه،
تا‌کو به پاره پیتان بفروشم. بۆیه جاریکی تر دووپاتی ده‌که‌مه‌وه،
ئه‌گه‌ر چه‌زتان لێیه‌تی، ده‌توانن به خۆپایی ببیه‌ن.

دوو ژنه‌که قسه‌ی تریان نه‌کرد، لووسو باریک به بێ ده‌نگی چوونه
ده‌ره‌وه.

خانمباز که مال سهعدی

که ئەم دیمەنەم بینی، سەرم سوپما، لە دلی خۆمدا وتم (شەوکەت ئەفەندی خەلەفاو، دەنا بۆچی قسە ی وا دەکات، ئەگەر بۆ فرۆشتن نەبیّت، ئە ی بۆچی ئەم هەموو شتە جوان و نایابانە ی لە گە لەریبە کە ی نمایش کردووە).

بە هەرحال، دانم بە خۆم داگرت و لیم نەپرسی بۆچی کڕیارەکان بە دەستی بەتال پەوانە دەکەیتەو.

دەرگای بەفرگرە کە ی کردووە دوو بتل بیرە ی دەرھینا، بتلیکی لە بەر دەمی من دانا، ئەو ی تریشی بۆ خۆی داناو وتی: باش بوو کە هاتی، مەشرووب خواردنەو بە تەنیا هیچ لە زەتی نییە، با بە یە کەو بەرە بخۆینەو و میشکی خۆمان ساف بکەین.

منیش وتم: هەرچەند من مەشرووب خۆر نیم، بەلام جاروبار لە بۆنە و دانیشتنە تاییبەتییەکاندا، بتلیک تا دوو بتل بیرە بۆ خوشی دەخۆمەو.

لە بەردەم دووکانە کە ی شەوکەت ئەفەندی سوپەر مارکیتیکی لی بوو، چوومە ئەوی، هەندیک فستق و خیار و تەماتە م کړی و هاتمەو.

شەوکەت ئەفەندی کە چاری بەمە کەوت، وتی: ناکات بۆ دروستکردنی زەلاتە ئەم خیار و تەماتە یەت کړیبیّت؟

منیش وتم: پێک وایە، من ئەوئەندە ی لەزەت لە زەلاتە کە دەکەم، هەندە لە بیرە کە ی ناکەم.

وتی: لە ئەوروپا خەلک لە جیاتی ئاو بیرە دەخۆنەو، تەنانەت لەوی وا باو، دەلین بیرە خواردنەو ی ژنانە نە ک پیاو.

خانمباز که مال سه عدی

منیش وتم: ئاخر ئه وان هر له گه نجییه وه فییری خواردنه وه ده بن،
ئه وان وه کو ئیمه نین، له بهر قسه و قسه لۆکی خه لکی زۆر شتمان له
خۆمان حه رام کردووه، به تایبه تی خواردنه وه سه رخۆشکه ره کان.
هیشتان ئیمه خواردنه وه که مان ته واو نه کردبوو، ژنیکی عه ره ب،
سالوی لی کردین و بۆ لای پیشانگایه که هه لکشاو سه یری که لویه له کانی
ده کرد، ناوه ناوه ش ئاو پرۆکی له شه وکه ت ئه فه ندی ده دایه وه و له
نرخه کانی ده پرسی.

شه وکه ت ئه فه ندیش نرخیکی خه یالی پیده وت، وه ک ئه وه وابییت،
که نه یه وی ئه و شتانه بفرۆشییت.

ژنه عه ره به که ش هیه خوی تیک نه ده داو به رده وام بوو له
سه یرکردنی که لویه له کان.

دوای تۆزیک، شه وکه ت ئه فه ندی رووی تی کردم و پیی وتم: ئه م ژنه
عه ره به، پیده چی خه فه تیکی گه وره ی هه بییت، بۆیه کاته که ی به
ته ماشا کردنی ئه م شتانه به سه ر ده بات. ئه م کچه بچکۆله یه شی له گه ل
خوی هیناوه، تا کو خه لکی قسه و قسه لۆکی بۆ هه لنه به ستن.

منیش وتم: تۆ به شیوه یه کی وا قسه ده که یت، وه ک ئه وه وایه که
زۆر دلنیا بییت له قسه کانت.

وتی: هه ر له مندالییه وه، به هره یه کی وام هه یه، له دووره وه سه یری
ژن بکه م ده یناسم.

خانمباز که مال سهعدی

منیش به پیگه نینه وه پیم وت: بۆچی تهنه ژن، ئه ی پیاو
ناناسیت؟!

وتی: پیاو لای من زۆر گرینگ نییه، به لام ژن هه موو شتی که.
به هه حال، به ده م قسه کردنه وه، بیره مان ده خوارده وه، ژنه
عه ره به که ش دوا ی ئه وه ی له ته ماشا کردنی شته کان بیزار بوو، هاته
لامان و به زمانی عه ره بی مالئاوایی لی کردین و چوو ده ره وه.
منیش دوا ی ئه وه ی خوارده وه که م ته واو کرد، مالئاواییم له
شه و که ت ئه فه ندی کرد و گه رامه وه مالّه وه. به دریزایی ریگا، بیرم هه ر
لای قسه کانی شه و که ت ئه فه ندی و ژنه عه ره به که بوو، له دلّی خۆمدا
ده موت (ده بیّ خه می ئه و ژنه عه ره به چی بیّت، بۆچی شه و که ت
ئه فه ندی هیئده سه رنجی کپیاره ژنه کان ده دات، که چی هیچیشیان پیّ
نافرۆشیّت).

ئمه و ده یان بیرى سه یرو سه مه ره م به خه یالدا ده هات، زۆرم بیر
کرده وه، نه مزانی شه و که ت ئه فه ندی ئه م نهۆمه گه وره یه ی له م بالآخانه
بۆچی گرتوو وه ئه م گه له ریبه ی بۆچی کردۆته وه. له دلّی خۆمدا وتم
(ئه گه ر مه به سستی بایه خدان بیّت به که له پوور و شته فۆلکلۆری و
سه رنجراکی شه کانن ئه و ده یتوانی وه کو خه سرۆ جاف و سه ید قادر و
قادر قاچاغ، به شیکی مالّه که ی خۆی بوّ نمایش کردنی ئه و که لوپه لانه
ته رخان بکات، بیّ ئه وه ی کرّی دووکان و باج و میرانه ی شاره وانیش
بدات).

خانمباز که مال سهعدی

چەند سالیك لەمەوبەر، پێم کهوتە شاری دهۆک و چوومه مالى قادر قاجاغ، له بەر دەرگای هەوشەو تادەگاتە دیوہ خانەکەى، دەیان پارچەى سەرنجپراکیش و کۆنى سەردەمى چاخى بەردىنى و ئىمارەتەکانى سۆران و بابان و خانى لەپ زۆپىنى ریز کردبوو. هەر بەوئەندەش نەوہستابوو، لە بەرامبەر مالى خۆى خانوویكى گەورەى بە تەواوەتى تەرخان کردبوو بۆ نمایشکردنى ئەو شتە کۆن و سەرنجپراکیشانە. یەکیک لەو شتانەى که زۆر سەرنجى پراکیشام، ئەو زیندەوہرانە بوون، که ببوونە بەرد، تەمەنیان خۆى لە چەند سەد سالیك دەدا، هەر وہا هەندیک کوپە و گۆسکەى سەردەمى ئاشوورییەکان.

سەبارەت بە عەنتیکە خانەکەى سەید قادریش، چەند جاریک سەردانىم کردووہ، من و ئەو خەلکى گەرەکی سیتاقان بووین، هەر لە منداڵییەوہ یەکترى دەناسین.

ئەو شتانەى که سەید قادر لە عەنتیکە خانەکەى لە سەر پێگای کەسنەزان نمایشى کردبوون، زۆر بەیان لە بنەرەتدا، دیارییە بە نرخ و سەرنجپراکیشەکانى سەرۆکى عێراقى کۆچکردوو سەدام حوسەین بوون. دواى پووختانى پزىمى بەعس بە دەستى کەوتبوون. بریتى بوون لە گەنجینە یەکی بە نرخى میژوویى، لە دیتنیان تیر نە دەبووین.

بە هەر حال، ئەو ماوہ یە زۆر بەى پۆژەکانى حەفتە، بى ئیش و کار بووم، دەشمزانى که شەوکەت ئەفەندیش لە من بەولاوہ کەس ناچیتە

خانمباز که مال سه‌عدی

لای، بۆیه به باشم زانی خۆمی لۆ نزیك بکه‌مه‌وه و بچمه ناو ورده‌کارییه‌کانی ژیانی، بیکه‌مه‌هه‌وینی نووسینه‌وه‌ی پۆمانیک. جاری نازانم، ژیانی شه‌وکەت ئەفه‌ندی به‌ره‌و چ ئاقاریکم ده‌بات، ئەو پۆمانه‌شم چۆن ده‌ست پێده‌کات و له‌کویش کۆتایی دێت. پۆژانه‌ ده‌چوومه‌ سه‌ردانی شه‌وکەت ئەفه‌ندی و به‌یه‌که‌وه‌ باسی زۆر باب‌ه‌تمان ده‌کرد. ئەو تیکه‌لی سیاسەت ببوو، بیرو هزری چه‌پره‌وی لینینی مارکسی زال بوون به‌سه‌ر بیرکردنه‌وه‌یدا. هەر بۆیه له‌ته‌مه‌نی گه‌نجیتیدا یه‌کێک بووه‌ له‌ به‌ره‌هه‌ستکارانی پزیمی پاشایه‌تی و چه‌ند جاریکیش له‌ سه‌ر ئەم هه‌لوێستانه‌ی گه‌راوه‌. دوايش کاتیک بزاقی چه‌کداری کوردان له‌ دژی عه‌بدولکه‌ریم قاسم ده‌ست پێده‌کات، ده‌چیته‌ پال بزاقه‌که‌ له‌ شاخ.

من زیاتر مه‌به‌ستم بوو، بگه‌مه‌ شته‌ شاراوه‌کانی ژیانی سیاسیی ئەو، به‌ تاییه‌تی ئەوه‌ی په‌یوه‌نیداره‌ به‌ جوولانه‌وه‌ی چه‌کداری دژی عه‌بدولکه‌ریم قاسم، هه‌روه‌ها ئینشیقاقه‌که‌ی ئیبراهیم ئەحمەد و مام جه‌لال له‌گه‌ل مه‌لا مسته‌فای بارزانی. مه‌به‌ستم جیا‌بوونه‌وه‌ی بالی مه‌کته‌بی سیاسیی بوو له‌ پارتی دیموکراتی کوردستان.

پۆژانه‌ که‌ سه‌ردانی شه‌وکەت ئەفه‌ندیم ده‌کرد، به‌ ده‌م بیره‌ خواردنه‌وه‌، ده‌یان پرسیارم ئاراسته‌ی ئەو ده‌کرد و ئەویش به‌ دوورودرێژی وه‌لامی ده‌دامه‌وه‌.

پووداوه‌کان هینده‌ زۆر بوون، بۆ ئەوه‌ی له‌ بیرم نه‌چنه‌وه‌، کامیرایه‌کم له‌ به‌رده‌م خۆم و ئەو داده‌ناو قسه‌کانیم تۆمار ده‌کرد. که

خانمباز که مال سهعدی

دهگه پامه وه ماله وه، جاریکی تر ئه و فایله دهنگیانه م دهخستنه سهر سیدییهک و له ناو کتیبخانه که م له شوینیکی تایبته هه لمده گرتن.

پوژیک من و ئه و له گه له ریه که ی دانیشتبووین، خه ریکی تو مارکردنی قسه کانی بووم، جاریکی تر ئه و ژنه عه ره به ی که چهند پوژیک له مه و بهر له گه ل مندالیکی ساوا هاته لای، سه ری به گه له ریه که یدا گرت و به ره و ناو پیشانگا که هه لکشا.

شه وکته ئه فهندی پرووی تی کردم و وتی: چیم پی وتی، نه موت ئه م ژنه خه فه تیکی گه وره ی له هه ناودایه، بویه دیته ئیره. ئه و نه بو کرینی ئه و شتانه هاتوو و نه بو تهاشا کردنیان، به لکو به دوا ی هاوړپیهک دهگه رپیت تا کو خه می له بیر بباته وه.

منیش وتم: چۆن دهزانی؟

وتی: به ده موچاوی و جووله یه وه دیاره.

شه وکته ئه فهندی له دریزه ی قسه کانیدا وتی: دهزانی هه ندیک له و ژنانه ی دینه بازار، بو بازارکردن نایه ن، به لکو به دوا ی نییری ک دهگه رپین، شتیکیان لپی ده سته که ویت. هه ندیکی تریش، پاره ش ده دن، بو ئه وه ی له گه لیان پابویرن.

که ئه مه ی وت، سه رم سوړما، چاوه رپی قسه یه کی وه هام له شه وکته ئه فهندی نه ده کرد. پیم وت: ئه وه بوچوونی خوته، یان شتی ک دهزانی که ئیمه نایزانی ن؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: له سالانی هه‌فتاکان، برا گه‌وره‌که‌م، دووکانیکی بازرگانییه
گه‌وره‌ی له شوپریجه‌ی به‌غداد هه‌بوو، ئه‌وکات من گه‌نج بووم، هه‌شتان
ژنم نه‌هه‌ینابوو، ده‌مبینی ئه‌و ئه‌وه‌نده‌ی خه‌ریکی خانمبازییه، هه‌نده
خه‌ریکی کاری بازرگانی نییه. ده‌فته‌ریکی له‌گیرفان بوو، ناوی زۆربه‌ی
له‌شفرۆش و گه‌واده‌کانی شاری به‌غدای به‌ناونیشانه‌وه‌ تیا تۆمار
کردبوو. بۆ خۆی وه‌کو هارپوونه‌ ره‌شید ده‌ژیا، هه‌ر پۆژی له‌گه‌ل یه‌کێک
له‌و له‌شفرۆشانه‌ بوو.

منیش وتم: که‌واته‌ دووکانی بازرگانی بۆچی بوو، مادام هه‌ر
خه‌ریکی خانمبازی بوو؟

وتی: ئه‌و له‌ بنه‌رهدا، به‌لێنده‌ر بوو، کاری به‌لێنده‌ری ده‌کرد،
له‌گه‌ل زۆربه‌ی کاربه‌ده‌ستان و لێپرسراوانی داموده‌زگای ئه‌منی و
سیخوپییه‌کانی شاری به‌غداد پێککه‌وتبوو، پارهی‌ه‌کی باشی له‌م
پێگایه‌وه‌ ده‌ستده‌که‌وت. ئه‌م دووکانه‌شی به‌ ناوی کاری بازرگانی له
شوپریجه‌ بۆ زه‌وقی خۆی کردبووه، له‌ویوه‌ ئاشنایه‌تی له‌گه‌ل
له‌شفرۆشه‌کان په‌یدا ده‌کرد.

که‌ ئه‌مه‌ی وت، به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ پێم وت: ناکات تۆش لاسایی
برایه‌که‌ت بکه‌یته‌وه، بۆیه‌ ئه‌م گه‌له‌ریه‌ت کردۆته‌وه‌ و هه‌یج شتیکیش
نافرۆشیت؟

وتی: پێک ئه‌وه‌هایه، من له‌ ولاتی سویسرا ده‌ژیم و ئیستا که‌ به‌ هۆی
نه‌خۆشییه‌وه‌ خانه‌نشین کراوم و مانگانه‌ سی و پینج هه‌زار فره‌نگم بۆ
براپه‌ته‌وه، له‌ هه‌ریمی کوردستانیش دوا‌ی ئه‌وه‌ی خزمه‌تی شاخ و

خانمباز که مال سه‌عدی

شارم تیڤکه ل کرده‌وه، خانه‌نشین کراوم و مانگانه دوو ملیون و نیوم بۆ
برپاوه‌ته‌وه. کور و کچه‌کانیشم هه‌موویان مووچه‌خۆرن، پئویستییان به
من نییه، دایکیشیان له نه‌خۆشخانه‌یه‌ک له سويسرا کار ده‌کات و
پئویستی به من نییه، بۆیه ئه‌و پارهی‌یه‌ی که مانگانه لی‌ره‌و له‌وی
وه‌ریده‌گرم، بۆ زه‌وقی خۆم خه‌رجی ده‌که‌م.

منیش وتم: من ده‌زانم له دوا‌ی راپه‌رینی خه‌لکی کوردستان
کوردستانت به‌جی هیشت و چوویت هه‌نده‌ران، به‌لام من تی ناگم ئه‌و
مووچه‌یه‌ی له هه‌ریمی کوردستان بۆت برپاوه‌ته‌وه به‌رامبه‌ر چیه‌و به‌چ
سیفه‌تیڤکه وه‌ریده‌گریت؟

وتی: ئه‌ی بۆم باس نه‌کردیت، له سه‌رده‌می رژیمی پاشایه‌تی
ماوه‌یه‌ک له ریک‌خستنه‌کانی حیزبی شیوعی کارم ده‌کرد و به‌ره‌لستی
حوکمی پاشایه‌تیم ده‌کرد، دوا‌یش دوا‌ی رپووخانی رژیمی پاشایه‌تی،
که‌هه‌بدولکه‌ریم قاسم حوکمرانیی ولاتی که‌وته‌ه‌ست، ته‌قه‌م له
پۆلیسیڤکه کرد و بریندارم کرد، به‌وه‌یه‌ فه‌رمانی گیرانم بۆ ده‌رچوو،
منیش هه‌لام و خۆم نه‌دایه‌ه‌سته‌وه، له ترسی گرتن و رپاوه‌دوونان،
له حکومه‌ت یاخی بووم و چوومه ئه‌شکه‌وتی می‌رگ له ناوچه‌ی رپواندن.
دوا‌یش که ئاگا‌کانی پشده‌ر به‌رپه‌رایه‌تی مه‌لا مسته‌فا بزاقی
چه‌کدارییان له دژی عه‌بدولکه‌ریم قاسم ده‌ست پیکرد، په‌یوه‌ندیم پیوه
کردن و تا‌کو ئینشیقاقه‌که‌ی بالی مه‌کته‌بی سیاسی و جیا‌بوونه‌وه‌یان له
مه‌لا مسته‌فا له شاخ مامه‌وه، دوا‌یی چوومه ده‌ره‌وه‌ی ولات، له

خانمباز که مال سه‌عدی

ئەلمانیاى پوژئاوا مافى پەنابەرئیتیم وەرگرت، بۆ ماوہیەکی زۆر لەوئى مامەوہ تا ئەوکاتەى سەدام حوسەین ھاتە سەر حوکم و لیبووردنى گشتى دەرکرد، منیش گەرپامەوہ. دواى، لە دواى راپەرین جارێکی تر پرووم لە ھەندەران کردەوہ، بەلام ئەمجارەیان چوومە سويسرا و لەوئى مافى پەنابەرئیتیم وەرگرت.

منیش پیم وت: من ئەوہ دەزانم، نامەوئى باسى ژيانى پەنابەرئیتى خۆتم بۆ بکەیت، باسى نەینىیەکانى پشت دەرگای گەلەرکەت و پەيوەندییە سۆزدارییەکانتم بۆ بکە.

وتى: تۆ بۆچى ئەم بابەتەت ھیندە بەلاوہ گرینگە، ئەى تۆ نەتوت دەمەوئى ژيانى سياسیت تۆمار بکەم؟

منیش وتم: لە راستیدا، من ھیچ شتێک لە خانمبازى و ژيانى لە شفرۆشان نازانم، ئەگەر بەلاتەوہ ئاسایى بێت، ھەز دەکەم پڕۆژەکەمان پاش و پێش بخەین.

وتى: مەبەستت چىیە؟

وتم: جارى با واز لە گێرپانەوہ و تۆمارکردنى سەربوردە سياسیيەکان بێنن، ھەندیک باسى ژيانى خانمبازى خۆتم بۆ بکەیت؟

وتى: منیش ئەوہم پى خۆشە، چونکە لە سياسەتکردن لە دەربەدەرى و مالویرانى بەلاوہ ھیچم پى نەبرا، ئەگەر ئەقلی ئەمرۆکەم ھەبواى، بۆ یەک سەعاتیش کارى سياسیم نەدەکرد.

عەرەب و تەيەکیان ھەيە دەلى: (السياسه خساسه، تسع وتسعون للاعداد واحد للرئاسه). خوا بەزەيى پیم ھاتەوہ بە سەلامەتى لى

خانمباز که مال سه عدی

دهرچوم، هندیك له هاوړپكانم كوژان و هندیكى تریش گیران و له سیداره دران، ئیستاش که سانیکى مشه خور بهر بوومی ئوان ده خون و له کوله که ی تهریش ناویان ناهینن.

ئیمه له و قسانه دا بووین، ژنه عه ره به که پووی له شه و که ت ئه فه ندی کرد پیی وت: ماندوو بووم، ئه و نده ی له سه ر قاچه کانم بووه ستم، ده توانم توژیک له سه ر قه ره ویله که ت رابکشیم؟

ئه ویش وتی: ئیره وه ک مالی خوته، چوئن ئاسووده ده بیت، وابکه. ئه مه ی وت و پیی وتم: چیم پی ووتی، نه موت ته ماشای چاوی ژن بکه م ده زانم چی ده وی.

وتم: مه به ستت چیه؟

وتی: ئه م ژنه عه ره به ده یه وی له گه لی رابویرم، بویه له سه ر قه ره ویله که لیی راکشا.

وتم: چوئن شتی وا ده بی، دیاره ئه و هیچ حیسابیکى بو من نه کردوو، له بهر چاوی من چوئن شتی وا ده که ن؟

وتی: ئه و ئاقله و باشی لی ده زانی، که ئه م داوایه ی لی کردم، ئه و ده زانیت که ده بی تو ئیزن بده م تا کو خوم و خو ی به ته نها بمینینه وه.

وتم: ئیستا تیگه یشتم، که واته ده بی من بروم تا تو کارى خوت ده که یت.

خانمباز که مال سهعدی

وتی: به داوی لیبوردهوه، ئەمه وایه، تو ئیستا به جیمان بیله، به یانی که گه پرایتهوه، به لئنت پیدهدهم چیرۆکی ئەم ژنەت به تهواوه تی بو بگێرمهوه.

منیش ریکۆرده کهم هه لگرت و مائئاواییم له شهوکهت ئەفهندی کرد و گه پامهوه مالهوه. به دەم پێگاوه بیرم لای ئەو ژنه عه ره به بوو، له دلی خۆمدا ده موت (تو بلیی شهوکهت ئەفهندی راست بکات و ئەم ژنه عه ره به به داوی که سیك بگه پیت بو ئەوهی سیکی له گه ل بکات).

که گه پامه مالهوه، نه مزانی چۆن پارووی نان له قورگم چوو خوارهوه، بیرم هه ر له لای شهوکهت ئەفهندی بوو. له بیرى خۆمدا وتم (گه نجانی ئیمه له بی ئیش و کاری پێگای هات و نه هاتی هه نده ران ده گرنه بهر و سالانه سه دان که سیان لی ده که ویتته ناو ئاوی ده ریای ئیجه و ده بنه خۆراکی ماسییه کان، که چی که سیکی وه کو شهوکهت ئەفهندی، هه ر له بهر ئەوهی ته قهی له پۆلیس کردوو و دوو سال له و شاخانه له حکومهت یاخی بووه، مووچه یه کی زلی خانه نشینی بو ده برپیتته وه و نازانیت به چی بدات و چۆنی خه رج بکات، به پاره و سامانی ئەم میلله ته لاف لی ده دات و خانمبازی ده کات).

به هه ر حال، به رده وام بووم له سه ردانی شهوکهت ئەفهندی، به مه به سستی کۆکردنه وهی زانیاری بو نووسینه وهی پۆمانیک، پێشتر به نیازبووم پۆمانیک له سه ر ژیا نی سیاسی ئەو بنووسمه وه، به لام داوی بیروکه کهم گوپی، که زانیم ئەو که سیکی خانمبازه، برپارم دا گشت به سه رهاته خانمبازییه کانی تو مار بکه م و له نزیکه وه چاودیری بکه م و

خانمباز که مال سه عدی

بیکه مه پال هوانی رۆمانیکم له بواری خانمبازی دوور له ژبانه
سیاسییه که ی.

رۆژیک چوومه گه له ریبه که ی، بینیم فستانیکی سوور و کراسیکی
سپی بوو کینی له پشت جامخانه که ی هه لۆاسیوه و له سه ری نووسیوه
(بۆ فرۆشتن نییه، ته نها بۆ نمایشکردنه). که چاوم پیی که وت، له دلی
خۆمدا وتم (دیاره شه و که ت ئه فهندی جل و به رگی کارگه کانیش لای
خۆی نمایش ده کات و ریکلامیان بۆ ده کات. بۆیه ئه م جل و به رگانه
بوو کینی نییه ی نمایش کردووه و له سه ری نووسیوه بۆ فرۆشتن نییه.
به لام که لئی نزیك بوومه وه و دیقه تم دا، ناو نیشانی هیچ کارگه یه کم به
سه ری وه نه بیینی. پروم له شه و که ت ئه فهندی کرد و پیم وت: ئه گه ر
ئه م جل و به رگانه بۆ فرۆشتن نییه، ئه ی بۆچی لیره نمایشت کردوون؟
به پیکه نینه وه وتی: چیرۆکی ئه م جل و به رگانه درێژه، که کاتی
هات بۆت باس ده که م.

منیش وتم: بۆچی ئیستا بۆم باس ناکه ییت؟

وتی: جاری کاتی نه هاتووه، ئارام بگره، به لئینت پیده ده م کاتی
خۆی بۆت باس ده که م.

وتم: با ئه مه واز لی بیینین، بیینه وه سه ر چیرۆکی تو و ژنه
عه ره به که.

وتی: کام ژنه عه ره ب؟

خانمباز که مال سهعدی

وتم: ئەو ژنەى چەند جارێك بەخۆى و كچىكى بچكۆلانه دەهاتنە ئێرە، دواچار لە سەر قەرەوێلەكەت بە ناوى پشوو دان لى پاكشا. كە ئەمەم وت، لە قاقای پىگەننى دا وتى: پىدەچىت تۆش وەكو من كەسىكى پۆمانسى بىت و حەز لە ژن بكەيت.

وتم: جا كى هەيه حەزى لە ژن نەبىت، ئەى ئەو نەبوو قابىلى كۆرەكەى حەزەتى نووح پىغەمبەر لە سەر ژن براكەى خۆى كوشت. وتى: سىكس غەريزهيهكى بەهيزه لە مرۆفدا، ئەگەر ماوهيهك كەبتىشى بكەيت، پۆژىك دىت لە هەلسوكەوتدا رەنگ دەداتەوه.

منىش وتم: كەواتە بۆم باس بكە دواى ئەوهى ئىوهم بەجىهيشت، چىت لەگەل ژنە عەرەبهكە كرد؟

وتى: هەر زوو زانىم، ئەو ژنە لە سىكس كردن بىهش بووه، بۆيه هەلسوكەوتى وا دەكات. دواى ئەوهى كە تۆ پۆيشتت، لە دىوى ناوهوه جامخانەكەم داخست و پەردەكەشم دادايەوه و چوومه لای، لەگەلى دانىشتم.

منىش وتم: كە چوويته لای هىچى نەوت؟
وتى: سلاوى لى وەرگرتمەوه و پىى وتم (تۆ لە كەسىكى تىگەيشتوو و دونيا دىدە دەچىت، خاوهن ئەزمونىت، كەسىكى هەرزەكار نىت، بۆيه حەزم لىيه لەگەل تۆ ببمه هاوڤى).

وتم: تۆ چىت وت؟

خانمباز که مال سه عدی

وتی: دهستم بۆی درپژکرد، توند دهسته کانیم گوشی، ویستم ماچی بکه م، به چاو ئیشاره تی بۆ ئه و کچه بچکۆلانه یه کرد که له گه لی بوو، وه ک ئاماژه یه ک که له بهر ئه و ناتوانی ماچم بداتی.

منیش وتم: که واته له دهست گوشین به ولاره هیچی ترت نه کرد؟
وتی: تو چی ده لئی، چۆن له بهر مندالیک له م دهرفه ته باز ده ده م.
دهستی مندال که م گرت و له گه ل خۆم بردم بۆ سوپه ر مارکیته که ی
دراوسیمان، یه ک کیس شیرینه مهنی و بسکویتم بۆی کپی و هینامه وه
گه لهری و له گۆشه یه ک دامنا، پیم وت (تا کو ئه م شیرینه مهنی و
بسکویتانه ته واو نه که یه ت، له شوینی خۆت هه لنه ستی).

منیش وتم: به قسه ی کردیت؟

وتی: ئه مه ئیشی خۆمه، مندال زۆر نه وسنه، به مشتیک شیرینی
ده گیریت.

ئه مه ی وت و چیرۆکی خۆی و ژنه عه ره به که ی بۆ گپرامه وه وتی:
یه ک پیک قۆدگام بۆ خۆم هینا و بتلیکیش بیره م بۆ ئه و هینا، ویستی
نه یخواته وه، پیم وت (ئه گه ر به وئ هاورپی من بیت، ده بی مه شروریم
له گه ل بخۆیته وه، تا کو خوشی لی وه ربگریت و دللی خۆتم بۆ
بکه یته وه). که ئه مه م وت، دهستی بۆ بتلی بیره که درپژکرد و فرپکی
لیدا، وتی (یه که م جاره خواردنه وه ی سه رخۆشکه ر بخۆمه وه)، منیش
وتم (خه لکی له ئه وروپا له جیاتی ئا و بیره ده خۆنه وه، پیزه ی کحولی تیا
که مه، مروژ مه ست ناکات ته نها خوشی پیده به خشیت).

خانمباز که مال سه‌عدی

منیش وتم: شه‌وکەت ئەفەندی تۆ بلیتی پیشتریش بیرە ی
نەخواردبیتەوہ؟

شه‌وکەت ئەفەندی وتی: پی نەدەچوو پیشتر مەشرووبی
خواردبیتەوہ، چونکہ لەگەڵ یەکەم فردا، لە تاوی تالییەکە ی هەردوو
چاوەکانی خۆی نووقاند.

منیش وتم: ئە ی دوا یی؟

وتی: هەر خۆی یەکەم فرلیدانی زەحمەتە، دوا ی ئەو بە لایەوہ
بووہ شتیکی ئاسایی و بە دەم خواردنەوہوہ دلی خۆمان بۆ یەکتری
کردهوہ. هەر وہ کو پیشبینیم دەکرد، ئەم ژنە لە سیکسکردن بیبەش
بوو، بۆیە بە دوا ی هاوڕیپیهکی پیاو دەگه‌را، که قەرەبووی سۆزی
هاوسەرەکە ی بۆ بکاتەوہ.

منیش وتم: بۆچی هاوسەرەکە ی کۆچی دوا یی کردبوو؟

وتی: نەخیر.

وتم: ئە ی بە دەستی داعش کوژرابوو؟

وتی: دەزانی تۆ زۆر بی ئارامی، ریگە م پی نادەیت قسەکانم تەواو
بکەم، قسەکانم پی دەبریت. ئەگەر ئەو نەدە پرسیارەم لی بکەیت،
هیچت بۆ ناگیڤمەوہ، رقم لەو کەسە دەبیتەوہ قسە م پی ببریت.

کە ئەمە ی وت، داوا ی لیبووردنم لیی کرد و پیم وت: بە لینت
پیدە دەم، تا لە قسەکانت نەبیتەوہ، هیچی تر پرسیارت لی ناکەم.

ئیتەر ئەوہ بوو، شه‌وکەت ئەفەندی بەردەوام بوو لە گیڕانەوہ ی
چیرۆکی خۆی و ژنە عەرەبەکە، وتی: دوا ی ئەوہ ی بیرەکە ی

خانمباز که مال سه‌عدی

خوارده‌وه، سه‌یری چاوه‌کانیم کرد، پر بوون له سۆز و خۆشه‌ویستی،
منیش ورده ورده به دەم قسه کردنه‌وه، دەستم بۆ سینگ و
مه‌مه‌کانی درێژ کرد و توند گویشیم. که گۆی مه‌مه‌کانیم ده‌گوشی،
له خۆشییان ته‌زوو به له‌شیدا ده‌هات. دوا‌ییش زیاتر لێی چوومه
پیشه‌وه و دەم خسته ناو دەمی و لێوه‌کانیم مژی. که هه‌ستم کرد
زۆری پی خۆشه، فستانه‌که‌یم هه‌لدا‌یه‌وه و دەستم به رانه نهرم و
تۆله‌کانیدا هینا و دوا‌ییش دەستم خسته ناو کۆئەندامی میینه‌ی و
ده‌رم نه‌هینا تا ئاوی لی‌هات.

شه‌وکەت ئەفەندی به‌رده‌وام بوو له گێرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که، وتی:
ده‌توت له ژیانیدا سیکسی نه‌کردوو، زۆری پی خۆش بوو، هه‌ر چه‌ند
جاری دەستم به میتکه‌ی ده‌که‌وت، له خۆشییان هه‌لده‌به‌زیه‌وه.
ده‌توت کچیکی چوارده سالییه، ئاویکی زۆری لی‌هات.

له‌گه‌ل گێرانه‌وه‌دا، شه‌وکەت ئەفەندی خه‌یالی بۆ شوینیکی زۆر
دوور پۆیشت و هیچی تری نه‌وت.

منیش به‌ ده‌سته‌کانم شانیم ته‌کاند و پیم وت: شه‌وکەت ئەفەندی
قسه‌کانت ته‌واو نه‌کردن خه‌یالت بۆ کوی پۆیشتوو؟

که ئەمهم پیی وت، ده‌توت له خه‌ویکی قورسدا‌یه، راجله‌کی وتی:
قسه‌کانم ته‌واو کرد، ئیتر هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو، دوا‌ی ئه‌وه ده‌ستی
مندا‌له‌که‌ی گرت و پۆیشته ماله‌وه.

خانمباز که مال سه‌عدی

منیش وتم: به لَام بۆت نه گِیرامه‌وه، هاوسه‌ره‌که‌ی چی به سه‌ره‌اتووه
و نه‌میش بۆچی له سِیکس‌کردن بی‌به‌ش کراوه؟

وتی: راست ده‌که‌یت، له خۆشی سینگ و مه‌مک و مژینی لیوه‌کانی،
خۆم له بیر کرد. هاوسه‌ره‌که‌ی ژنیکی تری به‌سه‌ر هی‌ناوه و نه‌م ژنه‌ی
پشتگۆی خستووه. له‌وه‌تی ژنی هی‌ناوه‌ته‌وه، به‌لای نه‌م ژنه‌یدا
نه‌چووه. نه‌ویش هی‌شتان به‌به‌ریه‌وه ماوه و به‌ته‌مه‌ن نییه، بۆیه
حه‌زو ئاره‌زوویکی زۆری سِیکسی، له ناخیدا په‌نگی خواردۆته‌وه. ئیتر
ئه‌وه بوو، پاش ئه‌وه‌ی به‌یه‌که‌وه مه‌شروویمان خوارده‌وه، دلای خۆی
بۆ کردمه‌وه و باسی ژیانای تایبه‌تی خۆی بۆ کردم و پیی وتم (که
پیاوه‌که‌ی له‌وه‌تی ژنیکی له‌و بچووکتی هی‌ناوه، سه‌رجییی له‌گه‌ل
نه‌کردووه). له قسه‌کانی تیگه‌یشتم که حه‌زی له ده‌ستبازییه، بۆیه
ده‌م خسته ناو ده‌می و مه‌مکه‌کانیشیم گوشی، دوا‌ییش ده‌ستم خسته
ناو نه‌ندامی میینه‌ی و ده‌رم نه‌هینا تا ئاوم لیی هینا.

منیش وتم: ئه‌ی بۆچی سه‌رجیییت له‌گه‌لی نه‌کرد، خۆشتر نه‌بوو؟
وتی: ته‌مه‌نی من له ژیر هه‌شتا سالییه‌وه‌یه، ده‌میکه جنسم مردووه
و سه‌رجیییم پی ناکریت، به‌لام حه‌زیشم له دانیشتنی ژنانه و چیژیکی
زۆریش له ده‌ستبازی و ماچکردن وه‌رده‌گرم.

منیش وتم: دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌ستبازیت له‌گه‌ل کرد، هیچ پارته‌ی پیی

نه‌دا؟

خانمباز که مال سه عدى

وتى: ئەم جورە ژنانە، پىيان ناخۆشە وەكو لە شفرۆشك هەلسوكەوتيان لەگەڵ بکەیت، بۆيە پارەپىدان، بەلای ئەو کەسانەو، ئابرووچوونە.

منيش وتم: مەبەستت ئەو يە بى بەرامبەر خۆى بە دەستەو دەدات؟

وتى: واش نا، پيش ئەو يە بروات، سەرپشکم کرد لە هەلگرتنى شتیک لە گەلەرييه کە وەكو دیارى. ئەویش پۆيشته لای جانتا دەستيهکان و جانتايه کى هەلگرت.

کە وای وت، بە پیکەنینهو پیم وت: ئەو بۆيە نرخت لەسەر ئەم شتانه دانهناو و ناشتەوی بیانفرۆشیت، دیارە بۆ دیارى خانمان نمایشت کردوون.

کە ئەمەم وت، لە قاقای پیکەنینه دا وتى: تۆش کەسیکی زیره کى، خهريکه ورده ورده ئاشکرام دەکەیت و قسەم لى دەردینیت.

وتم: ببوو مەبەستم ئەو نەبوو، تۆ ئازادیت چى دەکەیت و چۆن دەژیت، بەلام بۆيە وام وت، چونکە سالانیکیە من و تۆ يه کترى دەناسین، کە چى تاكو ئیستا چاوم بە دیارییکی تۆ نەکە وتوو.

کە ئەمەم پىی وت، دەستى برد بۆ بۆینباخه کەى و لە ملی خۆى کردەو و دایه دەستم و تى: ئەم بۆینباخه جوانهش بە دیارى بۆ تۆ بییت.

خانمباز که مال ساعدی

منیش وتم: بۆ خۆت هه‌لی بگره باشتره، له جياتی ئه‌وه‌ی له‌م
گه‌له‌رییه گه‌وره‌یه شتیکم به دیاری بده‌یت، ده‌ته‌وی به‌و کۆنه
بۆینباخه‌ی ملت چاو شوپم که‌یت؟!

وتی: تۆ خراب لیم تیگه‌یشتوی، ئه‌م بۆینباخه مارکه‌یه، تۆ زۆر
خۆشه‌ویستی له‌لای من، بۆیه پیم دایت.

ئیت ئه‌وه بوو، هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی لیم عاذن نه‌بیتن لیم وه‌رگرت.

په‌یوه‌ندیم له‌گه‌ڵ شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندی به‌رده‌وام بوو، پۆژانه
ده‌چومه سه‌ردانی و هه‌ر له‌ رینگاش هه‌ندیک خیار و ته‌ماته و
چه‌ره‌زاتم ده‌کپی و له‌ لای ئه‌و ده‌مکرده‌ زه‌لاته‌. ئه‌ویش وه‌کو پۆژان
ئاسایی بتلیک بیره‌ی بۆ من ده‌هینا و په‌رداخیک قۆدگاشی بۆ خۆی
ده‌هینا.

ئیت به‌م شیوه‌یه، به‌ ده‌م خواردنه‌وه‌وه، له‌ باره‌ی
خانمبازییه‌کانیه‌وه پرسیارم لپی ده‌کرد، ئه‌ویش وه‌لامی ده‌دامه‌وه.

هه‌رچه‌ند جاری ده‌چومه‌ لای، نیوه‌ی میشکم لای فستانه‌ سوور و
جله‌ سپییه‌که‌ی بووکینیییه‌که‌ بوو، که‌ له‌ پێشه‌وه‌ی جامخانه‌که‌ی
هه‌لیواسیبوون. به‌لام نه‌مه‌ده‌وێرا پرسیارمی لێ بکه‌م، که‌ بۆچی ئه‌م دوو
پارچه‌ جله‌ ژنانه‌یه‌ی له‌ ناو ئه‌م هه‌موو شتومه‌که‌ فۆلکلۆری و
ئه‌نتیکه‌خانه‌یه‌ داناهه‌، نه‌وه‌ک لیم عاذن بیئت و هیچی تر قسه‌م بۆ
نه‌کات.

به‌ هه‌رحال، لیم پرسی شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندی ده‌توانی سه‌ره‌تای
خانمبازی خۆتم پی بلیی؟

خانمباز که مال سهعدی

وتی: ئەمە چیرۆکیکی درێژە، تازە لە گوندیکی دووری لیوای هەولێر بە مامۆستایەتی دامەزرابووم، هەزم لە کچیکی جوان و نەشمیلانەیی ئەو گوندە کردبوو، چاوەکانم خستبوو سەری، بەلام توانای داراییم کەم بوو، بۆیە بیرم لە هیئانی نەکردبوو. رۆژ هات و رۆیشت، بە زۆری ئەو کچەیان بە میرد دایە پیرەمیڕدیک، کە لە تەمەنی باوکی دەبوو. ئەو کەسەیی کە ئەو کچەیی هیئا، خیزاندار و دەولەمەند بوو، کوێخای گوندە کە بوو. هەر لە بەیانینییهوه تاكو ئیواره ئاهەنگی بۆ گێرا. زۆر لە دلم ناخۆش بوو، بەلام دەسەلاتی ئەوم نەبوو، ئەو کەسیکی ئاسایی نەبوو، کوێخای گوند بوو، پیاو کوژیشی هەبوون دەترسام کچە هەلگرم و برۆمە شوینیک، نەوێک بە دوامدا بییت و بمکوژیت.

منیش وتم: کەواتە چیرۆکی یە کەم خۆشەویستیت لێرە کۆتایی هات؟
وتی: نەخێر، کە شەو داها، شاییی و هەلپەرکی و زەماوەندی بووکیش کۆتایی هات. هەر کەس گەرایەوه مائی خۆی، منیش بە بیئ ئومیدی گەرامەوه مائی خۆم، لە سەر پشت لیئ پراکشام، بیرم هەر لای ئەو کچە بوو. درەنگی شەو تەقەیی دەرگا هات، دەنگی کەسیک هاتە گویم، لە ژێر لیئوێکانی بە ئەسپایی دەیوت (مامۆستا دەرگا کە بکەوه، ئەوه منم). منیش سەیرم پیئ هات بەم شەوه درەنگە دەبیئ کیئ بیئ، هیچ بیئیی ئەو کچەم نەدەکرد. کاتیئک دەرگا کەم کردەوه، چاوم بە کچە کەوت، بە جلو بەرگی بووکینییهوه هاتبوو لام. کە بەو شیوهیه

خانمباز که مال سهعدی

ئەوم بینی، حەپەسام، لە لایەك زۆرم پى خۆش بوو، لە لایەكى
تريشهوه زۆر ترسام نەوهك كويخا بە دوايدا بىت و هەردووكمان بە
يەكەوه ببينىت و بمانكوژىت.

شەوكت ئەفەندى، لە درىژهى قسهكانيدا وتى: پىم وت (تۆ بووكى
نوئىت، ناترسىت پياوهكەت بە دواتدا بىت و لەگەل من بتبينىت؟).
وتى (مامۆستا مەترسە، ئەو پىرەمىردە خەوى لى كەوتوو، پرخە
پرخى پۆژە پىيەك دەپۆيشت، دەتوت حەوت شەو و حەوت پۆژ
نەخەوتوو، لە حەوت بارى خەودابوو، بۆيە هاتم). پىم وت (بۆچى
جلى بووكىنىت لەبەر نەكردۆتەوه، ديارە سەرجىيىتان لەگەل يەكترى
نەكردوو؟). وتى (سەرجىيى چى، بۆچى ئەو پياوھتى تيا ماوھ تا
سەرجىيىم لەگەل بكات؟) وتم (كە پياوھتى نەماوھ، بۆچى تۆى هينا؟)
وتى (هەندىك قسەى خۆشى بۆ كردم، ويستى دەستبازىم لەگەل بكات،
داواى لى كردم كە خۆم پووت بكەمەوه و لە گەلى بخەوم، بەلام من
خۆم نەدايە دەستى و بە قسان سەرقالم كرد، تا خەوى لى كەوت،
ئىنجا خۆم دزييهوه و هاتمە لای تۆ).

شەوكت ئەفەندى لە درىژهى قسهكانيدا وتى: زۆر ترسام، ويستم
پىگرى لى بكەم و نەهيلم بىتە ژورەوه، بەلام ئەو دەستەكانى منى
لابرد و خۆى هەلكوتايە ژورەوه. منيش ناچار بووم، لەگەلى دابنىشم
و نامۆژگارى بكەم. پىم وت (پاستە تۆم خۆشويستوو و بە
جوانىيەكەشت سەرسام بووم، بەلام ئىستا تۆ مىردت كردوو و
هاوسەرى كەسىكى ترى، بۆيە بە شتىكى باشى نازانم هەلسوكەوتى وا

خانمباز که مال سه‌عدی

بکه‌یت و چیتربییته لام). که ئەمەم پیی وت، لی نه‌گه‌را قسه‌کانم ته‌واو بکه‌م، باوه‌شی پیا کردم و دەمی خسته‌ناو دەممه‌وه و ماچی کردم. منیش له‌خۆشی باوه‌شی گه‌رمی و تامی لیوه‌کانی، مه‌ست و هه‌یران بووم. ده‌توت گۆزه‌یه‌ک شه‌رابم خواردۆته‌وه، وه‌کو سه‌رخۆشم لی هات، هه‌یچ ئاگام له‌خۆم نه‌ما. ئیتر ئەوه‌بوو، ترسو له‌رز چیه‌یه، له‌بیرم چوو که ئەو هاوسه‌ری کوپخایه و ئەوه‌ی من ده‌یکه‌م یاریکردنه‌به‌ئاگر. پی‌م وت (جله‌کانت دابکه‌نه و خۆت پووت بکه‌وه، با جوانیی له‌شت ببینم) که ئەمەم پیی وت، چووه ژووری نووستن و جلی بووکینی له‌به‌ر کرده‌وه و بانگی کردم. که چووم، به‌پووتی ببینم، له‌جوانیدا ده‌توت فریشته‌یه، باوه‌شم پییدا کرد، دەم خسته‌ناو دەمی، لیوه‌کانیم مژی، هه‌ندیکیش مه‌که‌فنجانییه‌کانیم گوشی، دوايي به‌هۆش خۆم هاتمه‌وه، له‌ترسی کوپخا، له‌خۆم دوور خسته‌وه و پی‌م وت (جله‌کانت له‌به‌ر بکه‌تاكو هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ترمان نه‌کردوه، بگه‌رپوه لای هاوسه‌ره‌که‌ت)، که ئەمەم پیی وت، ده‌ستی به‌گریان کرد و پیی وتم (من تۆم خۆش ده‌وییت و ده‌مه‌وی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل تۆ بکه‌م، ناتوانم له‌گه‌ل ئەو پیره‌می‌رده ژیان به‌سه‌ر به‌م) منیش پی‌م وت (منیش تۆم خۆش ده‌وییت، به‌لام کار له‌کار ترازاه، ئیستا تۆ مولکی که‌سیکی تری، هۆشت بی‌نه‌وه سه‌رت و ئەم خۆشه‌ویستییه له‌دلت ده‌ره‌پینه و هه‌یچی تریش بۆ لای من مه‌یه، با کوپخا زیان به‌خۆت و به‌منیش

خانمباز که مال سه‌عدی

نه‌گه‌یه‌نیت، ئه‌و که‌سیکی بی‌ویژدانه، بزانی شتیک له نیوان من و تو هه‌یه، بی‌سله‌مینوه هه‌ردووکمان ده‌کوژیت و ئابروومان ده‌بات).

شه‌وکته ئه‌فه‌ندی به‌رده‌وام بوو له گێرانه‌وه‌ی چیرۆکی یه‌که‌م خوشه‌ویستییه‌که‌ی وتی: کچه‌که به ناچاری جله‌کانی له‌به‌ر کرد و به‌چاوی پر فرمیسک، به‌تووره‌یی چووه‌ده‌ره‌وه. منیش له‌ناو‌ده‌رگا‌راوه‌ستام، سه‌یریم کرد، تا‌گه‌یشته‌وه به‌ر‌ده‌رگای مالی خویان. ئینجا منیش چوومه‌ژووره‌وه و له‌سه‌ر‌قه‌ره‌ویله‌که‌م لی‌ی پراکشام، تا‌کو به‌یانی له‌خه‌یالی سینگ و مه‌که‌کانی ئه‌ودا بووم، له‌خه‌فه‌تان‌خه‌و نه‌چووه‌چاوه‌کانم.

منیش وتم: که‌واته یه‌که‌مین په‌یوه‌ندیت له‌گه‌ل ژن، په‌یوه‌ندیکی تراژیدی بووه‌؟

وتی: به‌لی‌وايه، هه‌ر بۆیه‌بریارم دا، تا‌کو له‌ژياندا ماوم جاریکی تر خوشه‌ویستی نه‌که‌م، بۆیه‌ئه‌گه‌ر ئه‌م په‌یوه‌ندییه‌مان به‌وشیوه‌یه‌کو‌تایی نه‌هاتبایه، منیش که‌سیکی خانمبازم لی‌ده‌رنه‌ده‌چوو.

وتم: چۆن؟

وتی: وه‌کو پیشتر بۆم باس کردی، پیش ئه‌وه‌ی ئه‌و ئافره‌ته‌بیته‌ناو‌ژیانم، له‌شاری پرواندز ته‌قه‌م له‌پۆلیس کرد و به‌هۆیه‌وه له‌حکومه‌ت یاخی بووم، پروم له‌شاخ کرد و ماوه‌یه‌که له‌ئه‌شکه‌وتی میگر مامه‌وه. دوا‌یی باوکم توانی ئه‌و پۆلیسه‌ی که ته‌قه‌م لی‌ی کردبوو، به‌پاره‌پازی بکات و ده‌عوایه‌که‌ی له‌دژی من پی‌بکیشیته‌وه. منیش گه‌پامه‌وه سه‌ر‌کاره‌که‌م و له‌و‌گونده‌ئاشقی ئه‌و کچه‌بووم.

خانمباز که مال سه عدی

شه وکەت ئەفەندی هەندیک راوهستا، دوایی وتی: بەلام من هەر
بەوهنده نهوهستام، بەردهوام بووم له هه‌لۆیستی سیاسیم وهک
کادیریکی سیاسی، خه‌لکی گوندم هوشیار ده‌کردهوه و له دژی
حکومهت هانم ده‌دان، ئەمه‌ش وای له موته‌سه‌ریفی لیوای هه‌ولێر کرد،
له بهر هه‌لۆیسته سیاسییه‌کانمان، من و چوارده مامۆستای تری بو
باشووری عێراق گواسته‌وه.

(پەيوەندییە سۆزدارییەکانی شەوکت ئەفەندی لە قەزای شەترە)

شەوکت ئەفەندی لە درێژەى قسەکانیدا، وتى: کاتیک بە هۆی هەلۆیستی سیاسیمانەوه، ئیمەیان گواستەوه بۆ ناسریه، ژمارەمان پانزە کەس بوو. هەندیک کوردی تریش پێش ئیمە بۆ ئەو شارە دوور خرابوونەوه، زۆربەمان گەنج و بێ ژن بووین. بە هۆی دەستپێکردنی بزاقى چەكدارى لە کوردستان لە دژی حکومەتەکەى عەبدولکەریم قاسم، هەندیک هاوالاتی ناسریهش کە ئەفسەر و سەرباز بوون، حکومەت بۆ شەپکردن لە دژی بزاقەکە بۆ شارەکانی کوردستانی گواستبوونەوه. ئیمەش لە راستیدا بۆ تۆلەکردنەوه، حەزمان دەکرد پەيوەندیی سۆزداریمان لەگەڵ ژنەکانی ئەوان هەبیت. وه لەویش خەلک هەبوو بە پارەیهکی کەم ژنی لە شەرفۆشیان بۆ دەهێناینە مالەوه. بەلام من هەر بەوهندە نەوهستام، لەگەڵ بەرپۆهەبەری ناحیهی دەوايه پێککەوتم، بۆ پڕینی قاسەى ناحیهکە و بردنی گشت پارەوپیولەکە بۆ کوردستان. منیش وتم: چۆن بویری ئەوەت کرد داوايهکی وهها ترسناک لە بەرپۆهەبەری ناحیه بکەیت ؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: من ئەو کاتە بەرپرسی حیزبیی ئەو بووم لە رێکخستنی
نهیئیی حیزبدا.

کە ئەمە ی وت، پێم وت: شەوکەت ئەفەندی، دوور لە سیاسەت با
هەر لەوێ بمیئینەوه، وەکو وت ژنی لە شفرۆشیان بۆتان دەهینا، چ
یادگارییکی خۆشتان لەگەڵ ژنی ئەوێ هەیه، بۆم باس بکە؟

وتی: لە راستیدا من بە گەنجیش لەگەڵ ژنانی بە پارە
نەبوومه‌تەوه، ئەو برادەرانی لەگەڵ من بوون، بە پارە ژنی
لە شفرۆشیان دەهینا، بەلام من لییان نزیک نەدەبوومه‌وه، چونکە لە
تەندروستی خۆم دەترسام. ژنی تر هەبوون، دوو کچ لە شەترە
هەبوون، لییان نزیک بوومه‌وه و پەيوه‌ندی سۆزداریم لەگەڵ بەستن.
ئەوانیش لە مالى خویان دەعوەتیان دەکردم و کاغەزیان بۆ دەناردم.
بەلام بە هۆی راکردنم لە شەترە و گەرانه‌وه‌م بۆ کوردستان، ئەو دوو
کچ بەختیان نەبوو، یه‌کیکیان بهینم.

منیش وتم: وەکو بیستومه شاری ناسریه شەقامیکی لێهه پێی
دەلێن (شەقامی حەبویی) دەکرێ هەندیک باسی یادگارییه‌کانتم بۆ
بکەیت لەو شەقامه؟

وتی: ئەوکاتە ی کە ئێمه دوور خرابووینه‌وه بۆ ناسریه، ئەو شارە
تەنها یه‌ک شەقامی سەرەکی لێ بوو، کە وتبووه سەر پووباری فورات،
گەنجانی ئەو شارە بۆ رابواردن پوویمان تیی دەکرد. شەقامه‌که ریزه
دووکانیکی لێ بوو، شتومه‌کیان دەفرۆشت، هەندیک عەرە بانچیش

خانمباز که مال سه‌عدی

پرته‌قالیان له سەر عەرهبانه‌کانیان دانا‌بوو، ده‌یان‌فرۆشت. هه‌ندیک له‌و
عەرهبانچییانه، له‌ پال‌ فرۆشتنی پرته‌قال، گه‌وادیشیان ده‌کرد،
دره‌ه‌می‌کمان ده‌دانی، ژنیان بۆ ده‌هینان.

منیش وتم: به‌رپۆه‌به‌ری ناحیه‌ی شه‌تره‌ که‌ که‌سیکی کورد بوو، له
پرووی حیزبیشه‌وه له‌ ژیر ده‌ستی تۆدا بوو، هیچ‌ وا‌ رپیککه‌وتوو‌ه ژنی
سۆزانی بۆ بی‌نن، تۆش به‌شدار‌ی له‌گه‌ل‌ بکه‌یت؟

وتی: به‌رپۆه‌به‌ری ناحیه، باش‌ کاتیکی هه‌بوو، خه‌لکی شه‌تره
بوو، نۆر‌جار ژنی سۆزانی بۆ ده‌هینا، ئه‌ویش داوای لی‌ ده‌کردم شه‌و
لای ب‌می‌نمه‌وه و له‌گه‌لی به‌شدار ب‌م.

منیش وتم: که‌واته‌ تۆ به‌ختیکی باش‌ت هه‌بووه‌ که‌ به‌رپرسی
حیزبیی ئه‌و به‌رپۆه‌به‌ری ناحیه‌یه‌ بوویت، به‌ هۆیه‌وه له‌گه‌ل‌ ژنه
له‌ش‌فرۆشه‌کانی ئه‌و ناحیه‌یه‌ کاتیکی خۆشت به‌سه‌ر بردوو‌ه.

وتی: ئه‌گه‌ر به‌رپرسی ئه‌ویش نه‌بوومایه، هه‌ر خۆی شه‌تره‌ ژنی
له‌ش‌فرۆشی زۆر لی‌ بوو، ئیمه‌ش مامۆستا و مووچه‌خۆری حکومه‌ت
بووین، هه‌ر کاتی‌ک ئاره‌زوومان ب‌کردبا، به‌ پاره‌یه‌کی که‌م ژنیان بۆ
ده‌هینان. به‌لام وه‌کو وتم، من له‌به‌ر ته‌ندروستی خۆم، حه‌زم نه‌ده‌کرد
له‌گه‌ل‌ هه‌موو ژنیکی له‌ش‌فرۆش ب‌خه‌وم، به‌لام ئه‌و ژنانه‌ی که‌ بۆ
به‌رپۆه‌به‌ری ناحیه‌یان ده‌هینان ژنی مالان بوون، ئه‌وان له‌گه‌ل‌ هه‌موو
که‌سیک نه‌ده‌خه‌وتن، بۆیه‌ منیش له‌گه‌لیان ده‌خه‌وتم.

زۆر‌جاریش ده‌چووینه‌ لای کاولیه‌کان، ئه‌وان قه‌ره‌ج بوون، له
ده‌ره‌وه‌ی شاری ناسریه، خپوه‌تیان هه‌ل‌ده‌دا و ئاهه‌نگیان ده‌گی‌را،

خانمباز که مال سهعدی

منیش له گهل کورده دوورخراوه کان دهچووینه لایان و کاتیکی
خۆشمان له گهل به سهر ده بردن.

منیش وتم: مه به ستت چیه له کات به سه بریدن؟

وتی: له راستیدا، ئەو کوردانه ی له گه لم بوون، کئیان له وانه به دل
بوايه، ده ستیان ده گرت و ده یان برده ناو خیمه یه کی تره وه و سیکیسی
له گهل ده کرد، به لام من ته نها ده سبازیم له گهل ده کردن و له ترسی
ته ندروستی خۆم سیکسم له گهل نه ده کردن. به لام براده ریکی کورد، له
به پرۆه به ریستی مالیه ی شه تره له گهل کورپی کاویس ناغا ئیشی ده کرد،
جاریک هاته لام وتی (چه ند ژنیک لای من هه ن، وهره با به یه که وه
له گه لیان رابویرین؟). منیش وتم (نایه م)، به لام ئەو پیدایگری کرد وتی
(تۆ گه نجیت بۆ نایه ییت)، منیش به قسه م کرد، چووم هه ندیک له گه لیان
دانیشتم، به لام سیکسم له گهل نه کردن، له دلی خۆمدا وتم (من
کادیریکی سیاسیم، چاودیریم له سه ره، له وانه یه ئەم دانیشتنه یان به
مه به ست بۆم ریکه ستبیت و ئەم ژنانه یان بۆ ئابروو بردنی من هینا بییت)
بۆیه سیکسم له گه لیان نه کرد و به جیم هیشتن.

منیش وتم: ئەو ژنانه ی که هینا بووی، کاوی بوون، یان ژنی تر

بوون؟

وتی: ژنی ناوچه یه کی باشووری عیراق بوون، له شی خۆیان
کوتابوو، به پاره گۆرانییان دهوت و سه مایان ده کرد. ئەو براده ره

خانمباز که مال سه‌عدی

کوردەشمان برپیک پارەى هەبوو، منیشى دەعوەت کردبوو وەك
میوانیکی کورد.

منیش وتم: ژنه‌کان جوان و جاحیل بوون؟

وتی: بە‌لى ژنى جاحیلیان تیا بوو، بە زۆرى بە شوو درابوون،
دواییش تە‌لاق درابوون، لە و جۆره ژنانه بوون.

منیش وتم: کەواته ئەوه‌ندهى پەيوه‌ندى بە خانمبازىيە‌كانتە‌وه
هەببیت لە ناو عێراق، تەنها ئەو چەند وێستگەى بوو، بۆم باس بکە، کە
چوویتە ئەلمانیا، لەوێ چیت کرد و پەيوه‌ندییە‌كانت لەگە‌ل ژنان چۆن
دەستى پیکرد؟

وتی: کاتیك من لە عێراق دەرچووم، سەد و سى و دوو دینارى ئەو
کاتم لە گیرفان بوو، نرخى هەر دیناریکی عێراقى سى دۆلار بوو. پاش
هە‌قده رۆژگە‌یشتە وێستگەى شە‌مە‌نده‌فەرى (لايبزك) لە ئەلمانیاى
دیموکرات. کە جانتاکەم لە شە‌مە‌نده‌فەر هی‌نایە خوارە‌وه، دە‌مویست
تە‌له‌فۆن بۆ یە‌کیك لە برادەرە‌کانم بکەم و ئاگادارى بکە‌مه‌وه کە
گە‌یشتوو‌مه‌ تە‌جى. هەر لە وێستگەى شە‌مە‌نده‌فەرە‌که، بینیم کچیک لە
دە‌ورویشتى من دە‌سوورپیتە‌وه، بە ئە‌لمانى قسەى دە‌کرد، منیش
پیکە‌نیم، زیاتر لیم نزیك کە‌وتە‌وه، حە‌زى دە‌کرد بزانی‌ت کە لە کوێ
هاتوو‌مه، منیش کە‌میك ئینگلیزیم دە‌زانى، لە‌گە‌لى دانیشتم و قسە‌مان
دە‌کرد. هی‌شتان کچە‌که نە‌رۆیشتبوو، ئە‌و برادەرە‌ى تە‌له‌فۆنم بۆى
کرد، گە‌یشتە لام، کە بینى لە‌گە‌ل کچیکى ئە‌لمانى دانیشوو‌مه و قسە
دە‌کە‌ین، پیکە‌نى وتی: (تۆ تازە گە‌یشتوویتە ئە‌لمانیا، کە چى دە‌بینم

خانمباز که مال سه عدی

ژنیکت به دست که وتووه، ئیمه چند مانگیکه لیرهین، هیچمان به دست نه که وتووه). منیش وتم (ئو بو خوی له ده ورم ده سوورپایه وه، منیش به ئینگلیزی قسه م له گه ل کرد و بووینه هاوری). ئیتر ئه وه بوو کچه که مان به جی هیشت و چووینه هۆتیل. به لام پاش ئه وه ی زه ماله ی خویندنم وه رگرت، جل و به رگی جوانم له بهر ده کرد، بایه خم به خۆم ده دا، بریک پاره شم هه بوو، ئۆتۆمبیلکی فۆکس فارگۆنیشم کری، کچیش له وی زۆر بوون، له گه لم سواری ئۆتۆمبیل ده بوون و به یه که وه رامانده بوارد. ئه وی وه کو لای خۆمان نه بوو، موشکیله ی په یدا کردنی کچانمان نه بوو.

منیش وتم: که واته بۆم باس بکه، یه که م کچ که په یوه ندی خوشه ویستی له گه ل به ستی له وی چون بوو؟

وتی: پینچ مانگ به سهر دانیشتم له ئه لمانیا تیپه ریبوو، له گه ل براده ریکی خویندکارم له کۆلیژی پزیشکی ده مخویند، ئیواره یه کی پۆژی شه ممه چووینه یانه یه کی شه وانه، سه مای تیا ده کرا، ئیمه ش خۆمان رازاند بۆوه، له به رامبه رمان میزیک هه بوو، کچیکی نازدار له به رامبه رمان بوو، له گه ل پیاویک به یه که وه دانیشتبوون. له وی نه ریت وایه ئه گه ر به وه ی له گه ل ژنیکت سه ما بکه یت، په رداخی خۆت به رز ده که یته وه، ئه گه ر ئه ویش په رداخه که ی به رز کرده وه، مانای ئه وه یه، ده یه وی سه مات له گه ل بکات. بۆیه چووینه سهر شانو و به یه که وه سه مامان کرد.

خانمباز که مال سهعدی

منیش وتم: تۆ سه مات ده زانی؟

وتی: له و ماوه یه ی که له ئە ئه لمانیا بووم، به شداری خولیکی سه ما کردنم کردبوو، بۆیه سه مایه کی باشم ده کرد.

له و خوله فییری بیست و دوو جوړ سه مای ئە وروپی ببووم، بۆیه هر زوو فییری سه ما و بادانی ئە وان بووم، له کوردستانیش له زۆربه ی شاییه کان سه رچۆپیم ده گرت. ئە و ژنه ی که سه مام له گه ل ده کرد، زۆر ریکوپیک و به ره وشت بوو، به لام لیم تی نه ده گه یشت، چونکه هیشتان به ته واوه تی فییری زمانی ئە لمانی نه بوو بووم، بۆیه کاتیك قسه م ده کرد، به ئە لمانیه که ی من پیده که نی. نه مویست بیبه م بۆ سه ر کورسیك، نه وه ک مونا فسی ئە لمانیم بۆ په یدا بیئت، داوام لیی کرد، بچینه بار بۆ خواردنه وه. چووینه بار و له ریزی پشته وه ی بار په که، له پشت میزیک دانیشتین. دوا ییش زاوا و خوشکه که یم هیئا لای خۆمان و به یه که وه دانیشتین.

منیش وتم: ئە م زازاو خوشکه ی له کوئی په یدا بوون؟

وتی: ئە وانیش هر له گه ل ئە و له یانه ی سه ما کردنه که بوون.

خوشکه که ی ئاههنگی پۆژی له دایکبونی هه بوو، به و بۆنه یه هاتبوونه یانه که، بانگم کردنه بار و پارهم لئ خه رج کردن و چه ند پیکیک ویسکیمان به یه که وه خواردنه وه. ئیتر به م شیوه یه، ئە و کچه بووه هاوړیم، له پاشان هر ئە ویشم هیئا و کچ و کورپیکیشم لیی بوو. ئیستا کچه که م ته مهنی په نجا سالانه و کور په که شم چل و شه ش سالانه.

خانمباز که مال سه‌عدی

منیش وتم: پیش ئه‌وه‌ی به فهرمی ببیته هاوسه‌رت، هیچ له‌گه‌لی
خه‌وتی؟

وتی: پیش ئه‌وه‌ی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل ئه‌و کچه بکه‌م، په‌یوه‌ندی
سۆزداریم له‌گه‌ل کچیکی تریش هه‌بوو، له‌و ماوه‌یه‌دا له‌گه‌ل
هه‌ردووکیان خه‌وتبووم، دوا‌ی حه‌وت سال له‌ په‌یوه‌ندی، کاتیک که به
فهرمی هینام، ئه‌و کچ و کورهم لئی هه‌بوو، له‌ ئاهه‌نگی گواستنه‌وه،
هه‌ردوو منداله‌کانم دیارییان به ئیمه‌ دا.

منیش وتم: ده‌توانی بۆم باس بکه‌یت، بۆچی که به‌ مندالی یه‌که‌م
سکی لیت هه‌بوو هاوسه‌رگیریت له‌گه‌ل نه‌کرد، بۆچی دوات خست تا
منداله‌کانت گه‌وره‌ بوون؟

وتی: به‌یپی نه‌ریتی ئه‌وروپا، که ئیستاش هه‌ر وایه، که تۆ کچیک
ده‌ناسی، ده‌چپته لای دایک و باوکی و پیدیان ده‌لیت (من په‌یوه‌ندیم
له‌گه‌ل کچه‌که‌ی ئیوه‌ هه‌یه) ئه‌وانیش دوا‌ی ئه‌وه‌ی دلنیا ده‌بن که
کچه‌که‌یان رازییه‌ به‌و په‌یوه‌ندییه، ئه‌وانیش رازی ده‌بن و ده‌لین
(کچه‌که‌مان ئه‌مانه‌ته لای تۆ).

منیش وتم: که‌واته بۆم باس بکه‌ تۆ چیت کرد و چۆن داوا‌ی ده‌ستی
ئه‌و کچه‌ت له‌ خانه‌واده‌که‌یان کرد؟

وتی: بئ له‌و کچه‌ی که من خوشم ده‌ویست، کور و کچیکی تریشیان
هه‌بوو، کورهم که‌یان له‌ جه‌نگی جیهانی دوهم ون بووبوو، کچه‌که‌ی
تریشیان هاوسه‌رگیری کردبوو، بۆیه حه‌زیان نه‌ده‌کرد، ئه‌و کچه‌یان زوو

خانمباز که مال سه عدی

هاوسه رگیری بکات. منیش وتم: ئەى چۆن دواتر پازى بوون کچه کهى
خۆيانت بدهنى؟

وتى: کچه که دهيوست من به باوک و دايكى بناسپنيت، باوکی پيى
وتبوو (ئەو کورپه بۆ خويندن هاتۆته ئەلمانیا، خويندن ته واو بکات،
دهگه پيته وه ولاتى خۆى، ئەوکات له گه لّ خۆى دهتبات، منیش
لیناگه پيىم تو ئيمه به جی بهيلىت و لييره برؤيت). باوکی کچه که
که سيکی شيوعى ئومه مى بوو، به لايه وه گرینگ نه بوو که من چ ئاينيك
و چ نه ته وه يه کم هه يه، بۆيه له م پوه وه لارى نه بوو، به کچه کهى خۆى
وتبوو (ئەگه ر پياوه که لييره بمينى قهيناكات، به لام مادام دهگه پيته وه
ولاتى خۆى، ئيمه پيمان ناخۆشه).

شه وکەت ئەفەندى له دريژهى قسه کانيدا وتى: رۆژنيک کچه که
کاغه زيکی بۆ ناردم، به ناوی باوکی له مالى خۆيان دهعهوتى کردم، له
کاغه زه که دا نووسى بووى (به بۆنهى له دايکبوونى کچه که م،
ئاههنگيکی خيزانى ده که ين، پيمان خۆشه تۆش وه کو هاوپييه کی ئەو
له و ئاههنگه ئاماده بيت). جاريکی تريش له ئاههنگيکی هاوشيوه دا،
چومه مالىان، دايکه کهى پيشوازی لى کردم، به لام باوکه کهى نه هاته
لام و به خيرهاتنى نه کردم. بۆيه که ئەو نامه يه م به دهست گه يشت، که
ناوی باوکی کچه کهى له سه ر بوو، دياريم برد و چومه مالىان. که
چووشم، باوکه کهى به هاتنى من دللى خۆش نه بوو، موفاجه ئە بوو بۆ
ئەو. که منیش ئەم ديمه نه م بينى، ليى توورپه بووم، پيىم وت (من
نه هاتووم کچه کهت لى بخوازم، هاتووم کچه کهت ته سلیم بکه م) به لام

خانمباز که مال سهعدی

دایکی کچه که ریگای لی گرتم و دالی دامه وه و وتی (ئیستا تو دوو مندالت له کچه که ی ئیمه ههیه، پیم خۆشه له مالی ئیمه بمینیته وه و بییت به کوری ئیمه). منیش وتم (تو نابینیت هاوسه ره که ت لیم لالوت و تو ورهیه، چون رازی ده بییت من له مالی ئیوه بمینمه وه!) وتی (تو ههقت به سه ر ئه وه نه بییت، من رازی ده که م، ئه وه ره وایه، که سیکی تو وره و تونده، چونکه پیشتر له سوپا ئه فسه ر بووه، ته نها فیری فه رمانکردنه). ئیتر له و پۆژه وه، ئه و ماله بووه مالی من، هه ر کاتیک بمویستبا، ده چووم، له وی ده خه وتم و له ده ره وه ش یه کتریمان ده بیینی و هیچ گرفتم نه بوو.

منیش وتم: پیش ئیستا وت (له هه مان کاتدا له گه ل کچیکی تریش په یوه ندیی سۆزداریم هه بوو) باسی ئه وه شمان بو بکه، له گه ل ئه و چیت کرده وه؟

وتی: ئه ویش کچیکی خویندکار بوو، ماوه یه ک بوو یه کتریمان ده ناسی، سکی له من پر بوو، هاوینی به سه ر داها ت، چوه مالی باوکی، باوکی به ریوه به ری قوتا بخانه یه ک بوو، له حیزبی شیوعی ئه لمانیش به رپرسیکی گه وره بوو. ئه وکات ده وله ت هه مووی شیوعی بوو، کچه که خه به ری بو ناردم، وتی (سکم لی ت پر بووه، ئیستاش له مالی باوکم، تو چون بیر له و بابه ته ده که یته وه؟) منیش وتم (دیمه لات). که چوومه گونده که یان، زۆر دوور بوو، دوو سی شه مه نده فه رم گوپی تا گه یشته ئه وی، باوکی له گه ل کچه که ی پیشوازییان لی کردم،

خانمباز که مال سه‌عدی

پاش نانخواردن، باوکه‌که‌ی به‌ته‌نھا له‌گه‌لم دانیشْت، وتی (کچه‌که‌م سکی له‌تۆ پر بووه، تۆ چۆن بیری لی ده‌که‌یته‌وه؟)، منیش وتم (من ژنم هه‌یه، کچه‌که‌ی تۆش ئه‌وه ده‌زانیت، که من ژنم هه‌یه و دوو مندالیشم لئی هه‌یه. سه‌باره‌ت به‌و په‌یوه‌ندییه‌ش، که له‌نیوانمان دروست بووه، ئه‌م مندالی که له‌ئه‌نجامی ئه‌م په‌یوه‌ندییه‌ی نیوانمان دروست بووه، فرپیی ده‌ده‌ین).

وتی (به‌مه‌ رازی نام، ئه‌گه‌ر منداله‌که‌ فرپیی بده‌ن، دواپی جاریکی تر کچه‌که‌ی من مندالی نابیته‌وه، بۆیه‌ لیگه‌رپیی با کچه‌که‌مان منداله‌که‌ی بییت، ئیمه‌ منداله‌که‌ گه‌وره‌ ده‌که‌ین، به‌لام ئیمه‌ ئه‌و منداله‌ به‌پییی داب و نه‌ریتی خۆمان گه‌وره‌ ده‌که‌ین). به‌لام کچه‌که‌ به‌ بریاری باوکی رازی نه‌بوو، پیداکری کرد له‌سه‌ر فرپیدانی منداله‌که‌. ئیتر ئه‌وه‌بوو، له‌گه‌ل خۆم بردمه‌ ولاتی (براغ) بردمه‌ لای کچه‌که‌ی دکتۆر مسته‌فا خۆشناو، ئه‌وکات له‌ براغ پزیشک بوو. داوای یارمه‌تیم لپی کرد، که پزیشکیکم پی بناسینیت، تاکو ئه‌و منداله‌ له‌بار بچوینین. پیم وت (ئه‌و ژنه‌ی له‌گه‌لمدایه‌، ژنی خۆمه‌، سکی پر بووه، نامانه‌وی مندالمان بییت، له‌ئه‌لمانیاش بۆمان له‌به‌ر ناچوینن بۆیه‌ هاتووین بۆ ئیره‌، که‌سیکمان پیشان بده‌یت، تاکو بۆمان فرپیی بدات).

شه‌وکات ئه‌فه‌ندی به‌رده‌وام بوو له‌ گێرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ی وتی: کچه‌که‌ی مسته‌فا خۆشناو، نه‌خۆشخانه‌یه‌کی له‌ ده‌ره‌وه‌ی براغ پیشاندام، بریک زپیم له‌گه‌ل خۆم بردبوو، که‌ چوومه‌ نه‌خۆشخانه‌که‌، زپیره‌که‌م له‌ به‌رده‌می ئه‌و پزیشکه‌ دانا که‌ چووبووینه‌ لای، پیم وت

خانمباز که مال سهعدی

(حه زده که م ئەم مندالە له بەر هاوسەرە که م ببەیت؟) وتی (من ناتوانم ئەو بە که م، چونکه مندال له بەرچواندن قە دە غە کراوه، ئە گەر ئە مە بە که م له وه زیفه که م دە رمده که ن). له بەر ئە وه ژنه که م گە یانده وه ئە لمانیا بو لای باوکی، پیم وت (ئیشه که نه کرا) دواى ماوه یه ک مندالی بوو، کوپکی بوو، ناومان لینا (کور دو ئینگۆ) ئیستا ته مە نی چل و هه شت ساله .

شه وکت ئە فه ندی که ئە م چیرۆکه ی بو گێرامه وه، بزیه ک هاته سەر لیوه کانی و له بە رده م خو یه وه به نه رمی پیده که نی.

منیش وتم: ده لئی شتیکی ترت بیر که وتۆ ته وه، وا له بەر خۆت پیده که نیت؟

وتی: ئە مه ش چیرۆکی تره .

وتم: ده توانی بۆم بگێریته وه؟

وتی: رووداویکی سه یر بوو، ئە گەر بوۆی باس بە که م، میشتکت

را ده وه ستی!

وتم: به مه راقه ت خستم، حه زم لیه بۆم بگێریته وه، چی روویدا وه؟

وتی: هه ر له براغ هاوړییه که م هه بوو، چوومه لای داواى یارمه تیم لی

کرد، که سیکم پیشان بدات، تا کو مندالە که له بەر بچوینین. ئە ویش

ناونیشانی خانمه په رستیاړیکی پیدام، وتی (جاړیک بو مندال

له بەرچواندن، چوومه ته لای ئە و خانمه په رستیاړه و بو

له بەرچواندین).

خانمباز که مال سهعدی

شه وکەت ئەفەندی کەوتە وەسفی پەرستیارە کە وتی: خانمە
پەرستیارە کە ژنیکی جوان و پیکوپیک بوو، خۆی جوان پازاندبوو،
شوقە یەکی هەبوو، کورپیکی بچووکیشی هەبوو، پیش ئەوەی من برۆمە
لای، بۆ لای دایکی ناردبوو، بە دایکی خۆی وتبوو (برادەریک دیتە لای
من دەمەوی بە تەنھا لەگەڵی بم). ئیتر بە و شەو بە یەکەوێ دانیشتین
و خواردمانەو، پیش ئەوەی چیرۆکەکە ی بۆ بگێرمەو، سیکسم
لەگەڵ کرد، دواییش پیم وت (بۆ کاریکی وا هاتومە تە لات). کە ئەمەم
پیی وت، وتی (چۆن شتی وا دەبییت، لەگەڵ هەر کچیک بخەویت و
سکی پر بکەیت، دواییش لە بەری بچوینی). بەم شیۆه یە، پازی نەبوو
منداڵە کە مان بۆ لە بەر بچوینی.

منیش وتم: هەقی بوو ئیشە کەت بۆ نە کات، تۆ بۆ لە بەر چواندنی
منداڵیک چوویتە لای ئەو، کە چی لەگەڵ ئەویش خەوتیت و سکی
ئەویشت پر کردوو.

بە پیکە نینەو وە وتی: ئەویش پیی وتم، ئەگەر چەند کەسیکی وەکو
تۆ لیڕە بن، لە ماوێ یەکی کەم، سکی هەموو ژنەکانی براغ پر دەکەن.
پیم وت: تۆ بۆت باس نە کردم، ئەو گوندە ی کە مالی کچە کە ی

لیبوو، ناوی چی بوو، هەر وەها کە وتبوو چ کانتۆنیکی ئەلمانیا؟

وتی: ئەو گوندە ناوی (شوین برون) واتە بیری جوان، لە ناو
دارستانی (تورینگ) بوو، سەر بە شارێ لایبزیک بوو، بە شەمەندە فەر و
بە پاس بۆی چووم. گوندیکی گەشتیاریی خوش بوو، کە وتبوو ناو

خانمباز که مال سهعدی

دۆلئیکه وه و چواردهورهی دارستان بوو، خه لکی بۆ گهشت پوویمان تیئی ده کرد.

منیش وتم: بۆت باس نه کردم، ئه و کچهت چۆن ناسی و چۆن ئه م په یوه ندییهت له گه ل په ییدا کرد؟

وتی: له شاری لایبیک، له دهوری گوماویک، له نزیك هۆلی ئۆپرای لایبیک، له سه ر کورسییک به رامبه ر خۆر دانیشتبوو، منیش چووم له تهنیشتی دانیشتم، گۆقاریکم به دهسته وه بوو، پیشانم دا، سه رنجیم پراکیشا بۆ بابه تیك که له گۆقاره که دا بلاوکرا بۆوه، پیم وت: ئه م وتاره باسی چی ده کات؟

شه وکات ئه فه ندی به رده وام بوو له قسه کانی، وتی: که گۆقاره که م دایه دهستی، نووسینه که ی بۆ وه رگی پاره سه ر زمانی ئینگلیزی. له راستیدا، من مه به ستم بوو بیناسم، بۆیه ئه م گۆقاره م کرده بیانوو. منیش وتم: جا توانیت به مه رامی خۆت بگه ییت و له گه ل ئه ویش بخه ویت؟

وتی: ئه و له شاری لایبیک شوقه ی خۆی هه بوو، منیش هه مبوو، هه ر دوو کمان هاتو چۆی یه کتریمان ده کرد، ئه و ده هاته لای من و منیش ده چوومه لای ئه و، ژووریککی له ژنیك به کری وه رگرتبوو، ئه و ژنه ی که له گه ل ئه ویش بوو، حه زی له رابواردن بوو، به لام خۆم لیی نه دا. منیش وتم: ئه و کچه له لایبیک چی ده کرد؟

خانمباز که مال سه عدی

وتی: له کۆلێژیک، له زمانی ئینگلیزی و فه ره نسی ده یخویند.
منیش وتم: دواى ئه وهى نه تانتوانى منداله که له بهر بچوینن
په یوه ندیتان به رده وام بوو، یان پچرا؟

وتی: دواى ئه وهى منداله که ی بوو، پوژیک چوومه سه ردانیان له
گوند، هه ندیک دیاریشم بو بردن. که چوومه لایان، منداله که خه وتبوو،
له خه وه لایانسه ند و بو یان هینام. ته مه نی نزیکه ی سالیک ده بوو،
تازه به سه ر پى که وتبوو، که چاوى به من که وت، بو باوه شم هات،
منیش له ئامیزی خو م گرت و ماچم کرد.

وتم: ناوی چیان لى نابوو؟

وتی: وه کو پیم وتی، پاش ئه وهى باوکی له دواى ناردم، که
کچه که یان بینم، که منیش نه مهینا، ئه وکات وتی (مادام تو کچه که مان
ناهییت، که ئه و منداله له دایک بوو، هه ر خو مان ناویکی لى ده نیین).
منیش پیم وت (حه زده که م ناوی لى بنین کوردو) باوکی کچه که ش وتی
(مادام تو ناهییت، بو ت نییه ناویشی لى بنییت، ئیمه ناویکی ئه لمانی
لى ده نیین). منیش وتم (ده تانه وى ناوی چى لى بنین؟) وتی (ئینگو)
منیش وتم (جا بو ناویکی ئاویتیه ی لى نه نیین؟ کوردو ئینگو). ئیتر ئه وه
بوو، رازی بوون، پاش ئه وهى که له دایک بوو، ناویان لینا (کوردو
ئینگو).

وتم: شه وکات ئه فه ندی، جاریک باسی گه شتیکی خوتت بو کردم بو
سه ر ده ریای به لئیق، ده توانی ئه ویشم بو بگپرتیه وه، بزانه له وى چیت
کردوه و له گه ل کى خه وتوویت؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: ماوه‌یه‌کی که م بوو، چووبوومه ئەلمانیا، سالی یه‌که‌م بوو، پییان وتین پرۆژه‌ی پاکیشانی بۆری ئاومان هه‌یه له ده‌ریاوه بۆ شاریک. وتیان بۆ ئەم مه‌به‌سته خه‌نده‌ق لیده‌ده‌ینن هه‌ندی‌ک کوری گه‌نجی وه‌کو ئیوه‌مان پیویسته، تراکتۆر لیبخورن، ئیشی کریکاریمان بۆ بکه‌ن له پشوو‌ی هاوین. پییان وتین (له‌وی ژووریکتان ده‌ده‌ینی بۆ خه‌وتن، هه‌ر سی ژه‌میش نانتان ده‌ده‌ینی، پاره‌شتان ده‌ده‌ینی). ئیمه‌ش چه‌ند کوردیکی عیراقی و ئیرانی، وتمان ده‌چین. ناوی خۆمان تۆمار کرد، له پشوو‌ی هاوین تکیتی شه‌مه‌نده‌فه‌ریان بۆ برین، چووینه شاره‌که. ئەو شاره ناوی (رۆستۆک) بوو، له سه‌ر ده‌ریای به‌لتیق، به‌رامبه‌ر ولاتی سوید.

شه‌وکه‌ت ئەفه‌ندی له دریژه‌ی قسه‌کانیدا وتی: له‌وی ژووریکیان داینی، بۆ به‌یانی جلی کریکارییان داینی، به‌ ئۆتۆمبیل ئیمه‌یان برده سه‌ر ده‌ریا. پرسییان (ئیه‌ چه‌ ده‌زانن؟)، به‌پیی شاره‌زایی، هه‌ر یه‌کیکیان له ئیمه له سه‌ر کاریک دانا. من و ئەو هاو‌پییانه‌ی له‌گه‌لم بوون، وتمان ئیمه تراکتۆر لیده‌خو‌رین. من و ئەو هاو‌پییه‌م که ئیستا له ژیان ماوه و له هه‌ولیر ده‌ژی، ناوی ناهینم نه‌وه‌ک بزانیته‌وه و پیی ناخۆش بیته، چووین تا‌کو ئیواره ئیشمان کرد. چه‌ند پۆژی‌ک له‌وی بووین، پۆژی‌ک پشوو‌ی هه‌فتانه بوو، پۆژی شه‌مه ئیواره، خۆم له کریکاره‌کانی تر جیا کرده‌وه، بۆ پیاسه‌کردن چومه ناو‌شار. ژنیکی جوانی به‌ژن دريژم بینی، له به‌رده‌م جامخانه‌ی دووکانیک وه‌ستابوو،

خانمباز که مال سه‌عدی

تەماشای پیلاوہ‌کانی ناو جامخانہ‌کە‌ی دەکرد. منیش لێ‌ی نزیک بوومە‌وہ، پیم‌وت: (کامە‌ لە‌و پیلاوانە‌ی ناو جامخانە‌ت پێ‌ جوانە‌؟) ئە‌ویش ئیشارە‌تی بۆ‌ جووتە‌ پیلاویک‌ کرد، وتی (من ئە‌م جووتە‌ پیلاوہ‌م پێ‌ جوانە‌). جووتە‌ پیلاوہ‌کە‌م بۆ‌ی ک‌ری پیم‌وت (حە‌ز دە‌کە‌یت بە‌یە‌کە‌وہ بچینە‌ قاوہ‌خانە‌یە‌ک، بە‌یە‌کە‌وہ قاوہ بخۆینە‌وہ؟). وتی (پیم‌باشە‌).

شە‌و کە‌ت ئە‌فە‌ندی بە‌ردە‌وام بوو لە‌ گێ‌رانیوہ و وتی: ئیتر ئە‌وہ‌بوو، چوینە‌ قاوہ‌خانە‌یە‌ک، بە‌یە‌کە‌وہ دانیشتین و قاوہ‌مان خواردە‌وہ. پیم‌وت (هاوسەرگیریت کردووە‌؟)، وتی (باوک و دایکم منیان داوہ‌تە‌ پیاویک، بە‌لام من حە‌زی لێ‌ ناکە‌م). وتم (حە‌ز دە‌کە‌ی لە‌گە‌ل من ببیتە‌ هاو‌پێ‌؟)، وتی (پیم‌خۆشە‌). وتم (ئە‌ی چۆن یە‌کتری ببینین؟)، وتی (مادام تۆ‌ لێ‌رە‌ کار دە‌کە‌یت، هەر کاتیک کاتت هە‌بوو، تە‌لە‌فۆنم بۆ‌ بکە‌، لە‌ ناو بازار یە‌کتری دە‌بینین و وە‌کو ئیستا لە‌ قاوہ‌خانە‌یە‌ک بە‌یە‌کە‌وہ دادە‌نیشین و بە‌ دە‌م قاوہ‌ خواردنە‌وہ‌و لە‌گە‌ل یە‌ک قسە‌ دە‌کە‌ین).

شە‌و کە‌ت ئە‌فە‌ندی بە‌ پیکە‌نینە‌وہ وتی: بە‌م شیوہ‌یە‌ لە‌گە‌ل ئە‌ویش بوومە‌ هاو‌پێ‌، ئە‌و ماوہ‌یە‌ی لە‌و شارە‌ مامە‌وہ، لە‌ پۆ‌ژانی پشووی هە‌فتە‌دا، تە‌لە‌فۆنم بۆ‌ی دە‌کرد و بە‌ یە‌کە‌وہ لە‌ ناو شار پیاسە‌مان دە‌کرد، هە‌ندیک جاریش کە‌ هاوسەرە‌کە‌ی لە‌وێ‌ نە‌با، منی دە‌بردە‌ ماڵە‌وہ‌و لە‌گە‌لی دە‌خە‌وتم.

وتم: شە‌و کە‌ت ئە‌فە‌ندی تۆ‌ چیت کردووە‌، بە‌ ژنیک و دووان نە‌وہ‌ستاویت، ئە‌و خانمە‌ پەرستیارە‌ی ولاتی براغ باش تو‌ی ناسیوہ کە

خانمباز که مال سه‌عدی

پیی وتبوویت (ئه‌گەر چه‌ند که سئیکی وه‌کو توۆ لیڤره‌بن، زگی هه‌موو ژنانی براغ پیر ده‌که‌ن).

که ئه‌مه‌م وت، له قاقای پیکه‌نینی دا، وتی: ئی‌مه له کوردستان، له به‌ر سیاسه‌تکردن، خوومان له پۆمانسییه‌ت بی‌به‌ش کرد، ئه‌و کاته‌ی که له کوردستان بووم، نیشتمانم له خووم ماره‌ کردبوو، ته‌نانه‌ت بیرم له ژن هینانیش نه‌ده‌کرده‌وه، به‌لام که پۆیشتمه ئه‌لمانیا و چاوم به‌ کچه‌ جوانه‌کانی ئه‌وی که‌وتن له بینینیان تی‌ر نه‌ده‌بووم، بۆیه له‌گه‌ل ژوریان هاو‌پیم کرد و له‌گه‌ل ژۆربه‌شیان خه‌وتم.

شه‌وه‌کته ئه‌فه‌ندی له درێژ‌ه‌ی قسه‌کانیدا وتی: سالی ۱۹۷۸ بوو، له پشوو‌ی هاوین، له شاری (ریستۆک) به‌گه‌رفانیکی پیر‌گه‌ر‌اینه‌وه شاری به‌رلین. کورپی خوشکێکم له شارۆچکه‌یه‌کی نزیك به‌رلین داده‌نیشته، به‌یه‌که‌وه چووینه شاریک، کاتی خووی دوا‌ی کۆتاییهاتنی جه‌نگی جیهانی دووهم، هاو‌په‌یمانان (ئه‌م‌ریکا و به‌ریتانیا و پروسیا) سه‌رۆکه‌کانیان وه‌کو هاو‌په‌یمان ئیمزایان کردووه. له‌وی له هۆتیلێک ژوووریکمان گرت، هۆتیله‌که زۆر خووش بوو. که شه‌و داها‌ت چووینه با‌ری هۆتیله‌که، کۆتایی هه‌فته بوو، ئه‌وانه‌ی ها‌تبوونه با‌ره‌که، له‌وی سه‌مایان ده‌کرد. ژنی به‌ته‌نیا که‌م بوون، ئی‌مه‌ش له با‌ر دانیشته‌ن، پیاوێک له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی خووی دانیشته‌بوون، ده‌یانخوارده‌وه و له‌گه‌ل یه‌کتری قسه‌یان ده‌کرد. پاش ماوه‌یه‌ک، پیاوه‌که پۆیشته لای ژنیکی تر و ده‌ستی گرت، بر‌دییه سه‌ر شانۆ و سه‌مای له‌گه‌ل ده‌کرد. منیش ته‌ماشایه‌کی ژنی

خانمباز که مال سه‌عدی

پیاوه‌که‌م کردو په‌رداخه‌که‌م بوی به‌رز کرده‌وه، ئه‌ویش وه‌لامی دامه‌وه و وه‌کو من په‌رداخه‌که‌ی خوی به‌رز کرده‌وه. ئیتر ئه‌وه بوو، منیش چوومه لای، ده‌ستیم گرت و بردم بۆ سه‌ماکردن. به‌ماوه‌یه‌کی کورت، له‌یه‌کتری تیگه‌یشتین، شوینی سه‌ماکردنه‌که‌مان به‌جیه‌یشتن بردمه ژووره‌که‌ی خۆم له‌هۆتیل، سیکسم له‌گه‌ل کرد و به‌خیرایی گه‌راینه‌وه بار. پیاوه‌که‌ی چاوی لیی ده‌گیرا، ته‌نگاو ببوو، له‌ئیداره‌ی باره‌که‌ی پرسیبوو، وتبویان نه‌مانبینیوه. جا که ئه‌وی له‌گه‌ل من بینی، لیی پرسى (له‌کوی بوویت؟)، وتی (له‌گه‌ل ئه‌و پیاوه‌بووم). دواى ئه‌وه هه‌ندیک وه‌سفی منى بۆ کرد و پیی وت (ئه‌م پیاوه‌خه‌لکی عیراقه، قسه‌ی زۆر خوشه)، که وای وت، ئه‌ویش خوی پی ناساندم، یه‌کتریمان ناسی و به‌یه‌که‌وه دانیشتین و به‌ده‌م خواردنه‌وه‌وه هه‌ندیک قسه‌مان کرد. منیش پیم وت (تۆ که چوویته شوینی سه‌ماکردن، ئیمه‌ش چووینه باخچه‌یه‌کی دهره‌وه‌ی هۆتیل و جگاره‌یه‌که‌مان کیشا و به‌یه‌که‌وه هه‌ندیک پیاسه‌مان کرد)، وتی (سوپاست ده‌که‌م، که له‌غیابی من، بایه‌خت به‌ژنه‌که‌م داوه و نه‌ته‌یشتوو هه‌ست به‌ته‌نیایی بکات).

کاتی که شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندی سه‌برده‌ه پۆمانسییه‌کانی خوی له‌ئه‌وروپا بۆ ده‌گیرامه‌وه، بیرم هه‌ر لای ئه‌و فستانه‌ سووره و جله‌ سپییه‌ی بووکینییه‌ بوو، که له‌پیش جامخانه‌ی گه‌له‌رییه‌که‌ی هه‌لیواسیبوو. زۆرم مه‌راق بوو، ئه‌م جله‌ ژنانه‌یه‌ی بۆچی له‌گه‌له‌رییه‌که‌ی هه‌لیواسیوه. پووم تی کرد و پیم وت: شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندی، هه‌ر چه‌ند

خانمباز که مال سه عدى
جارى ديمه گه له رييه که ت و چاوم به و فستانه سووره و جله سپيه
ژنانه يه ده که وى، سه رنجم راده کيشيت و ده يان پرسى ارم لا دروست
ده کات.

که ئه مه م وت، به پيکه نينه وه وتى: تو چوني تيده گه يت؟
منيش وتم: من هيچى تينا گه م.

وتى: ئه ي تو نالتي بينيني ئه م جلانه ده يان پرسى اريان لا دروست
کردومه؟

وتم: به لي وايه.

وتى: تو يه کيک له و پرسى ارا نه م پي بلي، که له ناخت بيري لي
ده که يته وه.

وتم: له دلي خومدا ده ليم (ده بي ئه م جلانه، جلى بووکيني
هاوسه ره ئه لمانيه که ت بيت، که يه که م هاوسه رت بو له ژيانندا؟).

وتى: تو زور دوور رويشتووى. ئه م جلانه چ په يوه نديکيان به و
ژنه مه وه هه يه؟

وتم: ئه ي به چ بونه يه که لي ره هه لتواسيون؟

وتى: ئه مه ش چيرۆکيکي تره، له وه تى گه رومه ته وه ئه وروپا و له
سويسرا نيشته جي بوومه، سالانه بو گه شتکردن ده چمه چه ند ولاتيک.

تا کو ئيستا ده يان ولاتم بينيوه، يه کيک له و ولاتانه، ئيرانه. براده ريکم
دادوه ريکي به ته مه نه، پي وتم (با به يه که وه بو ولاتيک گه شت بکه ين و

جه ويک بگورين)، منيش وتم (باچينه ئيران، باکووره که ي سروشتيکي

خانمباز که مال سه عدی

جوان و پرهنگینی هیه)، وتی (باشه، منیش نه مبینوه). ئیتر
ئوه بوو، تکیتی فرۆکه مان بری و له تاران هاتینه خواری. کاتی خو
تارانم بینیبوو، پم وت (لیره نامینیه وه، دهچینه باکووری ئیران بو
سه ر ده ریای قه زوین)، وتی (باشه چونت پی باشه با واییت).
ته کسیتی گرت و چووینه ته رمینالی گشتی تاران، له وی لاماندایه
نوسینگه یه ک، وتم (ئیمه له عیراقه وه هاتووین، ئوتومبیلایکمان به
شوفیره وه ده وی، به و مه رجه زمانی ئینگلیزی یان عه ره بی یان کوردی
بزانییت). له پیشان که سمان به و مواسه فاتانه به ده ست نه که وت، ئه و
شوفیرانه ی که بویان ده هیناین، فارسی زان بوون، ده یانوت (فارسی
نه میداری؟ منیش ده موت فارسی نه میدار، عه ره بی، کوردی، پروسسی،
ئه لمانی، میداری). که زانیان شوفیری فارسمان ناوییت، زیاتر خویان
ماند و کرد و شوفیریکیان بو هیناین، عه ره بی و کوردی ده زانی، به
ئه سل خه لکی خانه قین بوو. پیم وت (بو هر پوژیک که له گه لمان
ده بییت، چه ندت پاره ده وی؟)، وتی (ئیه ده تانه وی بچه چ شاریک له
باکووری ئیران؟)، منیش وتم (ده مانه وی بچینه شاری جالووس، به
شه و له و شاره ده مینیه وه و به پوژیش دهچینه شاریکی تری سه ر
ده ریای قه زوین، پیی ده لاین پامسه ر). ئیتر ئه وه بوو ریککه وتین، پوژی
به هه شتا دۆلار له گه لمان بییت.

شه و که ت ئه فه ندی له دریزه ی قسه کانیدا وتی: ئه م پیاوه بو ئیمه
ویرای ئه وه ی شوفیر بوو، له هه مان کاتدا وه رگیپر و ده لیلی سیاحیش
بوو بو ئیمه . که چووینه جالووس، شه ویک له وی ماینه وه، بو پوژی

خانمباز که مال سهعدی

دوایی چووینه شاری رامسەر. به دریژایی ریگا، کوری گهنج دههاتنه
سهەر ریگا که مان، دهیانوت (ویلا) وهک ئاماژیهک بو ئه وه که ئایا
قیلامان بو کری دهوی.

منیش وتم: شه وکته ئه فهندی و ابزانم تو له بیرت چوو، من چ
پرسیاریکم لی کردی؟ خه ریکه بابه ته که بو لایه کی تر ده بهیت؟
وتی: عه بیی تو ئه وه یه، زور بی سه بر و بی ته حه مولی، نازانم چۆن
تو نو مانگ و نو روژ له زگی دایکت هه وایته وه؟!

منیش وتم: ناهه قم نییه، که ئه م پرسیارهت لی بکه م، من پرسیار
ئه وه م لی کردی، ئایا نهینیی هه لواسینی ئه م فستان و جله بوو کینییه
چییه، که چی تو باسی باکووری ئیرانم بو ده که هیت.
وتی: ئاخو ئه م جلانه په یوه ندییان به و گه شته وه هه یه.

وتم: چۆن؟

وتی: تو ته نها گوئی بگره و هیه م لئی، ئه و جا ده زانیت په یوه ندییان
به و گه شته وه چییه.

شه وکته ئه فهندی به رده وام بوو له گیزانه وهی گه شته که ی بو
باکووری ئیران، وتی: له شاری رامسەر یه کیک له و قیلا یانه مان به کری
گرت، له نزیک سه نته ری شاره که بوو. خانوو یکی دوو نهومی بوو،
که سانی تر نهومی خواره وه یان به کری گرت بوو، ئیمه ش نهومی
سه ره وه مان به کری گرت. باخچه یه کی خوشی هه بوو، له وی ماینه وه.
ئه و دادوهره ی که له گه ل من بوو، ته مه نی نزیکه ی شه ست سال ده بوو،

خانمباز که مال سه‌عدی

به‌لام پیاویکی لاواز و پره‌قه‌له بوو، جگه‌ره‌ی زۆر ده‌کیشا، کۆخه‌ی زۆر بوو، که‌میک پوله‌کیش بوو، له پاره خه‌رجکردن ئاسان نه‌بوو، زۆر حیسابی پاره‌ی ده‌کرد. شه‌و له‌و قیلایه بووین، بۆ پۆژی دووه‌م، پیم وت (له هه‌ولێر زۆر قسه‌مان به‌یه‌که‌وه کردووه، لێره‌ش ئه‌گه‌ر هه‌ر قسه بکه‌ین، قسه‌کانمان دووباره ده‌بنه‌وه و بیزار ده‌بین، رای تو چییه ئه‌گه‌ر ئیمه هه‌ندیك ژن په‌یدا بکه‌ین، به‌لای که‌می له‌گه‌لمان دابنیشن و به‌یه‌که‌وه مه‌شرووب بخۆینه‌وه‌و قسه‌ی خۆشمان بۆ بکه‌ن؟)، وتی (جا چۆن لێره ژن په‌یدا بکه‌ین؟)، وتم (ئیمه په‌یدای ناکه‌ین، داوا له‌م شوفیره ده‌که‌ین، ئه‌و بۆمان په‌یدا ده‌کات).

شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندی له درێژه‌ی قسه‌کانیدا وتی: بانگی شوفیره‌که‌م کرد، پیم وت (هه‌ندیك مه‌شروویمان بۆ په‌یدا بکه) وتی (چیت ده‌وی) وتم (قۆدگا) وتی (چه‌ند بوتل؟) وتم (سی بوتل). شوفیره‌که‌ پۆیشت، خواردنه‌وه‌که‌ی بۆ ئیمه په‌یدا کرد و هاته‌وه. پیم وت (ژنیشمان بۆ په‌یدا بکه) وتی (چ جۆره ژنیکت ده‌وی؟) وتم (ژنیکم ده‌وی درێژ بیته، یه‌کێک له‌و زمانانه، ئینگلیزی، کوردی، عه‌ره‌بی بزانیته، تاکو لێی حالێ بین). هه‌روه‌ها پیم وت (ئه‌م براده‌ره‌ش که له‌گه‌لمه، لێی بپرسه، ئه‌گه‌ر ژنی ده‌وی ژنیکیش بۆ ئه‌و بینه). پیم ئه‌وه‌ی شوفیره‌که‌ بپروت پیم وت (ئه‌گه‌ر قسه‌ت له‌گه‌ل ژنه‌که‌ کرد، پیم بلی ئه‌و پیاوه‌ی تو‌ی بۆ ده‌به‌م پیره‌و به‌ته‌مه‌نه، له‌ رووی سی‌کسیشه‌وه لیکه‌وتوو و توانای سی‌کسکردنی نییه، ته‌نیا بۆ دانیشن و خواردن و خواردنه‌وه ده‌یه‌وی له‌گه‌لت بیته). شوفیره‌که‌ش وتی (تۆ سی‌کسی له‌گه‌ل بکه‌یت یان

خانمباز که مال سهعدی

نەیکەیت، ئەو پارەى خۆى ھەر وەردەگریت (من کیشەى پارەم نییە، ھەقى خۆى بە زیادەوہ دەدەمى). ئیتەر ئەوہ بوو، لەپیش من تەلەفۆنى بۆ ژنیك کرد، پىوت (ئاغایەك لە باشوورى کوردستانەوہ ھاتووە، پیاویكى ماقوولە و وایە و وایە، داوا دەکات تۆ بىت بۆ ئیرو چەند شەوئیک لەگەلى بمینیتەوہ). ژنەكە خەلکى شارى رەشت بوو، كە دەكەوئیتە نیوان تاران و رامسەر. بە تەلەفۆن قسەى لەگەل کردم، پیشتر بە ئینگلیزى قسەى کرد، دوایى کردیە کوردى وتى (من لە تۆ دوورم، ئەگەر بىمە لات، دەبى تەكسىك بگرم، لیروش تەكسى کرى زۆرە، دەبى ھەقى من و تەكسىیەكەش بەدەیت، ئەوجا دیمە لات) منیش وتم (بەوہ رازیم، بەلام پىویستە پیشتر لە یەكترى حالى بین) وتى (چیت دەوى بۆتى بکەم؟) وتم (من حەزم لییە سەمام بۆ بکەیت، تۆ چى لە سەما دەزانى؟) وتى (سەمات بۆ دەکەم، سىکسیشت لەگەل دەکەم، قسەى خۆشیشت بۆ دەکەم). وتم (دەمەوى سەمام بۆ بکەیت، سەبارەت بە سىکسکردنەكەش، من خۆم ئەوہم ناوى، چونکە کەسىكى بە تەمەنم و دەمیکە جنسم نەماوہ) بە پیکەنینهوہ پیم وت (ھەموو کەسىك ئەوہت پى نالیت، بەلام من پیت دەلیم، ھەولیش بەم ھەر بۆم ناکریت، چونکە نەخۆشى دلەم ھەیە و ناتوانم قیاگرا یان حەبى ھەوہس بەکار بىنم، بەلام پیم خۆشە لەگەل ژن دابنیشم) وتى (باشە دیم).

خانمباز که مال سهعدی

که وای وت، بهو دادوهرهم وت که له گه لم بوو (ئه گهر توش ژنت دهوی، پیی ده لیم بو توش ژنیک له گه ل خوی بهینیت)، وتی (من ژنم ناوی). منیش پیم وت (ئه گهر ئه و ژنه بیته لام و له گه لم دابنیشیت، رهنگه بو تو ناخوش بیت، بیری لی بکه وه، ئه گهر بته وی با بو توش ژنیک بینیت) وتی (لای من زور ئاساییه، تو نازادیت چی ده کهیت و چون ده ژیت، به لام من هیچ ژنیکم ناوی).

که شه وکته ئه فهندی ئه مه ی وت، پیم وت: وا پیده چیت، ئه و دادوهری که له گه لت بوو، که سیکی مته ده بین بووه، بویه نه یویستوو له گه ل ژن کات به سهر بیات؟

شه وکته ئه فهندی وتی: په یوه ندی به وه وه نه بوو، هرچه نده ئه و وه کو من نه بوو، که سیکی نوژکهر بوو، به لام به و شیوه یه ش داخراو نه بوو، له گه ل من مه شرووبی ده خوارده وه، به لایه وه شتیکی ئاسایی بوو. به لام سه باره ت به هینانی ژن، پیم وایه، له بهر پاره ی بوو، وه کو پیشتریش پیم وتی، ئه و که سیکی پوله کی و ده ست توند بوو. به هرحال، کاتیک که ژنه که هات، ژنیک ی جوان و شوخ و شه نگ بوو، ته مه نی سی و پینج سال بوو. نیوه ی ته مه نی منی هه بوو، که منی بینی، له گه لم دانیشته، هاوړیکه شم زه وقی نه ما، وتی (هه ندیک ماندووم، ده پوم ده خه وم). پویشته ژوره که ی خوی و خه وت، شوفیره که ش وتی (منیش ده چمه مالی خوشکم، سی کیلومه تر لیروه دووره، شه و لای ئه وان ده مینمه وه).

خانمباز که مال سه عدی

شه وکەت ئەفەندی بەردەوام بوو لە گێرپانەوێی چیرۆکەکەى وتى:
ئێتر ئەو بوو، خۆم و ژنەکە بە تەنھا ماینەو. یەك پێك فۆدگام بۆى
تێکرد، یەك پێكیشم بۆ خۆم تێکرد، پەرداخەكەم بەرز کردەو و پیم
وت (نۆش). ئەویش پەرداخەكەى بەرز کردەو و خستییه سەر
لێوێکانى و فرپێكى لێدا.

ئەوکاتەى شه وکەت ئەفەندی چیرۆكى ئەو ئیوارە پۆمانسییەى بۆ
گێرپانەو، من هەر بیرم لای ئەو فستانە سوورە و جلە سپییەى
بووکینییە بوو، کە لە ناو جامخانەکەى هەلیواسیبوو. لە بیرى خۆمدا
دەموت (تۆ بلایی بە هۆى تەمەنەو شه وکەت ئەفەندی لە بیرى
نەچوو بیتهو کە پرسىارى ئەم جالانەم لێى پرسىوه، کەچى ئەو باسى
شتیکى ترم بۆ دەکات). من لەو بیرکردنەو یەدا بووم، شه وکەت
ئەفەندی پووى تى کردم و پێى وتم: من بۆ تۆ قسه دەکەم، کەچى تۆ
بیرت بۆ شوینێكى تر پۆیشتوو و ئاگات لیم نییه.

منیش وتم: بیرم لای جلەکانى ناو جامخانەکە بوو.

وتى: دەزانم زۆر مەراقت لە نەینى ئەم جالانە داوه، تۆزیک ئارام
بگره، زۆرى نەماوه نۆرەى ئەوانیش بیته، بۆت باس دەکەم.

لە درێژەى قسهکانیدا وتى: ئەو شهو و من و ژنەکە بەیەکەو
دانیشتین، شه و یكى زۆر خۆش و خەيالى بوو. بۆ من وهکو پیاویكى
بەسالآچوو، ژنیکى گەنجى وا بە برێك پاره، لەگەلم دابنیشیت و قسه
بۆ بکات، خۆش بوو. دواى ئەوێ هەریهک و پێکیك فۆدگامان

خانمباز که مال سهعدی

خواردهوه، جانتایه که م کردهوه، ئەو فستانه سووره و جله سپییەى بووکینییهى که تۆ مهراقت لیى داوه نهینییە کهى بزانیته، دهرم هیئا و له گەل ملوانکهیه که به ده دۆلارم کریبوو، دامه دهستی و پیم وت: (جلوبه رگی خۆت دابکه نه و ئەو جلانهى دهستم بپۆشه، ئەم ملوانکهیه ش له ملت بکه، خۆتم جوان بو پراژینهوه، خۆت بکه به بووک، ئەم شهو، شهوی من و تۆیه، دهمهوی وهکو بووک و زاویه که دهر بکهوین) ئەویش وتی (تۆ هزت له چی بیته، وا ده کهم، تۆ ههقی خۆت ده دهیت، منیش به ههز و ئاره زووی تۆ ده کهم، چۆنت بوی، وا چیژت پی ده به خشم).

منیش وتم: له بهر دهمی تۆ خۆی گۆری؟

وتی: نه خیر، چوهه گه رماوه که، له وی جله کانی خۆی دا که نه و ئەو جلانهى که من پیمدان له بهری کرد، مکیاژی خوشی نوێ کردبووه و بوئیکی خوشیشی له خۆی دابوو. که هاته دهرهوه، دهتوت بووکی راسته قینهیه، زۆر جوان خۆی پازاندبووه. هاته لام، پیی وتم (تا کو ئیستا زۆر عیرا قی بو پابواردن هاتوونه ته لام، که سی وهکو تۆ سهخی ته بیعت و به زهوقم لییان نه بینیه). ژماره ی ته له فۆنه کهى خۆی دامی وتی (جاریکی تر ئە گه هاتیه ئیره، زهنگم بو لیده، قیلایه کی خوشم له شارى پهشت ههیه، وهره بو ئەوی، به یه که وه کاتیکی خوش به سه ر ده به یین). ئیتر به م شیوه یه، شهویکی پۆمانسیمان به یه که وه به سه ربرد. به یانیش که له خه وه ستاینه وه، نانی به یانیمان به یه که وه خوارد، دوا یی ته له فۆنم بو شوفیره که م کرد، گه پرایه وه

خانمباز که مال سه عدی

لامان، ئهوی برده وه تهرمینال. ئه و دادوهرهش که له گه لم بوو، وتی (من ده گه رپمه وه تاران، پیویسته زووتر بگه رپمه وه شاری ههولیر) بویه من به تهنیا مامه وه، که شوفیره که گه راپه وه لام، شاری رامسهرم به جیهیشت و له گه لی چوومه شاری سنه.

منیش وتم: که چوویته شاری سنه، له ویش ئافره تده سکه وت کاتی له گه ل به سهر ببهیت؟

وتی: من جاریکی تریش شاری سنه م بینیه، جاری پیشوو، به شاری مه هاباد تیپه رپم، له سه قز، چووینه سه رده شت، له سه رده شتیشه وه، چووینه سنه. به لام ئه مجاره له تاران وه چوومه سنه، له سنه یه ک هۆتیل ههیه، چوار ئه ستیره یه، شوینیکی زور ستراتیژی ههیه، که وتوته به رامبه ر زانکوی سنه، چوارده وره ی باخچه و گول و گولزاره و تاکو چاویش بر ده کات، سه وزاییه. ژووری به هه شتا دۆلار بوو، ژووریکی خۆش و بالا کۆنه یه کی گه وره ی به سه ره وه بوو، نانی به یانیشمان هه ر له هۆتیله که خوارد. له وی شوفیریکم راگرت، مامۆستایه کی خانه نشینکراو بوو، ئۆتۆمبیلکی ته کسی هه بوو، له ناو شار ئیشی پیده کرد، به سه د دۆلار له به یانییه وه تاکو ئیواره له گه لم بوو. منی برده شاری هه مه دان، له ویش چووینه ناو ئه شکه وتی (عه لی سه در) ئه شکه وتیکی جوان و دلرفین بوو، له ده ره وه ی شاری هه مه دان بوو، ده ریاچه یه کی تیا بوو، ئاویکی پوونی هه بوو، له هه ندیک شوین قوولاییه که ی ده گه یشته چوارده مه تر، ئه و خه لکه ی بۆ ته ماشا کردنی

خانمباز که مال سه‌عدی

هاتبون، به سواری به‌ل‌م له ناوی ده‌گه‌ران، ئیمه‌ش به‌له‌می‌کمان گرت و جه‌وله‌یه‌کی خو‌شمان به ناویدا کرد. دواي ئه‌وه گه‌راينه‌وه، له نزيك شاری هه‌مه‌دان، تا‌فگه‌یه‌کی خنجیلانه‌ی لی‌بوو، خه‌لکی شاری هه‌مه‌دان، بۆ سه‌یران سه‌ردانیان ده‌کرد و له نزيكیه‌وه داده‌نیشتن، گه‌نجه‌کانیش نی‌رگه‌له‌یان داده‌گیرساند و گۆرانیان ده‌وت و سه‌مایان ده‌کرد. هه‌ر له‌ویش له قه‌دپالی ئه‌و شاخه‌ی که تا‌فگه‌که‌ی به دامیندا ده‌هاته خواره‌وه، په‌یامیکی داریوشی پاشای فارسه‌کانم بینی، له سه‌ر شاخه‌که داتا‌شرابوو، به خه‌تی مسماری نووسرابۆوه. دوايش ئیمه‌ی برده سه‌ر گۆری شاعیری به‌ناویانگ بابا تاهیری هه‌مه‌دانی و زانای بلیمه‌ت ئیبن سینا.

شه‌وه‌که‌ت ئه‌فه‌ندی به‌رده‌وام بوو له گه‌رانه‌وه‌ی چیرۆکی ئه‌و گه‌شته‌ی، وتی: به‌م شیوه‌یه، ئه‌و رۆژه له شاری هه‌مه‌دان ماینه‌وه، بۆ به‌یانیش ئیمه‌ی برده شاری کرماشان، شه‌وی‌کیش له‌وی ماینه‌وه و چه‌ندین شوینی خو‌شی گه‌شتیاری پیشانداين. بۆ رۆژی سییه‌م منی برده شاری سنه، له رېگا پیش ئه‌وه‌ی بگه‌ینه جی وتی (داوای لی‌بووردنت لی ده‌که‌م، له‌وه زیاتر ناتوانم له‌گه‌لت بم، هه‌ندیك ئه‌رکم له سه‌ر شان‌ه‌و رایپه‌رینم، ئه‌گه‌ر رېگام پی‌ده‌ی، شوفیریکی ترت بۆ دینم) منیش وتم (ئه‌و شوفیره‌ی به‌نیازی بۆم بینی چیه‌؟). وتی (شوفیریکی ژنت بۆ دینم) منیش وتم (بۆچی لی‌ره شوفیری ژنی لی‌یه، ته‌کسی لی‌خوریت؟) وتی (ته‌نها له شاری سنه، سی شوفیری ژنی لی‌یه، ته‌کسییان هه‌یه).

خانمباز که مال سه عدی

له در یژدهی قسه کانیدا وتی (ئەگەر که سیک هەلگرن، دەبی ژنی له گەل بیّت، بە لām له بەر ئەو هی تۆ بە تەمەنیت، ئەگەر ژنیش ت له گەل نەبیّت، بۆ تۆ دەبیّت)، منیش وتم (ئەم شوفیرانە بۆ خۆیان کار دەکەن، یان بۆ کۆمپانیایە ک کار دەکەن؟) وتی (ئەوانە بۆ خاوەنی هۆتیلە که کار دەکەن). ئیتر ئەو بوو، منی گەیانده شاری سنه و منی له هۆتیلە که دانا، چومە ژورەو هە تا کو ئیوارە لیی خە وتم. ئیوارە بەرپۆه بەری هۆتیلە که تە لە فۆنی بۆ کردم، پیی وتم (خانمیکی شوفیر بۆ لای تۆ هاتوو، دەیه وی چاوی پیّت بکه ویّت)، منیش وتم (با چاوەرپی بکات، تۆزیک تر دیمە خوارەو و دەییمن). که هاتمە خوارەو، تە ماشام کرد، خانمە که پانتۆلیکی رهشی له بەردابوو، پارچه قوماشیکی سووری بە سەر قژی دادابوو، قەیرە ژنیکی تەرلووس بوو. دواي ئەو هی تۆ قە ی له گەل کردم و بە زمانی کوردی چاک و چۆنی لی کردم، پیم وت (تۆ شوفیریم بۆ دەکەیت؟)، وتی (بە لی). وتم (ئۆتۆمبیلە که ت له کو ی پراگرتوو؟) وتی (له دەرەو ه پامگرتوو). که له گە لی چومە دەرەو ه، بینیم، ئۆتۆمبیلکی باشی هە بوو، وتی (چیت بۆ بکه م؟)، وتم (ناو شاری سنه م پیشان بده، هەرەو ه بامبە بۆ شوینە بە ناویانگە کانی ئە م شارە).

شە وکە ت ئە فەندی له در یژدهی قسه کانیدا وتی: له گە لی سواری ئۆتۆمبیلە که بووم، منی بە ناو شاری سنه دا گیرا، منی برد بۆ ناو بازاری کو نی سنه و هەرەو ه شوینە وارە کۆنە کانی شاری سنه ی

خانمباز که مال سه عدی

پیشاندام. دوایی وتی (شاری سنه، شه وه کی له پوژ خوشتره، چیاکانی به شه و زور خوشن)، منیش وتم (بوچی ئه و شاخانه چی لئییه؟)، وتی (پستورانت و گازینوی خوشی لئییه، به پوژ خه لکی سنه له گه ل خانه واده کانیاں ده چنه ئه وی، به لام به شه، ئه و پیاوانه ده چن، که ژنی تریان له گه له، نه ک ژنی خویمان، خویمان له وی ده شارنه وه، کاتیکی خوش له گه ل ئه و ژنانه به سه ر ده بن)، منیش وتم (ئمه شتیکی باشه، که واته توش من ده به بیت بو ئه وی، تا کو بمشاریته وه و کاتیکی خوش به یه که وه به سه ر بیهین؟)، به پیکه نینه وه وتی (تو زور گه وره و به قه لافه تی، ناشارد ریته وه، ئه گه ر چه زیش ده که بیت، ده تبه م بو ئه وی؟)، منیش وتم (چه زده که م ئه وی ببینم).

شه و که ت ئه فهن دی له دریزه ی قسه کانیدا وتی: چووین بو ئه وی، شوینیکی زور خوش و دلرفین بوو، هه موو شاری سنه ی له به ر ده مدا بوو، وه ک ئه وه و ابوو که له ناو تاوهریک دانیشتبین، وا ده اته به رچاوم. منیش پیم وت: لییره خواردنه وه ی که هول هه یه؟، وتی (لییره هه موو شتیکی هه یه، خواردن و خواردنه وه به هه موو جوهره کانیه وه، تو پارهی خوت ده ده بیت، هه رچی ئاره زوو بکه بیت، بوت دینن). منی برده ریستوران تیکی و چووه لای شیفته که، پیی وت (ئم ئاغایه هی ئه و به ره) وه ک ئامارزه یه ک بو باشووری کوردستان، به شیفته که ی وت (ئم ئاغایه میوانی ئیمه یه، له هوتیلی شادی دابه زیوه) لای ئه وان ئه و که سه ی که له هوتیلی شادی دابه زیت، که سیکی زور ده وله مهنده. که ئه مه ی پی

خانمباز که مال سه عدی

وت، شیفته که هاته لای من، وتی (فهرموو، چیت دهوی تا بۆتی بئیم؟)،
وتم (قودگام بۆ بیینه له گهل هه ندیک گوشتی برژاو، ئەگەر گوشتی به رخ
بیئت باشتره) وتی (هه مانه، پاش که میکی تر بۆتی دینم). ئیتر
ئوه بوو، دواى ماوه یه کی که م، سنیک گوشتی برژاو و شووشه یه ک
قودگای هینا، دوو په رداخیشی له گهلدا بوو، له بهر ده می داناین.
شوفیره که م وتی (پیکیک قودگات بۆ تی بکه م؟)، منیش وتم (بۆچی تۆ
قودگا ده خۆیته وه؟)، وتی (به لی، من به زۆری قودگا و ویسکی
ده خۆمه وه). که ئەمه ی وت، به پیکه نینه وه پیم وت (زۆریش
نه خۆیته وه، نه وه ک سه رخۆش بیئت و له م شاخه غلۆرم بکه یته
خواره وه و بمکوژیت)، وتی (خه مت نه بی، من لپراهاتووم، سه رخۆشم
ناکات). پيش ئه وه ی هه ستین، پیی وتم (باوک و دایکم که سیکی
کراوه ن، زۆر حه زییان له تیکه لاوبوونی خه لکه، حه زده که م له گه لم
بیئت و قاوه یه کمان له گهل بخۆیته وه)، وتم (ئه گەر بۆ تۆ ئاسایی بیئت،
منیش پیم خۆشه، له گهل خانه واده که ت دابنیشم و یه کتری بناسین)،
وتی (باوکم وه کو تۆ که سیکی مه شرروب خۆر و به زه وقه، زۆربه ی
شه وان به یه که وه ویسکی ده خۆینه وه). ئیتر ئه وه بوو، ته له فۆنی بۆ
باوکی کرد و پیی وت (ئاغایه کی ئه و به رم له گه له، ده عوه تی مال ه وه م
کردووه، ئیوه ش برۆنه مالی ئیمه، پاش که میکی تر ده گه پیننه وه
لاتان).

خانمباز که مال سه عدی

که چووینه مالّه که یان، کچه گه وره که ی جوان و جاحیل بوو، کراسیکی په مهیی ته نکى له به ردابوو، خوی وه کو بووک پازاندبووه، هه موو له شی له ژیر کراسه که ی دیار بوو، ده توت فریشته یه له جوانیدا. کچه بچوکه که شی خوی پازاندبووه، به لام وه کو کچه گه وره که ی جوان نه بوو. باوک و دایکیشی له وی دانیشتبوون. بتلی ویسکیان له به رده مدا بوو، باوکی ده یخواردوه و دایکیشی قسه ی خو شی بوو ده کرد. شوقه یه کیان هه بوو، باوه رم پیبکه وه زیریک له ئیران نه یبوو، شوقه یه کی زور خوش بوو، فهرشی جوانی لی پراخسترابوو، مالیکی ریگ ویسکیان هه بوو، له ناو بالاخانه یه کی پینج تهومی نویدا بوون.

به شه وکه ته فه ندیم وت: وه کو له قسه کانتا درده که وی، کچه گه وره که ی ئه و مالّه کراسی په مهیی ته نکى له به رکردبوو، تو بللی مه به ستی ئه وه نه بوویت، که له گه لت رابویری؟

وتی: وه کو وتم، خانه واده یه کی زور کراوه بوون، بو هه موو شتیگ سه ریان پیوه نه بوو، له ئیران زور ئاساییه، به پیی نه ریتی ئه وان ئاساییه، بو شه و و رۆژیک ژن له خوت ماره بکه یت و له گه لی بخه وی. ئه وان پیی ده لئین زه واجی موعه. به لام من که له سه ر شاخ بووم قودگام زور خواردبووه، بویه نه ده بوو ویسکی بخومه وه و دوو جووری مه شرووب تیگه ل بکه م، بویه هه رچه ندی وتیان له بهر ته ندروستی خوم، نه متوانی به شداری خواردنه وه یان له گه ل بکه م. دواتر تکیتی فرۆکه شم بو تاران بریبوو، شه و به ته مای گه رانه وه بووم، بویه ته نیا قاوه یه کم له گه ل خواردنه وه. دوی ئه وه به شوفیره که م وت (بمبه وه هوتیل،

خانمباز که مال سه‌عدی

دهبی خۆم ئاماده بکه‌م، کاتژمیر چه‌وتی شه‌و ده‌بی له فرۆکه‌خانه
ئاماده‌بم، ده‌گه‌رێمه‌وه تاران).

له رینگا هه‌ندیك گله‌یی کرد، وتی (له هۆتیل پێیان نه‌وتم که تو
ته‌نیا بۆ یه‌ك رۆژ له‌گه‌لم ده‌بیت، وامزانی چه‌ند رۆژیک له‌گه‌لم ده‌بیت،
ئیش‌وکار لێره که‌مه، خه‌رجیشمان زۆر گرانه، چه‌زم ده‌کرد، بۆ
ماوه‌یه‌کی زیاتر له‌گه‌ل من بمینیته‌وه)، منیش وتم (هه‌ندیك ئه‌ركم
له‌سه‌ر شانه، ده‌بی بگه‌رێمه‌وه هه‌ولێر، ئه‌و ئه‌ركانه راپه‌رینم، دوا‌ی
چه‌فته‌یه‌کی تر ده‌گه‌رێمه‌وه سويسرا، یادى هاوسه‌رگه‌ریمان له‌گه‌ل
دووه‌مین هاوسه‌رم، ده‌بی له‌وئێ ئاماده‌بم و به‌شداری ئاهه‌نگی له‌گه‌ل
بکه‌م به‌م بۆنه‌یه). ئیتر ئه‌وه‌بوو، بڕیک پاره‌ی زیادم پێی دا، پێم وت
(بێ له‌هه‌قی خۆت، ئه‌م بڕه‌ پاره‌یه‌ت ده‌ده‌مى، به‌لكو هه‌ندیك
قه‌ره‌بووی ئه‌وت بۆ بکه‌مه‌وه). منى گه‌يانده هۆتیل، ئه‌و رۆیشه‌وه و
منیش خۆم ئاماده‌کرد، کاتژمیر چه‌وتیش چوومه فرۆکه‌خانه.

سەربرده رۆمانسییهکانی شهوکهت ئەفەندی

شهوکهت ئەفەندی، سەربرده رۆمانسییهکانی هینده زۆر بوون، کۆتاییان نهدههات، منیش بۆ که رهستهی نووسینهوهی رۆمانهکهم، زۆربهی پۆژان دهچوممه لای، به دهه مهشرووب خواردنهوه، ههر پۆژهی چیرۆکیکی خۆی بۆ دهگێرامهوه.

ئهو کهسیکی سروشتی نهبوو، ههرچهنده پیاویکی به تهمن بوو، بهلام به سهلیقه و زۆر دلتهر بوو. وهکو کورپکی گهنج، ههمیشه کراسی سوور و چاکهتی سووری لهگهڵ پانتۆلیکی سپی لهبهر دهکرد. ههنديک جاريش چاکهت و پانتۆلیکی سپی لهگهڵ کراسیکی سپی لهبهر دهکرد. بۆنی گوللاویشی ئهو ناوهی پر کردبوو. ههفتهی جاریکیش دهچوهه شوینی مهساج و ههرجارهی له شوینیک مهساجی دهکرد. زیاتر ههزی له مهساجی ژنه مهساجکه ره چینییهکان دهکرد، زۆر سهرسامی ژنیک بوو لهوانه، ناوی (چن چن) بوو، پيش ئهوهی بپرواته لای، تهلهفونی لهگهڵ دهکرد و به زمانی ئینگلیزی لهگهلی دهئاخفت، پیی دهوت (دوای کاترمیریکی تر دیمه لات، خۆتم بۆ ئاماده بکه). جاریک پیموت: تیبینیم کردوه، تۆ زۆر سهرسامی ئهو چن چنهیت، ناترسیت له ریگای ئهوهوه تووشی نهخۆشی ئایدز بیت؟

خانمباز که مال سه عدی

وتی: من جنسم نه ماوه تا سیکیسی له گه ل بکه م، تهنه بۆ ئه وه ده چمه لای جوان ده مشیلایت و تیریش یه کتری له ده م ماچ ده که یین، لیوه کانی ده مژم و هه ندیک قسه ی خویشیش له گه ل یه ک ده که یین. منیش وتم: ئاخو کیشه که لیره دایه، یه کیک له هۆکاره کانی گواستنه وه ی ئه م نه خویشیه، ماچ و ده م خستنه ناو ده مه. چونکه له ریگای لیکای ده مه وه ئه م نه خویشیه له که سیکه وه بۆ که سیکی تر ده گویریتته وه.

که ئه مه م وت، چه په سا، وتی: بۆچی ئه وانه که دینه هه ری می کوردستان، پشکنینی پزیشکییان بۆ ناکریت؟

وتم: هه ندیک له وانه، له لایه ن هه ندیک که سه وه پشتگیرییان لای ده کریت، بۆ به رژه وه ندیی ئه وان کارده که ن، بۆیه پشکنینیان بۆ ناکریت، ئه گه ر بۆشیان بکریت، چاویوشی له ئه نجامه خراپه کانیان ده کریت.

وتی: تۆ له وه دلنیایت؟

وتم: ئه فسه ریکی پله بالای وه زاره تی ناوخۆ ده ناسم، ئه م زانیارییه ی پیدام.

که ئه مه م وت، وتی: به لام ئه و ژنانه ی که من بۆ مه ساجکردن ده چمه لایان، پی ناچی که نه خویش بن، زۆر ته ندروست دیارن.

خانمباز که مال سه‌عدی

وتم: ئەم نه‌خۆشییه سروشتی وایه تا دوای ده‌سال ئینجا نیشانه‌کانی له کهسه نه‌خۆشه‌که به دیار ده‌که‌وێت. بۆیه ئەو کهسه‌ی که تووش ده‌بێت، کاتی‌ک پێی ده‌زانیت، که کار له کار ترازوه. وتی: چاک بوو ئەمه‌ت پێ و تم، هیچی تر بۆ مه‌ساجکردن ناچم، له‌مه‌ودوا هیچ ژنیکیش له‌و ژنه بیانیا‌نه‌ی که دینه هه‌ری‌می کوردستان، له‌ ده‌م ماچ ناکه‌م.

هه‌ر له‌و کاته‌دا، بیرم له‌ ئاهه‌نگی یادی هاوسه‌رگه‌ری شه‌وکه‌ت ئەفه‌ندی ده‌کرده‌وه، له‌ دلێ خۆمدا ده‌موت (ئەم شه‌وکه‌ت ئەفه‌ندییه، که‌سیکی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌یه، له‌ لایه‌ک خیا‌نه‌ت له‌ هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌کات و به‌رده‌وام خه‌ریکی خانمبازییه، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه به‌ په‌له‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سويسرا بۆ لای هاوسه‌ره‌که‌ی تا‌کو به‌شداری ئاهه‌نگی یادی هاوسه‌رگه‌ری بکات).

من له‌و بیرکردنه‌وه‌یه‌دا بووم، شه‌وکه‌ت ئەفه‌ندی ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم وتی: ده‌زانی تۆ زۆر زوو خه‌یا‌لت ده‌پوات، دیسان خه‌یا‌لت بۆ کوی پۆیشت؟

وتم: خه‌یا‌لم لای تۆیه.

وتی: چۆن؟

وتم: بیرم له‌ قسه‌که‌ی تۆ ده‌کرده‌وه، که وتت ده‌بی بگه‌رپه‌ته‌وه سويسرا بۆ به‌شداریکردن له‌ ئاهه‌نگی یادی هاوسه‌رگه‌ری.

وتی: بۆچی ئەمه چی تیا‌یه؟

خانمباز که مال سه عدی

وتم: بهلامهوه سهیره، له کاتیځدا تو ئهوت لهوی به تنیا بهجی
هیشتوو و خوشت لیږه خهریکی خانمبازیت، که چی بیریش له
ناهنگی یادی هاوسه رگریتان ده که یته وه!

وتی: زور ئاساییه، له ته مهنی که نجیتیدا من ههروه کو ئیستا
بووم، له و کاته ی که له ئه لمانیا ژنی یه که مم هیئا، له هه مان کاتدا
په یوه ندیم له گه ل چه ندین ژنی تر هه بوو، ته نانهت، هه ندیکیشیان
سکیان لیم پر بوو. له و پوژهی که ئه م ژنه شم هیئاوه، تا کو ئیستا،
وازم له هاوړپیه تی ژنان نه هیئاوه، به رده وام هاوړپی ژنم هه بووه.

منیش وتم: باسی په یوه ندی خوټ و ژنی دوو همت بو نه کردم؟

وتی: مه به ستت چییه؟

وتم: چوئن ئه م ژنه ت هیئا، به خو شه ویستی بوو، یان به سوتفه

یه کتريتان ناسی؟

وتی: ئه مه ش چیرۆکی کی دريژه.

وتم: ده کری بوم باس بکه یت؟

وتی: کاتیځ له ئه لمانیا گه پامه وه عیراق، ژنه ئه لمانیه که م له گه لم

نه هات، وتی (نامه وی ولاتی خو م به جی بهیلم و له گه لت بيم).

منیش وتم: ئه ی تو بوچی ئه و انت به جی هیشت، ژیان ی ئه لمانیا بو

تو له ژیان ی عیراق خو شتر نه بوو؟

وتی: له راستیدا، منیش چه ند سالیځ بوو عیراقم به جی هیشتبوو،

ئاگام له باوک و دایکم نه بوو، زوری ش بیر ی کوردستانم کرد بووه،

خانمباز که مال سه‌عدی

حکومه‌تی عیراقیش یاسایه‌کی بۆ هاندانی خاوه‌ن بپروانامه به‌رزه‌کان ده‌رکرد و کۆمه‌لێک مافی دارایی بۆ بپینه‌وه، له هه‌مان کاتیشدا، لیبووردنی گشتی ده‌رکرد، به تایبه‌تی بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که وه‌کو من له ده‌ره‌وه‌ی ولاتن و مافی په‌نابه‌ریتییان وه‌رگرتووه. ئیتر ئه‌وه‌بوو به‌رێگای لوبنان که‌پامه‌وه عیراق و خۆم راده‌ستی حکومت کرده‌وه.

که ئه‌مه‌ی وت، پیموت: بۆچی چوویته لوبنان، راسته‌وخۆ نه‌گه‌رایته‌وه عیراق؟

به پیکه‌نینه‌وه وتی: له لوبنان ژنیکم ده‌ناسی، پێشتر چه‌ند جارێک له‌گه‌ڵی خه‌وتبووم، ویستم به‌رله‌وه‌ی بگه‌رپمه‌وه عیراق، چاوم پێی بکه‌ویت و دیاری بۆ بیه‌م.

منیش وتم: بۆم باس بکه ئه‌وت چۆن ناسی و چۆن بوویته هاوڕێی؟ وتی: هاوڕێیه‌کم له لوبنان هه‌بوو، حیزبێکی کوردی بۆ خۆی له‌وی دانابوو، سالی جارێک له پشووێ هاوینان سه‌ردانم ده‌کرد. له راستیدا، هه‌ر له بۆبینی ئه‌و نه‌ده‌چومه لوبنان، به‌لکو له‌وی هاوڕێیه‌کی ژنم په‌یدا کردبوو، ژنیکی مه‌سیحی بوو، هه‌رچه‌نده هاوسه‌ری هه‌بوو، به‌لام زۆر جوان بوو، هه‌ستت به‌وه نه‌ده‌کرد که هاوسه‌رگیری کردووه، پیاوه‌که‌ی زۆر له خۆی به‌ته‌مه‌نتر بوو، مندالیان نه‌بوو، ژنیکی دلته‌ر و به‌زه‌وق بوو، سه‌ماکه‌ریکی باشیش بوو. که ده‌چومه لوبنان ته‌له‌فۆنم بۆی ده‌کرد، خۆی له پیاوه‌که‌ی ده‌دزیه‌وه و شه‌ویک له هۆتیل له‌گه‌ڵم ده‌مایه‌وه. ئیتر ئه‌وه‌بوو، که بپاری گه‌رپانه‌وه‌م دا بۆ عیراق، به‌باشم زانی به لوبناندا بگه‌رپمه‌وه، له‌وی چاویکم به‌سه‌رۆک حیزبه‌ کوردیه‌

خانمباز که مال سه‌عدی

هاورپکه م بکه‌ویت و شه‌ویکیش له‌گهلّ ئەو هاورپّ ژنەم بە خوۆشی
بەسەر ببه‌م، ئەوەک جارێکی تر حکومەت رپگام پیّ نەدات بۆ
دەرەوهی ولات گەشت بکه‌م.

منیش وتم: جا ئەو ئاواتەت بۆ هاتە دی، مەبەستم ئەوه‌یه چاوت
پییان کەوت؟

وتی: که گەیشتمه لوبنان، دواى ئەوهی که چومە هۆتیل و ژوورپکم
گرت، جانتاکەم له ژووره‌وه به‌جی هیشت و به ته‌کسییک چومە مالى
ئەو سەرۆک حیزبه کوردییه‌ی که بۆم باس کردیت، ئەوم له ناو دەرگا
بینی، جانتایه‌کی دیبلۆماسی پیبوو، بۆ شوینیک دەرپویشت. که لیم
پرسی بۆ کوێ دەچی و ئەم جانتایه چیه پیته؟ وتی (بیست هه‌زار
دیناری عێراقییه، ده‌زگای هه‌والگری عێراقی ناردوویه‌تی، بیده‌م به
سه‌رۆک حیزبیکى لای ئیوه). که وای وت، زۆرم سه‌یر پیّ هات، پیشتر
نەمدەزانی که ئەو هاورپیه‌ی من، په‌یوه‌ندی به ده‌زگای هه‌والگری
عێراقه‌وه هه‌یه، هه‌روه‌ها له‌و باوه‌ره‌شدا نه‌بووم، سه‌رۆک حیزبه‌که‌ی
تر، که وه‌ختیک به‌رپرسی راسته‌وخوی من بووه له شاخ، له ژیره‌وه
په‌یوه‌ندی به ده‌زگای هه‌والگری رژیمی عێراقییه‌وه هه‌بیّت. ئەگەر ئەو
پسووله‌یه‌ی پیشان نه‌دابام، که واژوی له سه‌ر ده‌کات، باوه‌رم پیّ
نه‌ده‌کرد.

منیش وتم: ئەو هاورپیه‌ت مەبەستی له‌وه چ بوو که ئەو نه‌ینیه
گه‌وره‌یه‌ت بۆ ئاشکرا بکات؟

خانمباز که مال سه‌عدی

به پیگه‌نینه‌وه وتی: ئەو دەیزانی له شاخ ئەو بەرپرسی من بووه و له ئەوروپاش هەر په‌یوه‌ندیم پیوه‌بووه، پیش ئەوه‌ی بگه‌رپمه‌وه لوبنان، به‌وم وتبوو (هه‌موو ئیش و کاره‌کانی خۆم له ئەوروپا ته‌واو کردوو و دهمه‌وی بگه‌رپمه‌وه عێراق و وه‌کو هاو‌لاتییکی ئاسایی بژیم) دیاره ئەویش له ئاشکراکردنی ئەو نه‌ینییه، مه‌به‌ستی ئەوه بووه تیم بگه‌یه‌نیت، که به‌رپرسه‌که‌م، چ له شاخ و چ له دهره‌وه‌ی ولات، په‌یوه‌ندی به‌رژیمه‌وه هه‌بووه و منیش له گوئی گادا خه‌وتووم.

منیش وتم: واز له سیاسه‌ت بینه، وهره‌وه سه‌ر باسی ژنه

هاورپکه‌ت، بزانی چاوت پیی که‌وت؟

وتی: ئە‌ی چۆن، هه‌ر هه‌مان پۆژ دوا‌ی نیوه‌رۆ، ته‌له‌فۆن بۆی کرد، پیموت (من له لوبنانم، له هه‌مان ئەو هۆتیل‌ه‌ی که جاری پیشوو به‌یه‌که‌وه لیی خه‌وتین، دهمه‌وی چاوم پیت بکه‌وی؟). که وام پیی وت، داوا‌ی لی کردم، له مالی خۆیان سه‌ردانی بکه‌م. که وای وت، زۆر به‌لامه‌وه سه‌یر بوو، له دلی خۆمدا وتم (له‌به‌ر هاوسه‌ره‌که‌ی چۆن ده‌توانی له مالی خۆیان چاوی پیم بکه‌وی). بۆیه پیموت (حه‌زناکه‌م بیمه‌ مالتان، نه‌وه‌ک هاوسه‌ره‌که‌ت گومانمان لی بکات، خۆت پاساویکی بۆ بدۆزه‌وه و وهره‌ لام، ئە‌مشه‌و به‌یه‌که‌وه ده‌مینینه‌وه.

شه‌وه‌که‌ت ئە‌فه‌ندی له درێژه‌ی قسه‌کانیدا وتی: ژنه‌که‌ پیداکری

لیکردم که له مالی خۆیان چاوم پیی بکه‌وی. که رۆیستم، ئە‌وم به‌خه‌مباری بینی، جل‌وبه‌رگیکی ره‌شی پۆشیبوو، که چاوی پیم که‌وت، باوه‌شی پیداکردم و ده‌ستی به‌گریان کرد. منیش لیم پرسی که‌ بۆچی

خانمباز که مال سه عدی

ده گریت. وتی (ئه مرۆ چله ی کۆچی دوایی هاوسه ره که مه، که تۆ ته له فۆنت بۆ کردم، به نیاز بووم بچمه سه ر گۆره که ی).

وتم: که واته نه تتوانی ئه وشه وه له گه لی بخره ویت؟

به پیکه نینه وه وتی: له گه لی چوومه سه ر گۆری هاوسه ره که ی، له پیش ده رگای گۆرستانه که چه پیکه گولم بۆی کپی و خسته مه سه ر گۆره که ی.

که وای وت، منیش وتم: به راستی پیم بلی، له و کاته دا بیرت له چی ده کرده وه؟

وتی: دیمه نیکی سه یر بوو، له گه ل هاوسه ره که ی له سه ر گۆری ئه و به جووته راوه ستابووین، فاتیه به کیشم بۆی خویند، له دللی خۆمدا ده موت (تۆ بخره وه، منیش تۆزیک تر ژنه که ت ده به مه هۆتیل و پیکه قۆدگا به یه که وه ده خوینه وه و له هۆلی دیسکۆش به یه که وه سه ما ده که ین و شه ویش له ئامیزی یه کتری ده خه وین).

که وای وت، پیم وت: ژنه که له گه لت هاته هۆتیل؟

وتی: ئه ی چۆن.

وتم: له به ر مردنی پیاوه که ی خه مبار نه بوو؟

وتی: هه ندیک خه مبار بوو، به لام که سه مام له گه ل کردو دلّم دایه وه، به په له بوو بیبه مه ژووری نووستن له گه لی بخره وم، ئه و له من تامه زۆتر بوو بۆ ئه وه.

خانمباز که مال سه‌عدی

منیش وتم: پرسیارم لی کردی، چۆن ژنی دووه‌مت هینا، و ابرانم له‌به‌ر گێرانه‌وه‌ی چیرۆکی ئه‌و ژنه‌ لوبنانییه، خۆت له‌بیر کرد بۆم باس بکه‌یت؟

وتی: له‌ بیرم نه‌کردوه، ئیستا تۆره‌ی گێرانه‌وه‌ی چیرۆکی ئه‌وه.

شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندی به‌رده‌وام بوو له‌ قسه‌کانیدا وتی: که‌ گه‌رپامه‌وه عیراق، چوومه‌ مالی برا گه‌وره‌که‌م له‌ گه‌زه‌کی بابولموعه‌زه‌م له‌ شاری به‌غداد، ماوه‌یه‌ک له‌ مالی ئه‌وان مامه‌وه، دواتریش له‌ فه‌رمانگه‌یه‌کی شاری به‌غداد دامه‌زرام، شوقه‌یه‌که‌م له‌ به‌تاوین گرت و تیا‌ی نیشه‌جی بووم. پۆژانی پشوو‌ی کۆتایی هه‌فته‌ش ده‌چوومه‌ مالی براهه‌که‌م، شه‌ویک له‌ لایان ده‌مامه‌وه، جل‌وبه‌رگه‌کانیان بۆ ده‌شوشتم و شیوی دۆلمه‌شیان بۆ لیده‌نام. له‌و ماوه‌یه‌دا، منی ناساند به‌ هاو‌پێیه‌کی خۆی، که‌ ئه‌فسه‌ریکی کورد بوو، به‌ پله‌ی عه‌مید له‌ سوپای عیراق خانه‌نشین کرابوو، دوو کچی جوانی هه‌بوون، ئیواره‌یه‌که‌ من و براهه‌که‌م له‌ مالی ئه‌وان ده‌عه‌وت کرابووین، هاو‌پێیه‌که‌ی ژماره‌ی ته‌له‌فۆنی مالی خۆیانی پێدام و وتی (به‌یانی من و دایکی مندا‌له‌کانم ده‌چینه‌ و‌لاته‌ یه‌گه‌رتووه‌کانی ئه‌مریکا، بۆ ماوه‌یه‌که‌ له‌وی ده‌میینه‌وه، هه‌زده‌که‌م چاوێکت له‌ کچه‌کانم بی‌ت، ئه‌وان ئه‌مانه‌تی تو بن، ئه‌گه‌ر ئیشیک یان کیشه‌یه‌کیان هه‌بوو یارمه‌تیان بده‌یت. به‌وانیشم وتوو، ئه‌گه‌ر پێویستی کرد، په‌یوه‌ندیت پێوه‌ بکه‌ن). ئیتر ئه‌وه‌بوو، پۆژی چه‌ند جارێک ته‌له‌فۆنم بۆ ده‌کردن و له‌ ئه‌حوالم ده‌پرسین، پۆژیک ئه‌م کچه‌یان که‌ ئیستا هاوسه‌ری منه، پێی وتم (فه‌رمانگه‌ی کاره‌با هه‌ندیک

خانمباز که مال سه‌عدی

کیش‌هی بۆ دروست کردووین و کاره‌بای له سه‌ر بریوین) منیش وتم
(خه‌فەت مه‌خۆن، من که‌سانیک له‌و فه‌رمانگه‌یه ده‌ناسم و بۆتان چاره
ده‌که‌م). ئیتر ئه‌وه بوو، ئه‌و پۆژه چوومه فه‌رمانگه‌ی کاره‌با و
کیش‌که‌م بۆ چاره‌سه‌ر کردن و دواییش گه‌رامه‌وه لای دوو کچه‌که.
نانی نیوه‌پۆم له‌ مائی ئه‌وان خوارد و بۆ ئیواره‌ش، هه‌ردووکیانم
ده‌عوەت کرد بۆ سینه‌ما. ئه‌وانم له‌گه‌ل خۆم برد بۆ سینه‌مای (نصر)
فلیمیکی هیندی به‌ ناوی (تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی مار)، له‌ نواندنی ئه‌ستیره‌ی
به‌ناوبانگ (ئه‌میتاب باتشان) نمایش ده‌کرا. ئه‌و که‌وتبووه ته‌نیشتم و
خوشکه‌کەشی له‌سه‌ر کورسییکی تر له‌ ته‌نیشتم ئه‌و دانیشتبوو. ئه‌م
ده‌رفه‌ته‌م قۆسته‌وه، هه‌ندیکم به‌ به‌ژن و بالایدان گوت، دواییش
ده‌سته‌کانیم گوشتی، توانیم رازی بکه‌م که‌ په‌یوه‌ندی سۆزداریم له‌گه‌ل
به‌سته‌تی. ئیتر ئه‌وه بوو، هه‌ر له‌و کاته‌وه، هه‌ندیک پۆژ ده‌چوومه مالمیان
و سه‌ردانم ده‌کردن، هه‌ندیک جاریش ئه‌و ده‌هاته لام، له‌ شوقه‌که‌م به
یه‌که‌وه داده‌نیشتم و به‌یه‌که‌وه مه‌شرووبمان ده‌خواردوه. پۆژیک به‌ر
له‌وه‌ی زۆر بخۆینه‌وه و سه‌رخۆش بین، داوام لێی کرد، له‌گه‌لم بخه‌وی.
سه‌ره‌تا، له‌ ترسی سک پرپوون په‌تی کرده‌وه، وتی (با
په‌یوه‌ندییه‌که‌مان سنوورداریت، تا ئه‌و کاته‌ی به‌ فه‌رمی ده‌بینه
هاوسه‌ری یه‌کتر) منیش زۆریم لێی کرد، دلێ نه‌شکاندم و له‌گه‌لم
خه‌وت.

خانمباز که مال سه عدی

منیش وتم: شه وکته ئەفەندی، له وه نه ترسای که سکی پریپیت و
کیشەتان بۆ دروست بیّت؟

به پیکه نینه وه وتی: جا که ی من له سک پریپوونی ژن ترساوم،
دیاره له بیرت چوو، بۆم گێرایته وه، که چوومه براغ بۆ له بهرچواندنی
کۆرپه ی ژنیک که سکی له من پر بوو، که چی له گەل ئەو ژنه
په رستیاره ش خه وتم که بۆ له بهرچواندنه که چووبومه لای.

منیش وتم: له بیرم نه کردوه، که پیی وتی (ئەگەر دوو عیراقی
وه کو تو لیڤه بن، سکی هه موو ژنه کانی براغ پر ده که ن).

که ئەمه م وت، له قاقای پیکه نینی دا وتی: له گەل ئەمه ش هه ر وام
کرد، هه ر ئەو رۆژه ئەویشم کرده ژن و سکیم پر کرد.

منیش وتم: به لām وه کو ژنه که ی ئەورویا کیشەت بۆ دروست نه بووه،
ئەوه تا نیستا هاوسه رته .

وتی: کیشە ی ئەو زۆر گه وره تر بوو له کیشە ی ئەوه ی ئەورویا .

وتم: چۆن؟

وتی: پاش ئەوه ی سکی لیم پر بوو، ئیمه هه ر به رده وام بووین
له گەل یه ک، هه ندیک جاریش له گەل یه کتری ده خه وتین. کاتیک سکی
گه وره بوو، پیی وتم (ده بی داوای ده ستم بکه یت و هاوسه رگیریم له گەل
بکه یت، ده نا باوک و دایکم بزائن که له تو دووگیانم، ئەوان پاناوه ستن،
زیان به هه ر دوو کمان ده گه یه نن). ئیتر ئەوه بوو، هیچ چاره یه کی ترم
نه ما، بۆ رۆژی دوا یی له گەل برا گه وره که م چوومه خوازینی .

منیش وتم: ئە ی کیشە که له کویدا بوو؟

خانمباز که مال سه عدی

وتی: من بی ناگابوم له وهی که برا گوره که م له گهل باوکی نه و
قسه ی کردوو که خوشکه که ی بداته من، نه و به سته زمانه ش هر له و
پوژده ی برا گوره که م به باوکی نه وی وتوو، به ته ما بووه من بیهینم.
جا که چووینه مالیان و بابته تی هاوسه رگیریمان له گهل باوکی کرده وه،
نه و به خوئی تیگه یشتبوو، زور دلخوش بوو، به لام که نیمه داوای
دهستی خوشکه که ی نه ومان کرد، چوو ژووریکی تر تا ماندوو بوو، له
خه مان گریا.

منیش وتم: نه ی دواپی هاوسه رگیری له گهل کی کرد؟

وتی: نه و به سته زمانه به هاوسه رگیری نیمه توشی شوک بوو،
به بی نه وهی من خوشم بوی، نه و له دلی خوئی منی خوشویستبوو،
بویه تا کو نیستاش هر به قهیره کچ ماوته وه و میدی نه کردوه.

(شەوكەت ئەفەندى مامۇستاي رۇمانسىيەت)

سەربىدە رۇمانسىيەكانى شەوكەت ئەفەندى ھىندە زۆر بوون كۆتايىيان نەدەھات، ئىۋارەيەك وەكو رۇژانى پېشوو، چومە لاي و داوام لىي كىرد كە چىرۆكىكى تىرم لە چىرۆكە رۇمانسىيەكانى بۆ بگىرپتەو، وتى: دەمەوى بزانم مەبەستت چىيە لە ئاشكراكردىنى پەيوەندىيە رۇمانسىيەكانم؟

وتم: كە بىر لە پابردوى ژيانى گەنجىتى خۆم دەكەمەو، زۆر بەزەيىم بە خۆم دىتەو، لە چاوتۆ، خۆم بە فەقىرحال دىتە بەرچاۋ. وتى: بۆچى تۆقەت پەيوەندىيى سۆزدارىت نەبوو؟
وتم: بە گوڭرەى پەيوەندىيە سۆزدارىيەكانى تۆبىت، من ھىچم لە ژيان نەزانيو.

وتى: ئەگەر بتزانيبايە چى دەبوو؟!
وتم: منىش وەكو تۆ ژيانىكى رۇمانسىم بۆ خۆم ھەلدەبژارد.
وتى: ئىستاش ھەر زوو، تۆ لە چاۋمن، ھەر گەنجىت، ئەگەر بتەوى لەگەل ژن پابوڭرىت، ژن زۆرن.
منىش وتم: بە چاۋى تۆ زۆرن، كوا لە كوڭن؟

خانمباز که مال سه عدی

دهستی خسته ناو گیرفانی چاکه ته که ی، به پیکه نینه وه وتی: له
گیرفانی چاکه ته که مدان!

منیش وتم: تۆ گالته م پیده که یت، من به راستیمه، ئیستاش هیچی
لی نازانم.

وتی: که تۆ وانه له م هه موو چیرۆکانه ی ژیانم وهرنه گریته که بۆم
گیرایته وه، وانه له هینده ی تریش وهرناگریته.

ئیمه له م قسانه دابووین، دوو قوتایی کچ، له و به شه ناو خۆیییه
دهخه وتن، که له نهۆمی سه ره وه ی هه مان ئه و بالاخانه یه دا بوو، که
گه له ریبه که ی شه وکه ت ئه فه ندی تیا بوو، هاتنه خواره وه، یه کیکیان
سترێژیکێ ره شی ته نکێ له به ردابوو، هه موو له شی له ناو دیار بوو،
ئه وه ی تریش تراکسوودیکی ته سکی له به ردابوو، هینده ته سک بوو، به
له شی نووسابوو. هاتنه لای شه وکه ت ئه فه ندی و مه لزه مه یه کی بیست
لاپه ره ی گه وره یان له ده ست بوو، به زمانی ئینگلیزی نووسرابوو. به
شه وکه ت ئه فه ندییان وت: وه کو له تابلۆی سه ر گه له ریبه که ت
نووسراوه، تۆ له ئه وروپا ده ژیت و له سويسرا کاری وه رگێری
ده که یت، ده مانه وی ئه م مه لزه مه یه مان بۆ وه ریگێرپه ته سه ر زمانی
کوردی.

شه وکه ت ئه فه ندیش وتی: ئه م کاره وا نابیت، جارێ ئیوه دانیشن و
شتیکم له گه ل بخۆنه وه، ئینجا قسه ی له سه ر ده که ین.

خانمباز که مال سەعدی

یەکیک لە کچەکان، کە سترێژە رەشەکەى لەبەر بوو، وتى: ئەمڕۆ دەواممان هەیه، دەبى هەر ئیستا بگەرێینەو بەشە ناوخبییه کەمان، خۆمان بگۆرین و بە خیرایى بچینه کۆلیژ.

ئەویش وتى: بۆ کەى دەتانهوى؟

وتى: ئەگەر بەیانى دواى نیوهڕۆ بۆمان تەواو کەیت باشە.

شەوکەت ئەفەندیش وتى: هەرچەندە ئەم مەلزمەیه زۆرە، بەلام دڵنیا، ماندوو بوونم لای ئیوه بە فیرۆ ناچیت، ئەم شەو بۆتان تەواو دەکەم، دواتریش کە هاتنەو، ئەوکات باسى نرخەکەى دەکەین.

قوتابییەکەش وتى: ئیمە هیچ پارەمان نییه، تا پیتی بدەین، ئەگەر بە خۆرایى بۆمان دەکەیت باشە، دەنا هیچ.

ئەویش وتى: بە خۆرایى هەر نابیت، بەلام مەرج نییه ئیوه پارەم بدەنى، دواتر قسەیه کى لى دەکەین.

کە شەوکەت ئەفەندى ئەمەى وت، لە بیرى خۆمدا وتم (ئەو قوتابییانە منالان، وەکو کچی ئەون، لەجیاتى پارە، دەبى داواى چییان لى بکات). ئیتر ئەو بوو، مەلزمەکەى لى وەرگرتن، ئەوانیش پۆششتن.

کە ئەم دیمەنەم بینی، لە بیرى خۆمدا وتم (ئەم شەوکەت ئەفەندییه زۆر بى ناموسە، لەسەر میثیش باز نادات، ئەو دوو قوتابییە وەکو کچی ئەون، هیشتان تامى شیرى خاویان لە دەم دیت، کە چى ئەو بە چاویکی حیز سەیریان دەکات و گەرناگەى لى داون، دەیهوى وەکو لەشفرۆشەکان لەگەڵیان رابویریت).

خانمباز که مال سهعدی

من له و بیرکردنه و هیه دا بووم، شه و کت ئە فەندی دەستی خسته
سه ر شانم وتی: بیر له چی ده که یته وه، دیسان خه یالت بۆ کوئی
رۆیشت؟

وتم: بیرم لای ئە و دوو کچه قوتابییە بوو.

وتی: ده زانم تۆش وه کو من سه رسام بوویت به جوانییە که یان.

وتم: راسته ئە وان زۆر جوان و ناسک بوون، به لام تۆ سه ییری
ئاوینەت نه کردوو، تۆ له چاو ئە وان وه کو باپیرهیت، چۆن دلّت دی له
خسته یان به ییت و له گه لیان رابویریت؟

وتی: من که سم له خسته نه بردوو، ئە وان به قاچه کانی خۆیان
هاتوون، داوای شتیکم لی ده کهن، ده بی ئاماده ش بن نرخه که ی بدهن.

منیش وتم: جا تۆ چوزانیت که ئە وان به مه پازین؟

وتی: جارێ تۆ هیچ له رۆمانسییهت نازانیت، ئە گه ر بتزانیایه، هه ر
له جل و به رگه کانیانه وه وه لامی ئە م پرسیارهت ده زانی.

منیش وتم: مه به ستت ئە و ستریزه ره شه ی که له به ر یه کیکیاندا

بوو، له گه ل ئە و تراکسووده ته سکه ی که له به ر ئە وی تردا بوو؟

وتی: ئە ی چۆن، ئە وان به جلی خه وتن هاتوونه ته لام، بۆ ئە وه ی

ئیغرام بکهن، سه رنجم بۆ لای خۆیان رابکیشن، تا ئیشه که یان بۆ بکه م
و دلّیان نه شکینم.

منیش وتم: جا ئە مه واتای چی ده گه یه نی؟

وتی: ئە وان ئاماده ن داواکارییه کانم جیبه جی بکه ن.

خانمباز که مال سه‌عدی

که ئەمەى وت، له بیری خۆمدا وتم (ئەم شەوکەت ئەفەندییە، بۆیە ژێرەوه‌ی ئەم بالاخانەییەى بە کرێ گرتوو، چونکە لە نھۆمەکانی سەرەوه بەشى ناوخۆیی لێیە، وەکو پشیلە وایە، خۆی لە ژێرەوه مەڵاس داوه، چاوه حیزەکانی بریووەتە دەرگای بەشە ناوخۆیییەکە، بە دواى نێچیر دەگەپێت، راویان بکات و دەستە پيسه‌کانی خۆی بەوان گەرم بکاتەوه).

پرووم لە شەوکەت ئەفەندی کرد و پیم وت: گریمان ئەوانیش ئەو شتەیان بوى که تۆ بیری لى دەکەیتەوه، پیم نالێیت لەم تەمەنە چۆن دەتوانی بە شەویک ئەم مەلزمە گەورەییان بۆ وەرەگێریت؟

وتى: ئیش و کارم چییە، من لێرە بە تەنیا دەژیم، زۆربەى شەوان تاكو بەیانی خەوم لى ناکەوێت، لەجیاتی ئەوهى بەبى ئیش دابنیشم، خەریکی وەرگێرانی ئەم مەلزمەییە دەبم و دەسکەوتیکیشم دەبییت.

ئەمەى وت و پارچە کاغەزیکی هینا و بە خەتیکی گەرە لە سەرى نووسى (شاگردیكى كچمان پێویستە، زمان زان بییت، زمانىكى تر لە پال زمانى كوردی بزانییت) دواى ئەوه لە پێشەوهى جامخانەکە هەلیواسى.

منیش وتم: بۆچی مەرجی ئەوهت داناوه، ئەو کەسەى ببیته شاگردت، دەبى كچ بییت؟

وتى: ئەوه ئیشى خۆمه، ئەوهى من دەمەوى بە كورپ ناکرێت.

خانمباز که مال سه‌عدی

به‌ه‌رحال، به‌جیم هیشت و گه‌پامه ماله‌وه. به دریژایی ریگا ه‌هر
بیرم لای ئه‌و بوو، له دلی خۆمدا ده‌موت (تۆ بلیی ئه‌و ه‌موو کچ و ژنه
بۆ بریک پاره یان دیاریک خۆیان بخه‌نه به‌ر ده‌ستی).

ئه‌و شه‌وه، له مه‌راقی ئه‌و دوو کچه قوتابییه، خه‌و نه‌چوو ه‌ چاوم،
ه‌هر بیرم لایان بوو، به‌یانی دوا‌ی نیوه‌پۆ، چوومه لای شه‌وکه‌ت
ئه‌فه‌ندی، له‌گه‌له‌ریه‌که‌ی دانیشتبوو، تیشی‌رتیکی سووری قۆل
کورت و پانتۆلیکی سپی له‌به‌ر کردبوو. ریکۆرده‌ره‌که‌ی له‌به‌رده‌می
خۆی دانابوو، گۆرانی زوه‌ره‌ حوسینی لیده‌دا، ئه‌ویش وه‌کو کورپکی
گه‌نج سه‌ری خۆی له‌گه‌ل ده‌له‌قاند و له‌ شوینی خۆی، به‌ دانیشتنه‌وه
سه‌مای له‌گه‌ل ده‌کرد و له‌ دوا‌ی ئه‌و ده‌یوته‌وه. بتلیک قۆدگا و
په‌رداخیکی له‌ به‌ر ده‌می خۆی دانابوو، ناوه‌ ناوه‌ فرپکی لیده‌دا و یه‌ک
دوو ده‌نکه‌ فستقیشی له‌گه‌ل ده‌قرتاند.

سالۆم لیلی کرد و پیم‌وت: له‌ دلخۆشیت دیاره‌ وه‌رگێرانی ئه‌و
مه‌لزه‌مه‌یه‌ خیریکی بۆت ه‌ه‌بوویت.

به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ وتی: له‌ ژیاندا هیچ شتی‌کم بی‌ به‌رامبه‌ر بۆ که‌س
نه‌کردوه‌، تا بۆ ئه‌و دوو کچه‌ جوانانه‌ بیکه‌م.

منیش وتم: که‌واته‌ بۆم باس بکه‌ که‌ مه‌لزه‌مه‌که‌ت دایه‌وه‌ ده‌ستیان
چیت پی‌وتن؟

وتی: پیش ئه‌وه‌ی تۆ بییت، ه‌ه‌ردووکیان به‌ جلی ده‌وامه‌وه‌ هاتنه
لام، که‌ سه‌یرم کردن، ئه‌قلم ئه‌و کچه‌ی نه‌گرت که‌ تراکسووده‌که‌ی

خانمباز که مال سه‌عدی

له‌بر بوو، بویه به کچه‌که‌ی ترم وت، که مه‌لزمه‌که‌ی دابوومی (ته‌نھا تو وهره ژووره‌وه، تاکو تیت بگه‌یه‌نم)، که ئه‌مه م وت، کچه‌که‌ی تریش له‌گه‌لی هاته ژووره‌وه وتی (ئیمه هه‌ردووکمان هاوړپیی یه‌کترین، ئه و به ته‌نیا لای تو به‌جی ناهیلّم). منیش وتم (که‌واته توش له‌گه‌لی وهره ژووره‌وه، که پیم وتی جله‌کانی بو دابکه‌نه، ده‌بی تو له‌به‌ری دابکه‌نی). که وام پیی وت، به تووره‌یییه‌وه ده‌رگای جامخانه‌که‌ی به پروودا داخست و چووه ده‌ره‌وه.

منیش وتم: ئه‌ی هه‌لوئیستی کچه‌که‌ی تر چی بوو؟

وتی: وه‌کو پیش‌بینیم کرد، ئه‌ویان کچیکی کراوه‌و به زه‌وق بوو، هاته ژووره‌وه، بردمه پشت جامخانه‌که‌و له سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک، له ته‌نیش خوم دامن‌او به ده‌م قسه‌کردنه‌وه، ده‌سته‌کانم گوشی و هه‌ندیکیش ده‌سبازیم له‌گه‌ل کرد، ئینجا مه‌لزمه‌که‌م دایه‌وه ده‌ستی و به‌پیم کرد.

ئیمه له‌م قسانه‌دا بووین، کچیکی بالا به‌رزی قژ زه‌رد و چاو شین، هاته ژووره‌وه، له جوانیدا له‌گه‌ل پوژ شه‌ری ده‌کرد، دوی سلاو‌کردن وتی: کی له ئیوه خاوه‌نی ئه‌م گه‌له‌رییه‌یه؟

شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندیش وتی: من خاوه‌نی ئه‌م گه‌له‌رییه‌م.

کچه‌که‌ش پووی تی کرد و پیی وت: نووسینیکت له‌به‌رده‌می جامخانه‌ی گه‌له‌رییه‌که‌ت هه‌لواسیوه، تیایدا نووسیوته که کچیکت بو کارکردن له‌گه‌له‌رییه‌که‌ت پیویسته.

خانمباز که مال سهعدی

شه وکەت ئەفەندیش وتی: فەرموو دانیشە، بۆم باس بکە بزانی تۆ

چی دەزانی؟

کچەکەش لە سەر کورسییەکى بەرامبەر ئەو دانیشت و جانناکەى لە

شانى کردەوه و لە تەنیشت خۆى دانا.

شه وکەت ئەفەندى پووی تیی کردوو پیی وت: تۆ بۆ ئەو کاره

دەست نادەیت، که من دەمهوی، تۆ خەلکی کوئی؟

ئەویش وتی: من خەلکی پۆژەهەلاتی کوردستانم.

شه وکەت ئەفەندیش پیی وت: قاچەکانت لەسەر یەکتەری بیئە

خوارەوه، ئەگەر بتهوی لێره کار بکەیت، دەبی قاچەکانت بۆ ئاسمان

بەرز بکەیتەوه.

که شه وکەت ئەفەندى ئەمەى پى وت، کچەکە جانناکەى بە

شانیهوه کرد و بە توورەهێ چوو دەرهوه و پۆیشت.

که ئەم دیمەنەم بیئى، سەرم سوپما، بە شه وکەت ئەفەندیم وت:

بۆچی ئەم کچە جوانەت تەریق کردەوه، چی تیا یە ئەگەر قاچ لە سەر

قاچ دابنیت؟

وتی: تۆ هیشتان فەقیرحالی، وامزانی لەوهتی لەگەل من

دادەنیشیت، فیر بوویت ژنان و کچان بناسیت، بەلام وا پیدەچیت،

هیشتان هێچی لی نه زانی.

منیش وتم: ئەوه پەیههەندى چیه بە بابەتەکهوه؟

وتی: ئاخر بابەتەکه خۆى ئەمهیه.

خانمباز که مال سه عدی

منیش وتم: چۆن، بۆم پوون بکه وه.

وتی: له ئەسلدا من هیچ کاریکم به ژن نییه، تهنها بۆ کات به سه بربردن و رابواردن نه بیّت، جا ئه و کچه که هه ر له ئیستاوه له به رامبه ر من قاچه کانی بخاته سه ر یه ک، مانای ئه وه یه ئه و بۆ ئیشکردن هاتووه نه ک رابواردن.

منیش وتم: چۆن ئه مه ده زانیت؟

به پیکه نینه وه وتی: ئه وه پیشه ی خۆمه، ئه گه ر ئه و ئاماده با له گه لم رابویریت، به قسه کانم تووره نه ده بوو، نه ده پۆیشت.

منیش وتم: ئیستا تیگه یشتم که تو پۆیستت به شاگرد نییه، به دوای نیچیریک ده گه ریت، بیخه یته ناو ته له که ته وه و دواییش به رامبه ر بریک پاره له گه لی رابویریت. به لام له وه تی نه گه یشتم مه به ستت له و مه رجه چیه که داتناوه و ده لیی ده بی بیجگه له زمانی کوردی زمانیکی تریش بزانیّت؟

به پیکه نینه وه وتی: وامزانی تو که سیکی ئاقلیت و زوو لیم تیده گه یته، به لام وادیاره هیشتان ماوته ببیته خانمبازیکی سه رکه وتوو.

منیش وتم: پیشتر هیچم له خانمبازی نه ده زانی، به لام ئیستا له وه تی هاوپییه تی تو ده که م و گوئی له سه بربرده پۆمانسییه کانت ده گرم، زۆر شتت لی فیڕ بوومه. به لام سه ره پای ئه وش هه رچه ندی بیر ده که مه وه، سه رم له و مه رجه ده رناچی.

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: له‌وه‌تی داعش هه‌ندی‌ک ناوچه‌ی له عێراق و سوریا داگیر کردووه، خه‌لکی ئه‌و ناوچه‌ی ئاواره بوونه‌و به‌شیکی زۆریش له‌وانه هاتوونه‌ته هه‌ریمی کوردستان. ئه‌و ئاوارانه ژنی جوانیان تیاپه، بۆ بژێوی خۆیان پوو له بازاره‌کان ده‌که‌ن، ئاماده‌بیشیان تیاپه که به‌رامبه‌ر بڕێک پاره له‌گه‌ڵ پیاو رابوێرن.

منیش وتم: چۆن ئه‌و ژنانه‌ی چه‌زیان له رابواردنه، له وانی تریان جیا ده‌که‌یته‌وه؟

وتی: ته‌ماشای چاویان بکه‌م ده‌زانم، به‌شیکی له ده‌وله‌مهنده‌کان، به‌ناوی کارکردن، ده‌یانبه‌نه کی‌لگه‌کانیان، دواپیش ده‌ستیان له‌گه‌ڵ تیکه‌ڵ ده‌که‌ن و له‌گه‌ڵیان راده‌بوێرن.

که ئه‌مه‌ی وت، راپۆرتی ئه‌نجومه‌نی مافی مرۆقی سه‌ر به ئه‌نجومه‌نی ئاسایشی نیوده‌وله‌تیم به‌ بیر هاته‌وه، که ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر سه‌باره‌ت به‌ په‌وشی په‌نابه‌رانی سوریا له هه‌ریمی کوردستان ده‌ریکرد، تیایدا ئاماژه‌ی به‌وه دابوو، (که به‌رپرسه‌کان و پیاوه ده‌وله‌مهنده‌کان، له رێگای هه‌ندی‌ک که‌سه‌وه بازرگانی به‌و ئافره‌تانه ده‌که‌ن، له خێوه‌ته‌کان ده‌یانیه‌یننه ده‌ره‌وه و به‌رامبه‌ر بڕێک پاره سیکیان له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن).

له‌م بیرکردنه‌وه‌یه‌دا بووم، شه‌وه‌که‌ت ئه‌فهن‌دی وتی: بیرت بۆ کو‌ی رۆیشتوو، تو لێره نیت؟

خانمباز که مال سهعدی

وتم: بیرم له قسهکانی تۆ دهکردهوه، راپۆرتی سالانهی ئهنجومهنی مافی مرۆفهی سهر به ئهنجومهنی ئاسایشی نیودهولهتیم به بیر هاتهوه، که تیایدا قسهکانی تۆ سهبارهت به و ژنه ئاوارانه پشتراست دهکاتهوه. ئهویش وتی: من له خۆمهوه قسه ناکهم، ئهمه بابهتیکی زانستی و لۆجیکییه، یهکیک له و شتانهی که مرۆفهاکان به ئاوارهبوون له دهستی دهدهن، رهوشت و بهها مرۆیییهکهیانه، بهشیک له و ژنانه بهرگهی نههامهتی و برسیتی و ژیانسی سهختی ناو خپوهتگاگان ناگرن و دستبهرداری شهرفیان دهبن، له پینا و لوقمهیهک نان.

که ئههمی وت، توژیینهوهی مامۆستایهکی یاسام به بیر هاتهوه، له گوڤاری (سهنتهری برایهتی) که گوڤاریکی زانستی بوو، له شاری ههولیر دهردهچوو، توژیینهوهیهکی له بارهی ئاوارهبوون و ئاکامهکانی له پووی دهروونی و کۆمهلایهتی و یاسایییهوه له و گوڤاره بلاوکردهوه، له و توژیینهوهیهدا گهیشتبوووه دهرئهنجامیک، که ئاوارهبوون له زۆر حالهتدا دهبیته هۆی له دستدانی شهرفه و ههندیک له و ئاوارانه تووشی له شفرۆشی دهبن. پووم تیی کرد و پیم وت: تۆ راست دهکهیت، تویرهه کۆمهلایهتی و یاسایییهکانیش ئهم پاستیهیان سهلماندوووه، که ئاوارهبوون هۆکاریکه بۆ له دستدانی بههاکانی مرۆفایهتی.

که ئههمم وت، شهوکهت ئهفهندی وتی: تۆ واز لهم قسه زلانه بینه، هیچی تر له سهر ئهم بابهته قسهم له گهلهمهکه، ئهگهرتۆش چه زدهکهیت وهکو من خانمبازی بکهیت، ژنی و زۆرن، برۆ له گهلیان

خانمباز که مال سه عدی
خه ریکبه، نه گهر له بهر ژنه که شت ناویریت شتیکی تره و پیویست ناکات
هه موو شتیکی من بزانیته.

(پيشانگای ههوليرى نيودهولهتى بوكتيب)

له ۲/۱۰/۲۰۱۶ به سه رپه رشتى ده زگای چاپ و بلاوكردنه وهى مه دا (دار المدى) له پيشانگای ههوليرى نيودهولهتى بوكتيب، خولى ده يه م كرايه وه. تيايدا ده يان ده زگای چاپ و بلاوكردنه وهى عيراق و ولاتانى عه ره بيبى تر به ره مه كانيان بو فروشتن نمايش كردبوو. كردنه وهى ئه م پيشانگايه له شارى ههولير ببوو نه ريتيكي سالانه و له سه ره تاي مانگى تشرينى يه كه مدا، هه موو ساليك ده كرايه وه. بى له و كه سانه ي كه بو كرپينى كتيب روويان تىي ده كرد، كچان و كوراني گه نجيش بو يه كتر بينين و خووشى يه كتر بيان ده بينى. ئيمه ش له گه ل هاوړپيه كانمان له وى يه كتريمان ده بينى و به ده م بينينى كتيبه كان و كوړه پوښنبيرييه كانى ناو پيشانگايه كه كاتيكي خوښمان له گه ل يه كترى به سه ر ده برد.

هاوړپيه كى سه رده مى خوښدننى قوتاخانه م، ناوى سه برى بازركان بوو، دووكانه كى له ناو قه يسه رى بوو، جل و به رگى ژنانى ده فروشت، چوومه لاي پيم وت: كاتت هه يه به يه كه وه بچينه پيشانگای ههوليرى نيودهولهتى؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: باش بوو هاتی، به نیاز بووم ته له فۆنت بۆ بکه‌م، تاکو به‌یه‌که‌وه بچین بۆ ئه‌وی. ده‌رفه‌تیکی باشه، جه‌ویک ده‌گۆرپین و هه‌ندیک کتیبیش ده‌کرین.

ئیتر ئه‌وه‌بوو، سه‌بری بازرگان به‌شاگرده‌که‌ی وت: چاویکت له دووکانه‌که‌ بێت، تاکو دیمه‌وه، زۆرم پی‌ناچیت، ئه‌گه‌ر که‌سیکیش لێی پرسیم، پی‌بلی‌تا پیشانگای کتیب‌پۆیشتوو، که‌میکی تر دیته‌وه.

ئیتر ئه‌وه‌بوو، به‌یه‌که‌وه پۆیشتین بۆ پیشانگایه‌که‌. وه‌کو وتم، ده‌یان ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه به‌شدارییان تیدا کردبوو، خه‌لکیکی زۆریش له هه‌ردوو په‌گه‌ز ناماده‌بوون. وه‌کو که‌رپنه‌قالیکی پۆشنبیری و کۆمه‌لایه‌تی بوو. من و سه‌بری بازرگان له‌ناو پیشانگایه‌که‌ ده‌سووراپینه‌وه، به‌دوای به‌ره‌می ئه‌ده‌بی نویدا ده‌گه‌راين، له‌وکاته‌دا چاومان که‌وت به‌هه‌ندیک نووسه‌ر، کچیکی جوانیان له‌گه‌ل بوو. سلاومان لێ کردن، سلاوه‌که‌یان لێ وه‌رگرتینه‌وه، سه‌بری بازرگان پووی له‌یه‌کییان کرد وتی: ئه‌م خاتوونه‌ناناسم، ئه‌ویش نووسه‌ره‌؟

وتی: نووسه‌ر نییه، به‌لام خوینه‌ریکی باشی کتیبه، حه‌ز له‌خویندنه‌وه‌ی کتیب ده‌کات. ئیمه‌ی به‌و ناساند، سه‌بریش وتی:

ده‌توانین بۆ یادگاری وینه‌یه‌که‌ له‌گه‌ل ئیوه‌ بگرین؟

کچه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه‌ وتی: منیش پی‌م خۆشه‌ وینه‌یه‌کتان له‌گه‌ل

بگرم.

خانمباز که مال سه‌عدی

سه‌بری بازگانش مؤبایله‌که‌ی له گیرفانی دهره‌ینا و بانگی
که‌سیکی کرد و مؤبایله‌که‌ی دایه‌دهستی و داوای لی کرد که به‌یه‌که‌وه
وینه‌یه‌کمان بگریت. هر ئه و پوژیش له فیسیبوک بلاوی کرده‌وه.

شه و له فیسیبوک چوممه‌سه‌رخه‌ت، چاوم به و وینه‌یه‌که‌وت که
له پیشانگی نیوده‌ولته‌تی به‌یه‌که‌وه گرتمان. منیش ته‌له‌فونم بو
سه‌بری بازگان کرد و پی‌م وت: وینه‌که‌ زور جوان دهرچووه، به‌لام
نه‌مزانی ئه و خاتون‌ه‌ی که له‌گه‌لمانه له وینه‌که‌دا، ناوی چیه و له
کوی کار ده‌کات؟

وتی: ناوی خه‌باته و ماموستای قوتابخانه‌ی بنه‌ره‌تییه.

منیش وتم: چون زانیت؟

وتی: که وینه‌که‌م بلاو کرده‌وه، داوی توژیک هاته‌سه‌رخه‌ت و
گله‌یی لی کردم، که ئه م وینه‌یه‌م به بی‌ره‌زامه‌ندی ئه و بلاو کردوته‌وه.

منیش وتم: ئه‌ی تو چیت وت؟

وتی: داوای لی‌بوردم لی کرد و پی‌م وت (هر ئیستا لایده‌به‌م)، که
وام پی‌ی وت، پی‌ی وتم (لای مه‌به، تازه ئه‌وه‌ی پرویداوه ناگه‌پریته‌وه).

منیش پی‌م وت: پی‌ی نه‌وتی چی پرویداوه؟

وتی: پی‌ی وتم (برایه‌کم وینه‌که‌ی بینیه‌وه، له‌سه‌ر ئه‌وه‌سه‌رزه‌نشستی
کردوومه و پی‌ی وتم (تو به‌ناوی ده‌وامی قوتابخانه له‌ماله‌وه‌چوویته
دهره‌وه، که چی له‌گه‌ل ئه‌م پیاوانه وینه‌ت گرتووه).

منیش پی‌م وت: تو چیت پی‌ی وت؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: چی پی بلیم، داوی لیبوردنم لئی کرد و پیم وت (نامادهم بیمه لای براهت و پیی بلیم هیچ شتیک له نیوانمان نییه، به سوتفه یه‌کتریمان له‌وی بینیه). به لام ئه‌و پازی نه‌بوو، وتی (هیچ گوئی مه‌دی، براهشم له‌وه تیگه‌یشت که ئیمه ته‌نیا هاوړین و هیچ شتیک له نیوانماندا نییه).

منیش وتم: پیت نه‌وتم، چون زانیت که ناوی خه‌باته و ماموستای قوتابخانه‌ی بنه‌ره‌تیشه؟

وتی: هر خوی، ناو و کاره‌که‌ی خوی پی وت. وتی ماموستام له قوتابخانه‌یه‌کی بنه‌ره‌تی له شاروچکه‌ی شه‌قلاوه.

منیش وتم: وه‌کو بزانه‌و کچه دروی له‌گه‌ل تو کردووه، له سه‌ر بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌م وینه‌یه هیچ کیشه‌یه‌کی بو دروست نه‌بووه، ده‌یه‌وی لای تو وا پیشان بدات که کچی‌کی پاکیزه‌یه و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل هیچ پیاویکی تر نییه، بو‌ئه‌وه‌ی سه‌رنجی تو بو لای خوی پابکیشیت.

وتی: پروا ناکه‌م، به بلاو‌بوونه‌وه‌ی وینه‌که زور نیگه‌ران بوو، له‌وه نه‌ده‌چوو دروم له‌گه‌ل بکات.

منیش وتم: ئه‌م سیناریوییه‌ی بو دروست کردوویت، تا‌کو زیاتر هوگری بیت و زیاتر متمانه‌ی پی بکه‌یت.

زورم مه‌راق بوو بزانه‌و کچه راست ده‌کات یان له پشت ئه‌م سیناریوییه‌ی مه‌به‌ستیکی تری هه‌یه. بویه داوام له سه‌بری بازرگان کرد

خانمباز که مال سه عدی

که به کورته نامه یه ک وینه ی پیچی نه و کچه م بو بنیړیت، تاکو ئادی بو بنیړم.

ئیتر نه وه بوو، وینه ی پیچه که ی بو ناردم، منیش ئادم بو ی نارد و به کورته نامه یه کیش سلّوم لیی کرد و پیّم وت: خه بات خان دهمه وی بینه هاوړی.

ده موده ست وه لامی دامه وه وتی: پیچه که م به ناویکی خوازاو داناوه، وینه ی منیشی له سهر نییه، تو چون زانیت نه وه پیچی منه؟. منیش وتم: که سه یرم کرد، وه کو ئیلهامیک هاته به رچاوم که نه م پیچه هی تویه.

نه ویش وه لامی دامه وه وتی: زور پیّت سه رسامم، بی نه وه ی پیچه که م ناو و وینه ی منی به سه ره وه بیّت ناسیته وه.

منیش وتم: خوا به هره یه کی وای پیداوم، ته ماشای چاوی هر که سیکیش بکه م ده زانم چی له دلدايه.

نه ویش وتی: ده زانی دلی من چی تیايه؟

وتم: تو دلکی زور گه ورهت هه یه، پره له سوز و خوشه ویستی.

وتی: تو راست ده که یت، به ده ست خوم نییه هه موو که سیکم خوشده وی، ناتوانم رقم له که س بیته وه.

منیش وتم: ده زانم، له یه که م چرکه که توم بینی، له چاوه کانت هه ستم به وه کرد.

نه م پی وت، دواتر داوای وینه یه کم لیی کرد، وتی: وینه ی منت بوچییه، نه ی نه وه نییه وینه م له گه ل گرتوونه.

خانمباز که مال سهعدی

منیش وتم: ئەم وینەیه به کۆمه له وشتیکی تره، هه زده که م
وینەیه کی ته نیای خۆتم بۆ بنیریت، بۆ یادگاری لای خۆم هه لیده گرم.
که ئەمه م وت، زۆری پی نه چوو، وینەیه کی خۆی بۆ ناردم، که له
ستۆدیۆ گرتبووی. منیش پیم وت: زۆر جوان و ناوازه یه. که ئەمه م
پیی وت، وینەیه کی تریشی بۆ ناردم. منیش پیم وت: وینەیه کی
ناوازه یه.

که ئەمه م پیی وت، وینەیه کی تریشی بۆ ناردم، منیش وتم: له
جوانیدا ده لئی فریشته یه.

که وام پیی وت به جارێک دوو وینەیه ی تریشی بۆ ناردم، منیش پیم
وت: ناتوانم بهرگه ی جوانیت بگرم، له وه زیاتر ناتوانم سه یری وینە کانت
بکه م، له گه ل پۆژ شه ر ده که ن.

داوام لئی کرد که به یانی له شوینیک یه کتری ببینن. وتی: له کوی
یه کتری ببینن؟

وتم: له ریستورانته دوو به دوو.

وتی: ئەم ریستورانته چۆنه و له کوییه ؟

وتم: ئەم ریستورانته شوینی ژوانی ئاشقانه، ئەو کچ و کورانه ی
هاورپی یه کترین یان ئاشقی یه کن، له وی به دیداری یه کتری شاد ده بن.
که شو هه وایه کی پۆمانسی هه یه، له بهر تیشکی گلۆپه سووره کانی
ریستورانته که ئەو کچ و کورانه ی که یه کتری یان خوش ده وی، چیرۆکی
خۆشه ویستی بۆ یه کتری ده گێرنه وه.

خانمباز که مال سه عدى

وتى: شويننه که ت پى نه وتم.

وتم: که وتوته سهر ريگاي که رکوک، له نزيك ماكسى مؤل.

وتى: له وه سفه که تدا دياره که شويننيكى خوشه، به يانى کاترمير

چه ند له وى يه کترى ببينين؟

وتم: به يانى کاترمير پينجى ئيواره له به رده م ماكسى مؤل

چاوه رپيت ده که م.

وتى: باشه، به هيوای ديدار.

منيش وتم: به هيوای ديدار.

ئو شه وه تا درهنگ بيرم هر لای ئو بوو، له بيرى خومدا ده موت

(ئو گهر به يانى بينيم، چى پى بلیم، له کاتيکدا خيزاندارم و له ویش زور

به ته مه نترم، له سه رووی هه مووشيه وه، نيازی هاوسه رگيريشم له گه لى

نييه) ئه مه و ده يان بيرۆکه ی تر به خه يالما ده هاتن.

به يانى پيش کاترمير پينجى ئيواره له به رده م ماكسى مؤل

چاوه رپم کرد، دواى تۆزیک، ئۆتۆمبيلیكى ته کسی له به رده م رايگرت و

ئو وى لى هاته خواره وه.

قه ميسیكى سوور و ته نووره يه کی ره شى كورتى له به ردا بوو،

پرچيشى بویاخ کرد بوو، وه کو بووک خوی پازاند بووه. سلاوی ليکردم و

به يه که وه چووينه ماكسى مؤل، هه نديك به ناويدا سووراپينه وه، سه يری

ئو و جل و به رگ و شت و مه كانه مان ده کرد، که بو فروشتن نمايش

کرا بوون. که ده گه يشتینه ئو شويننه ی که جانتای لى نمايش کراوه،

رپویشتنى خوی قورس ده کردو به تیلی چاوه کانی سه يری جانتا کانی

خانمباز که مال سهعدی دهکرد، له چاوهکانیدا ههستم بهوه دهکرد که ههزی له جانتای سهرشانه، بۆیه پیم وت: جانتایهك به دیاری بۆ خۆت هه لگره . که ئەمهم پیی وت، له خۆشییان وهخت بوو بال بگریت و بفریت، داوایه که می رهت نه کرده وه، یه کسه ره چووه لای جانتایهکان و جانتایهکی له و جانتایانه هه لگرت که نرخه که ی له هه موویان گرانت ره بوو. منیش وتم: ئەم جانتایه م به دل نییه جانتایهکی تر هه لگره . مه بهستم ئەوه بوو لیم تیبگات و جانتایهکی هه رزانت هه لگریت . به لأم ئەو جانتایهکی تری دهست دایه، که نرخه که ی زۆر جیاوازی له گه ل جانتا که ی تر نه بوو .

که ئەمهم لیی بینی، به تووره یی پیم وت: ده لئی تو ههچ شاره زای نرخى جانتا نیت، باشترین جانتا له ناو قه یسه رى به بیست و پینج هه زار دیناره که چی لیره سه د دۆلار که متری نییه . نامه وی ئەوان به نه زانمان تیبگن، بۆیه پیم باشه واز له و جانتایانه بینیت و قه میسیک یان بلووزیکی جوان بۆ خۆت هه لگریت .

وتی: مادام تو ئەمهت پی خۆشه، به قسه ت ده که م . چووه لای جل و به رگه کان و بلووزیکی ده ستدایه، نرخه که ی نه وه ت دۆلار بوو. که ئەمهم بینی، له خه فه تان هه ردوو برۆیه کانم جوت بوون، ئارامیم نه ما، له دلای خۆمدا وتم (کچیکی چا و چنۆک و ناکه س به چه یه، ده لئی قه ت شتی نه بینیه، په لاماری هه موو شتیك ده دات. گوئی به وه نادات، نرخه که ی زۆره یان نا) بۆیه به تووره یییه وه پیم وت: تو به

خانمباز که مال سه‌عدی

که لکی شتومه ک کرین نایه‌یت، با بچینه ریستورانت‌ه‌که، دوایی خۆم شتیکت به دیاری بۆ ده‌کرم.

هه‌رچه‌ند قسه‌کانی منی زۆر پی ناخۆش بوو، به‌لام هیچ ده‌نگی نه‌کرد و له‌گه‌لم هاته‌ده‌روهه. به‌یه‌که‌وه چووینه ریستورانتی دوو به دوو. له‌ریگا بیرم له‌سه‌برده‌یه‌کی شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندی ده‌کرده‌وه، که چۆن له‌گه‌ل کچیکی هاو‌پیی له‌ئلمانیا ده‌چیته‌یانه‌یه‌کی شه‌وان و له‌پشت میزیکیی دواوه‌داده‌نیشیت، تا له‌چاوی ئه‌وانی تر دوور بییت و که‌س نه‌توانی چاودیری هه‌لسوکه‌وتیان بکات). که‌گه‌یشتی‌نه ریستورانت‌ه‌که، ئیشاره‌تم بۆ کورسی و میزیکیی ریزی دواوه‌کرد و پیم‌وت: ده‌چین له‌و شوینه‌داده‌نیشین تا که‌س چاودیری‌مان نه‌کات.

به‌پیکه‌نینه‌وه پیی وتم: وامزانی تۆش وه‌کو من هیچ نازانیت، نه‌مزانی تۆ خاوه‌ن ئه‌زمونیت، وا پیده‌چیت پیشتریش هاتبیته‌ئیره. منیش وتم: یه‌که‌م جاره‌له‌گه‌ل کچ بیمه‌ئیره، به‌لام جارێک فه‌ره‌اد پیربال منی لی‌ره ده‌عوته‌کرد.

وتی: له‌گه‌ل فه‌ره‌اد پیربال باسی چیتان ده‌کرد؟

وتم: بۆ راویژکردن له‌گه‌لم دانیشت، هه‌ر له‌و دانیشتنه‌دا سه‌برده‌یه‌کی خۆشی خۆی بۆ گێرامه‌وه، وتی (له‌م پۆژانه‌له‌ پۆژنامه‌یه‌ک، ستوونیکم بلاو کرده‌وه، به‌ناوی له‌خه‌وما، تیایدا باسی ئه‌وه‌م کردبوو که‌له‌خه‌ومدا پاسپێردرابووم بۆ پیکه‌نانی کابینه‌ی وه‌زاری. کاتی‌ک له‌ریگا به‌ره‌و ئیره‌بۆ لای تۆ ده‌هاتم، محهم‌د خۆشناو راویژکاری سه‌رۆکی حکومه‌ت ته‌له‌فۆنی له‌گه‌ل کردم وتی (ئه‌گه‌ر کات

خانمباز که مال سهعدی

هیه، سهروکی حکومت دهیهوی قسهت له گهل بکات)، منیش وتم (با
بفرموی کاتم هیه). ئیتر ئه وه بوو، سهروکی حکومت به پیکه نینه وه
پی وتم (دکتور فهاد، ئه وه چیه ده تهوی حکومت پیکه نیت؟
ئه گه ر تو حکومت پیکه نیت ئه ی من بچم بو کوی)، منیش وتم
(جه نابی سهروکی حکومت، تو سهروکی حکومتیت، ئه وه ی من ته نیا
خه ونیک بوو، له خه وما رایانسپارد بووم بو پیکه نانی حکومت و
منیش دوا ی ئه وه ی وه زیره کانم ده ستنیشان کرد، پیش ئه وه ی
کابینه که رابگه یه نم و سویندی یاسایی له به رده م په رله مان بخوم، له
خه و به ناگا هاتم و هیچم به هیچ نه کرد).

که ئه مه م بوی گپرایه وه، خه بات به پیکه نینه وه وتی: ئه و فهاد
پیرباله به زمی زور خوشه، وا پیده چیت سهروکی حکومتیش بیناسیت
بویه گالته ی له گهل کردوه؟

وتم: که کابینه ی پینجه می حکومتی پیکه نیا، پاره یه کی زوری بو
خه رچکرد، مالی شه ره فحانی به دلیری بو دانا.

له میزه که ی به رده می ئیمه هه ندیک کچ و کوری گه نج،
دانشتیبون، ئاهه نگی له دایکبوونیان بو یه کی له هاورپیکانیان
رپیکه ستبوو، کیکی گه وره و هه ندیک شیرینی و خواردن و
خواردنه وه یان له به رده می خو یان دانابوو، یه کی له وان موسیقای
ده ژهنی، ئه وان ی تریش به یه که وه گورانی جه ژنی له دایکبوونیان

خانمباز که مال سەعدی

دەوتەو، دواييش كۆمەلئىك مېزىلدىنى رەنگاۋ رەنگيان پىر لە ھەوا كىرد.
دېمەنئىكى زۆر خۆش و دانىشتنئىكى پۆمانسى بوو.

خاتوو خەبات پىيى وتم: خۆزگەم بە دللى ئەو گەنجانە، خۆشەويستى
ئەوانى لىرە كۆكردۆتەو، ئەو كچ و كورانە زۆر ئاشقن، ئىشقىيان لى
دەبارئىت.

ئەمەى وت و پىووى پىرسىيارى تىكردم وتى: ئەمە تەنيا رىكەوتە، يان
پۆژانى تىرىش لىرە ئاھەنگى تايبەتى دەگىردىت؟

وتم: پۆژ دەزانئىت، ھەندىك جار ژن و پىاۋەكانىش لە بىرەوهرىي
ھاوسەرگىرىياندا دىنە ئىرە و ئاھەنگىكى خنجىلانە بەم بۆنەيەو
دەگىرن. بەلام بە زۆرى ئەو كچ و كورانەى كە يەكتىريان خۆشەويى،
دىنە ئىرە، جەويكى پۆمانسى خۆشى ھەيە، لىيى ئاسوودە دەبن.
خواردن و خواردنەوھى ئەم پىستورانئە زۆر گرانە، بۆيە ھەموو كەسىك
نايەتە ئىرە.

ئەويش وتى: يەكەم جارە شوئىنئىكى وا خۆش بىينم، مرؤف لە
دانىشتنى ئىرە بىزار نابىت.

منىش وتم: باسى خۆتم بۆ بكە، دايك و باوكت لە ژيان ماون يان نا؟
ھەناسەيەكى قووللى ھەلمزى وتى: تەمەنم ھەوت مانگى بوو، كە
باوك و دايكم لە پىووداۋىكدە بەيەكەو ھەردوون. شىۋەيانم بىر نايەتەو،
كە سەيرى ئەلبوومى وئىنەكانيان دەكەم، تىر بۆيان دەگىم.

منىش وتم: خەفەت مەخۆ، ئەوان مردوون، ناگە پىنەو، پىويستە تۆ
بىر لە خۆت بكەيتەو ھە لەمەودوا بۆخۆت بژىت.

خانمباز که مال سهعدی

که وام پیی وت، بزه یهک هاته سهر لیوه کانی وتی: تو یه که م
که سیت، نارامیم پی ده به خشیت و دلّم ده دینه وه، له دلّمدا هه ست به
سۆز و خوْشه ویستیکی زۆر ده که م به رامبهر تو، خوْشم نازانم بوچی؟
منیش وتم: تو کچیکی جوانیت، تازه له هه ره تی لاویتیدایت، ته مه نم
به سهر چووه، به لام تو داها توویه کی باش چاوه پیت ده کات.

وتی: ده توانم هه ندیک پرسیارت لی بکه م؟

وتم: فه رموو هه رچی به خه یالّتا دیت لیمی بپرسه، ئیمه بووین به
هاورپی، ئه گهر پرسیار له یه کتری نه که یین، ئه ی له کیی بکه یین.
وتی: ئه گهر هه له نه بم، پیشتر توّم له شوینیک بینیه، تو خه لکی
گه ره کی کوّماری نه بوویت؟

وتم: ئیستاش مالّمان هه ر له وییه، بوچی؟

وتی: ئیمه مالّمان له گه ره کی سه یداوه بوو، به لام کاتیک باوک و
دایکم به پووداوی ها توچۆ مردن، منداّل بووم، خوشکه که م منی برده
مالی خوْیان له گه ره کی کوّماری. له وی مامه وه تا گه وره بووم،
ئیستاش جاریکی تر گه راومه ته وه گه ره کی سه یداوه، له گه لّ داپیرم
ده ژیم.

وتم: که واته خانه واده ی ئیمه باش ده ناسیت؟

وتی: که منداّل بووم، زۆر جار له گه لّ خوشکم ده هاتینه مالی ئیوه،
له گه لّ خوشکه بچوکه که ت قسه مان ده کرد.

وتم: کیی تر له و گه ره که ده ناسیت؟

خانمباز که مال سهعدی

که وام پی وټ، هه ناسه یه کی قوولی هه لمژی وټی: مائی ئه سعه د
پیلاو دروو.

منیش وټم له گه ل کوره کانی ئه و له یه ک قوتابخانه بووین، مالیشیان
له خوار مائی ئیمه بوو.

وټی: کام له کوره کانی له گه ل ټو له قوتابخانه بوو؟

وټم: خالید، سالیك له من گه وره تر بوو، ئه و ئیستا پزیشکه له سوید
ده ژیت، به لام وه لید له گه ل من ده یخویند، هاوړیم نه بوو، هه لسوکه وټی
ئه وم به دل نه بوو، بویه که یفم به چاره ی نه ده هات.

وټی: بوچی؟

وټم: که سیکی به دره وشت بوو، کچیکی جوانی بدیتبا، به دوا ی
ده که وټ، ماوه یه که له گه لی ده بوو، دوا یی به ری ده دا. جاریک له سه ر
ئه م ره فتاره ی، قوتابییکمان له گه ل بوو، به خو ی و هاوړپیکانی له پیش
ده رگای قوتابخانه گرتیان و تا ماندوو بوون تییان هه لدا.

وټی: بوچی؟

وټم: خوشکیکی ئه وی به ناوی خوشه ویستی فریو دا بوو.

که ئه مه م وټ، به پیکه نینه وه وټی: ده ستیان خوش بیټ، خو زگا
وه کو سه گ ده یان ټوپاند.

منیش وټم: بوچی ټو ئه و کچه ده ناسیت؟

وټی: ئه وه چیروکیکی دریژه، ته نها ئه وه نده ده لیم، خوا بو خو ی
بباته وه، هه قی من و ئه وانی تریشی لی بکاته وه.

خانمباز که مال سه عدى

که ئەمەى وت، له دلى خۆمدا وتم (دياره ئەم بەستە زمانەشى فرىو داوه و دەستى خۆى بەویش گەرم کردۆتەوه، بۆيه وا لىى داخ له دلە) پروم تىى کرد و پىم وت: پىت نەوتم بۆچى تاكو ئىستا هاوسەرگىريت نەکردوو؟

وتى: جارى زووہ بۆ وەلامدانەوہى ئەم پرسىارە، لەوانەيە ئەگەر هاورپىيە تىمان بەردەوام بىت و جىم نەهئلىت وەلامى ئەمە بزانىت. وتم: چۆن دلەم دى، بەجىت بىلم، ئەوہ ناليم ئەگەر خۆت ئەمەت بوى.

وتى: من ئاسوودەم لەگەل تۆ حەز بە هاورپىيە تىت دەكەم، بەلام پىت نەوتم هاوسەرەكەت چى دەكات و چەند مندالىشت هەيه؟ وتم: هاوسەرەكەم فەرمانبەرە و سى مندالىشم هەيه. ئەوان چوونەتە رپى خۆيان و من و هاوسەرەكەشم بە تەنھا ماوینەتەوہ. وتى: سەيرم پىدئىت كە مندالەكانت وا گەرە بن، تۆ هيشتان جاحئلىت.

وتم: زوو هاوسەرگىريم کرد، هاورپىكانم زۆر درەنگ ژنيان هئنا و كۆزيان ساوايه.

وتى: تۆ ئەركى خۆت بەرامبەر مندالەكانت بەجى گەياندووہ، ئىستاش نۆرەى ئەوہيه لەمە و دوا بۆ خۆت بژىت. وتم: چۆن؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: نامه‌وی به خراب لیم تی بگه‌یت مه‌به‌ستم نه‌وه‌یه هاوړپیه‌کی
کچت هه‌بیټ و کاتیکی خوشی له‌گه‌ل به‌سه‌ر ببه‌یت.

وتم: نه‌ی نه‌وه نییه، من و تو هاوړپیی یه‌کترین.

وتی: نامه‌وی داوات لی بکه‌م به‌سه‌ر ژنه‌که‌ت بم هیټیت، به‌لام
حه‌زیش ناکه‌م ماوه‌یه‌ک له‌گه‌لم بیت تا‌حه‌ز و ئاره‌زووه‌کانت تیر ده‌بن،
دوا‌ییش وازم لی بیټیت.

وتم: بوچی وازت لی بیټم، هاوړپیه‌کی کچی له‌تو جوانتر و باشترم به
ده‌ست ناکه‌وټیت.

وتی: منیش هاوړپیه‌کی پیاوی له‌تو باشترم ده‌ست ناکه‌وټیت، به‌لام
داوا‌یه‌کیشم لیټ هه‌یه؟

وتم: چییه؟

وتی: نه‌وه‌ی له‌نیوانمان پروو ده‌دات، ده‌بی تا‌کو مردن له‌نیوانمان
به‌نه‌ینی بمینټه‌وه و که‌س پیی نه‌زانټیت.

وتم: بی‌گومان، ده‌بی وایټ، ناحه‌ز زورن، نه‌گه‌ر به‌م په‌یوه‌ندییه‌ی
نیوانمان بزائن زیانمان پیده‌گه‌یه‌نن.

سه‌یریکی ناو‌ریستورانته‌که‌م کرد، له‌خوم و نه‌و کچه‌به‌ولاره‌هیچ
میوانی تری لی نه‌بوو، کریکاره‌کانیش خه‌ریکی کاری خو‌یان بوون،
ئاگاداری ئیمه‌نه‌بوون. پروم له‌خه‌بات کرد و پیم‌وت: له‌خوم و خوت
به‌ولاره‌ئیره‌که‌سی لی نه‌ماوه، کریکاره‌کانیش ئاگایان له‌ئیمه‌نییه،
حه‌زم لی‌یه ماچیکم بده‌یتی و لی بگه‌ریتت تو‌زیک لی‌وه‌کانت بمژم.

وتی: ماچکردن له‌م شوینه‌گشتییه‌چون ده‌بی؟

خانمباز که مال سهعدی

وتم: بۆچی، له ئه وروپا له سه ر شوسته ی شه قامه کان کور و کچ
یه کتری ماچ ده کهن، ئیمه لیڤه له نیوان چوار دیوارین، که س ئاگای
لیمان نییه .

وتی: به لام ده بی وریابیت، که سیک نه مانبینی.

که ئه مه ی وت، یه کسه ر باوه شم پیاکرد و دهمم خسته ناو ده می و
لیوه کانیم مژی. هه ستم به خو شییکی زور کرد، ده توت له ژیاندا
ماچی کچم نه کردوه، نازانم له بهر ئه وه ی به نهیننی ماچم کرد بویه وا
خوش بوو یان له بهر ئه وه ی به خه یالی سه رده می جاحیلی ماچم کرد،
بویه وا خوش بوو.

به هر حال، ئیمه ش هه ستاین و چووینه دهره وه، تاکو سه ر
شه قام له گه لی رۆیشتم، ئۆتۆمبیلکی ته کسیم بو ڤاگرت و پارهی
ته کسییه که شم بۆی دا، بهر له وه ی مائئاوایی لی بکه م، له گه لی
رێککه وتم که پۆژی دواتریش له هه مان کات و شوین یه کتری
ببینینه وه .

که گه ڤامه ماله وه، بیرم هه ر لای ئه و بوو، له دللی خۆمدا ده موت
(تۆ بلایی وه لید شتیکی لی نه کردبیت، بویه که ناوم هیئا، چاوه کانی پر
فرمیسک بوون و به ڤه وه باسی ده کرد) ئه مه و ده یان بیروکه ی تر به
خه یالدا ده هات. هه ندیک جاریش له دللی خۆمدا ده موت (له وانه یه
کچینی خوی له ده ست دابیت، هه ر بویه وتی ده مه وی ته نها هاوری
بین).

خانمباز که مال سه‌عدی

زۆرم بیر کرده‌وه، سه‌رم لئی دهرنه‌ده‌چوو، له‌وانه‌یه له‌ئهوروپا
ئاسایی بیټ کچ و کورپان ژن و پیاو ببنه‌هاورپیی یه‌کتری و سی‌کس
له‌گه‌ل یه‌کتری بکه‌ن، به‌لام لای ئیمه‌شتیکی نامۆیه و هیشتان نه‌بۆته
نه‌ریت.

به‌یانی چوومه‌بازار و سه‌ردانی سه‌بری بازگانم کرد، ئایپاته‌که‌ی له
به‌رده‌می خۆی دانابوو، ته‌ماشای ده‌کرد. منیش وتم: سه‌یری چی
ده‌که‌یت، هه‌والئیکی نوئی له‌بارهی خه‌باته‌وه هه‌یه؟

وتی: پرۆفایلی خه‌باتم کردۆته‌وه و سه‌یری ده‌که‌م.

وتم: بۆچی؟

وتی: له‌دوینیی شه‌وه‌وه بیرم هه‌ر لای ئه‌وه، که‌وینه‌که‌م له
فییسووک دابه‌زاند، گله‌یی لی کردم، وا خۆی پیشاندا که‌پیی ناخۆشه،
له‌ماله‌وه براکه‌ی کیشه‌ی بۆ دروست ده‌کات، که‌چی ده‌بینم ئیستا
وینه‌ی خۆی داناوه و به‌ئازادی شت ده‌نووسی.

منیش وتم: بۆچی تۆ ئه‌وه‌نده خۆت به‌و کچه‌سه‌رقال کردووه،
وازی لی بینه‌وه‌هینده‌بیری لی مه‌که‌وه.

وتی: ناتوانم وازی لی بینم، له‌ناخمدا به‌رامبه‌ر به‌وه‌ست به
خۆشه‌ویستی ده‌که‌م، بۆیه هه‌رچه‌ندی هه‌ول ده‌ده‌م، ناتوانم بیری لی
نه‌که‌مه‌وه.

که‌ئهمه‌ی وت، له‌دلی خۆمدا وتم (ئه‌گه‌ر ئه‌و بزانیټ من و ئه‌و
دوینیی به‌یه‌که‌وه بووینه‌و ماچم کردووه ده‌بی چی بلی). من له‌و

خانمباز که مال سهعدی

بیرکردنه وه یه دا بووم، رووی تیّ کردم و پیّی وتم: تو چۆنی تّیده گهیت،

تو بلّیئی ئه ویش منی خوّش نه ویّ؟

وتم: پاش ئه وه ی گلله یی بلاوکردنه وه ی وّینه که ی لیّ کردیت، هیچی

تر له گه لّت هاته وه سه ر خه ت؟

وتی: دوینیّ شه و له ماسنجه ر تا درهنگ به یه که وه له سه ر خه ت

بووین.

وتم: باسی چیتان کرد؟

وتی: من باسی ژیانی خوّم بوّی کرد، ئه ویش باسی ژیانی خوّی بوّ

کردم.

وتم: باسی خوّشه ویستیتان بوّ یه کتری نه کرد؟

وتی: سه رم له م کچه ده رناچیّ، وه کو بلّیئی ههستیکی شاراهه ی

به رامبه ر من، له دلّی هه بیّت، به لام نایه ویّ ده ریبرپّیت.

وتم: ئه ی توّ چ ههستیکت به رامبه ر ئه و له دلّدایه ؟

وتی: ئه ی پیّم نه وتی له دلّه وه خوّشم ده ویّت.

وتم: خوّشه ویستی به تاك لایه نی نابیّت، بوّچی ههستی خوّتت پیّی

نه وت؟

وتی: شه رم کرد ئه م بابه ته ی له گه لّ بکه مه وه، نه وهك لیّم تووره

بیّت و واز له هاورییه تی، بیّنیت.

وتم: ئه گه ر شتیکت پیّی بلّیّم به قسه م ده که ییت؟

وتی: چییه ؟

خانمباز که مال ساعدی

وتم: ئەم کچه لەو کەسانە نییە کە تۆ تێی گەیشتوویت، وەکو من بزانی ئەو بوخۆی بە داوی کەسێک دەگەرێت پەيوەندی لەگەڵ بیهستیت.

وتی: چۆن دەزانیت؟

وتم: هەر ئیستا بە ماسنجر نامەیهکی بۆ بنێرە و هەندیک بە شان و بال و جوانییە کەیدا بلێ و داوی وینە ی لێ بکە، بزانی چی دەبی؟

وتی: چی دەبی؟

وتم: ئەو هی پیت دەلیم تۆ وا بکە و هەقت بە سەر هیچەو نەبی، ئەو کات دەزانیت چی روو دەدات.

کە ئەمەم پی و ت، بە قسە ی کردم، نامەیهکی بۆ نووسی و پی و ت (وینە کە ت زۆر جوان و نایابە).

دەمودەست وەلامی دایەو و وینەیهکی پۆرتریتی خۆی بۆ نارد و پی و ت (ئەم وینەیه ت بە دلە؟).

سەبری بازگانیش پی و تم: تۆ راست دەکەیت، وینەیهکی خۆی بۆ نارد، دەپرسیت ئەم وینەیه ت بە دلە؟ چی پی بلیم؟

وتم: پی بلێ ماشەللا لەو جوانییە کە خوا پی داویت، دەلێ فریشتەیت.

ئەویش بە قسە ی کردم و ئەو هی بۆ نووسی. هیندە ی نەبرد دوو وینە ی تری بۆ نارد، وتی ئە ی ئەم وینانە چۆن؟

خانمباز که مال سەعدی

منیش بە سەبیریم وت: بۆی بنووسە لە جوانیدا شەر لەگەڵ رۆژ دەکەیت، ئەمە ی پێ بلی و وازی لی بینە، پێی بلی ئیش و کارم هەیه دوایی قسەت لەگەڵ دەکەمەو.

وتی: بۆچی، حەز دەکەم لەگەڵی بەردەوام بم.

وتم: لێی گەرێ، با من و تۆ هەندیک قسە لەگەڵ یەکتەری بکەین، کە من رۆیشتم، ئەوجا قسە ی لەگەڵ بکە.

ئیتەر ئەو بوو، مائاواوی لی کرد و پووی لە من کرد، پێی وتم: دەلێی تۆ شتیک لەو کچە دەزانیت و ناتەوی پیم بلییت؟

وتم: نەخیر هیچی لی نازانم.

وتی: ئە ی چۆن زانیت ئەگەر بە شان و بالی و جوانیە کەیدا هەلبەدەم وینە ی ترم بۆ دەنیریت؟

وتم: تۆ لەمە بگەرێ، گرینگ ئەو هەیه تۆ بەو گەیشتیت.

وتی: تۆ راست دەکەیت، لەو رۆژە ی ئەوم ناسیووە کە وتۆتە ناو دلم، زۆرم خۆش دەوی.

کە ئەمە ی وت، لە دلی خۆمدا وتم (مادام هاوپی کەم ئەو کچە ی خۆش دەوی، هەرچی زوو دەبی کۆتایی بە پە یو هندی سۆزدار ی خۆم و ئەو کچە بەینم).

ئیتەر ئەو بوو، رۆژی دواتر کە لە رپستوران تی (دوو بە دوو) بە دیداری یە ک گەیشتی نەو، پیم وت: پیت چۆنە گەشتیک بۆ دەرەو ه ی شاری هەولیر بکەین، کاتیکی خۆش بە سەر ببەین؟

خانمباز که مال سەعدی

وتی: بۆ کوی بچین؟

وتم: پیم خوشە ھاورپیەکی کچ لەگەل خۆت بینیت، ھاورپیەکی بازرگانم ھەیه، ئەو ئۆتۆمبیلی ھەیه، پیی دەلیم لەگەلمان بیت، ھەرچوارمان دەبینە ھاورپی، لەمەودوا، ھەر جاری بۆ شوینیک دەچین.

وتی: بیروکە یەکی باشە، تۆ قسە لەگەل ھاورپیەکەت بکە، منیش کچیکی ھاورپیم ھەیه، پیی دەلیم خۆی ئامادە بکات، ھەرکاتیک ویستان ئیمە لەگەلتان دین.

ئیتەر ئەو ھەبوو، بۆ پۆژی دوایی چوومە لای سەبری بازرگانی ھاورپیم، پیم وت: لەگەل خانوو خەبات گەشتیکم بۆ دەرەوھی شار ریکخستوو. پیم وتوو ھاورپیەکی کچ لەگەل خۆی بینیت، تا بە چوار قۆلی کاتیکێ خوش بە یەکەو بە سەر ببەین.

کە ئەمەم پیی وت، زۆر کەیفی ھات، لە خوشییان وەخت بوو بال بگریت و بفرپیت، وتی: نازانم چۆن پاداشتی ئەو تەبەمەو، تۆ رینگاکەت بۆ کورت کردمەو و ئەم ھیوا یەت بۆ ھینامەدی، لە سایە ی تۆو دەتوانم بە نازدار ھەیرانە کەم بگەم.

بە ھەر حال، شەوی لەگەل خەبات چوومە سەر خەت، لە رینگای ماسنجەرەو قسەم لەگەل کردو پیم وت: قسەم لەگەل ھاورپیە کەم کرد، ریککەوتین. ئەگەر ئیو ئامادە بن، بە یانی گەشتیک بۆ شاری کۆیە دەکەین.

وتی: منیش قسەم لەگەل کچیکی ھاورپیم کردوو، ئەویش ئامادە یی خۆی نیشان داو، ھەردوو کمان لەگەلتان دین.

خانمباز که مال سهعدی

ئیتر ئه وه بوو، به یانی من و سهبری بازرگان به ئۆتۆمبیله که ی
چووینه گه ره کی سهیداوه، له وی خاتوو خه باتمان هه لگرت، دوایش
چووینه به رده م به شی ناوخی کچان و هاوپییه که ی ئه ویشمان
هه لگرت.

به ره و شاری کۆیه به ری که وتین، هه رچه ند من زۆر جاری تریش
چووبوو مه شاری کۆیه، به لام وه کو خاتوو خه بات شاره زای شوینه
خۆشه کانی ئه و شاره نه بووم، وتی: با بچینه پارکه که ی بنار شاخی
هه بیه ت سولتان، له وی کورسی و میزی لییه و شوینیکی خۆشه بو
دانیشتن. تا پش نیوه رۆ له وی ده بین، دوایی ده چینه ناو
قه یسه رییه که و چاوێک به دووکانه کانی ناو قه یسه رییه که ده خشین و
هه ندیک شت ده کپین، دوایش ده چینه گوندی کانی وه تمان له وی
چیشته خانه ی گه شتیاری لییه، چیشتی نیوه رۆ له وی ده خوین.

ئیتر ئه وه بوو، تا گه یشتینه شاری کۆیه، سهبری بازرگانی هاوپی
کاسیتیکی گۆرانیه کانی تاهیر توفیقی خسته سه ر. سهبری بازرگان
ئۆتۆمبیله که ی لیده خوری، منیش له ته نیشتی دانیشتبووم، خاتوو
خه باتیش له گه ل کچه که ی تر له کوشنی پشته وه دانیشتبوون.

به دریزیای ریگا بیرم له وه ده کرده وه که ده بی له بهر خاتری
هاوپیکه م، شتیکی وا بکه م، که خاتوو خه بات واز له من بینیت، دل
بکه ویته سه ر هاوپیکه م. بۆیه که گه یشتینه جی، له گه ل گه یشتنمان بو
باخچه گشتیه که، پروم له سهبری کرد و پیم وت: تو و خاتوو خه بات

خانمباز که مال سه‌عدی

برپونه ژیر داریک و من و ئەم خاتونەش دەچینه ژیر داریکی تره‌وه،
تاكو حورپیه‌تی خۆمان وه‌ربگرین و کاتیکی خوش به‌سه‌ر ببه‌ین.

خاتوو خه‌بات له مه‌به‌ستم نه‌گه‌یشت، نه‌یزانی بۆچی وا ده‌لیم، تا
گه‌یشتینه ژیر داره‌که، ناوه‌ ناوه‌ ئاوریکی لی ده‌دامه‌وه و سه‌یری
ده‌کردم. منیش خۆم لێی بی ئاگا کرد، به‌سه‌ر خۆم نه‌هینا، ده‌ستی
کچه‌که‌م گرت، وه‌ك دوو هاوړی، که چه‌ندین ساڵه‌ یه‌کتری ده‌ناسن وا
هه‌لسوکه‌وتم له‌گه‌ل ده‌کرد. زیاتر مه‌به‌ستم ئەوه‌بوو، به‌ دیتنی ئەم
دیمه‌نه، خه‌بات له‌ من بی ئومید بیت و دلی بکه‌وێته سه‌ر هاوړیکه‌م.

به‌ هه‌رحال، ئەوان خه‌ریکی خۆیان بوون و ئیمه‌ش به‌ یه‌که‌وه
دانیشتین و دلی خۆمان بۆ یه‌کتری کرده‌وه. له‌ کچه‌که‌م پرسى: به
گوێره‌ی ئەوه‌ی له‌ به‌رده‌م به‌شى ناوخۆ هه‌لمانگرتی، ده‌بی قوتابی
زانکو بیت؟

وتی: قوتابی قوناغی چواره‌می به‌شى زمانى ئینگلیزیم.

وتم: منیش فه‌رمانبه‌رم له‌ فه‌رمانگه‌یه‌کی شارى هه‌ولێر.

وتی: خۆشحالم به‌ ناسینت.

وتم: له‌ یه‌که‌م چرکه‌ که تۆم بینى که‌وتیته‌ ناو دالم، له‌ ناو چاوه
جوانه‌کانت سۆزو خۆشه‌ویستی به‌دی ده‌که‌م.

که‌ ئەمه‌م وت، سه‌یری ناو چاوه‌کانى کردم و هیچ ده‌نگى نه‌کرد.
منیش ده‌ستم گرت و توند گویشیم، دوايش ئامیزم پیا کرد، ویستم
ماچی بکه‌م، ده‌می دوور خسته‌وه، وتی: هه‌زناکه‌م ماچم بکه‌یت.

خانمباز که مال سه‌عدی

منیش وتم: ئیستا من و تو خوشه‌ویستی یه‌کترین، لیگه‌ری با ماچت که م، زورم هه‌ز لییه لیوه‌کانت بمژم.

وتی: به‌لینت پیده‌دهم، جاریکی تر که یه‌کتریمان دیته‌وه ماچت ده‌دهمی.

به م شیوه‌یه، به‌دهم دانیشتنه‌وه، ده‌سته‌کانیم ده‌گوشین و رانه نهرم و نوله‌که‌شم بوی ده‌شیللا. زوری پی خوش بوون له خوشییان جوولای له خوی بریبوو، هه‌رچه‌ند جاری سه‌ریه‌نجه‌کانیم ده‌گوشی و ده‌ستم به پرومه‌تی دادینان له خوشییان موچرکی پیدا ده‌هات.

سه‌بری بازرگانی هاو‌پیشم له‌گه‌ل خه‌بات چوبوونه ئامیزی یه‌کتر و ئه‌وانیش وه‌کو ئیمه خه‌ریکی ده‌ستبازی بوون.

هیشتان له دانیشتنی ئه‌و کچه تیر نه‌بووبووم، سی کوری گه‌نج له نزیك ئیمه دانیشتن و چه‌ند بتلیک ئاره‌قیان له به‌ر ده‌می خویان دانا و ده‌ستیان کرد به خواردنه‌وه‌ی ئاره‌ق.

منیش به ناچاری هه‌ستام و به کچه‌که م وت: تا ئه‌و گه‌نجانه سه‌رخوش نه‌بوونه و هه‌له‌یه‌کیان به‌رامبه‌ر ئیمه نه‌کردوه، با برۆین، ئیره به‌جی بهیلین.

هه‌ردوو‌کمان هه‌ستاین و چووینه لای سه‌بری بازرگان و خاتوو خه‌بات. پیشبینی ئه‌وه‌یان نه‌ده‌کرد، وا زوو ئه‌وی به‌جی بهیلین، ئه‌وان تازه گه‌رم ببوون، له دنیای سۆز و خوشه‌ویستی نقوم ببوون، هۆشیان لای خویان نه‌بوو. سه‌بری بازرگان ده‌می خستبووه ناو ده‌می

خانمباز که مال سه‌عدی

خه‌بات و ده‌ستیشی خستبووه ناو سینگ و مه‌مکی. دیمه‌نیکی
پۆمانسیی زۆر سه‌رنج‌راکیش بوو، پووم له کچه قوتابییه‌که‌ی هاو‌پیم
کرد و پیم وت: ده‌بینی ئه‌وان له من و له تو بو‌پرتن، ده‌میان خستوته
ناو ده‌می یه‌کتری و یه‌کتری ماچ ده‌که‌ن، که چی تو پووی خۆت لیم
وه‌رگێرا و نه‌ته‌یشت ماچیکت لی بکه‌م؟

وتی: به‌لینت پیده‌ده‌م، جاریکی تر ماچت ده‌ده‌می.

وتم: تا‌کو جاریکی تر ده‌تبینمه‌وه، هه‌ر به هیوای ئه‌و ماچه‌م.

ئیتیر ئه‌وه‌بوو، هه‌ردوو‌کمان به دیار خه‌بات و سه‌بری بازگان
راوه‌ستاین، هه‌ردوو‌کیان له ئامیزی یه‌کتر بوون، سه‌بری مه‌مکی
خه‌باتی خستبووه ناو ده‌می، وه‌کو مندالی ساوا ده‌یمژی. ئه‌وان هیچ
ئاگایان له ئیمه‌ نه‌بوو، ده‌توت له دونیایه‌کی ترن، له خۆشییان مه‌ست
و حه‌یران بوون.

ده‌ستم خسته سه‌ر شانی سه‌بری و پیم وت: ئه‌ری برام ئیوه له
یه‌کتری تیر نه‌بوون؟

ده‌توت له خه‌ویکی قورسه، که ئه‌مه‌م پیی وت، پاچله‌کی، وتی:
بوچی هه‌ستان، جاری زوو نه‌بوو؟

منیش وتم: تا ده‌چینه ناو قه‌یسه‌ری و سه‌یریکی دوو‌کانه
میژووویییه‌کانی سه‌رده‌می عوسمانییه‌کان ده‌که‌ین، ده‌بیته نیوه‌پۆ.

که ئه‌مه‌م پیی وت، سه‌یریکی کاترمیژه‌که‌ی ده‌ستی کرد و پووی له
خه‌بات کرد و وتی: خه‌بات گیان ئه‌وان پاست ده‌که‌ن، زۆر دره‌نگه، با
برۆین.

خانمباز که مال سه‌عدی

ئەویش قۆچەیی قەمیسەکەیی داخستەووە و دەستی بە سەر و قژی
داھینا و وتی: خەجالەتەم بەم شیۆە یە ئیمەتان بینی، بڕوام پێبکەن،
من هیچ مەبەستم ئەووە نەبوو، بەلام سەبری لیم نەگەرا و منی خستە
داوی خۆشەوێستییه‌وہ.

منیش وتم: چی تیا یە، ئیوہ بۆ یەکتەری باشن، نە تۆ لە و باشترت
دەست دەکەوی، نە ئەویش کچیکی لە تۆ جوانتر و ناسکتەری دەست
دەکەوی.

وتی: بەخۆشم نەمزانی چۆن خۆم دا یە دەستی.

منیش وتم: لە چاوەکانتان دیارە ئیوہ ئاشقی یەکتەری بوونە و
یەکتەرتان خۆش دەوی.

ئەمەم وت و دەستم خستە سەر شانی کچە قوتابییه‌کە و وتم:
پێویست ناکات شەرم لە ئیمە بکەن، منیش ئەم کچە جوانەم خۆش
دەوی و ئەویش منی خۆش دەوی، ئیتر لە مەودوا هەر چوارمان بە
یەکەوہ، هەر جارەیی دەچینە شوینیکی خۆش و ژیانیکی رۆمانسی نوێ
دەست پێدەکەین.

کە ئەمەم وت، سەیریکی کچە قوتابییه‌کەیی کردو بە

سەرسۆرمانەوہ پێی وت: ئەوہ راستە؟

ئەویش پێکەنی و هیچ دەنگی نەکرد.

خانمباز که مال سه‌عدی

به هه‌رحال، سواری ئۆتۆمبیل‌ه‌که بووین و چووینه به‌رده‌م
قه‌یسه‌رییه‌که، سه‌بری بازرگان ئی‌مه‌ی له‌وی دانا وتی: ئیوه لی‌ره
دابه‌زن، منیش ئۆتۆمبیل‌ه‌که ده‌به‌مه گه‌راج و دی‌مه‌وه لاتان.

دوای که‌میک ئه‌ویش هاته‌وه لاما، وتی: بۆئه‌وه‌ی حورپییه‌تی
خۆتان وه‌ربگرن، من و خه‌بات به‌یه‌که‌وه ده‌بین، ئیوه‌ش به‌یه‌که‌وه
بن، دوای کاتژمێریکی تر ده‌گه‌رپینه‌وه گه‌راج و له‌وی ده‌تانبیننه‌وه.

ئه‌وان به‌لایه‌کدا رۆیشتن و ئی‌مه‌ش بۆ لایه‌کی تر، هه‌رچه‌ند
دووکانه‌کانی ناو قه‌یسه‌رییه‌که زۆر بچوک و کۆن بوون، به‌لام
جلوبه‌رگی ژنانه‌ی جوانیان هه‌بوو. به‌کچه قوتابییه‌که‌م وت: له‌سه‌ر
حسیبی من دوو پارچه جلی جوان هه‌لگره.

که ئه‌مه‌م پیی وت: نه‌یوت نا، بۆ لای جلوبه‌رگه‌کان رۆیشت و سی
قه‌میسی هه‌لگرت، دوای تاقیکردنه‌وه‌یان وتی: ئه‌م قه‌میسانه جوانن؟
وتم: هه‌موویان جوانن.

وتی: نازانم کامه‌یان هه‌لبگرم.

منیش وتم: مادام به‌لاته‌وه جوانن، هه‌ر سیکیان بۆخۆت هه‌لبگره،
ئه‌مه دیاری منه بۆ تۆ.

دووکانداره‌که که ئه‌مه‌ی گوی لای بوو لای وه‌رگرت و بۆی پێچایه‌وه
و دایه‌وه ده‌ستی. دووکانه‌که‌مان به‌جی هیشت و چووینه لای
دووکانه‌کانی تر و سه‌یری جلوبه‌رگه‌کانمان ده‌کرد، پیم وت: چه‌زت له
هه‌ر شتی‌ک بوو، شه‌رم مه‌که، له‌سه‌ر حسیبی من بۆ خۆت هه‌لبگره.

وتی: ته‌نها ئه‌وانه‌م به‌دل بوو، شه‌رم ناکه‌م.

خانمباز که مال سه‌عدی

که گه‌راینه‌وه گه‌راج، سه‌بری بازرگان و خه‌باتم بینی، له لای
ئۆتۆمبیل‌له‌که وه‌ستا‌بوون، چاوه‌پیی ئی‌مه‌یان ده‌کرد، که خه‌بات چاوی
به زه‌رفه‌که که‌وت، وتی: دیاره ئیوه‌ش وه‌کو ئی‌مه‌ شتتان ک‌پروه؟
کچه قوتابیی‌ه‌که‌ش قه‌میس‌ه‌کانی له ناو زه‌رفه‌که ده‌ره‌ینا و پیشانی
دا، وتی: ئەم قه‌میس‌انه‌ی به‌ دیاری بۆ ک‌پیوم.

خه‌باتیش له ناو کیسه‌که‌ی ده‌ستی، قه‌میس و ته‌نوره‌یه‌کی
ده‌ره‌ینا وتی: منیش ئەم دیاری‌بانه‌م بۆ ک‌پراوه.

دوای ئەوه به‌رپی‌که‌وتین بۆ گوندی‌کانی وه‌تمان له سه‌ر‌پ‌ی‌گی
سلیمانی، له چ‌ی‌شت‌خانه‌یه‌کی ئه‌وی‌ چ‌ی‌شتی نیوه‌رۆمان خوارد. دوای
پشووی‌کی کورت، به‌ ر‌ی‌گی‌ سماقوولی گه‌راینه‌وه، له دۆلی سماقوولی
لاماندایه‌ چای‌خانه‌یه‌ک، چایه‌کی شیرینمان خوارد‌وه، ئینجا گه‌راینه‌وه
شاری هه‌ولێر.

له ر‌ی‌گا، خه‌بات به‌ تیلی چاوه‌سه‌یری منی ده‌کرد، وه‌کو ئه‌وه‌ی که
بیه‌وی شتی‌کم پی‌ بلی، به‌لام هیچی نه‌وت.

که سه‌یری چاوه‌کانیم ده‌کرد، کۆمه‌لێک پرس‌یاری بی‌ وه‌لام له ناو
چاوه‌کانی ده‌خوینده‌وه، له دلی خۆمدا وتم (ئ‌یستا ده‌لی‌ چونکه‌ ئه‌و
کچه له من گه‌نجتر و جوانتره‌، بۆیه‌ وازی له من ه‌ینا و بووه‌ هاو‌رپی
ئه‌و. ئه‌و نازانیت، سه‌بری بازرگانی هاو‌رپیم شیت و شه‌یدای ئه‌وه، بۆیه
ده‌ستبه‌رداری بووم).

خانمباز که مال سهعدی

من له و بیرکردنه و هیه دا بووم، سهبری بازرگان پیی و تم: ئیوه
که سیکی زور پۆمانسین، یه که م جار ه لگه ل ئه م کچه قوتابییه یه کتری
ببینن، که چی زوو ناشقی یه ک بوون.

منیش و تم: ئیوه جیاوازیتان چییه له گه ل ئیمه، ئه وه نییه ئیوه ش
ناشقی یه ک بوونه، وه کو شیرین و فه رهاد شیّت و شه یدای یه کتر
بوونه.

ئه ویش و تی: راسته من ناشقی خه باتم و بۆ شیّت و شه یدا بوومه،
به لام ئه و تا کو ئیستاش پیّم ده لیّ (نه من ده بمه زولیا و نه تۆش بۆ
من ده بیته یوسف) وه ک ئاماژه یه ک که ئه و هیشتان دلیّ خوی به من
نه داوه.

منیش پووم له خه بات کرد و به پیکه نینه وه پیّم و ت: ئه و دیمه نه
پۆمانسییه ی که من بینیم، که له ئامیزی یه کتری بوون و ده متان له ناو
ده می یه ک بوو، دیمه نیکی ئاسایی نه بوو. به دیمه نی دوو ناشقی شیّت
و شه یدای یه ک ده چوو، بۆیه ئه گه ر ئیوه یوسف و زولیاخاش نه بن،
گومانم نییه که شیرین و فه رهادن بۆ یه کتری.

سهبری بازرگان و تی: تۆ راست ده که یه ت، ئیمه ناشقی یه کین، به لام
خه بات شه رم ده کات، بۆیه وا ده لیّ.

تا گه یشتینه وه هه ولیر، شه ومان به سه ر داها ت، قوتابییه که و تی:
یه ک کاتر میّر له کاتی خوی دوا که و تووم، سه ر په رشتیاری به شه
ناو خوییه که مان بمبینیّ سه رزه نشتم ده کات و قسه ی ناشیرینم
پیده لیّ.

خانمباز که مال سه‌عدی

منیش وتم: بۆچی؟

وتی: دواى کاتژمیر شه‌شى ئیواره، ده‌رگای به‌شى ناوخۆ داده‌خریت، ئه‌و قوتاببییه‌ی دوا بکه‌ویت، سزا ده‌دریت و ناگاداری باوک و دایکی ده‌کریته‌وه. من زۆر ده‌ترسم ته‌له‌فۆن بۆ باوکم بکه‌ن و پیی بلین که دره‌نگ گه‌راومه‌ته‌وه به‌شى ناوخۆ، باوکم که‌سیکی توورپه‌و تونده، ئه‌گه‌ر ئه‌وه بزانییت، له‌ کۆلیژ ده‌رمده‌هینیت و لى ناگه‌ریت خویندنم ته‌واو بکه‌م.

خه‌باتیش پیی وت: پیویست ناکا بترسیت، له‌گه‌لت دیمه‌ لای سه‌رپه‌رشتیاره‌که‌تان، پیی ده‌لیم که من پووری تومه، له‌ مالى ئیمه بوویت، به‌ هوی منه‌وه دوا که‌وتوویت.

منیش به‌ پیکه‌نینه‌وه پیم وت: جیاوازی ته‌مه‌ن بۆ پۆژیکی وا باشه، سه‌رپه‌رشتیاری به‌شى ناوخۆ گوئی له‌وه بیتن بروت پیده‌کات.

ئیتر ئه‌وه‌بوو، هه‌ردووکیان به‌یه‌که‌وه چوونه به‌شه ناوخۆیییه‌که.

دواى تۆزیک خه‌بات به‌ پیکه‌نینه‌وه گه‌راپه‌وه لای ئیمه و پووی له‌ من کرد وتی: چیت ده‌وی، خۆم کرده پووری خۆشه‌ویسته‌که‌ت، ئیتر له‌مه‌ودوا کیشه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی دره‌نگیشمان نابیت، سه‌رپه‌رشتیاری به‌شى ناوخۆ وتی (مادام تۆ پووری ئه‌ویت، هه‌رجاریک ویستت ده‌توانی له‌گه‌ل خۆت بیبه‌يته ماله‌وه).

دواى ئه‌و دیداره، مانگی په‌مه‌زان هات و کاتی ئه‌زمونه‌کانی کۆتایی سالیس ده‌ستی پیکرد، بۆیه جاریکی تر یه‌کتریمان نه‌دیته‌وه،

خانمباز که مال سه‌عدی

به تله‌فون ئاگامان له یه‌کتری بوو، به‌لام له نزیکه‌وه نه‌مانتوانی
جاریکی تر چوار قۆلی گه‌شتیکی تر بۆ دهره‌وه‌ی شاری هه‌ولیر
بکه‌ینه‌وه.

دواجار تله‌فونی بۆ کردم، وتی: ئه‌نجامه‌کانی تاقیکردنه‌وه‌ی
کو‌تایی سالم وه‌رگرتوووه و به‌یانی به‌یه‌کجاری ده‌گه‌رپیمه‌وه
گونده‌که‌مان.

منیش پیم وت: هه‌ندیك دیاریم بۆت کپیوه، حه‌زه‌که‌م له شوینیک
یه‌کتری ببینین، تا پیتی بده‌م.

وتی: به‌یانی پیش نیوه‌رۆ له به‌رده‌م به‌شه ناوخوییه‌که‌مان
چاوه‌رپیت ده‌که‌م.

دیارییه‌کانم خسته ناو زه‌رفیکه‌وه و چوممه‌ لای. له رینگا یادی ئه‌و
رۆژه‌ خۆشه‌م ده‌کرده‌وه که له پارکی کۆیه له بنار شاخی هه‌یبه‌ت
سولتان له ئامیزی یه‌کتری بووین، ده‌ستم به‌ قژی داده‌هینا و
سه‌رپه‌نجه‌کانیم ده‌گوشی، له دلی خۆمدا ده‌موت (ماچیکم قه‌رزاره،
به‌لینی پیداویم ئه‌مجاره بمبینی، قه‌رزه‌که‌م بداته‌وه و ماچیکم بداتی).

به‌ ده‌م ئه‌م خه‌یالانه‌وه ده‌رپۆیشتم، که گه‌یشتمه‌ لای به‌شه
ناوخوییه‌که‌یان، له سه‌ر شوسته‌ی شه‌قامه‌که، له ژیر داریک له‌گه‌ل
کچیکی تر وه‌ستابوو، چاوه‌رپی منی ده‌کرد، که چاوی پیم که‌وت،
کورته‌نامه‌یه‌کی به‌ مۆبایل بۆ ناردم، داوای لی کردم، په‌فتاریکی وا
نه‌که‌م، ئه‌و کچه‌ی که له گه‌لیدایه، هه‌ست به‌ په‌یوه‌ندی نیوانمان
بکات.

خانمباز که مال سه‌عدی

به‌م شیوه‌یه، که چوومه لایان وه‌کو دوو‌ک‌س، که ده‌سنتوئیژیان له یه‌کتری بشکیّت وا هه‌لسوکه‌وتم له‌گه‌ل کرد، دیارییه‌کانم دایه و هیوای سه‌رکه‌وتم بۆی خواست و مائئا‌واایم لئی کرد. تا له‌به‌رچاوه‌کانم ون بوون، به‌په‌رۆشه‌وه سه‌یری یه‌کتریمان ده‌کرد.

دوای چه‌ند پۆژیک ته‌له‌فۆنم بۆی کرد و داوام لئی کرد به‌سه‌ردان بیته هه‌ولێر و چاومان به‌یه‌کتری بکه‌ویته‌وه.

وتی: گونده‌که‌ی ئی‌مه سه‌د کیلۆمه‌تر له‌شاری هه‌ولێر دووره، خانه‌واده‌که‌مان عه‌شایه‌رین، پێگا ناده‌ن به‌ته‌نیا بچینه ده‌ره‌وه، بۆیه تا ئه‌و کاته‌ی له‌شوینیک داده‌مه‌زیم، ناتوانم بتبینمه‌وه).

به‌م شیوه‌یه، له‌یه‌کتری دابراین و هیچی تر یه‌کتریمان نه‌دیته‌وه. منیش هه‌رچه‌ند جاری پیم ده‌که‌وته‌شاری کۆیه و به‌ته‌نیش پاره‌که‌که تیده‌په‌پیم، یادی ئه‌و پۆژه‌خۆشه‌م ده‌کرده‌وه که له‌گه‌ل ئه‌و له‌ئامیزی یه‌کتری بووین و ده‌سته‌نه‌رمونۆله‌کانیم ده‌گوشی.

(شهوکهت ئەفەندی ژنیکی عەرەب لەسەر گەلەرییەکە ی دادەنی)

ماوهیەکی زۆر بوو، شهوکهت ئەفەندیم نەبینیوو، تەلەفۆنم بۆی کرد، پیم وت: ئەگەر کاتت هەبیت، دەمەوی بێمە لات.

وتی: منیش بیرت دەکەم، حەز دەکەم چاوم پیت بکەوی.

کە چوومە لای، بینیم لە لایەکی گەلەرییەکە ی ئامیژیکی فۆتۆ کۆپی و کورسی و میژیکی داناو و ئافرهتیکی جوان و جاحیلی پەنگ ئەسمەری لە سەر داناو. سلاوم لێ کردن، ژنەکە بە زمانی عەرەبی سلاوێکە ی لێ وەرگرتمەو. بە شهوکهت ئەفەندیم وت: ماوهیەکە نەمبینیوی، گۆرانکاری زۆر لێرە پووین داو.

ئیشارەتی بۆ ژنە عەرەبەکە ی پشت میزەکە کرد، وتی: ئەم ژنە عەرەبە بەستە زمانە، پیاوێکە ی بە دەستی داعش کوژراو، خەلکی شاری مووسلە و ئاوارە ی کوردستان بوو، کە سیکی زمان زانە، لە بواری چاپکردن و فۆتۆکۆپیش شارەزاییەکی زۆر باشی هەیە. لە

خانمباز که مال سه‌عدی

سووچئیکی گه له‌رییه‌که‌م، ئەم نووسینگه‌یه‌م بۆی کردۆتە‌وه، کاری چاپکردن و وه‌رگێڕان ده‌کات.

که سه‌یری ژنه‌ عه‌ره‌به‌که‌م کرد، جلوه‌ه‌رگێکی نیمچه‌ پووتی له‌به‌ر کردبوو، قۆپچه‌یه‌کی کراسه‌که‌شی کردبوو، هه‌ردوو مه‌مه‌که‌کانی وه‌کو سیوی به‌دارپوه‌ دیار بوون، به‌ چاوه‌کانیشی له‌ دووره‌وه‌ پیاوی ده‌رفاند. به‌ شه‌وه‌که‌ت ئەفه‌ندیم وت: ژنیکی جوانه‌، له‌وه‌ ناچی‌ هاوسه‌ره‌که‌ی کوژرابی‌ت، هیچ‌ خه‌مباری پپوه‌ دیار نییه‌، به‌ چاوه‌کانی دلی‌ پیاو ده‌رفینی‌.

وتی: له‌ به‌ر ئەوه‌یه‌ منیش لای خۆم داناوه‌.

وتم: چۆن ئەوت ناسی؟ به‌ ریکه‌وت بوو، یان بۆیان هینایت؟

وتی: ئەو ژنه‌، دوا‌ی ئەوه‌ی هاوسه‌ره‌که‌ی به‌ ده‌ستی داعش ده‌کوژری‌ت و ئاواره‌ی کوردستان ده‌بی‌ت، پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند، به‌ دزی ژن و منداله‌کانی به‌ عورفی ده‌یهینیی‌ت و له‌ سه‌ره‌وه‌ی گه‌له‌رییه‌که‌ی من دووکانی‌کی چاپ و کوپی و وه‌رگێڕانی بۆ ده‌کاته‌وه‌. ماوه‌یه‌که‌ کار ده‌کات، له‌م رۆژانه‌، که‌ چوومه‌ ده‌ره‌وه‌، بینیم هه‌ندی‌ک کوری گه‌نج هه‌لیانکوتاوه‌ته‌ سه‌ری و هه‌ره‌شه‌ی لی‌ ده‌که‌ن و پیی‌ ده‌لین (ئه‌گه‌ر له‌ باوکمان جیا نه‌بیته‌وه‌ ده‌تکوژین). ئەویش لی‌یان ده‌پاراپیه‌وه‌، به‌ گریان‌ه‌وه‌ پیی‌ ده‌وتن (هاوسه‌ره‌که‌م پیی‌ نه‌وتوومه‌ که‌سی‌کی خیزانداره‌، دهن‌ا هاوسه‌رگه‌یریم له‌گه‌ل نه‌ده‌کرد). له‌و کاته‌شدا، هاوسه‌ره‌که‌ی هاته‌وه‌، که‌ چاوی به‌ منداله‌کانی که‌وت، هه‌لیانکوتاوه‌ته‌

خانمباز که مال سه عدی

سه رهاوسه ره نوئیه که ی، رووی له منداله کانی کرد و وتی (سالیك زیاتره، دایکتان له سه ر جیگا که وتوووه و نه خووشه، له وه زیاتر ناتوانم بهرگه بگرم، بویه ئه م ژنه م هیئاوه).

شه وکت ئه فه ندی به رده وام بوو له گپرانه وه ی چیرۆکی ئه و ژنه عه ره به وتی: کورپه کانی هه ر به وه نده نه وه ستان، له به رده م باوکیان، په لاماری ئه و ژنه یان دا و به شه ق رایانکی شایه سه ر شه قام. دوایی خه لکانیک که وتنه به ینیان و ژنه که یان له ژیر چنگی ئه و کورانه دهره یئا، به ژنه که یان وت (تۆ ژنیکی جوان و جاحیل، ئه م پیاوه نا ده یانی تر مه منوونت ده بن هاوسه رگی رییان له گه ل بکه یت، بۆچی لیی جیا نابیته وه؟). ئه ویش ئه مه ی پی باش بوو، بویه به هاوسه ره که ی وت (هه ر ئیستا دهستم لی بکه وه، تۆ که سیکی بی هه لوئیست و لاوازی ناتوانی به رگرم لی بکه یت). ئیتر ئه وه بوو، ئه ویش له به رده م ئیمه دهستی لی به ردا.

منیش وتم: خووی داوای لی کردیت یان تۆ پییت وت بیته لات کار بکات؟

وتی: وه کو پییم وتی، ئه و هیچ که سیکی لی ره نییه، بویه به زه بیم پیی هاته وه و لای خوّم دامنا.

منیش به پیکه نینه وه پییم وت: له که یه وه تۆ وات لی هاتوو به زه بییت به ژنان بیته وه، مه گه ر ئه م ماسته ش موویکی تیا نه بییت!!

خانمباز که مال سه عدی

وتی: هیچی تر زانیاریت به خۆپایی پی نادهم، تاکو تۆش باسی ئه و چه ند پۆژهی خۆتم بۆ نه که هیت، بزانه ئه و ماوه یه له کوئی بوویت و چیت کردووه.

وتم: له بهر پۆشنایی ئه و دهرسانه ی که له تۆ فیرووم، په یوه ندیکی سۆزداریم له گه ل کچیکی قوتابی به ست.

وتی: به دریزی بۆم باس بکه، بزانه سه رکه وتوو بوویت یان نا؟ که چی پۆکه که م بۆی گێرایه وه، وتی: هه ولکی خراپ نییه، به لام چه ند هه له یه کت کردووه، جاریکی تر دووباره یان مه که وه.

وتم: وه کو چی؟

وتی: په یوه ندی به ست له گه ل کچیکی قوتابی باش نییه، ئه و جوړه که سانه به پیی ته مه نه که یان، که م ئه زمونن، نهینی پاریز نین لای هاورییه کانیاں باسی ده که ن، له وانه یه له داها تودا کیشته بۆ دروست بکه ن. هه روه ها تۆ چۆن ئه م هه موو دیارییه ت به جاریک بۆی کریوه، بهر له وه ی ماچیکت بداتی.

منیش وتم: داوای ماچم لئی کرد، یه که م جاری بوو، په یوه ندی سۆزداری ببه ستی، بۆیه شه رمی کرد ماچم بداتی، به لام به لینی پیدام که جاریکی تر ماچم بداتی.

وتی: ئه و جوړه کچانه فیلبازن، به پیاو راده بوین، هه موو ئامانجیاں ئه وه یه بی به رامبه ر پاره و پوولیاں ده ست که ویت. له مه ودوا تا شتیکت لییاں ده ست نه که ویت، شتیکیان پی مه به خشه .

خانمباز که مال ساعدی

منیش وتم: تۆش باسی ئەم ژنه عەرەبەم بۆ بکه، به نیازی چیت،
ناکات تۆش ئەوت به عورفی هینابیت؟

وتی: چۆن شتی وا دهکه م، هەرچهنده ژنه که م له ولاتی سویسرا
دهژی، به لام کچه که م لیره یه و له سەر منی کردۆته سیخور، پۆژی چه ند
جاریک ته له فۆنم بۆ دهکات و له ئەهوالم ده پرسیت. ئەگەر ئەوه بکه م،
خیرخواز زۆرن لیم ئاشکرا بکه ن و هه والی پێده ن تا کیشه م بۆ
دروست بیت.

منیش وتم: ئەگەر به عورفی ئەم ژنه ت نه هیناوه، ئەی بۆچی لای
خۆت داتناوه؟

وتی: نهۆمی سه ره وه ی خانووه که ی خۆم به خۆپایی داوه تی،
شه وانیش تا درهنگ به یه که وه داده نیشین و به یه که وه سه ری خۆمان
گه رم ده که ین و قسه ی خۆشیش بۆ یه که ده که ین، دوایی ده خه وین.
منیش وتم: ئەوه ی ئیوه ده یکه ن، چ جیاوازیکی هه یه له گه ل ژن و
میردایه تی؟

به پیکه نینه وه وتی: له وه تی ئەو ژنه م لای خۆم داناوه، له جیاتى
ئەوه ی بچه شوینی مه ساج بۆ لای ژنه چینییه کان بۆ مه ساجکردن،
ئەو له ماله وه زۆر به جوانی مه ساجم بۆ ده کات و هه ندیک
ده ستبازیشی له گه ل ده که م.

منیش وتم: چۆن شتی وا ده بی، ده ترسم ماره ت کردبیت؟
که وام پیی وت، له قاقای پیکه نینی دا وتی: نا نا تۆش گالته نی،
خه ریکه له خانمبازی تیده گه یه ت!

خانمباز که مال سهعدی

منیش وتم: قوتابی تۆم، هر پۆژی له خانمبازی شتیکت لی
فیردهبم.

وتی: پیم باشه گه شتیك بۆ ولاتیکی پۆخ ده ریا بکهیت. سه ره تا
له وپوه دهست پیبکه، تا شارهزا ده بیت و چاوه کانت ده کرینه وه،
ئینجا لی ره سه رکه وتوو ده بیت.

منیش وتم: بۆچی ولاتی پۆخ ده ریا؟

وتی: له م ولاتانه، گه شتیاران له هه موو شوینیکه وه پووی
تیده کهن، به تایبه تی ژنه پووسی و ئوکرانییه کان، تیایاندا هه یه به
دوای پیاویك ده گه ری، ماوه یه كه له گه لی بیت.

وتم: چۆن؟

وتی: تۆ بپۆ ئه وئ، ئه وکات هه موو شتیك ده زانیت.

که گه پامه وه مال ه وه، بیرم هه ر لای قسه کانی شه وکات ئه فه ندی
بوو، له دلای خۆمدا وتم (ئه و خانمبازه زۆریه ی ژیانای له ولاتانی پۆخ
ده ریا به سه ر بردوو، بۆیه وا شارهزا بووه و له گه ل ئه و هه موو ژنانه
خه وتوو و سکی زۆریه یانیشی پر کردوو. ته نانت ئه و کاته ش که بۆ
باشووری عیراق دوور خراوه ته وه، له جیاتی کوردایه تی، هه ر خه ریکی
ژنان بووه).

ئیت ئه وه بوو، چاویکم خشانده به ریکلامه کانی فیسبووک، به دوای
کو مپانیایه کی خۆمالی ده گه پام، بۆ ئه وه ی گه شتی له گه ل بکه م بۆ
ولاتیکی پۆخ ده ریا. هه رچه نده من پیشتر بۆ سو ریا و تو رکیا گه شتم

خانمباز که مال سەعدی

کردبوو، پيش ئەوہی سوریا تووشی شەری ناوڤ و ھێرشەکانی داعش بێت، لەگەڵ چەند ھاوڕێیەکی چووینە سوریا، چەند شەویەک لە شاری دیمەشق و تەرتوس ماینەوہ. دیمەشق یانە شەوانی خۆشی لیبوو، چووینە یانە یەکی شەوان، کاتیکی خۆشمان لێی بەسەر برد. دواییش چووینە شاری تەرتوس، لە پۆخی دەریا قیلاھ کمان گرت، چوار شەو لێی ماینەوہ. بە پۆژ دەچووینە پۆخی دەریا و مەلەوانیمان دەکرد، شەوانیش لە باخچە قیلاکە میزمان دەپازاندەوہ و مەشرۆوبمان دەخواردەوہ. نازانم بۆچی ئەوکات بە دوای خانمبازیدا نەگەرێم، ئایا لەبەر نەزانیم بوو، یان لە شەرمی ئەو ھاوڕێیانەم. تەنانەت کە چوومە تورکیاش، گەشتیارێکی زۆرم بینی، لە پروسیا و لاتانی ئەسکەندەنافی بۆ مەلەوانی و خۆدانە بەر ھەتاو ھاتبوونە ئەستەمبۆل و دوورگە گەشتیارییەکانی ناو دەریا. خۆیان پووت دەکردەوہ و دەچوونە پۆخ دەریا، لەشیان ھەندە سپی و تەنگ بوو، دەتوت پێواسی ژێر بەفرن، بەژن و بالایەکی رێکیان ھەبوو، وەکو ژنی لای خۆمان نەبوون. کە لە تورکیا بووم، بە چاویکی تر سەیری ئەو ژنانەم دەکرد، نەمدەزانی کە بە لایانەوہ ئاساییە داوای ھاوڕێیەتیان لێ بکریت. بۆیە بپارم دا چەند پۆژیک بچمە ولاتی میسر و لەوێشەوہ بچمە شاری گەشتیاری شەرم ئەلشەیخ و ئەو وانانە ی کە لە شەوکەت ئەفەندی فیربوومە، لەوی بە کاریان بینم.

ئیتەر ئەوہ بوو، دوای چەند پۆژیک لەگەڵ گروپیکی گەشتیاری چوومە ولاتی میسر، کە گەشتینە شاری قاھیرە، ئیمەیان لە ھۆتیلی

خانمباز که مال سه‌عدی

(الواحہ) دابہ‌زاند. سیّ شہو له قاہیرہ ماینہ‌وہ، له و ماوہ یہ ئیمہ یان برده ناوچہ ی (جیزہ) بۆ بینینی ہەرہ‌مہ‌کان، له پۆژئاوای پووباری نیل، له باشووری قاہیرہ. میژووی ئہ و ہەرہ‌مانہ دہ‌گہ‌پیتہ‌وہ بۆ بیست و پینج سہ‌دہ ی پیش زاینی.

ئہ م ہەرہ‌مانہ ئارامگای فیرعہ‌ونہ‌کان بووہ، ہەر یہ کیکیش له وانہ، بہ ناوی ئہ و فیرعہ‌ونہ کراوہ، کہ بہ مۆمیاکراوی له ناوی نیژراوہ. یہ کیکیک له و ہەرہ‌مانہ ناوی (خوفو) یہ، گہ‌ورہ‌ترینیانہ، یہ کیکیکہ له حەوت شوینہ سہ‌یرو سہ‌مہ‌رہ‌کانی جیہان، بہ‌رزنیہ‌کە ی ۱۳۸ مەتر دەبیّت، له سەر پووبہ‌ریکی ۲۳۰ مەتر دووجایہ.

وہ‌کو میژوو نووسہ‌کان باسی لیوہ دەکەن، دروستکردنی ہەر ہەرہ‌میکیک له وانہ دەیان سالی خایاندووہ و دەیان ہەزار کریکاریش ئیشیان تیا کردووہ. له دە‌وروبہ‌ری ہەرہ‌مہ‌کان، چەند وشترہ‌وانیکی لی بوو، بہ‌رامبەر بریک پارہ گہ‌شتیارانیان بہ سواری وشتر دە‌گی‌پرا. پەنجای جونہ ی میسریم دایہ وشترہ‌وانیک، بہ وشترہ‌کە ی نزیکہ ی کاترمیژیک منی بہ ناو ہەرہ‌مہ‌کان گپرا، وینہ م لەگەل ہەرہ‌مہ‌کان گرت، کہ له وشترہ‌کە ش دابہ‌زیم، بۆ یادگاری وینہ یہ کیشم لەگەل وشترہ‌کە گرت.

بۆ پۆژی دواپی، بہ سواری پاسیک ئیمہ یان برد بۆ تەماشاکردنی قەلاتی سەلاحە‌ددینی ئەیوبی. ئەم قەلاتە له سالی ۱۱۷۶ ی زاینی له لایەن سولتان سەلاحە‌ددینی ئەیوبی کہ بہ رەگەز کوردە و خەلکی شاری ہەولپیرہ، دروست کراوہ. ئەم قەلاتە دہ‌کە‌وینتہ سەر لووتکە ی

خانمباز که مال سهعدی

شاخیک که پییده لئین (المقطم). له کتیبه میژووییه کان باسی لیوه
کراوه، سه لاحه ددینی ئه یوبی ئه م قه لاتهی له سهر لووتکه ی ئه م شاخه
دروست کردوه، بو پاراستنی شاری قاهره له هیرشی خاچ
په رسته کان.

هه ندیک وینه م له گه ل قه لاته که و شوینه واره میژووییه کان ناو
قه لاته که گرت بو یادگاری، به تایبه تی مزگه وتی محمه د عه لی پاشا،
که له لایه ن سولتان محمه د عه لی پاشاوه له ناو قه لاته که به
شیوازیکی جوان و دیزاینیکی جوان دروست کراوه.

له ریگای گه رانه وه مان بو هۆتیل، پاسه که مان له به رده م مؤلیکی
گه وره رایگرت به ناوی (مول العرب) گه شتمان به ناو مؤله که کرد نانی
نیوه رۆمان له ریستورانتی (کیلو کباب) خوارد. دواپی ئیمه یان
گه رانده وه هۆتیل بو پشوودان.

سه رپه رشتیاری گرووپه که مان پیی وتین (شه و خۆتان ئاماده بکه ن
ده تانبه م بو گه شتی پوواری نیل، له وی سواری یه ختیک ده بین،
خواردن و خواردنه وه و بو فییه ی کراوه ی له ناوه، هه روه ها ئاهه نگی
گۆرانی موزیک و سه مای رۆژه لاتی له ناو به ریوه ده چییت. ئه و که سه ی
ده یه وی به شداری بکات، ناوی خۆی بنووسی، تاکو پلیتی بو بپریم و
کورسی بو دابین بکه م).

(یه ختی نایل سمارت و گهشتی شهوانه‌ی رووباری نیل)

ناوی خۆم تۆمار کرد، کاتژمیر ههوتی شهو، به پاس ئیمه‌ی برده
(کورنیش النیل) که یه که م کۆرپنیشی (المعادی) یه، که وتۆته نزیک
نه خۆشخانه‌ی (السلام).

له ناو رووباره که یه ختیکی گه وره‌ی لی بوو، ناوی (نایل سمارت)
بوو، له لیواری رووباره که پاره ستابوو، هیشتان کاتژمیریک زیاتری
مابوو بۆ پۆیشتن. له و کاته دا بیرم له کچیکی کورد کرده وه، خه لکی
شاری هه ولیر بوو، پیشت ده مناسی، بۆ خویندن هاتبووه میسر.
دهمیک بوو ئه و کچه م ده ناسی، له فیسبوو کیش هاورپی یه کتری بووین،
مه ندووبی کۆمپانیا یه کی چاپ و بلاوکردنه وه‌ی لوبنانی بوو له شاری
هه ولیر، قهیره کچیکی جوان و دل ته‌ر بوو. بیرم له وه کرده وه،
په یوه ندیی پیوه بکه م، ده عوه تی بکه م بۆ ئه م گه شته .

ئیتر ئه وه بوو، به ماسنجه ر په یوه ندیم پیوه کرد و پیم وت (بۆ
گه شتکردن هاتوومه ته قاهره، ئیستا له کۆرپنیشی نیلم له نزیک
نه خۆشخانه‌ی (السلام) له ژیر پرده که، له ناوچه‌ی (المعادی)، دوا
کاتژمیریک تر، به سواری یه ختیکی گه وره له ناو رووباری نیل
جه وله یه کی خۆش ده که یین. له ناو یه خته که ش به شداری ئاهه نگیکی

خانمباز که مال سه‌عدی

گۆرانی و موزیک و سه‌مای پۆژه‌ه‌ل‌اتی ده‌که‌ین، دواپیش ه‌ر له‌ ناو
یه‌خته‌که‌ چیشتی ئی‌واره‌ ده‌خۆین). داوام لێی کرد ده‌عه‌وتی من بی‌ت،
پیش به‌پیکه‌وتنی یه‌خته‌که‌، بگاته‌ لام.

که‌ وام پێی وت، زۆری پێ‌ خۆش بوو، ده‌عه‌وته‌که‌ی قبوول‌ کردم،
وتی: خۆشبه‌ختی شوینی ه‌وانه‌وه‌ی من له‌و شوینه‌ نزیکه‌. وتی:
ئێستا ده‌چمه‌ گه‌رماو، دوشیک‌ وه‌رده‌گرم و پیش ئه‌و کاته‌ لای تو
ئاماده‌ ده‌بم.

ئێتر ئه‌وه‌بوو، پیش ئه‌وه‌ی یه‌خته‌که‌ له‌ شوینی خۆی جووله‌ بکات،
گه‌یشه‌ لام. ده‌ستی بو‌ درێژ‌ کردم که‌ تۆقه‌م له‌ گه‌ل‌ بکاتن منیش
ده‌ستیم گۆشی و باوه‌شم پیاکرد و ماچیکم له‌ ده‌می کرد.
وتی: ئه‌وه‌ تۆ چی ده‌که‌یت، ده‌ورپشتمان خه‌لکی لێیه‌، ئه‌گه‌ر
یه‌کێک بمانبینی چیمان پێده‌لی؟

وتم: مه‌ترسی، ئه‌و گرووپه‌ی که‌ من له‌ گه‌لیان هاتووم، هه‌موویان
عه‌ره‌بن و خه‌لکی شاری به‌غدان، چونکه‌ هه‌ر خۆی ئه‌و کۆمپانیا‌یه‌ی
ئیمه‌ی بو‌ گه‌شتکردن بو‌ ئیره‌ هیناوه‌، کۆمپانیا‌یه‌کی عێراقیه‌ و
باره‌گای سه‌ره‌کی له‌ شاری به‌غدايه‌. ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستیش خه‌لکی ئیره‌
بی‌ت، ئه‌وان ئیمه‌ نانسن، که‌واته‌ پێویست به‌ ترسو دله‌پاوکی ناکات.
بۆیه‌ من تۆم ده‌عه‌وت کردووه‌ بو‌ ئیره‌، تاکو حورپیه‌تی خۆمان
وه‌رگه‌رین و به‌ یه‌که‌وه‌ جه‌ویک‌ بگۆرین.

خانمباز که مال سه عدی

که وام پیّوت، دلّی ئاسووده بوو، وتی: باش بوو له گه لّ
کۆمپانیاکانی لای خۆمان نه هاتی، خه لکی ئیمه به قسه و قسه لۆکن، کچ
و کورپک به یه که وه ببینن، توانجیان لیده دن.
تکیتیکم به دووسه دو په نجا جونّی بۆی بری و هه ردووکمان چووینه
ناو یه خته که.

یه ختی (نایل سمارت) یه ختیکی گه وره ی سیّ نهۆمی بوو، له هه موو
نهۆمه کانی کورسی و میزی دانیشتن و ساله ی ئاهه نگ گپران و بۆفیه ی
کراوه ی خواردنی لیبوو. ئه و گه شتیارانه ی که له گه لّ من هاتبوونن له
نهۆمی یه که م دانیشتن، منیش له گه لّ ئه و کچه هاوړپیه که م له نهۆمی
دووهم له نزیک شوینی سه ماکردن دانیشتن.

هه رچه ند ئه و کچه نزیکه ی سالیک بوو له شاری قاهره بوو، به لام
یه که م جاری بوو سواری یه ختیکی وا بیّت و به شه و له ناو پووباری
نیل گه شت بکات. بۆیه له و دانیشتنه زۆر ئاسووده و دلّخۆش بوو.
هه ندیک زه لاته و زه یتون و په تاته ی برژاومان هیّنا و به دم
قسه کردنه وه ده مانخوارد. پرۆگرامی ئاهه نگه که ش ده ستی پیکرد،
گۆرانییژیک هاته سه ر شانۆ، هه ندیک گۆرانی بۆ وتین، تیپی مؤسیقاش
مؤسیقایان ده ژهنی. دواتر کورپکی گه نجی بالا به رز خۆی ته نووره کانی
هاته سه ر شانۆ، له گه لّ سه ماکردن هه رجاره ی ته نووره یه کی به ری
وه کو سه یوان بۆ ئاسمان به رز ده کرده وه، دیمه نیکی جوان و دلّرفین
بوو، یه که م جار بوو، سه مای ته نووره له نزیکه وه ببینم.

خانمباز که مال سهعدی

دوایش کچیکی سوور و سپی جوان و شوخ و شهنگ هاته شوینی
سهماکردن و سهمای پوژهه لاتی بو کردین. ئەو کچهش که له گهلم
دانیشتبوو، زور سهرسام بوو به سهماکردنه کهی، له شوینی خوی
دهله ریه وه و سهری خوی بو دهله قاندو به دهسته کانیشی چه پلهی بو
لیده دا.

ئهمه و دواي تۆزیک گهرم داهات، له خوشییان ئاگای له خوی نه ما،
ههستایه سه رپی و به سهماکردن و چه قه نه لیدانه وه چوو ه شوینی
سهماکردنه که و له گه ل سهماکه ره که دهستی به سهماکردن کرد.

که سهماکه ره که ئهمه ی بینی، هاته لام و دهستی گرتم و منی
له گه ل خوی برده شوینی سهماکردن و به سی قوئی سه مامان کرد.
یه که م جارم بوو له گه ل کچ سه ما بکه م، دیمه نیکی زور خوش بوو،
ئیسشاش که بیرم دیته وه، ته زوی خوشی به له شمدا دیت.

دواي ته و اوکردنی جه وله که ی، یه خته که له لیواری پوو باره که
پایگرت، ئیمه ش هاتینه خواره وه، به ره و لای پاسه که مان پویشتین، له
ریگا پیم وت: بوچی له گه ل من نایه ییت، له هۆتیل به ته نیا له ژووریکم،
ئه گه ر له گه لم بییت، به یه که وه بخه وین، خوشتر ده بی.

وتی: ناتوانم بيم بو هۆتیل، نه وه ک ئیداره ی هۆتیل لیپرسینه وه م
له گه ل بکه ن و داواي ناسنامه م لی بکه ن.

وتم: که وایه با من بيمه لای تو؟

خانمباز که مال سهعدی

وتی: ئه وهش نابیت، له شوقه که م، کچیکی ترم له گه لدايه. هه رچه نده ژووره کانمان جیايه، به لام ئه و ژور هه ستیاره، به یه که وه بمانبینی، لیم ده کاته قسه و ئابرووم ده بات.

وتم: ئه ی چی بکهین؟

وتی: قاهیره شوینی خوشی ژوره، له سه رپووباری نیل چه ندین یانه ی شه وانه و ساله ی دیسکوی لییه، ده توانی بچیته ئه وی، تا درهنگی شه و سه یری ئاههنگ بکهیت، دوايش کیت له کچه کان به دل بوو، له گه لی پیک بکهویت و له گه ل خوت بیبهیته دهره وه. ئه وان شوینی تایبه تیان بو ئه م کاره هه یه، کارمه نده کانی ئه و یانانه خوین ئه مهت بو پیکده خه ن.

ته کسیتیکی راگرت و گه رایه وه شوینی خوی، منیش سواری پاسه که بووم و چاوه پیی گه شتیاره کانی ترم کرد. که هاتن له گه ل ئه وان گه رامه وه هۆتیل.

به دریزایی ریگا، بیرم لای قسه کانی ئه و کچه ی هاوپییم بوو، له دلی خۆمدا وتم (ئه و راست ده کات، بۆچی نه چمه یانه یه کی شه وان و ئه م مه راقهش له دلی خۆم دهرنه که م). کاتیک که گه یشتینه وه هۆتیل، به ئیداره ی هۆتیل و ت: پیوستم به تاکسییکه، بمگه یه نیته شوینییک. ئه ویش ته له فونی بو که سیك کرد و پیی و ت: عه مؤ عامر ده توانی تاکو ئیره بییت، یه کیك له میوانه کانمان ده یه وی بیگه ینیته شوینییک.

خانمباز که مال سه عدی

دوای تۆزیک پیاویکی به ته مهن هات، ئیداره ی هۆتیله که ش منی به و ناساند وتی: ئەمه عمۆ عامره، ترست لیی نه بی، شوفییری هۆتیله که مانه، جیگای متمانه یه .

منیش پرووم له عمۆ عامر کرد و پیم وت: ده لئین له سه رپووباری نیل، شوینی خوشی لیه بو کات به سه برردنی شه وان، ده مه وی بمبهیت بو یه کیک له و شوینانه و دوایش بمگه رینیه ته وه هۆتیل .

وتی: قاهره شوینی خوشی زۆرن، هه ندیکیان له ئیستاوه ده ست پیده که ن، تا دوانزه ی شه و به رده وام ده بن، هه ندیکی تریش هه ن دوای دوانزه ی شه و ده ست پیده که ن، تا کو به یانی. ئاماژه ی بو شوینیک کرد، له نزیك هۆتیله که مان بوو، وتی: ئەو شوینه ت بینیه که له سه ری نووسراوه (عش البلبل)؟

وتم: مه به ستت قیلاکه ی هونه رمه ند عادل ئیمامه ؟

وتی: عادل ئیمام پپووستی به وه نییه، ئەو ئیستا چه ندین قیلا ی له وه خوشتری هه یه، له گه ره کی (سته اوکتوبر) قیلایه کی گه وره ی هه یه، زۆر له وه خوشتره، ئەو کاتانه ی که ده گه رپته وه قاهره، له وی ده ژی .

منیش وتم: بوچی ئەو له کو ی ده ژی؟

وتی: زۆربه ی هونه رمه نده به ناویانگه کانی میسر، دوای به هاری عه ره بی و هاتنی ئیخوانه کان بو حوکم، به رگه یان نه گرت و چوونه ده ره وه ی ولات. هونه رمه ند عادل ئیمامیش یه کیک بو له وان، پویشته ده ره وه ی ولات، به لام له وه تی سه رۆک عه بدولفه تاح سیسی ده سه لات ی

خانمباز که مال سه عدی

گرتۆته دهست و ئیخوانه کان دوور خراونه ته وه زوو زوو ده گهریته وه
قاهره .

منیش وتم: ده توانی ئەم شهو بمبهیت بۆ یانه یه کی شهوان و
به یانیش بمبهیت بۆ مالی عادل ئیمام؟

وتی: بینینی عادل ئیمام له بینینی عه بدولفه تاح سیسی
زه حمه تتره، ئەگه ر به وهی هه ر به یانی ده تبه مه لای سیسی، به لام
ناتوانین عادل ئیمام ببینین.

منیش وتم: بۆچی؟

وتی: ئەو ئیستا بۆته مولکی گه لی میسر و هیمایه ک له هیمایه کانی،
بۆیه ده ولته پاسه وانی تایبه تی بۆ داناوه، ئەگه ر که سیک بیه وی چاوی
پیی بکه ویته، ده بی چه ند پرسگه یه ک برپیت، دوا ی لیکۆلینه وه یه کی
زۆر، ئینجا له وانه یه ببینی یانیش هه ر نه ببینی.

منیش له دلی خۆمدا وتم (لای ئیمه نه بی)، هیچ حیساب بۆ
هونه رمه ندان ناکری، شیخی حه یران بیژان ره سوول گه ردی تا کو مرد،
له شوقه یه ک له شوقه کانی بالاخانه یه کی گه ره کی ئیسکان به ته نیایی
ژیانیکی کوله مه رگی برده سه ر و به بی نازیش سه ری نایه وه، ئیستاش
نه که س ناوی ده هینیت و نه بیری لی ده که نه وه).

به عه مۆ عامرم وت: که واته بمگه یه نه یانه یه کی شهوان، له گه لم
بمینه وه و دواتریش بمگه رپینه وه ئیره .

خانمباز که مال سه عدی

ئیتر ئه وه بوو، منی برد بۆ شوینیک له شه قامی (الهرم) له سه ری نووسرابوو (کباریه اللیل) وتی: ئه م که باریه کچی جوان و گۆرانیبیژی ده نگخۆش و سه ما که ری ناوازه ی لیه . تا ئاهه نگ ته واو ده بیته له وی ده مینمه وه، چاوه ریته ده که م، ئه گه ره چه زیشت له ده رچوون بیته له گه ل خانمیک له خانمه کانی ئه وی هیچ شه رم مه که، بانگی بکه لای خۆت و به راشکاوی داوا ی لی بکه . ئیره قاهره یه، لیره هه موو شتیکی به پارهییه، تۆ پارهی خۆت ده ده یته ئه وانیش چیته پیده به خشن.

به هه ر حال، چووینه ژووره وه و له گۆشه یه کی یانه که له پشت میزیک دانیشته ی و داوا ی بیره و هه ندیک مه زه مان کرد، شوفیری ته کسبیه که وتی: تۆ حوربیه تی خۆت وه ریگه ره، منیش ده چم له سووچیکی یانه که داده نیشم. ژماره ی ته له فۆنی خۆی دامی، وتی: که ی ویستت برۆیت، ته له فۆنم بۆ بکه دیمه لات.

به هه قیقه ت شه ویکی رۆمانسیی زۆر خۆش بوو، ئافره تیکی سه ما که ر، ته نووره یه کی کورته یه ک بستی و ستیانیکی سووری ته سکی له به ردا بوو، نیوه ی مه که کانی له ناوی هاتبوونه ده ره وه، له گه ل ئاوازی موسیقایه که به لارو له نه چه سه ما ی ده کرد. هه ندیک کچی گه نچ و جوانیش دابه ش ببوونه سه ر میزه کان و خزمه تیان ده کرد. یه کی له و کچانه که له ته نیشتم وه ستابوون ته مه نی له بیست سال ره تی نه ده کرد، زۆر جوان و شوخ و شه نگ بوو، پیم وت: زۆر سه رسام به جوانیه که ت، له گه لم دیته ده ره وه؟

وتی: سوپاسی هه ستت ده که م، به لام من کاری وا ناکه م.

خانمباز که مال سه عدی

وتم: چند پارهت بوی پیتی ددهم.

وتی: نه وه ده زانم، من هیشتان هر کچم، تا کو ئیستا له گه ل که س
نه خه وتوومه، نیازیشم نییه له گه ل که س بخوم.

منیش داوای لیبوردنم لیی کرد. بهره وام بووم له سه بیرکردنی
ناهه نکه که و ناوه ناوهدش فرپیکم له بیره که ی بهره دم ده خوارده وه.

دوای توزیک کچه که پویشت و منی به ته نیا به جی هیشت. له دلی
خومدا وتم (دیاره به قسه کانی من دلگران بووه، خوزگا به قسه ی عمو
عامرم نه کردبا و ئه م داوایه م لیی نه کردبا). من له و بیرکردنه وه یه دا
بووم، هاته وه لام و کچیکی وه کو خوی جوانی له گه لدا بوو. که لیم
نزیک بووه وتی: ئه م کچه ت به دلّه؟

منیش وتم: زور جوان و نازداره.

وتی: ئه و وه کو من نییه، ماوه یه که کراوه ته ژن، قسه م له گه ل
کردووه، ئه گه ر پاره یه کی باشی بدهیتی، له گه لت دیته دهره وه.

منیش پووم له کچه که کرد و پیم وت: بری چند پارهت دهوی؟
وتی: دوو هزار جونه ی.

منیش وتم: کیشه نییه، من رازیم، گرینگ نه وه یه تو ئه م شه و بو
من ته رخان بکه یت و تا کو به یانی له گه لم بیت.

وتی: ئیستا ناتوانم له گه لت بیمه دهره وه، کاتی کارکردنمه له م
یانه یه به لام دوای ته واوبوونی ئیشوکارو ته واوبوونی ناهه نکه ده توانم
له گه لت بیم.

خانمباز که مال سه عدی

منیش وتم: باشه رازیم.

که وام پیی وت ژماره ی ته له فۆنه که ی خوئی دامی و وتی: که
ئاها ننگ ته و او بوو ته له فۆنم بۆ بکه، له لات ئاماده ده بم.

ئیشاره تم بۆ شوفییری ته کسبیه که م کرد و پیم وت: من له گه ل ئه م
شوفیره هاتووم، له گه ل ئه و قسه بکه و ئه و شوینه ی بۆی ده چین
به وی بلی.

وتی: عه مۆ عامر ده ناسم، ئه و میوانی هه میشه بیمانه و ژماره ی
ته له فۆنی ئه وم له لایه خۆم قسه ی له گه ل ده که م.

ئه مه ی وت و من و خانمه که ی تری به جی هیشتن چوو ه پشت
میژیکی تره وه. می شکم هه ر له لای ئه و بوو له دلی خۆمدا ده موت
(عه مۆ عامر راست ده کات، لی ره پاره ت هه بی)، ده توانی وه کو هارپونه
ره شید بژیت و هه موو خه ونه کانت بیئیه دی).

پیش ئه وه ی ئاهه ننگه که ته و او بییت، چوومه ده ستشۆره که بۆ
ئه وه ی ئاوێک به ده موچاومدا بکه م و قه رزیکیش بده مه وه. له و کاته دا،
کو ره گه نجیکی سه عودی که دشداشه یه کی سپی نه خشیندراو به
ئاوریشمی له به ردا بوو پی ده چوو کو پی ئه میریک بییت له ئه میره کانی
سه عودیه، هاته لام، پیی وتم: ئه و کچه ی تو قسه ت له گه لی ده کرد،
جو انترین کچی ئه م یانه ی شه وانیه، ئافه رین بۆ تو که توانیت پازی
بکه یت.

منیش وتم: به ئینی پی داوم که دوا ی ته و او بوونی ئاهه ننگ له گه لم بیته
ده ره وه و ئه م شه و له گه لم بخه وییت.

خانمباز که مال سه‌عدی

که ئەمەم وت، بە سەرسامییەو وەتی: لەووم رانەدەبینی ئیشی وا بکات و لەگەڵ خەلک بچیتە دەرەوہ.

بە ھەر حال، ئاوم بە دەموچاومدا کرد و میزیکم کرد و گەرامەوہ شوینی خۆم. عەمۆ عامر ھاتە لام وتی: ئاھەنگەکە زۆری نەماوہ تەواو بیت، ئەو کچەیی کە قسەت لەگەڵ کرد، پیتی وتم (لەگەڵ میوانەکەت برۆنە دەرەوہ و لە بەر دەرگا چاوەرپیم بکەن، پاش کەمیکی تر منیش دیمە لاتان و لەگەڵتان دیم بۆ ئەو شوینەیی دەتانەویت).

منیش وتم: من ھیچ شارەزاییم لێرە نییە، ھیچ شوینیک پی نازانم، خۆت شتەکانم بۆ ریکبجە و بەیانیش وەرە بمبەوہ بۆ ھۆتیل.

وتی: خەمت نەبی، لە نزیک ئێرە شوقەیی راخراوی خاوینی لێیە بۆ کری، کە کچەکە ھات، دەتانبەم بۆ یەکیک لەو شوقانە و بەیانیش دواي نانی بەیانی دیمە شوینت و دەتگەییەنمەوہ ھۆتیل.

ئەوہ بوو، چووینە دەرەوہ و لە بەر دەرگا چاوەرپی کچەکەمان کرد، کە ئاھەنگەکە تەواو بوو، ھەمووان ھاتنە دەرەوہ، ئیمەش لە دەرەوہی یانەکە ھەر لە چاوەرپوانی کچەکە ماینەوہ. کاتیکی زۆر تیپەری، ئەو ھەر نەھات، بە عەمۆ عامرم وت: وابزانم ئیمەیی لەبیر کردوہ با تەلەفۆنیکی بۆ بکەم؟

عەمۆ عامریش وتی: لە بەر تۆ دەنگم نەکرد، منیش گومانم لە ھاتنی پەیدا کردوہ، دەبوو ئیستا تەلەفۆنم بۆ بکات.

خانمباز که مال سه‌عدی

ته‌له‌فۆنم بۆی کرد، ژماره‌که‌ی به‌رده‌ست نه‌بوو. چه‌ند جارێک زه‌نگم بۆی لێداوه به‌لام بێ سوود بوو، دوا‌یی به‌یه‌کجاری ته‌له‌فۆنه‌که‌ی داخست و که‌وته ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌.

منیش پرووم له‌عمۆ عامر کرد و پیم وت: ده‌بی چیرۆکی ئه‌م کچه‌ چی بیّت، خۆی به‌لێنی پێدام که له‌گه‌لم بیّت، ته‌نانه‌ت بۆ هه‌قه‌که‌شی، ئه‌و خۆی وتی دوو هه‌زار جو‌نه‌یم بدی، من هه‌یچ نه‌وت، ئه‌گه‌ر داوا‌ی زیاتریشی بکردبا پیم ده‌دا، به‌لام ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ی داوا‌کرد.

عمۆ عامر وتی: پێشبینی ده‌که‌م که‌سیکی تر ئه‌و کچه‌ی له‌تۆ بردبیّت بۆیه ته‌له‌فۆنی بۆمان نه‌کرد.

منیش وتم: چۆن شتی وا ده‌بی؟

وتی: ئه‌و کچه‌ هه‌ر خۆی ده‌رچوونی زۆر که‌مه، بۆیه ئه‌وانه‌ی دینه ئه‌م یانه‌یه لێی رانا‌بینن قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن.

هه‌ندی‌ک بیری کرده‌وه و وتی: تۆ ئاگات لێی نه‌بوو، ئه‌و کورپه‌ گه‌نجه‌ سه‌عوودیه‌ی که له‌ته‌نیشته‌ می‌زه‌که‌ی تۆ دانیشته‌بوو، کاتی‌ک تۆ قسه‌ت له‌گه‌لی ده‌کرد، ئه‌و چاودێری ئێوه‌ی ده‌کرد و گوێی له‌قسه‌کانی ئێوه‌ گرتبوو. وا هه‌ست ده‌که‌م له‌گه‌لی پێکهاتبیّت و له‌گه‌ل ئه‌و رۆیشته‌بیّت.

منیش وتم: تۆ راست ده‌که‌یت، بۆچی من بیرم بۆ ئه‌و نه‌چوو، که‌ چوومه ده‌ستشۆره‌که ئه‌و له‌گه‌لم هات و پرسیا‌ری ئه‌و کچه‌ی لێکردم.

که ئه‌مه‌م وت، عمۆ عامر فیکه‌یه‌کی لێدا وتی: ئه‌ی له‌و بێ نامووسه‌، چۆن توانی ئه‌و کچه‌ جوانه‌ت لێ ببات.

خانمباز که مال سهعدی

منیش وتم: خهتای خۆم بوو، باسی دهرچوونی خۆمانم لای ئەو کرد.

وتی: پێویست ناکات هیچی تر چاوه‌پروانی بکه‌ین، تازه ئەو گە‌یشتە نێچیری خۆی و کورپکی دە‌وله‌مە‌ند و گە‌نجی دە‌ست که‌وتووە. پارە‌یه‌کی باشی دە‌داتى و تاكو به‌یانیش به‌رزگی تێ‌ر دە‌کات، خۆ وه‌كو تۆ نیه‌ خوا دە‌زانى تاكو به‌یانى دانە‌یه‌کت پێ‌ده‌کړى یان نا!
منیش له قاقای پێکه‌نینم دا وتم: تۆ راست ده‌که‌یت، ته‌مه‌نى ئی‌مه به‌سه‌رچووە، ئەم کچه جوان و ناسکانه به‌که‌سانى وه‌كو ئی‌مه تێ‌ر نابن.

ئیت‌ر ئە‌وه‌بوو، گە‌راینه‌وه هۆتیل و به‌یانیش پێش‌پۆ‌ژه‌لات به پاس به‌ره‌و شارى گە‌شتیاری شه‌رم ئە‌لشیخ به‌رى که‌وتین.

پێش ئە‌وه‌ی بگه‌ینه تونیلی شه‌هید ئە‌حمە‌د حە‌مدى، پاسه‌که‌مان له به‌رده‌م رېستورانتيكى سه‌ر شه‌قام رايگرت، به‌ر له‌وه‌ی له پاسه‌که‌ دابه‌زين سه‌رپه‌رشتیاری گرووپه‌که‌مان پێی وتین: ئە‌و هۆتيله‌ی که له قاهره لێی دابه‌زيبوون، ژه‌مى به‌یانى له ناو کارتۆنيك بوتان داناوه، له کاتى دابه‌زين، هه‌ريه‌کێک له ئی‌وه کارتۆنيك له‌گه‌ڵ ده‌ستی خۆی ببات، له‌و رېستورانته له‌گه‌ڵ چای گه‌رم بېخۆن.

له رېستورانته که نزیکه‌ی نیو کاتر می‌ر پشوومان دا، دوايش سوارى پاسه‌که بووین و به‌رى که‌وتینه‌وه.

خانمباز که مال سهعدی

ئوتۆمبیلئیکی زۆر له بهردهم تونیله که راوه ستابوون، چاوه پړیی
فرمانی بهرپرسی ئهمنی تونیله که یان دهکرد بۆ په پینه وه.

ئه م تونیله ههردوو کیشوهری ئاسیا و ئه فریقا بهیه ک
ده به ستیته وه، به ژیر قه ناتی سوئیدا ده پوات و نیمچه دوورگی سینا
به شاری سوئیس ده به ستیته وه. سه د و سی کیلۆ مه تر له شاری
قاهیره دووره، له دواي پیکه و تننامه ی کامب د یقّد که له نیوان میسر
و ئیسرا ئیل به سترا، له سه رده می ئه نوهر سادات دروست کرا و به ناوی
شه هیدی فرمانده لیوا ئه حمه د حه مدی کراوه، که یه کیك بووه له و
ئه فسه رانه ی که له شه ری ئوکتۆ به ری سالی ۱۹۷۳ پۆلئیکی بهرچاوی
هه بووه.

دواي چاوه پروانیکی زۆر، له تونیله که په پینه وه و له گه ل
خۆرئا و ابوون گه یشتینه جی.

پاسه که مان له بهردهم کۆمه لگه یه کی گه شتیاری راوه ستا.
کۆمه لگه که ناوی (ئوروره) بوو، پاسته وخۆ ده پروانییه سه ر ده ریای
سوور.

پاش ئه وه ی ئیمه یان به سه ر شوقه کان دابه ش کرد، باز نه یه کی
زه ردیان له ده ست کردین و پێیان وتین: له ماوه ی مانه وه تان لی ره،
هه ر سی ژه می خواردن و خواردنه وه تان، له به یانییه وه تا کو دوانزه ی
شه و به خۆرایی ده بیّت.

ئه وه بوو، ئه و شه وه مان به سه ربرد و رۆژی دوا ییش دواي
نانخواردنی ژه می به یانی چوومه سه ر ده ریا، دیمه نیکی جوان و دلرپین

خانمباز که مال سه عدی

بوو، له هه موو لایه که وه گه شتیاران روویان تی کر دبوو، هه ندیک له ناو
دهریا مه له وانیمان ده کرد، هه ندیکیشیان له پوخی دهریا په که لئی
پاکشاپوون، له جوانیدا ده توت فریشته ی دهریان، به نیمچه پووتی
خویان دابووه بهر تیشکی خور.

من مه له وانیم نه ده زانی، بویه خوم پووت نه کرده وه، به جلوبه رگی
ئاسایی، له پوخی دهریا په که، له سهر کورسییک دانیشتم و سهیری
شه پوله کانی ناوی دهریا و ئه و ژنه جوانانه م ده کرد، که له سهر پشت
لئی پاکشاپوون و خویان دابووه بهر تیشکی خور.

سه رپه رشتیاری ئه و شوینه، کورپکی میسیری گنج بوو، که چاوی
به من که وت که به جلوبه رگی ئاسایی له پوخی دهریا به ته نیا
دانیشتمومه، هاته لام، وتی: له وه ده چی تو مه له وانی نه زانیت، بویه به
جلی ئاساییه وه دانیشتمویت؟

منیش وتم: تو راست ده کهیت، به داخه وه هه ندیک شت که زور
پیویستن مروف بیزانیت، من نایانزانم، یه کیک له و شتانه، مه له وانیه، که
ده بینم ئه و هه موو پیر و گه نجه به ژن و پیاووه له ناو ناوی دهریان و
مه له وانی ده کهن زور خه فته ده خوم.

ئه ویش وتی: پیویست ناکات خه فته بخویت، تو ده توانی وه کو
ئه وان چیژ له دانیشتمنی پوخی دهریا وهر بگریت.

وتم: چون؟

خانمباز که مال سه عدی

ئیشاره تی بۆ ئه و ژنانه کرد که له پۆخی ده ریا خۆیان پرووت کرد بۆوه و له سه ر پشت لێی پاکشابوون، وتی: ئه و ژنانه ده بینیی؟
منیش وتم: مه به ستت چییه؟

وتی: ئه و ژنانه، هه ریه که یان له شوینیک هاتوون بۆ ئیره، ئه وانیش وه کو تو هاتوون بۆ ئه وه ی چیژ له پۆخی ده ریا وه ربگرن.
وتم: به لام ئه وان مه له وانی ده زانن.

وتی: ئه و ژنانه هه ر هه موویان بۆ مه له وانی نه هاتوون، هه ندیکیان به داوی که سیك ده گه پین سیكسی له گه ل بکه ن و چیژی لێ وه ربگرن.
هه ندیکیشیان بۆ کاسبی هاتوونه و ده یانه وی سه رنجی گه شتیاران بۆ لای خۆیان رابکیشن و به رامبه ر بریک پاره سیکسیان له گه ل بکه ن،
ئه وانی تریش بۆ مه له وانیکردن و جه و گۆرین هاتوون.

منیش وتم: چۆن ئه وانه له یه کتری جیا ده کرینه وه تا بزانیان
کامه یان بۆ رابواردن یان کاسبی هاتووه؟

وتی: ئاسانه، له هه رکامیکیان نزیک بیته وه، داوی لێ بکه بیره یه کت
له گه ل بخواته وه، ئیتر خۆی هه موو شتیك مه یسه ر ده بیئت.

وتم: ئه گه ر تو وره بیئت و جوینم پێ بدات یان شکایه تم لێ بکات ئه و
کات چی بکه م؟

وتی: ئه و ژنه گه شتیارانه وه کو ژنه کانی لای خۆمان نین زۆر
کراوه ن، که داوی دانیشتن و کات به سه ربردنیان لیده که یه ت، یان پازی
ده بن و له گه لت دین، یانیش په تی ده که نه وه و داوی لیبووردنت
لیده که ن.

خانمباز که مال سهعدی

که ئەمەى وت سەرم سوورما، پيّم وت: له سەر قسەى تۆ خۆم تاقى دەکه مەوه و ئەم سەرکيشييه دەکه م، بە ئينت پيّدە دەم، ئەگەر سەرکه وتوو بووم سەد جونەيت پيّدە دەم.

به پيکه نينه وه وتى: شتيکت پي ناليم ئەگەر سەد له سەد ليى دلنيا نهيم.

وتم: چۆن ئەوه نده متمانهت به خۆته؟

وتى: نزيكهى پينج ساله من ليره كاردەكەم و دەيان ژنى گەشتيارم له وانه بينيوه خويان پارەيان پيّداوم و داويان لي كردوومه له گەليان رابويرم، هەنديكيشيان خۆم داوام لي كردوونه.

وتم: هاوسەرگيريت کردووه؟

وتى: هاوسەرگيريم کردووه و مندالیکم ههيه، ئیستا ئەوان له قاهيره داده نيشن.

منيش وتم: بۆچى له قاهيره داده نيشن؟

وتى: من خەلكى شارى قاهيره م، پيشتر پاسه وانى تايبه تى سەرۆك محەمەد حوسنى موبارەك بووم، بە لام دواى بە هارى عەرەبى و دەست له كارکيشانە وهى سەرۆك، منيش دەستم له كار کيشايه وه و بۆ کارکردن هاتمه ئيره .

پۆژانه دەهاتمه پۆخى دەريا و سەيرى شەپۆلەکانى دەريا و ئەو ژنه جوانانەم دەکرد که وهکو فریشته له پۆخى دەريا له سەر پشت ليى پاکشابوون.

خانمباز که مال سهعدی

پوژیک له پوخی ده ریا دانیشتبووم، ژنیکی جوان و شوخ وشهنگ،
ته مهنی نزیکه ی نوزده بۆ بیست سالّ ده بوو، تیشیرتیکی نیو قولّ و
ته نووره یه کی کورتی له به ردا بوو، له جوانیدا شه پری له گه لّ خوړ
ده کرد. هاته لام، ئەلبوومیکی دایه دهستم وتی: سهیری وینه کانی ناو
ئەم ئەلبوومه بکه، ئەگەر تۆش هه ز بکهیت، وهکو ئەوانه مه ساجت بۆ
دهکه م و چورچ و لوچی ده موچاوت لاده به م و گه نجت ده که مه وه.

که ئەمه ی وت، دهستم خسته ناو دهستی و توند گویشیم و پیم
وت: تۆ زۆر جوان و نازداری، نامه وی ئەم دهسته جوانانه ی تۆ نازار
بده م به شیلا نی ئەو له شه ره ق و ته قه ی خوّم. ئەو پره پارهییه ی تۆ بۆ
شیلان وه ریده گریت، من دوو به رامبه ری ئەوه ت پیده ده م له گه لم وه ره
بۆ شوقه که م به یه که وه بیریه ک ده خوینه وه و دوایش خوتم بۆ پرووت
بکه وه ده تشیلم.

وتی: سه ره تا تۆ له گه لم وه ره بۆ ئوفیسه که م، با چورچ و لوچی
ده موچاوت لابه م و جوان بتشیلم ئینجا تۆ چونت بوئ وا ده که م.
که ئەمه ی وت، له دلّی خوّمدا وتم (ده یه وی فیلم لی بکات، ئەگینا
بوچی سووره له سه ر شیلانم له کاتی کدا من ئاماده م له هه قی خو ی
زیاتری پیبده م).

من له و بیرکردنه وه یه دا بووم، وتی: وه لامت نه دامه وه.

وتم: من نامه وی تۆ بمشیلیت، ده مه وی له گه لم بییت بیریه ک به
یه که وه بخوینه وه و جه ویکیش بگۆرین.

خانمباز که مال سەعدی

که ئەمەم وت، وتی: تۆ لە مەبەستم نەگەیشتی، تۆ لە ئاویڤنە سەیری خۆت کردوو، دەموچاوت هەمووی چورچ و لۆچە، بە لامەو سەیرە هاوسەرەکەت بەو شیۆه یە چۆن لەگەڵت دەخەوی؟ ئەمە ی وت و پۆیشت، منی بەجی هیشت.

دوای ئەو کچیکى بالا بەرزى ئەسمەرم بینى، لە نزیك من خۆی پووت کردوو، تەنیا لباسیکی ژێرەو و ستیانیکی سووری لە بەر خۆی هیشتەو و لە سەر کورسیک لە سەر پشت لێی پراکشا.

پى نە دەچوو زۆر بە تەمەن بیّت، کچیکى خروپەر و خوین شیرین بوو، گۆڤاریکی عەرەبى بە دەستەو گرت و دەیخویندەو. لەو کاتەدا، قسەکانى سەرپەرشتیاری ئەو شوینەم بە بیر هاتەو، که وتی (ئەو ژنانەى که دینە پۆخى دەریا، دوو جۆرن، هەندیکیان بۆ رابواردن دین، هەندیکى تریش بۆ جەو گۆرین و خۆدانە بەر تیشکی خۆر دین). بۆیە چوومە لای و داوام لێی کرد خۆی پیم بناسینی. وتی: من دەرچووی کۆلیژی ئادابم و دانیشتووی شارى قاهیرەم، بۆ گەشت هاتومە تە ئێرە.

منیش وتم: منیش پارێزەرم و خەلکی عێراقم، بۆ گەشت هاتوم.

وتی: شەرەفمەندم بە ناسینت.

منیش وتم: منیش دلخۆشم که لەگەڵ کچیکى جوانى وهك تۆ دەبمە

هاورپی.

خانمباز که مال سه عدی

به دهم قسه کردنه وه، دستم به رانه کانی داده هیئا و بۆم ده شیلا،
دوایش دهستم بۆ سه ره وه تری برد تا گه یستمه ناو قه دی، که دهستم
به لباسه سووره که ی که وت، به پیکه نینه وه وتی: دیاره زۆر به من
سه رسامیت، بۆیه ده مشیلت؟

وتم: وا ههست ده که م فریشته یه کم له گه لدایه، بۆیه مهست و
حه یرانم.

وتی: ژماره ی ته له فۆنی خۆتم پێبده، دوایی په یوه ندیت پێوه
ده که م و یه کتری ده بینینه وه.

منیش ژماره ی ته له فۆنی خۆم پێی دا، ژماره ی ته له فۆنی ئه ویشم
وه رگرت و پیم وت: ئه گه ر ئیواره پیت باش بی، حه زده که م یه کتری
بینین و بیریه ک به یه که وه بخۆینه وه.

وتی: زۆر باشه، کاترمیر پینجی ئیواره ته له فۆنت بۆ ده که م.

ئه وه بوو، هه ندیکی تر له لای دانیشتم دوایی گه پامه وه شوینی
حه وانه وه ی خۆم. دوشیکم وه رگرت و چوومه ریستورانته که بۆ
خواردنی چیشتی نیوه رۆ. له وی چاوم به هه ندیک کوری گه نجی گروپه
گه شتیاریه که مان که وت، به ته تری هاو پریان پیده که نین، منیش وتم:
چیتان به سه ر هاتوه، ته ته ر چی کردوه گالته ی پیده که ن؟

یه کیکیان وتی: ده موچاوی ئه وت نه بینیه، خۆی وه کو ژن

لیکردوه، سووراو و سپیاوی له خۆی داوه!

خانمباز که مال سهعدی

که ديقه تی ده موچاوی ته تهرم دا، که به و شیوه یه بینیم، به
پیکه نینه وه پیم وت: ته تهر ئه وان راست ده که ن، ئه وه بوچی خوت
وه کو ژن لیکردوه؟

وتی: هه ندیک ورده زیکه له سهر روومه ته کانم هه بوون، کچیک له
بوخی ده ریا بینی وتی (له گه لم وهره ده تبه م بو ئوفیسه که م له وی
مه ساجت بو ده که م و ئه م زیکانه ت هه موو بو خاوین ده که مه وه)،
منیش به قسه کانی تیکه وتم و له گه لی رویشتم. که گه یشتینه
ئوفیسه که ی، منی دایه ده ست پیاویکی قوله ره ش. سه ره تا وامزانی
ئه و پیاوه به رده ستی بو ده کات، نه مزانی کچه که ده لاله و منی به و
پیاوه فروشتوه. ئیتر ئه وه بوو، دواي شیلان، مووه کانی ده موچاومی
به داو هه لگرت و هه ندیک کریم و داو و ده رمانیشی تیم سوی، کاتیک
که هاتمه ده ره وه، وه کو ده بینی، هاوړپیه کانم گالته یان پیکردم و پیم
پیده که نین.

که ته تهر ئه مه ی بو گپرامه وه، له دلای خومدا وتم (چا نه بوو منیش
به قسه ی ئه و کچه هه لئه خه له تام، ده نا منیشی ده کرده فیلم و ئیستا
ئه و گه نجانه به منیش پیده که نین).

من له و بیرکردنه وه یه دا بووم، ته تهر وتی: خو به ته نیا فیلی له من
نه کردوه، دواي من حاجی عه وادیشی له گه ل خوی برد.

منیش وتم: مه به ستت ئه ندامه که ی ئه نجومه نی پاریزگای به غدایه ؟
وتی: به لی.

خانمباز که مال سه عدی

وتم: گوايه ئه و سه رۆك عه شيره ته و سى ژنى هه يه و دونيا ديد هه يه،
چۆن كه وتۆته داوى ئه و كچه فيلباز هه ؟

وتى: ئه و يش وه كو من پى هه لئه له تا، هه ر واى ده زانى كه ئه و
مه ساجى بۆ ده كات، بۆيه خۆى خسته بهر ده ستى.

كه ته ته ر ئه مه ي و ت، يه كيك له كوره گه نجه كان وتى: ئيوه
هيشتان به باشى ئه م حاجى عه واده نانس، به وه نيه كه سى ژنى
هه يه، ئه و زۆر دل ته ره، له وه تى هاتووينه ئيره، چاوى خستۆته سه ر
دكتۆره نه دا، ته نانه ت پاره ي تكي تى فرۆكه شى له قاهيره وه بۆ ئيره بۆ
داوه.

خاتوو پوشدديه هاوپىيى دكتۆره نه دا بوو، له نزيك ئيمه دانيشتبون
كه گوپى له من بوو، به پيكه نينه وه وتى: ئه وه ي كه گويم ليوو،
راست بوو؟

كوره گه نجه كه ش وتى: بۆچى تۆ نازانيت؟

وتى: كه له فرۆكه خانه ي قاهيره دابه زين، حاجى عه واد خۆى زۆر له
دكتۆره نه دا نزيك كرده وه، دكتۆره هه ولى ده دا خۆى لى دور
بخاته وه، به لام ئه و هه ر وازى لى نه هينا، كه چووينه هۆتيل، هاته لاي
من، داواى لى كردم به يه كترىيان بناسينم. منيش داواى ليووردنم لى
كرد پيم وت: من پيشتر ئه وم نه ناسيوه تا داوايه كى واى لى بكه م،
ده توانى خۆت بچيته لاي، خۆتى پى بناسينيت.

ته ته ر پوو لى له پوشدديه خان كرد و پى و ت: حاجى عه واد بۆ
دكتۆره نه دا خۆى جوان ده كات، ده يه وى پى بگات، خۆى پى وتم

خانمباز که مال سه‌عدی

(من سی ژنم هه‌یه، هه‌موویان نه‌خوینده‌وارن، ته‌مه‌نیشیان به‌سه‌رچووه، له‌ئسوولی میوانداری ئەم سه‌رده‌مه‌نازانن، ئەمشه‌و ژوانم له‌گه‌ل دکتۆره‌ نه‌دا هه‌یه‌و به‌یه‌که‌وه ده‌چینه‌ ئاهه‌نگی (الف لیله‌ و لیله‌) له‌وی داوای هاوسه‌رگیری لی ده‌که‌م).

که‌ته‌ته‌ر ئەمه‌ی وت، پوشدییه‌خان له‌قاقای پیکه‌نینی دا، وتی: به‌خوا ئەم حاجی‌عه‌واده‌ش به‌زمی خو‌شه‌، باشه‌نابی پرسیار بکات بزانی‌ت ئەم دکتۆره‌ نه‌دایه‌ خیزانداره‌ یان نا؟

ئەویش وتی: منیش ئەم پرسیاره‌م لپی کردووه، وتی: مادام به‌ته‌نیا هاتۆته‌ ئەم گه‌شته‌، دیاره‌ که‌سی له‌ ژیاندا نییه‌، بۆیه‌ داوای لی ده‌که‌م هاوسه‌رگیریم له‌گه‌ل بکات.

خاتوو پوشدییه‌ش وتی: باش بوو ئەمه‌ت پی و تم، ده‌بی دکتۆره‌ ئاگادار بکه‌مه‌وه، له‌گه‌لی نه‌چینه‌ ئاهه‌نگه‌که‌ و خوی لی دوور بخاته‌وه، ده‌نا هاوسه‌ره‌که‌ی به‌مه‌ بزانی‌ت، کیشه‌ی بۆ ده‌نیته‌وه.

منیش وتم: ئەوه‌ تو چی ده‌لیی، بۆچی ئەو خیزانداریشه‌؟ وتی: هاوسه‌ره‌که‌ی مامۆستایه‌ له‌گه‌ل خوی، کور و کچیکیشی هه‌یه‌.

ئیمه‌ له‌م قسانه‌دا بووین دکتۆره‌ نه‌دا هاته‌ لامان سلاوی لی کردین و له‌ته‌نیشته‌ خاتوو پوشدییه‌ دانیشته‌.

خاتوو پوشدییه‌ پووی تی کرد و پیی وت: خۆزگه‌م به‌خۆت، حاجی‌عه‌واد بۆت شیته‌ بووه‌، چۆته‌ مه‌ساج، خوی بۆ تو جوان ده‌کات، ئەم

خانمباز که مال سهعدی

شهو دهبهوی له ئاههنگی (الف لیلہ ولیلہ) داوای هاوسه رگریت لی بکات.

دکتوره نه دا که ئه مهی گوی لی بوو، به دهنگیکی بهرز وتی: ئه و پیاوه شیت بووه، وامزانی وه کو هاوړپیه ک سهیرم دهکات، بویه لپی نزیک بوومه وه، ئه گینا چۆن به فرۆکه له گه لی ده هاتمه شهرم ئه لشیخ و پارهی تکیتی فرۆکه که م لپی قبول ده کرد. هاوسه ره که م ئه وه بزانیّت، دستم لی به رده دات و په وانهی مالی باو کم ده کاته وه.

پوشدیه ش وتی: به ختت هه بوو، پیش ئه وهی له گه لی بچپته ئاههنگه که به وهت زانی، ده نا تووشی کیشه ده بوویت.

منیش وتم: با برۆین بو شوینی مه ساجه که، بزانی چۆن مه ساج بو حاجی عه واد ده کری؟

ته ته ر وتی: حاجی عه واد وه کو گاجووت له بهر دهستی پیاوه ره ش پیسته که دریز بووه، به خه یالی گه یشتن به دکتوره، خوی جوان ده کات.

پوشدیه پرووی له دکتوره نه دا کرد و پیی وت: ئه مه دهر فه تیکی باشه بو تو، با هه موومان بچینه ئه وی، له بهر ده می ئه م گه نجانه داوای لی بکه لیّت دوور بکه ویته وه.

دکتوره نه دا وتی: به راستی پیاویکی شیته، چۆن بیر له شتیکی وه ها ده کاته وه به بی ئه وهی بزانیّت من خیزاندارم یان نا!

پوشدیه ش وتی: خوشکم شته که زور گه وره مه که، ئه و به چی بزانیّت که تو خیزانداریت، تو بی نیوه که به ته نها هاتوویت بو

خانمباز که مال سهعدی

گه شتکردن، بۆیه به ههله لیت تیگه یشتوووه و دهیه وی داوای دهستت بکات.

منیش پووم له دکتۆره نه دا کرد و پیم وت: گرینگ ئه وهیه تۆ ناگاداری بکه یته وه و ههنده لپی نزیك نه بیته وه.

ئه وه بوو، که چووینه شوینی مه ساجه که، تازه ته واو بووبوو، له بهر ده رگا چاومان پیی که وت.

پیش ئه وهی ئیمه قسه ی له گه ل بکه ین، دکتۆره په لاماری دا و به تووره بییه وه پیی وت: تۆ شهرم ناکه یته، لای ئه و کورپه گه نجان نه ناوت هیناوم و له که دارت کردووم؟

ئه ویش هیچ خوی تیک نه دا وتی: بۆچی له که دار ده بیت، من ده مه وی له سه ر فه رمانی خوا و سوننه تی پیغه مبه ر هاوسه رگیریت له گه ل بکه م.

که ئه مه ی وت، دکتۆره هینده ی تر تووره بوو، دهستی برد بۆ چه فیه و عه گاله که ی، له سه ری دا که ندو پیی وت: تۆ چۆن سه رۆک عه شیره تیکی، چۆن تۆیان کردووه به ئه ندای ئه نجومه نی پاریزگا، دیاره به لای تۆوه ئاساییه داوای هاوسه رگیری له ژنیکی خیزاندار بکه یته؟

که ئه مه ی وت حاجی عه واد له شهرمان سوور هه لگه را، پووی له دکتۆره کرد و پیی وت: داوای لیبوردنت لی ده که م، نه مزانیوه که تۆ هاوسه رت هه یه، ده نا چۆن داوای شتیکی وات لی ده که م.

خانمباز که مال سه‌عدی

روش‌دییه‌ش ده‌ستی دکتوره نه‌دای گرت و پی‌وت: ئه‌وه‌تا حاجی
عه‌واد عوزری بۆت هی‌نایه‌وه، که نه‌یزانیوه تو خیزانداریت، ئیتر به‌سه
توش بی‌پری‌نه‌وه، هیچی تر له سه‌ری مه‌رۆ.

به‌م شیوه‌یه، دکتوره نه‌دامان له‌گه‌ل حاجی عه‌واد ئاشت کرده‌وه و
هه‌موومان گه‌راینه‌وه ریستورانته‌که و چیشتی نیوه‌رۆمان به‌یه‌که‌وه
خوارد.

سه‌رپه‌رشتیاری گرووپه‌ گه‌شتیاریه‌که‌مان که‌سیکی به‌ره‌گه‌ز
عه‌ره‌ب بوو، خه‌لکی شاری به‌غداد بوو، به‌رپۆه‌به‌ری ده‌زگایه‌کی
رۆژنامه‌وانی گه‌وره‌ بوو له‌و شارهدا، له‌گه‌ل ئافره‌تیک له‌ نزیك ئیمه‌ به
یه‌که‌وه دانیشتبوون، به‌ ده‌م چیشتخواردنه‌وه قسه‌یان له‌گه‌ل یه‌ک
ده‌کرد، منیش به‌ تیلی چاوه‌کانم سه‌یرم ده‌کردن، ده‌مبینی له‌ ژیر
می‌زه‌که‌ ده‌ستی ده‌گریت و بۆی ده‌یگوشیت. ئه‌م دیمه‌نه‌ زۆر سه‌رنجی
پاکیشام، نه‌مزانی ئه‌و کچه‌ کییه‌ له‌گه‌لی دانیشتوو.

ئازاد خه‌لکی شاری هه‌ولیر بوو، له‌گه‌ل ئیمه‌ له‌ هه‌مان گرووپی
گه‌شتیاری بوو، له‌ ته‌نیش من دانیشتبوو، پیم‌وت: ئه‌و کچه‌ی که
له‌گه‌ل به‌رپۆه‌به‌ری گرووپه‌که‌مان دانیشتوو، پی‌ ناچیت له‌گه‌ل ئیمه
هاتبیت، سه‌یریان بکه‌ چۆن له‌گه‌ل یه‌کتری هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ن؟

وتی: تو به‌پاستیته‌ که‌ نایناسیته‌وه؟

وتم: مه‌به‌ستت چیه‌؟

وتی: ده‌زانی ئه‌و کچه‌ کییه‌؟

وتم: ناکات بلێی له‌گه‌ل ئیمه‌ هاتوو؟

خانمباز که مال سهعدی

وتی: ئەو کچه خاتوو شرووقه، که تۆ له قاهیره خۆت پئی ناساند و داوای هاوړپیه تیت لئی کرد.

وتم: چۆن ئەو کچه، شرووقه، ئەو کچیکى بالاپۆش و خۆپاريز بوو، به لام ئەوهی من دهیبینم که سیکی تره.

وتی: ئارام بگره، دواى چیشخواردن که له رپستورانته که چوینه دهرهوه له بهر چاوی تۆ سلأوی لی ده که م بزانه شرووقه یان نا؟

که وای وت، زیاتر لئی ورد بوومه وه و به جوانی ديقه تی پوخساریم دا، به خاله که ی سهر پوومه تی ناسیمه وه و لئی دلنیا بووم که خۆیه تی. سهری خۆم له قاند و به ئازادم وت: ده زانی من که سیکی خۆش باوه ږم، ئەگر به چاوی خۆم به و شیوه یه ئەوانم به یه که وه نه بینیا، قهت بروام نه ده کرد.

ئەویش وتی: بۆچی تۆ ئەو ژنانه به چی تیده گهیت، له ولاتی خویان به ته نیا دینه ئیره، خۆ بۆ ته کیه و خانه قا نه هاتوونه، ئەوانیش وه کو ئیمه هاتوون هاوړپیه کی پیاو بۆ خویان بدۆزنه وه و جه ویک بگۆرن.

منیش وتم: به لام له وه تیناگه م بۆچی که هات بالاپۆش بوو، که چی لیږه خوی پروت کردۆته وه.

وتی: تۆ واز له وه بینه، پیم بللی ئەو لای تۆ چۆن باسی ژیا نی خوی کردوه؟

خانمباز که مال سه عدى

وتم: وتى (هيشتان هاوسه رگيريم نه كرده، باوكم نه ماوه، له گه ل
دايكم له خانوويك له شارى به غداد ده ژين. خویندنى ناماده بيم ته واو
كرده و سكرتيرى به رپوه به رى نه م ده زگا رۆژنامه وانیه م و یه كه م
جاریشه له گه لى بيمه دهره وهى ولات).

كه نه م م وت نازاد سه رى خوئ له قاند و وتى: ده بوو نه وكات تو
لى بتزانى بيه به رپوه به ره كه ی بو گه رمكردنه وهى ده ستى خوئ و
شهوى سوور نهوى له گه ل خوئ بو ئیره هیناوه.

منیش وتم: به لام من له وه تیناگه م بوچی كه له گه لمان هات، وه كو
دۆلمه خوئ پىچا بووه، له ده موچاوى به ولاوه هیه شوینىكى ديار
نه بوو، كه چى ئیستا نه م جله رپوتانه ی پۆشیوه و نه م هه لسوكه وته
ناشیاوه ش ده كات؟

وتى: نه وانه وان، له ترسى خانه واده كانیان، له ماله وه خوئان
بالاپوش ده كهن، كه دهره تیشیان بو دهره خسیت، خوئان رپوت
ده كه نه وه و له سنووریش ده چنه دهره وه.

كه ديقه تى شروقم دا، وه كو بووكيك هاته بهر چاوم، كه تازه له
سالوونى جوانكارى هاتبیته وه و خوئ بو ئاههنگى گواستنه وه ناماده
كردببت. قزى خوئ میش كرده بوو، قه ميس و ته نووره یه كى سووریشى
له بهردا بوو، ته نووره كه ی بستیک له سه ر چۆكى بوو، دوو قۆپچه ی
قه ميسه كه ی كرده بووه، مه كه كانى ده توت سیون به داریوهن زور به
جوانى دياربوون.

خانمباز که مال سه‌عدی

که گه‌رامه‌وه ژورره‌که‌م، ته‌له‌فۆنم بۆی کرد وه‌لامی نه‌دامه‌وه،
منیش کورته نامه‌یه‌کم بۆی نووسی و پیم وت: ژۆر سه‌رسام بووم که
تۆم به‌م شیوه‌یه بینی وامزانی هیچ که‌سیکت له ژیاندا نییه، بۆیه
داوای هاو‌پریه‌تیم لی کردی، به‌لام وا پیده‌چی هاو‌پریه‌تیت له‌گه‌ل
به‌پریوه‌به‌ره‌که‌ت هه‌بی؟).

داوای که‌میگ وه‌لامی نامه‌که‌ی دامه‌وه وتی (ئیس‌تا کاتم نییه قسه‌ت
له‌گه‌ل بکه‌م دواتر که تۆم بینی، هه‌موو شتیکت بۆ باس ده‌که‌م).
منیش وه‌لامم دایه‌وه و پیم وت (پییوست به‌ روونکردنه‌وه ناکات،
تۆ ئازادیت چۆن ده‌ژیت، ئه‌وه‌نده به‌سه بۆ من که تۆم به‌م شیوه‌یه
بینی، خوات له‌گه‌ل).

چوممه‌گه‌رماوه‌که، دوشیکم وه‌رگرت و داوایی له‌ سه‌ر سیسه‌مه‌که
لیی پاکشام، هه‌ندیگ چاوی خۆم گه‌رم کرد. که هه‌ستامه‌وه هه‌ندیگ
ئامم گه‌رم کرد و چایه‌کی سه‌فه‌ریم خوارده‌وه.

خۆشم نه‌مزانی کات چۆن تیپه‌ر بوو، سه‌یری کاتریمی‌ری دیواره‌که‌م
کرد، کاتریمی‌ر چواری ئیواره‌ بوو، زه‌نگی ده‌رگا لیی دا، که چوممه
ده‌ره‌وه، ئه‌و ئافه‌رته له‌ به‌ر ده‌رگا بوو که له‌ رۆخی ده‌ریا ژوانم له‌گه‌ل
هه‌بوو.

سلاوی لی کردم، سلاوم وه‌رگرته‌وه و پیم وت: وه‌ره ژورره‌وه،
منش چاوه‌پیم ده‌کردی.

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: جاری نا، من هاتووم سه‌د دۆلاری هه‌قی خۆمت لی وه‌برگرم، که وه‌رمگرتن ئینجا ده‌گه‌رپیمه‌وه ژووره‌که‌ی خۆم، وه‌کو بووک بو تو خۆم ده‌پازینمه‌وه و به جلی سووری خه‌وتن ده‌گه‌رپیمه‌وه لات، ئه‌وکات ده‌بم به مولکی تو، به یه‌که‌وه ده‌خۆینه‌وه دواپیش به یه‌که‌وه ده‌خه‌وین، تاکو به‌یانی له ئامیژت ده‌بم.

منیش وتم: به‌لام ئه‌و جلانه‌ی له‌به‌رت کردوون، عه‌یبیان نییه، به چاوی من زۆر جوانن، بۆچی نایه‌یته ژووره‌وه؟

وتی: هیشتان تو منت به‌پازاوه‌یی و جلی سووری خه‌وتنه‌وه نه‌بینیه‌وه، ئه‌گه‌ر بمبینیت، نامناسیته‌وه.

که زانیم پیدایگری ده‌کات، باوه‌شم پیدای کرد و تیروپیر ماچم کرد، ده‌ستم خسته ناو سینگی و هه‌ندی‌که مه‌مه‌که‌کانیم گوشی، پیم وت: له‌وه زیاتر به‌رگه‌ ناگرم، تو زۆر جوان و شیرینی بۆچی نایه‌یته ژووره‌وه، من نامه‌وی له‌وه زیاتر خۆتم بو‌پرازیته‌وه ده‌نا به‌رگه‌ی جوانیت ناگرم و ده‌بووریمه‌وه.

له قاقای پیکه‌نینی دا وتی: منیش ده‌مه‌وی خۆمت بو جوانتر بکه‌م، بو ئه‌وه‌ی که منت بینی، له خۆشییان ببوریته‌وه.

ئه‌مه‌ی وت و ده‌ستی بو‌دریژ کردم وتی: زوکه سه‌د دۆلاره‌که‌م پیدیه، با له‌وه زیاتر دوا نه‌که‌وم.

که وای وت، له دللی خۆمدا وتم (ده‌ترسم پاره‌که‌ی بده‌می، ئه‌ویش وه‌کو کچه‌که‌ی یانه‌ی شه‌وانی قاهیره جیم به‌ئیلّیت) بۆیه ویستم

خانمباز که مال سهعدی

پاره‌کە‌ی پێ نە دەم پیم وت: که خۆت گۆری و هاتیتەو، ئینجا پارهت
پێ دە دەم.

وتی: من شتی وا نازانم، دەبی پێشەکی پاره‌کەم پێ دەهیت، دەنا
دە پۆم.

وتم: متمانه م پێبکه هەقی تۆ ناخۆم، بە ئینت پێ دە دەم تا پاره‌کەت
نە دەمی دەستت نە دەمی.

وتی: زۆری تریش وایان وتوو و دواییش پاره‌یان نە داومه‌تی.

که وای وت، سەد دۆلارم له گیرفانم دەر هینا و دامه دەستی و پیم
وت: هەولّ بده زوو بگه‌ر پیتەو، منیش زه‌لاته‌ دروست ده‌که‌م، تا تۆ
ده‌گه‌ر پیتەو، می‌زی خوار دهنه‌وه ئاماده ده‌که‌م.

ئە و پۆیشت و منیش خەریکی دروستکردنی زه‌لاته‌ بووم. هەندیک
بیره و شه‌راییشم له‌گه‌لّ زه‌لاته‌که‌ له‌ سه‌ر می‌زیک دانان له‌ بیری خۆمدا
وتم (دانیشتنی ئە مجاره‌، زۆر تاییه‌تی ده‌بیّت، وه‌کو هارپونه‌ ره‌شید
له‌گه‌لّ ئەم خانمه‌ سه‌ری خۆم گه‌رم ده‌که‌م و کاتیکی خۆش به‌سه‌ر
ده‌به‌م).

له‌ سه‌ر ئاو و ئاگر بووم تا ئەو ده‌گه‌ر پیتەو له‌م، خه‌یاڵم لای ئەو
بوو، چاوه‌کانم برپبووه‌ ناو دەرگا‌که‌، چاوه‌رپیی ئەو بووم وه‌کو فریشته
لیم بیته‌ ژوره‌وه‌ و ئیواره‌یه‌کی پۆمانسی له‌گه‌لّ به‌سه‌ر به‌م.

کاتر می‌رێک تیپه‌ری، ئەو خانمه‌ نه‌گه‌ر پیه‌وه‌، منیش له‌ مه‌ره‌قان
نۆق‌ره‌م نه‌ما بوو، به‌ مۆبایله‌که‌م ته‌له‌فۆنم بۆی کرد، وه‌لامی نە دامه‌وه‌.

خانمباز که مال سه عدی

چەند جارێکی تریش تەلەفۆنم بۆی کردەووە هیچ وەلامی نەبوو، دواجار
کە تەلەفۆنم بۆی کردەووە، وتی (ئەم هێڵە داخراوە یان لە دەرهووەی
بازنەیه، پەيامێک بنێرە، یان دواتر پەيوەندی پێوه بکەو).
ئیتەر بەم شیۆهیه، چاوه‌روانییه‌که‌م بووه چاوه‌روانی گۆدۆ، بە
دریژایی مانەوهم لە شەرم ئەلشیخ دەچوومه‌که‌ناری دەریا، چاوم لێی
دەگیڤا، لە هەر شوینیک ژنیکم ببینیبا، هەر وام دەزانی ئه‌وه، که لێی
نزیك دەبوومه‌وه، بێ هیوا دەبووم. دەتوت زه‌وی قووتی داوه،
جارێکی تر نەم ببینییه‌وه.

(هه‌ره مه‌کانی جیزه و قه‌لا دیرینه‌که‌ی سه‌لا‌حه‌ددینی ئە‌یوبی)

میسر ولاتیکی زۆر خۆشه، ئەو هه‌شت شه‌وه‌ی له‌ قاهیره و شه‌رم
ئە‌لشیخ بووم کاتیکی خۆشم له‌ گه‌ل‌ بینینی هه‌ره‌مه‌کانی جیزه و قه‌لا
دیرینه‌که‌ی سه‌لا‌حه‌ددینی ئە‌یوبی و ئارامگای ئوم‌ که‌لسووم و فه‌رید
ئە‌تره‌ش و دیمه‌نه‌ دل‌رفینە‌کانی سه‌ر ده‌ریای سوور له‌ شه‌رم ئە‌لشیخ
به‌سه‌ر برد. حوکمرانی ئە‌و ولاته‌ وه‌کو حوکمرانه‌کانی لای خۆمان نین،
ئە‌و بیابانانه‌یان وه‌کو به‌هه‌شت لای کردووه، له‌ هه‌موو لایه‌ک خه‌لکی بۆ
کات به‌سه‌ربردن و خۆشی پووی تی‌ ده‌که‌ن، که‌چی ئە‌وانی خۆمان،
به‌هه‌شتیان لای کردووین به‌ دۆزه‌خ.

خۆشم نه‌مزانی ئە‌و هه‌فته‌یه‌ چۆن تی‌په‌ری، گه‌رامه‌وه‌ شاری هه‌ولیر
و چوومه‌ سه‌ردانی شه‌وه‌که‌ت ئە‌فه‌ندی تا‌کو چیرۆکی ئە‌م گه‌شته‌ی بۆ
بگێرمه‌وه‌.

که‌ چوومه‌ لای شه‌وه‌که‌ت ئە‌فه‌ندی، بینیم ئە‌و ژنه‌ی فۆتۆکۆپی و
کاری چاپکردن و هه‌رگێرانی له‌ دوو‌کانه‌که‌ی ئە‌و ده‌کردن له‌ لای
نه‌مابوو، له‌ شوینی ئە‌و هه‌ندی‌ک که‌لویه‌لی ناو مال و کورسی و میزی

خانمباز که مال سه‌عدی

دانابوو. پیم وت: بۆچی دوکانه‌که‌ت وه‌ها شله‌ژاوه، ده‌لیی ئه‌و

ماوه‌یه‌ی که لیت دابراوم، شتیك پوویداوه؟

وتی: هه‌ر لی گه‌ری، من له ئه‌وروپا هاتوومه‌ته‌وه تاكو به‌سه‌یمه‌وه،

که‌چی لی‌ره‌ش خه‌م و خه‌فه‌ت یه‌خه‌م به‌رنادات و خوئی بۆم دیته

ژووره‌وه.

منیش وتم: جاری تو پیم بلی ئه‌و ژنه‌ه‌ره‌به‌ی که له‌لات کاری

ده‌کرد، بۆچی نایبینم؟

وتی: چیرۆکی ئه‌و ژنه‌ دوورو درێژه، لیی گه‌ری.

وتم: ژنیکی بالا به‌رز و جوان بوو، چۆن له ده‌ستی خۆت دا؟

وتی: منیش به جوانیه‌که‌ی هه‌لخه‌له‌تام، خۆزگا نه‌مناسیبا و

نه‌مه‌ینابا بۆ لای خۆم.

وتم: بۆچی، خوا نه‌خواسته شتیکی خراب بووه؟

وتی: پۆژانه له هه‌موو لایه‌که‌وه پووین تیی ده‌کرد، بۆ کاری چاپ

و وه‌رگی‌پان، پاره‌یه‌کی باشم لیی به ده‌ست ده‌که‌وت، من هه‌روام

ده‌زانی ئه‌و خه‌لکه‌ بۆ چاپ و وه‌رگی‌پان پوو لی‌ره‌ ده‌که‌ن، چی بزانه‌م

ئه‌وان به‌و ناوه‌ دینه‌ لای و له ژیره‌وه‌ش له‌گه‌لی ریک ده‌که‌ون و که من

له‌وی نایم، له‌گه‌لی راده‌بوین و کلاوم بۆ ده‌دورن.

که وای وت، له قاقای پیکه‌نینم دا وتم: تو چی ده‌لیی، چما ئه‌و

له‌شفرۆشیش بوو؟!

وتی: ئه‌گه‌ر بمزانیا شتی وا ده‌کات، چۆن لای خۆم پامده‌گرت.

خانمباز که مال سه عدی

وتم: پیاوه که ی دراوسیّت چۆن به سهر ژنه که ی خۆی هیّناى و
دووکانیشی بۆ کرده وه، تۆ بلیّی ئه ویش نه یزانیبیّت؟
وتی: ده رچوو ئه و پیاوه هه ر خۆی گه واد بووه، بۆ ئیش و کارى
خراب ئه وى به کاره یّناوه .

وتم: وام ده زانى هه ر من کۆله وارم و ئه م جۆره ژنانه نانا سم، به لام
ده رچوو تۆش له من باشتر نیت، خراپت به سهر هاتووه .

هه ناسه یه کى قوولّى هه لکیشا وتی: خۆزگه هه ر ئه وه نده با، ده لیّی
جادووم لىّ کراوه، ئه و ماوه یه کۆمه لیّک کیشه به جارێک پروویات تیّ
کردوومه، خۆشم نازانم بۆچى وام به سهر هاتووه .

وتم: به راست ئه و که لوپه لو کورسى و میزانه چین لیّره ت داناون
دیمه نى گه له رییه که یان شیواندووه .

وتی: منیش ویستم ئه وه ت بۆ باس بکه م، خه مى ئه و ژنه عه ره به له
لایه ک و خه مى کچه که شم له لایه کى تر بووه ستیّ.

وتم: تۆ باسى چى ده که یت، ئه ی منداله کانت له گه لّ دایکیان له
ئه وروپا ناژین؟

وتی: ماوه یه که کچه گه وره که م له هاوسه ره که ی جیا بۆته وه، بۆ
به دبەختی منیش گه پاره ته وه کوردستان و ده یه وى لیّره بژی. نازانم
چى لیّره دۆزیوه ته وه، ئه و له ئه وروپا له کۆلیژیّ پزیشکی ده یخویند،
له هیچى که م نه بوو، که چى گه پاره ته وه ئیّره له ژیانى ده ره وه بیزار
بووه و نایه وىّ جارێکی تر بگه ریّته وه ئه وىّ.

خانمباز که مال سه عدی

منیش وتم: ئه وه چ په یوه نندیکی به و که لوپه ل و کورسیان ه وه

هه یه؟

وتی: ئه و کچه نه گبه ته م هه ر وا ده زانی ئیره ش ئه وروپایه، کچان و
ژنان به ته نیایی بژین، نازانی خه لکی ئیره بی ویزدانن قسه و قسه لؤکی
بو هه لده به ستن و کیشهی بو ده نینه وه.

شه وکته ئه فه ندی له دریزهی قسه کانیدا وتی: ماوه ی چهند سالیکه
ئه و کچه م هاوسه رگری له گه ل پیاویک کردوه و له ئه لمانیا ده ژیان،
پیاوه که ی ته نیا یه ک عه بیی هه بوو، ئه ویش ئه وه بوو زور ریژی له
کچه که ی من ده گرت و هه رچی لیی داوا بکردبا، بوی ده هیئا، که چی
لیی جیابووه.

منیش وتم: به لکو هوکاریکی تر هه بیته، بویه لیی جیابوته وه.

وتی: به وته ی خو ی ئه و بیزار بووه له و ژیانه، حه زده کات
هاوسه رگری له گه ل که سیک بکات، هه ر هیچ نه بیته ته نیا جاریک پیی
بلی نه خیر، به رای من هه ر ئه وه نده به س نییه بو ئه و کچه ی من به لکو
پیویسته هه ندیک جاریش تیی هه لبدات.

که ئه مه ی وت، سه رم سوپما، وتم: شه وکته ئه فه ندی تو سه رخوش

نیت، ئاگاداریت تو چی ده لیی؟

وتی: به راستیمه، کچه که ی من ئه وه ی ده ویته.

منیش وتم: هیچ ژنیک هه یه حه زبکات هاوسه ره که ی به گوئی نه کات

و تیی هه لبدات؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: ناخر بویه له خه‌فەتی ئە و کچه بئی ئەقلەیی خۆم وه‌خته شیئ
بم. ئیستاش کۆلیژی پزیشکی به‌جی هیشتوووه و گه‌پراوه‌ته‌وه
کوردستان و ده‌یه‌وی لیره به‌ته‌نیایی بژیت.

وتم: مه‌به‌ستت له ژینایی ته‌نیایی چییه؟

وتی: متمانەیی به‌هیچ پیاویک نه‌ماوه، نایه‌وی جارێکی تر
هاوسه‌رگیری بکاته‌وه.

وتم: پیت نه‌وتم ئەم که‌لوپه‌لانه چ په‌یوه‌ندیکیان به‌وه هه‌یه؟

وتی: کچه‌که‌م نه‌یده‌ویست له ماله‌وه له‌گه‌ل من بژیت، ده‌یویست
وه‌کو ئەوروپا به‌ته‌نها له شوقه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ بژیت.

وتم: چۆن؟

وتی: نۆرم پیی وت، ئیره جیاوازه، به‌قسه‌ی نه‌کردم، شوقه‌یه‌کی
له‌بالا‌خانه‌کانی نازستی گرت، ماوه‌یه‌که به‌ته‌نیایی له‌وی ژیا. له‌م
پۆژانه، به‌خۆی و ئەم که‌لوپه‌لانه هاته‌وه به‌ر ده‌رگا و به‌چاوی
گریانه‌وه پیی وتم (باوکه تو راستت کرد، خه‌لکی ئیره و ده‌زانن هه‌ر
ژنیک به‌ته‌نها بژیت، که‌سیکی خراپه، بوختانی پیده‌که‌ن و ناوی
ده‌زپینن).

منیش وتم: ناکات تووشی پووداویکی خراپ بوویت؟

وتی: وه‌کو خۆی بۆی باس کردم، هه‌ندیک جار له‌ناو مه‌سه‌ده‌که‌و
له‌گه‌راجی ژیر زه‌مینه‌که، توانجیان لێی داوه و به‌چاویکی خراپ
سه‌یریان کردووه، ته‌نانه‌ت داوای شتی خراپیشیان لێی کردووه.

خانمباز که مال سهعدی

منیش وتم: بۆچی نهیده زانی هه ندیک له شوقه کانی زه که ریا بۆکاری خراب به کارده هیندرین و بوونه ته شوینی له شفرۆشان.

وتی: ئەو هیچ گوئی لێ نه گرتم، شوقه ی له و شوینه گرت، بێ ئەوه ی پرسم پێ بکات، پاش ئەوه ی تێ که وت له م پۆژانه به مل شوپری و به چاوی پر فرمیسکه وه هاته وه لام و ئەم که لوپه لانه ش که کریبوونی، له گه ل خۆی هینایه وه.

منیش وتم: گرینگ ئەوه یه وانه یه کی لێ وه رگرتبیت و جارێکی تر ئەم هه له یه دووباره نه کاته وه.

وتی: پروا ناکه م، وانه ی لێ وه ریکریت، دهنه ده گه رایه وه ئەوروپا و له وێ له گه ل دایک و خوشکی ده ژیا.

له م قسانه دا بووین، زهنگی ته له فۆنه که ی لێی دا، شه وکه ت ئەفه ندیش سه ماعه ی ته له فۆنه که ی کرده خارچی وتی: ئەوه که که مه ته له فۆنه له گه ل ده کات بزانه چی ده وێ؟

که که که ی به شه وکه ته فه ندی ده وت (باوکه پلکم به سه ردان چۆته شارۆچکه ی سۆران، له رێگا تووشی پووداو بووه و قاچیکێ شکاوه، ئیستا له نه خۆشخانه یه، قاچی بۆ له چیمه نتۆ ده گرنه وه).

شه وکه ت ئەفه ندیش وتی: له وه تی ئەو خوشکه م هاوسه ره که ی مردوووه و بێ کێر ماوه ته وه، ببه ری تێ کراوه، له هیچ شوینیک ئۆقره ناگریت. ئەو چ کاریکێ به چوونه ده قهری سۆران هه یه، ئەگه ر ناگر له قوزی به رنه بووبیت و نه یخوریت !!

خانمباز که مال سه‌عدی

کچه‌کشی وتی (ئەگەر تۆ قسه‌ی وا بکه‌یت، ئە‌ی خه‌لک چی به من ده‌لێت؟).

شه‌وکه‌ت ئە‌فه‌ندیش وتی: تۆش له پلکت باشتر نیت، ئە‌گەر تۆش ناگر له قوزت به‌ر نه‌بووبێت، چ کارێکت لێ‌ره هه‌یه، بۆچی ناگه‌رپێته‌وه ئە‌وروپا و له‌گه‌ل دایک و خوشکت ناژیت؟

ئهمه‌ی وت و ته‌له‌فۆنه‌که‌ی له‌سه‌ر کچه‌که‌ی داخست.

منیش به‌ شه‌وکه‌ت ئە‌فه‌ندیم وت: نابێ به‌م شیوه‌یه ره‌فتار له‌گه‌ل کچه‌که‌ت بکه‌یت، ده‌بێ گوێی لێ بگریت و ئامۆژگاری بکه‌یت، ده‌نا له‌ ده‌ستت ده‌رده‌چێت و په‌شیمان ده‌بیته‌وه.

وتی: نازانم چۆن ره‌فتاری له‌گه‌ل بکه‌م، ئە‌م کچه‌م له‌ مندالیش هه‌روه‌کو ئیستا که‌له‌ ره‌ق بوو، قسه‌ی که‌س وه‌رناگریت، به‌ دوا‌ی هه‌ز و ئاره‌زووی خۆی که‌وتوو و چاوه‌کانی هه‌چ نابینیت.

ئهمه‌ی وت و پرووی تێکردم وتی: با ئە‌م بابته‌ داخه‌ین، بیستم گه‌شتت بۆ وڵاتی میسر کردبوو، چووبوویت بۆ شاری گه‌شتیاری غه‌رده‌قه یان بۆ شه‌رم ئە‌لشێخ؟

وتم: دیاره‌ تۆش شاره‌زاییت له‌ سه‌ر ئە‌و شوینانه هه‌یه؟

به‌ پێکه‌نینه‌وه وتی: له‌ دنیا شوین نه‌ماوه بۆی نه‌چووبم و خانمباریشم تیا‌ی نه‌کردبیت.

وتم: به‌لام پێشتر بۆت باس نه‌کردومه‌.

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: بۆ هەر شوینیک پۆشتیم، یادگاریکی خوشم لئی هه‌یه،
ئه‌گەر هه‌موویان بۆت باس بکه‌م وه‌کو چیرۆکی هه‌زارو یه‌ک شه‌وه‌ی لێ
دیت و کۆتایی نایه‌ت.

ئه‌مه‌ی وت و ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم پێی وتم: ئیستا پیم بلی له‌م
گه‌شته‌ت شیر بوویت یان پێوی؟!

منیش به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ پیم وت: چاوه‌پێی چیم لێ ده‌که‌یت، سه‌د
سالی تریش بژیم، وه‌کو تۆم پی ناگری. زۆر هه‌ولم دا، به‌لام
سه‌رکه‌وتوو نه‌بووم، ژنی ئه‌و شوینانه‌ ساخته‌چین، به‌ پیاو راده‌بوین.
وتی: تۆ نه‌تزانیه‌و به‌یاخوینیته‌وه‌ و به‌ باشی ره‌فتاریان له‌گه‌ل
بکه‌یت بۆیه‌ هه‌وله‌کانت سه‌ریان نه‌گرتوه‌.

وتم: سه‌رم له‌و ژنانه‌ سوپماوه‌، ئه‌و بره‌ پاره‌یه‌ی که‌ داویان
ده‌کرد، به‌ زیاده‌وه‌ پیم ده‌دان که‌چی سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش له‌گه‌لم
نه‌ده‌هاتن. تۆ بلی پیه‌ندیی به‌ ته‌مه‌نه‌وه‌ هه‌بی؟

وتی: نه‌خیر پیه‌ندیی به‌ ته‌مه‌نه‌وه‌ نییه‌، ئه‌وان بۆ پاره‌ له‌شی
خۆیان ده‌خه‌نه‌ به‌رده‌ستی پیاوان به‌لام دیاره‌ تۆ هه‌له‌یه‌کت کردوه‌،
لێت نه‌زانیه‌و بۆیه‌ له‌ ده‌ستت رایانکردوه‌.

وتم: به‌خۆرای نه‌یانوتوه‌ نان بۆ نانه‌وا و گۆشتیش بۆ قه‌ساب،
ئه‌وه‌ی به‌ تۆ ده‌گری، به‌ هه‌موو که‌سیک ناگری، من به‌ گه‌نجی شتی
وام نه‌کردوه‌ ئیستا چۆن به‌ پیری فیر ده‌بم.

وتی: وا مه‌لی، مرۆڤ له‌و ته‌مه‌نه‌ زیاتر پیوستی به‌ خانمبازییه‌.
ماوه‌یه‌ک پیش ئیستا که‌ چوومه‌ ئیران داوام له‌و شوفیره‌ کرد که‌

خانمباز که مال سه عدی

ئیمه ی برد بۆ شاری رامسەر له باکووری ئیران، ژنیکی جوانم بۆ بیئیی، له بهردهمی خۆم تهلهفۆنی بۆ ژنیك کردوو پیی وت (ئاغایهك لهو دیوه وه هاتوو، دهیهوی چهند شهویك له گهلی بمینیته وه و جهویکی خوشی بۆ دروست بکهیت) منیش تهلهفۆنه که م لئی وهرگرت و پیم وت (به ههله لیم تی مهگه، من پیاویکی به ته مه نم، ده میکه له جنس که وتووم، به لام حه ز له دانیشتنی خانمان ده که م و ده مه وی چهند پۆژیک له م قیلایه له گه لم بیت، به یه که وه بخۆینه وه و بخه وین).

منیش وتم: تۆ ئەم چیرۆکه ت پیشتر بۆ گێراومه ته وه، مه به ستت چییه، ده ته وی چیم پی بلیی؟

وتی: ده مه وی بلیم، خانمبازی په یوه ندی به ته مه نه وه نییه، مادام تۆ پاره ی خۆت ده ده ییت، ئەوان هه موو شتیکت بۆ ده که ن.

وتم: به لام تاكو ئیستا له هه وله كانم سه رکه وتوو نه بوومه.

وتی: ده بی تۆ به رده وام بیت له هه وله کانت و کۆل نه ده ییت، ئەمجاره به قسه ی من بکه، گه شتیك بۆ ئیران بکه و برۆ بۆ شاری رامسەر، له وی له سه ر پۆخی ده ریای قه زوین، قیلا ی خوشی لییه، قیلایه ك به کری بگره، له وی پاره به هه ر که سیك بده ییت، ژنی جوانت بۆ دینی. ژنی ئیرانی وه کو ژنه کانی ولاته عه ره بییه کان نین، فییری فرتوفیل نین، چۆنت بوی وات بۆ ده که ن.

(چوونم بۆ شاری رامسەر)

قسه كانى شه و كهت ئەفهندى چووه گويم، به ره و شارى ورمى
به پيکه وتم، که گه يشتمه شارى ورمى، له هۆتيلی جيهانگير دابه زيم.
ئەم هۆتيلە هەر چه ند چوار ئەستیره بوو، به لام وه كو هوتيلی پينج
ئەستيره خوش و پاك و خاوين بوو. بريارم دا شه ويك له وى پشوو
بدهم ئينجا بۆ به يانى به ره و باكوورى ئيران به پيکه وم. له سه ر جيگا
لى پراکشابووم، بىرم له پلانك ده كرده وه بۆ ئەم گه شته م. خه ياله كانم
منيان گه رانده وه بۆ دواوه، بۆ ده سال به ر له ئىستا كاتيك كه به
ياوهرى هاوسه ره كه م بۆ سه ردانى پزىشك هاتمه ئيره، له بيمارستانى
ئوميد له گه ل كچيكي خه لكى بۆكان يه كتريمان ناسى، ناوى كه يلى بوو،
زۆر جوان و شوخ و شهنگ بوو، ئەويش وه كو من به ياوهرى له گه ل
دايكي هاتبوو بۆ ئەو نه خوشخانه يه. پۆژانه يه كتريمان ده بينى،
هاوسه ره كه م له گه ل دايكى ئەو به يه كه وه چاوه پروانى نۆره ي خويان
ده كرد، بۆ وه رگرتنى چاره سه رى پزىشكى، ئيمه ش له ناو باخچه ي
بیمارستانه كه به يه كه وه پياسه مان ده كرد.

پۆژيك ئەوان پيش ئيمه گه يشتبوونه بيمارستان، كه ئيمه چووين،
بينيم كه يلى به چاوى پر له فرميسكه وه، به خه مبارى، له ته نىشت

خانمباز که مال سه عدی

دایکی دانیشتووہ. کہ بہم شیوہیہ بینیم، پیم وت: بۆچی خہ مباریت،
خوانہ خواسته شتیکی خراب پرویداوہ؟

وتی: له بہر دەرگای بیمارستان، کہ سیک بہ ماتۆرسکیلہ کہی خوی
لیم نزیك کردوہ و جاناکہ می بہ گشت پارہ و پوولہ وہ له شانم هیئایہ
خوارہ وہ و فراندی و وہ کوہ و ہورہ تریشقہش بوی دەرچوو.

منیش وتم: پارہیہ کی زۆری تیا بوو؟

وتی: خہرجیی پڭا و نۆرینگہی پزیشکی تیا بوو.

منیش دەستم خستہ باخلم، سہفتہیہک پارہی ئیرانیم دەرہینا و
خستہ ناو دەستی. ویستی وەری نہ گریت، بەلام من توند دەستیم
گوشی و زۆریم لئی کرد کہ وەریبگریت. کاتیك کہ ئو دەستہ گەرم و
نەرمەیم گوشی، تەزووئیکی گەرم بە لەشمدات، ہەستم بە خوشییکی
زۆر کرد، دەتوت یە کہم جارمە دەستی خانمان دەگوشم تەزوو بە
لەشمدات. وەک بلیی ئەویش ہەمان ہەستی منی ہەبیٹ، چاوە
جوانەکانی برپیوونہ ناو چاوم و نەیدەہینانہ خوارہ وہ.

ئیتەر ئوہ بوو ہەر لە و پۆژوہ پەیوہندی من و کہیلی تا دەہات
بەہیتر دەبوو. پۆژیک کہ چووین بۆ بیمارستان دواي چاوە پوانییکی
زۆر لە بلندگۆیہ کہ پییان راگەیانندین کہ تیشکی ناوکیان نہ ماوہ،
ناردووایانہ لە شاری تەبریز بۆیان بیٹ، داوایان لی کردین کہ دەبی تاکو
دوو کاترمیری تر چاوەرپی بکہین، تاکو تیشکە کہ دەگاتە جی. لەو
کاتە دا کہیلی منی جیا کردوہ و پیی وتم (ہاوسەرہ کہت لەگەل دایکم

خانمباز که مال سەعدی

زۆر گونجاون لە بەر قسە کردن، ئاگایان لە ئیمە نییە، چی دەلێتی
لە جیاتى چاوە پوانى، ئەم ماوەیە بچینە شوینیک، قاوەیەك بە یەكەوہ
بخۆینەوہ؟).

وتم: خراب نییە، بەلام بۆ کوئى بچین؟

وتى: ئەمڕۆكە لە مالاوہ هاتمە دەرەوہ، زۆر پەلەم بوو بۆیە
نەمتوانى خۆم رێك بخەم، ئەگەر رازى بیت، پىم خۆشە سەرەتا بچین
بۆ ھۆتیلەكەى ئیوہ، لەوئى خۆم رێك دەخەم ئینجا دەچین بۆ (بەندى)
لەوئى رىستورانى خۆشى لىیە، لە شوینیک دادەنیشین و بە یەكەوہ
چایەك دەخۆینەوہ و ھەندىك باسى ژيانى خۆشمان بۆ یەكترى
دەكەین.

منیش وتم: تۆ چۆنت پى باشە، با وابىت.

ئەوہ بوو، تەكسىيىكمان راگرت و بە یەكەوہ چووینە ھۆتیل.
خەلكىكى زۆر لە سالۆنەكە دانىشتبوون، بۆیە بەرپۆەبەرى ھۆتیلەكە
ھەستى بە ھىچ نەكرد، من و ئەویش بە بى دەنگى چووینە ناو
مەسەدەكە و چووینە ژوورەكەمان لە نھۆمى سىيەم. كە گەيشتىنە
جى، دەرگای گەرماوہكەم بۆى كردهوہ پىم وت: چاوەرپىت دەكەم
ئەگەر پىويستت بە شتىك بوو زەنگم بۆ لىبەدە، بۆت ئامادە دەكەم.

كەلىلى چووہ ژوورەوہ، زۆرى پى چوو، نەھاتە دەرەوہ، لە دللى
خۆمدا وتم (كەلىلى شتىكى بەسەر نەھاتبىت، نقەى لى براوہ). بۆیە
چووہ پشت دەرگای گەرماوہكەن لە دەرگام دا، پىم وت: تۆ باشى،
ھىچت بەسەر نەھاتوہ؟

خانمباز که مال سه‌عدی

که ئەمەم پێی وت دەرگای گەرماوێکی کردووە، پروت بوو، ئاو بە سەر و پرچی دەهاته خوارووە. که به‌و شیۆه‌یه چاوم پێی که‌وت، چه‌په‌سام، له سه‌رسامیان هیچ قسه‌یه‌کم بۆ نه‌هات و له شوینی خۆم چه‌قیم. ئەویش زۆر به ئاسایی ده‌ستی گرتم و منی پراکیشا ژووره‌وه، وتی: ده‌توانیت لێفکه‌یه‌ک له پشتم بده‌یت، ده‌ستم نایگاتی؟

که ئەمە‌ی پێ‌ وتم، ته‌زوویک به له‌شمدا هات، له ترسان پامکرده ده‌ره‌وه.

ئەویش هیچ خۆی تێک نه‌دا، وتی: ده‌زانم تۆش دلت لای منە بۆچی شه‌رم ده‌که‌یت؟

به خۆم وت (هاوسه‌ره‌که‌ت نه‌خۆشه، له دۆخیکی خراپه، نه‌که‌یت ئەم هه‌له‌یه بکه‌یت) ئەمە‌و له‌وه‌ش ده‌ترسام نه‌وه‌ک نیازی خراپ بی‌ت و په‌ندی‌کم پێ‌بکات، بۆیه دانم به‌ خۆمدا گرت و ده‌ستم لێی نه‌دا. که ئەویش لێم بی‌ ئومێد بوو، خۆی وشک کرده‌وه و جله‌کانی له به‌ر کرد و به‌یه‌که‌وه گه‌راینه‌وه بيمارستان.

که له سه‌ر سیه‌مه‌که پراکشابووم، له‌وه‌خه‌یا لانه‌دا بووم، له پیر بیروکه‌یه‌ک به‌ مێشک‌مدا هات، له بیری خۆمدا وتم (بۆچی په‌یوه‌ندی به‌ که‌یلییه‌وه نه‌که‌م، ئەو ژنیکی پۆمانسییه، لێره زۆرکه‌س ده‌ناسیت، داوای لێ بکه‌م ژنیکی جوانی وه‌کو خۆی بۆم بی‌نی).

ئێتر ئەوه‌بوو ته‌له‌فۆنم بۆی کرد و پێم وت: من ئیستا له شاری ورمیم، چه‌زده‌که‌م چاوم پێت بکه‌وێت؟

خانمباز که مال سەعدی

وتی: منیش ئیستا لیره دادەنیشم، لە چ ھۆتیلایک دابەزیویت، تا بیئە لات؟

وتم: لە ھۆتیلای جیھان گەردی دابەزیوم، لە خیابانی کاشانییە.
وتی: مالی منیش لە ھوتیلە نزیکە، چاوەرپم بکە، پاش کەمیکی تر دیمە لات.

پیش ئەوہی ئەو بیتە لام، جلەکانی خۆم گۆری و چومە سالۆنی ھۆتیلە کە لەوی چاوەرپم کرد.

دوای نیو کاتژمێر ئەویش گەیشتە لام. چەفیەکی سوور و پانتۆلیکی تەسکی رەشی لەبەر بوو. کە چاوم پیی کەوت، ئەو پۆژە خوشانەم بە بیر ھاتەوہ دە سال پیش ئیستا، لە باخچەیی بیمارستانی ئومید کە بە یەکەوہ پیاسەمان دەکرد و قسەیی خوشمان بۆ یەک دەکرد. کە منی بینی، تۆقەیی لەگەڵ کردم و توند دەستی گویشیم.
لە دلی خۆمدا وتم (ئەو ھیشتان دلی لای منە، بۆیە وا دەستم دەگوشییت).

کەمیک دانیشتین، قاوہیە کمان بە یەکەوہ خوار دەوہ، دوایی پیم وت: ئەمجارە بۆ لای پزیشک نەھاتووم، بۆ گەشتکردن ھاتووم. بە نیازم ھەفتە یەک بچمە باکووری ئیران، بۆ شارێ پامسەر و دەورو بەری.

وتی: چۆن منت بیرکەوتەوہ؟

وتم: ھیچ کاتی ک تۆم لەبیر نەکردوہ، ھەمیشە تۆم لە یاد بووہ، بەلام لە بەر سەرقالی نەمتوانیوہ فریای ھیچ بکەوم. بپیارم داوہ

خانمباز که مال سهعدی

لهمه و دوا بایه خ به ژیانی خوّم بدهم و ئەوهنده ژیانەى که ماومه،
گهشت بکه م.

که ئەمەم وت بزەیه ک هاته سەر لیوه کانی وتی: بریاریکی باشت
داوه، که سانی وهکو تۆ دینه ئیره، چه ند پۆژیک لیره دهن، له و ماوه یه
به شیوه یه کی کاتی هاوسه رگیری له گه ل ژنانی ئیره ده که ن و خویان
نوئ ده که نه وه.

منیش وتم: من زۆر هاتووم بۆ ئیران، به لام هیچی بۆ خوشی
نه بووه، خۆت ده ژانیت بۆ سەردانی پزیشک ده هاتم، بۆیه دلّم به هیچ
شتیک خوش نه بوو، هەر له بهر ئەوه بیرم له هیچ شتیک نه ده کرده وه.
به لام له مه و دوا ده مه وئ که سیکی پۆمانسی بم و هاوپی ژن بۆ خوّم
په یدا بکه م.

وتی: ژنیکی دیاریکراوت له خه یالّه، بۆ ئەم گه شته ت؟

وتم: که بیستم تۆ هاوسه رگیریت کردووه و لیره ده ژیت، بیرم له وه
کرده وه داوای یارمه تیت لی بکه م، ژنیکی وهکو خۆت جوانم بۆ په یدا
بکه یت.

که ئەمەم وت، له قاقای پیکه نینی دا وتی: ده سالّ به سەر ئەو
پۆژه تیپه ریوه که بۆ یه که مین جار یه کتریمان بینی، ئەو کات من کچ
بووم، هاوسه رگیریم نه کردبوو، زۆر جوانتر بووم له ئیستا، به لام وادیاره
به چاوی تۆ من هیشتان جوانم؟

وتم: له بهر چاوی من تۆ نه گۆراویت، ههروهکو جارن جوانیت.

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: دواى ئه‌وهى که ئیوهم به‌جی هیشت هاوسه‌رگیریم له‌گه‌ل
پیاویک کرد، ناوی (مه‌نوچیل) بوو، خه‌لکی لای خۆمان بوو له‌ بۆکان
خانووکی بۆ کریم و سه‌د مسقال زپیشی بۆ کردم. نزیکه‌ی دوو سال
له‌گه‌ل ئه‌و ژيام. به‌ تاوانی بازرگانیکردن به‌ ماده‌ هۆشبه‌ره‌کان،
خرابه‌ زیندانه‌وه و حوکمی هه‌تا هه‌تایی بۆ ده‌رچوو. منیش نه‌متوانی
چاوه‌پیی بکه‌م، له‌ پیگای دادگا لیی جیا بوومه‌وه.

منیش وتم: من به‌وه‌م نه‌زانیه‌وه، جاریک به‌ سه‌ردان هاتمه‌ ئیران،
چوممه‌ شاری بۆکان، بۆ سه‌ر مه‌زاری هونه‌رمه‌ندی خوالیخۆشبوو
حه‌سه‌ن زیه‌ک، له‌ سه‌ر مه‌زار چاوم به‌ هه‌ندیک که‌سی خه‌لکی بۆکان
که‌وت، هه‌والی تۆم لی پرسین یه‌کێک له‌وان تۆی باش ده‌ناسی وتی
(که‌یلی ناسیاوی ئیمه‌یه، ماوه‌ی چه‌ند سالیکه‌ هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل
دادوه‌ریکی عه‌جه‌م کردوه، ئیستا له‌ شاری ورمی داده‌نیشیت).

وتی: ئه‌وه‌ راسته، دواى ئه‌وه‌ی له‌ مه‌نوچیل جیابوومه‌وه، دادوه‌ر
عه‌لی زاده‌ داواى ده‌ستی کردم و به‌ عورفی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل کردم.

منیش وتم: بۆچی به‌ عورفی هاوسه‌رگیریت له‌گه‌ل کرد، باشتر نه‌بوو
هاوسه‌رگیری به‌ تان به‌ شیوه‌یه‌کی ئاشکرا بیٔ؟

وتی: ئاخ‌ر ئه‌و دادوه‌ره، خیزاندار بوو، سی‌ مندالیشی هه‌بوو، له
ترسی ژنه‌که‌ی نه‌ویرا به‌ ئاشکرا من بینیت، بۆیه‌ داواى لی کردم که‌ به
عورفی شووی پیبکه‌م.

منیش وتم: ئیستاش له‌گه‌لت ده‌ژی؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: نه‌وه‌للا ئەویش ماو‌یه‌ک چوو‌ه زیندانه‌وه، منیش لێی جیا بوومه‌وه.

منیش وتم: ئەوه چ پێکه‌وتیکه، ئەو که‌سه‌ی له‌گه‌ڵ تۆ هاوسه‌رگه‌ری بکات، ده‌بێ‌ بازرگانی به‌ ماده‌ده‌ی هۆشبه‌ره‌وه بکات و بخه‌یته زیندانه‌وه!!

وتی: مه‌سه‌له‌که‌ وه‌ها نیه‌، عه‌لی زاده‌ په‌یوه‌ندی به‌ ماده‌ده‌ی هۆشبه‌ره‌وه نه‌بوو، ئەو له‌ پشت من و ژنه‌که‌یه‌وه‌ حه‌زی له‌ کچه‌کی تر کردبوو، پێی وتبوو که ژنی نه‌هیناوه‌و ده‌یه‌وی بیکاته‌ هاوژینی خۆی، کچه‌که‌ش پێی هه‌له‌تاه‌تابوو، هاوسه‌رگه‌ری له‌گه‌ڵ کردبوو.

منیش وتم: تۆش ئەوه‌ت ده‌زانی؟

وتی: من هه‌ر زوو به‌وه‌م زانی، چوومه‌ لای ژنی یه‌که‌می و پیم‌ وت (پیاوه‌که‌ت من و ژنیکه‌ی تری به‌ سه‌ر تۆ هیناوه‌، بۆچی شکایه‌تی لێ ناکه‌یت؟)، به‌لام ئەو بایه‌خی به‌ قسه‌کانم نه‌دا وتی (له‌و پۆژه‌ی که‌ تۆی به‌ نه‌ینی به‌ سه‌ر من هینا، له‌ ماله‌وه‌ ده‌رم‌کردوه‌ و قسه‌ی له‌گه‌ڵ ناکه‌م، ئیستا به‌ من چی ژنیکه‌ی تریشی هینابیت، ئەوه‌ په‌یوه‌ندی به‌ خۆته‌وه‌ هه‌یه‌، تۆ ئازادیت چی ده‌که‌یت و ناکه‌یت).

وتم: تۆ چیت کرد؟

وتی: هیچ نه‌کرد، چونکه‌ منیش به‌ عورفی هاوسه‌رگه‌ریم له‌گه‌ڵ کردبوو، بۆیه‌ که‌ ئەوه‌م زانی، هاوارم به‌ سه‌ری کرد و خۆم لێی تووره‌ کرد. به‌لام ئەو زۆر بێ‌ منته‌ بوو، به‌بێ‌ ئەوه‌ی داوای لیبووردنم لێ

خانمباز که مال سه‌عدی
بکات، وتی (ئەگەر ئەقلت ناگری)، دەتوانی بەهێم بیلایت و لیم
جیابیتەوه).

منیش وتم: تۆ چ پێگایه‌کت هه‌لبژارد؟
وتی: هیچ شوینیک نه‌بوو بۆی بچم، چونکه‌ دوای ئەوهی به‌ عورفی
شووم پێی کرد، باوک و دایکیشم حاشایان لی کردم، بۆیه به‌ ناچار
له‌لای مامه‌وه.

وتم: ئەو ئیستا چی ده‌کات، له‌گه‌ل ژنه‌ نوێیه‌که‌ی ده‌ژیت؟
وتی: ژنه‌ نوێیه‌که‌ی وه‌کو ئیمه‌ نه‌بوو، کچی خانه‌واده‌یه‌کی دیاری
شاری ورمی بوو، بۆیه که‌ ئەمه‌ی زانی، له‌ دادگا شکایه‌تی لی کرد و
خستیه‌ زیندانه‌وه. له‌ ئێران ئەوه‌ی به‌ پروفیل ه‌اوسه‌رگیری بکات، به‌
توندی سزا ده‌دریت، بۆیه ئەویان زیندانی کرد و له‌ وه‌زیفه‌که‌شی
ده‌ریان کرد.

وتم: ئیستاش هه‌ر له‌ زیندانه‌؟
وتی: چۆته‌ تاران و له‌وی نووسینگه‌یه‌کی کردۆته‌وه و پارێزه‌ری
ده‌کات.

وتم: ئەو ماوه‌یه‌ چۆن توانیت به‌ ته‌نیا بژیت؟
وتی: ئەو ماوه‌یه‌ی که‌ ئەو له‌ زیندان بوو، هیچ پاره‌و پوولی بو
به‌جی نه‌هیشتبووم خه‌رجی بکه‌م، بۆیه منیش له‌ دادگا داوام له‌سه‌ر
تۆمار کرد و داوای جیابونه‌وه‌م لێی کرد.

وتم: که‌واته‌ تۆ ئیستا ئازادیت؟

خانمباز که مال سه‌عدی

به پیکه‌نینه‌وه وتی: به دلّی تۆیه، ئەگەر منت به دلّ بیّت، بۆ ئەم گەشتە له‌گەڵت دیم.

جوانیی جارانی نه‌مابوو، زۆر قه‌ڵه‌و بووبوو، که‌رشى زۆر گه‌وره‌ بوو، ده‌توت مندالی له‌ سکدايه، حه‌زم ده‌کرد ژنیکى له‌ خۆى ناسکتر و جوانترم بۆ بینى، به‌لام که‌ وای وت، نه‌متوانى دلّی بشکینم و په‌تى بکه‌مه‌وه. بۆیه‌ مجامه‌له‌م کرد و پیم‌ وت: چۆن تۆم به‌ دلّ نییه، تۆ ئیستاش وه‌کو جارانی جوانیت، ده‌لیی هیچ شووت نه‌کردوه.

بۆ پۆژى دواتر، به‌یه‌که‌وه به‌ سواری پاس به‌ره‌و شاری رامسه‌ر له‌ باکووری ئی‌ران به‌پێی که‌وتین.

که‌ گه‌یشتینه‌ جی، له‌ پۆخی ده‌ریای قه‌زوين قیلايه‌کم بۆ چوار شه‌و به‌ کرێ گرت. دواى پشوویکی کورت، به‌یه‌که‌وه چوینه‌ ریس‌توران‌تیکی پۆخی ده‌ریا، نانی ئی‌واره‌مان له‌وى خوارد.

شارى رامسه‌ر ديمه‌نیکی دل‌پینى هه‌بوو، که‌وتبووه پال زنجیره‌ شاخیکى به‌رز، له‌ به‌ر چرپى دارستانه‌که‌ی سه‌وز ده‌چۆوه، پێیانده‌وت (شاخی جه‌واهیره‌). لایه‌کی تریشى که‌وتبووه سه‌ر ده‌ریای قه‌زوين. له‌ هه‌موو لایه‌ک گه‌شتیاران بۆ گه‌شتکردن پوویان تیى ده‌کرد.

دواى نانخواردن، پیاسه‌یه‌کی سه‌ر ده‌ریامان کرد، هه‌ندیک ته‌ماشای شه‌پۆله‌کانى ده‌ریامان کرد، هه‌ندیک ماسی گریش، تۆریان خستبووه ناو ده‌ریا و خه‌ریکی ماسی گرتن بوون. هه‌ندیک ژنى جوانیش تراکسوودیان له‌به‌ر کردبوو، بۆ وه‌رزشکردن هاتبوونه پۆخی ده‌ریاکه‌ و

خانمباز که مال سه عدی

پایانده کرد. له لایه کی تریشه وه ناوه ناوه کچان و کورانی ئاشق خزابوونه باوهشی یه کتر و وهکو کۆتر یه کتربیان ده لیسبییه وه.

دوای ئه وه ی گه پاینه وه قیلاکه ی خۆمان، دوو کورسی و میزیکم برده ناو باخچه که و به دوو قۆلی لئی دانیشتین.

پیم وت: وهکو ده زانین، تا دیت گه مارۆی ئه مریکا له سه ر ئیران زیاتر ده بییت، وا پیده چیت، کاری نه رینی کرد بیته سه ر گوزه ران و بژیوی ئه و خه لکه.

وتی: له وه تی به های تومهن دابه زیوه، کرپن و فروشتن که م بوته وه، خه لکی ئیره ناتوانن وهکو جارن بازار بکه ن. ئیستا کاری له شفرۆشی له نیو ژناندا زۆر زیادی کردوه، له هه موو شوینیک پوو لیره ده که ن، بو کات به سه ربردن و رابواردن، ته نانه ت هه ندیک له و ژنانه به عورفی شوویان به کوردانی باشوور کردوه، هه ر کاتیک ئاره زوو بکه ن، سه ردانیان ده که ن و له گه لیان ده خه ون.

منیش وتم ئه و که سانه ناترسن مندالیان بییت و لییان ئاشکرا بییت؟
وتی: لیره هه موو شتییک چاره کراوه، ئه و ژنانه ی ئه و جوړه کارانه ده که ن، ده رزی له خویان ده دن، بو ماوه یه ک مندالیان نابییت، هه ر کاتیکیش چه زیان له هاوسه رگیری بییت، خویان ده که نه وه به کچ.

منیش وتم: تینه گه یستم، چۆن خویان ده که نه وه به کچ؟

وتی: هه ندیک پزیشک هه ن، به رامبه ر بریک پاره، په رده ی کچینی

ئه و ژنانه ده دوورنه وه و ده یانکه نه وه به کچ.

وتم: هیچ جاریک تو ئه مه ت کردوه؟

خانمباز که مال سهعدی

وتی: ئەگەر بمهوی دەیکەم، زۆر ئاسانە، بەلام پێویستم پێی
نەبوو، بەلام جارێک چوومە لای پزیشک، ئەوی بۆ تەسک کردمەو.

وتم: مەبەستت چییە لە تەسکردنەوهی ئەوی؟

وتی: شوینی جووتبوونەکەمی بۆ دووریمەو و وەکو کچیکی چوارده
سالی لیکردمەو.

کە ئەمەمی وت، زهوقم بۆی چوو، پیم وت: پیت خوشه به یهکهوه
سهرجییی بکهین؟

وتی: ئەمی بۆچی لەگەڵت هاتووم، تا لەگەڵت بم من مۆلکی تۆم.

کە وای وت، بە یهکهوه چووینه ژووری خهوتن، داوای لیکردم که
چاوهکانم بنووقینم تا خۆی پرووت دهکاتهوه. چاوهکانم نووقاند تا پێی
نەوتم نەمکردهوه. که چاوهکانم کردهوه، بینیم به پروتی له سه
سیسهمهکه له سه پشت لیی راکشاوه.

منیش جلهکانی خۆم داکنده و چوومه تەنیشتی، به دهستهکانم
هەندیک مەمکهکانیم گۆشی و دەمیشم خسته ناو دەمی لیوهکانیم
مژی. وەکو بووک خۆی رازاندبووه، بۆنیککی زۆری له خۆی دابوو،
نەیدەزانی من بەرامبەر بۆن هەستیارم، له بەر بۆنی ئەو گوللوه زۆری
که له خۆی دابوو، پشمیم. زۆر هەولم دا، دان به خۆمدا بگرم و
نەپشمم، بەلام نەمتوانی.

پیم وت: جلهکانت له بهربکهوه، له بهر ئەو بۆنه زۆری که له
خۆت داوه ناتوانم لیئ نزیك ببمهوه.

خانمباز که مال سه عدی

که وام پیی وت، زۆر نیگه ران بوو، وتی: بو تو خوّم پازاندو ته وه،
ئه گه ر بمزانیبا هه ستیاریت به رامبه ر بۆن هه یه، بۆنم له خوّم نه ده دا.
ئه و چه ند پۆژهی له گه ل توّم، هه یچ بۆن له خوّم ناده م.

بو به یانی ته کسپیکم به کری گرت، به سه د دۆلار یا وه ری کردین، له
به یانیبه وه ئیمه ی برده ویستگه ی ته له فریک و چووینه سه ر شاخی
(جه واهیره). شوینیکی زۆر خو ش بوو، ده یروانیبه سه ر شاری
پامسه ر، له ریستورانته که ی سه ر شاخه که چایه مان خو ارده وه. که
هاتینه خو ارده وه، ئیمه ی برده کۆشکه که ی په زا شا و محمه د په زا
شا، هه روه ها چووینه سه رچاوه ی ئاوه کانزاییه که، که له ناو باخچه ی
کۆشکه که بوو. ده موچاومان به ئاوه کانزاییه که شوشته و دوایی به ره و
شاری جالووس به پری که وتین. نانی نیوه پۆمان له وی خو ارد، دوای
خۆرئاو بوون گه پراینه وه شاری پامسه ر.

له پامسه ر لاماندایه مۆلک، که تاییه ت بوو به جلو به رگی ژنان. جلی
خه وتنی زۆر جوانی لی بوو، که چاوم پیکه وتن فستانه سووره که ی
شه وکه ت ئه فه ندیم به بیر هاته وه، که له ناو جامخانه ی گه له ریبه که ی
هه لیواسی بوو. منیش وه کو ئه وم کرد، فستانیکی سوورم کپی، که یلی
وتی: ئه و فستانه ت بو کی کپیوه؟

وتم بو توّم کپیوه، ده مه وی ئه مشه و به م فستانه سووره له گه لم
بخه ویت.

که ئه مه م پیی وت، زۆر که یفی هات، به پیکه نینه وه وتی: دوینیی
شه و که له گه لم نه خه وتی زۆر خه فه تم خو ارد له بیری خو مدا وتم

خانمباز که مال سه‌عدی

(له‌وانه‌یه منی به دل نه‌بیّت، بۆیه پاساوی بۆم هینایه‌وه و به بیانووی بۆن له‌خۆدان، له‌گه‌لم نه‌خه‌وتی).

منیش وتم: چۆن وا بیر ده‌که‌یته‌وه، تو ئیستاش له‌ کچیک جوانتری. وتی: جارێ دیار نییه، که له‌گه‌لم خه‌وتی، ئه‌نجا ده‌زانی چۆنم بۆت. به‌هه‌رحال، نانی ئیواره‌مان له‌ پۆخی ده‌ریا خوارد و دوایش گه‌راینه‌وه بۆ قیلاکه‌مان.

چوممه‌ گه‌رماوه‌که، دوشیکم وه‌رگرت و کراس و پێجامه‌یه‌کم له‌به‌ر کرد، که هاتمه‌ ده‌ره‌وه، ئه‌ویش کتلی و قۆریه‌که‌ی له‌ سه‌ر ئاگر دانابوو، وتی: تا چایه‌که دیم ده‌دات، منیش ده‌چمه‌ گه‌رماوه‌که، دوشیک وه‌رده‌گرم، دوایی ده‌چینه‌ ناو باخچه‌که، به‌یه‌که‌وه چایه‌ک ده‌خۆینه‌وه و هه‌ندیکیش باسی ئه‌م دونیایه‌ ده‌که‌ین.

وتم: تا تو دیتته‌ ده‌ره‌وه، منیش گوێ له‌ هه‌واله‌کان ده‌گرم.

که له‌ گه‌رماوه‌که هاته‌ ده‌ره‌وه، وه‌کو بووک خۆی رازاندبۆوه، دوو چای گه‌رم و هه‌ندیک فستقی له‌ سه‌ر سنییک هینا و له‌ به‌رامبه‌رم دانیشتم.

پیم وت: وه‌کو بیستوومه‌ پیاویکی زۆر له‌ هه‌ریمی کوردستان و ناوچه‌کانی تری عێراق، بۆ خانمبازی پوو لێره‌ ده‌که‌ن، ئه‌وکه‌سانه‌ی که هاتوونه‌ بۆ لێره، باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که لێره‌ نووسینگه‌ی پێگاپێدراو هه‌یه‌ بۆ زه‌واجی مۆتعه‌.

خانمباز که مال سه عدی

وتی: شیعه مه زه به کان کار به و جوړه هاوسه رگرییه ده که ن،
هر که سیك شیعه نه بیټ، گریبه سته که ی بو نابه ستن.

وتم: ئه ی ئه وان ه ی که وه کو من سوننه مه زه بن چی ده که ن؟

وتی: ئیمه چیمان کرد، ئه وانیش وا ده که ن.

وتم: مه به ستت چییه؟

وتی: گوی به وه ناده ن که گریبه سستی هاوسه رگرییان ه بی یان
نه بی، له گه ل ژنیك ریك ده که ون و به یه که وه کاتیکی خو ش به سه ر
ده به ن.

وتم: وا پیده چیت ئه مه له نیو ژنانی کوردی ئیره بو بیټه دیارده؟

وتی: خه لکی لای ئیوه پوولیان ه یه و ده وله مه ندن، خه لکی
ئیمه ش هه ژارن، بویه به رامبه ر بریک پاره رازی ده بن هاوسه رگری
له گه ل هه ر که سیك بکه ن که پاره یان پیبدات، ته نانه ت به بی
هاوسه رگریش ئاماده ن له گه لیان بخه ون.

له دریژه ی قسه کانیدا وتی: هه ندیک که سی لای ئیوه ده ناسم،
خیزانداره، که چی لیږه به نهینی ژنیکی تری هیناوه، مانگی جاریک یان
دوو جار، سه ردانی ده کات و چه ند پوژیک له لای ده مینیته وه، دواپی
ده گه ریته وه لای ژنه که ی. هه ندیکی تریش هه ن، لای ئیوه کیلگه و
قیلیان ه یه، له گه ل ژنی ئیره ریك که وتوون، ئه و ژنانه هه ر کاتیك
ته له فونیان بو بکریټ، ده چنه باشوور و ماوه یه که له لایان ده میینه وه،
به رامبه ر بریک پاره له گه لیان ده خه ون.

خانمباز که مال سه‌عدی

به هرحال، تا رۆژئاوابوون له‌ناو باخچه‌ی قیلاکه دانیشترین، دواپی
چووینه ژووره‌وه. به‌بی ئه‌وه‌ی داوای لیبکه‌م جله‌کانی داکه‌ند و ئه‌و
فستانه سووره‌ی که بۆم کړیبوو، له‌به‌ری کرد و له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که
لیی پاکشا.

منیش وتم: جارێ کاتی خه‌وتن نییه، بۆچی پال که‌وتوویت؟

وتی: بیزاربووم له‌دانیشتن، ده‌مه‌وی تۆزێک پشوو بده‌م.

که‌ وای وت، له‌ دلی خۆمدا وتم (به‌م جوولانه‌وانه‌ی ده‌یه‌وی سه‌رنج
بۆ لای خۆی رابکیشیت، تا‌کو له‌گه‌لی جووت بم)، هه‌ر له‌و کاته‌ش بیرم
لای چیرۆکی هاوسه‌ره‌کانی پیشووی بوو، که‌ چۆن هاوسه‌ری یه‌که‌می
به‌ماده‌ی هۆشبه‌ره‌وه‌ گه‌راوه‌ و خراوه‌ته‌ زیندانه‌وه، ئه‌وه‌ی
دووهمیشه‌ی، هینانی ژنی سییه‌می لێ ئاشکرا بووه‌ و به‌تۆمه‌تی
فرۆفیلکردن حوکم دراوه‌. له‌ دلی خۆمدا وتم (دووور نییه‌ به‌مه‌به‌ستی
ده‌ست به‌سه‌راگرتنی پاره‌و پووله‌کانیان، ئه‌وانی به‌گرتن دا‌بیت، ئه‌گه‌ر
منیش له‌گه‌لی بخه‌وم، له‌وانه‌یه‌ سیناریۆیه‌کیش بۆ من دروست بکات و
پاره‌یه‌کی زۆرم لێ داوا بکات). بۆیه‌ بپیارم دا له‌گه‌لی جووت نه‌بم.

(گه پامه وه شاری هه ولیر)

ئیتیر به م شیوه یه، ئەو شه وه مان به پری کرد و به یانیش به پاس
گه پراینه وه شاری ورمی. ئەوم گه یانده وه بهر دەرگای ماله که ی و منیش
به ئوتۆمبیلێک گه پامه وه مه رزی حاجی ئۆمه ران و گه پامه وه شاری
هه ولیر.

بۆ به یانی سه ردانی سه بری بازرگانم کرد، که چووم، نه وزاد بیخه م
و سه یاح په قره جیش له وی بوون. دووکانه که ی که لوپه لی له جاران
که متری تیا مابوو، ده توت به نیازی گواستنه وه یه بۆ شوینیکی تر،
به تالی پیوه دیار بوو.

که چاوی به من که وت، وتی: هه ر ئیستا باسی تۆمان ده کرد،
بیستم بۆ ئیران چووبوویت؟

وتم: به لێ وایه، گه شتیکی کورتم کرد، دوینیش گه پامه وه.

وتی: ئەگه ر بۆ باکووری ئیران پویشتبیت، شتیکی باشت کردوه.

وتم: زۆر جار بۆ ئیران پویشتوومه، زۆریک له شاره کانیم بینیه،
به لام هیچ شوینیک له و شوینانه ی بینومه، وه کو باکووره که ی خوش
نه بوون.

وتی: له باکوور بۆ چ شارێک پویشتی؟

خانمباز که مال سه عدی

وتم: چوومه شاری رامسهر، له ویشه وه رۆژانه درده چووم بۆ شار و شارۆچکه کانی تر، ئاووهه وایه کی ساف و دیمه نیکی دلرفینیان هه بوو، مروف له بینینیان هه رگیز تیر نابیت.

که ئه مه م وت، سه یاح په قره ج وتی: بیستوومه له رامسهر که قیلاکان به کری دده دن، ده لاین به ژنه وه ده ته وی یان بی ژن، ئه مه وایه؟

وتم: وا به زه قی پیت نالین، به لام ئه وه ی ژنی بوئی ئاسانه، تو پاره ی خۆت ده ده یت، هه موو شتیك له وی ده ست ده که وی.

وتی: باسی خۆتمان بۆ بکه، له گه ل خانمبازی چۆن بوویت؟

منیش وتم: په له مه که ن، هه موو شتیكتان بۆ باس ده که م. پرووم له سه بری بازرگان کرد و پیم وت: دووکانه که ت به تال بووه، ده لیی به نیازی گواستنه وه ی بۆ شوینیکی تر؟

که وام پیی وت، هه ناسه یه کی قوولی هه لمژی وتی: تو له وه بگه ری، باسی گه شته که ی خۆتمان بۆ بکه، بزانی چیت کردووه.

وتم: بۆتان باس ده که م، به لام ئه م دیمه نه م به باشی نایه ته به رچاو، پیم بلی چی روویداوه؟ نه وزاد بیخه م وتی: هه مووی له سه ر نازدار هه یران دانا.

وتم: مه به ستت چیه؟

خانمباز که مال سهعدی

وتی: له وه تی ئاشقی ئه و کچه بووه و دهستی له گه ل تیکه ل کردووه، پوژ له دواي پوژ سه رمایه که ی له دهست ده دات. هه ر وازی لی نه هینا، تا پوژی به م پوژه گه یشته.

منیش وتم: بوچی ئاشقبوون ئه م هه موو خه رجییه ی دهوی؟
وتی: من ناو له وه نانیم عیشق، سه بری چ ناویکی لی ده نی با بینی،
ئو قه یره کچه ی ئه و په یوه ندی له گه ل هه یه، که سیکی چا وچنۆکه،
چاوی به هیچ تیر نابی.

منیش وتم: جا چ پیویست ده کات ئه وه ندی له قورگ بپهستی؟
وتی: من سه رم لیی ده رناچی، ئه و ژن و مالی خوی هه یه، که سیك
نییه هیچی نه بینییته، وه کو خوی ده لیت، کاتیک که له شاری به غداد
ده یخویند، بی دللی خوی نه کردووه له خانمبازی. ئه گه ر پشکنینی دی
ئین ئه ی بو مندالی له شفرۆشه کانی به غداد بکه ن، زۆربه یان مندالی ئه و
ده رده چن.

که ئه مه ی وت، سه یاح په قره ج له قاقای پیکه نینی دا وتی: خو
کفری نه کردووه، په یوه ندی سۆزداری له گه ل کچیک به ستووه، ئیوه
لیتان گه وره کردووه.

منیش وتم: تو راست ده که یت، ئه و له چا و تو هیچی نه کردووه، ئه و
به سیسی ئاوی تیکردوون، به لام تو وه کو خو ت ده لیتی، به په قره ج
ئاویان تیده که یت.

ئیمه له م قسانه دا بووین، دووکانداره که ی به رامبه ری هاته لامان
وتی: دیسان باسی سه یاح په قره ج ده که ن؟

خانمباز که مال سهعدی

نهوزاد بیخه میس وتی: ئەی به تەمای چی، خو باسی جوگرافیا و میژووش ناکەن. ئەوان بە خانمبازیان گرتووه، یان باسی بیرهوه رییهکانی رابردوو دهکەن، یانیش باسی پالەوانیتی ئیستایان دهکەن.

ئەویش به پیکه نینهوه پیی وت: وایزەن تەنیا تو هیچت نییه؟
نهوزاد بیخه میس وتی: هی من عەمبارە سوۆتە، لە دەبل کوژاوه تەوه. فشەم بەم قسانە دی، ئەوه هەموو پوژیک له گەل خانمیک جووت بوویت، وهکو سهیاح په قره جیش یهك په قره ج ئاوت بو تیکردن،
چییه؟

هەر خووشی وهلامی خوئی دایهوه و وتی: هیچ.
سهیاح په قره جیش وتی: من وهکو توّم پی ناکری، هەموو شتیکت له لا هیچه، له وهتی من خۆم ناسیوه، دهیان ژن له ژیانم بووه. سهبری بازگانیش وتی: سهیاح په قره ج باسی ئەو ژنه عەرهبه یان بو بکه که له کوگای غازه کهی لای مالتان یهك په قره ج ئاوت بوی تیکرد.
منیش وتم: سهیاح گیان بۆمان باس بکه، بزانین له و کوگایه چیت کردووه؟

وتی: پوژیک، هیشتان خوڕه لئه هاتبوو، دهچوومه فرنییه سه موونه کهی لای مالمان بو کرینی هەندیك سه موون و لوپیا بو نانی به یانی. له ریگا چاوم به ژنیکی عەرهب کهوت، ئەویش دهچووه فرنی سه موونه که. دەمیک بوو چاوم له سهری بوو، له دهره تیک دهگه پام

خانمباز که مال سهعدی

داوای لی بکه م، ئیتر ئه وه بوو، که سهیری کۆگای غازه که م کرد، که سی لی نه بوو، به دهر فتم زانی، خۆم لیی نزیك کرده وه، داوام لیی کرد، وه کو بللی ئه ویش زۆر حه زبکات، قبولی کرد. ئیتر ئه وه بوو بردمه کۆگای غازه که و یه که په قره ج ئاوم بۆی تی کرد.

منیش وتم: هیج جاری تر نه تهرده وه بۆ کۆگای غازه که؟

وتی: ته نیا یه که جار له گه لی بووم، هیچی تر دلّم بۆی نه چوو.

وتم: بۆچی؟

وتی: به ری خۆی نه تاشیبوو، شتیکی قیژه ون بوو.

کاکه سووری دراوسیی دووکانه که ی سه بری بازرگانیش وتی: ئه مه که ی کیشه یه، پیّت وتبا جاریکی تر که هاتیته لام ئه ویت خاوین بکه وه، مووسیکی پیدا دهینا، وه کو په نیر سپی ده کرده وه.

سه یاح په قره جیش وتی: که به و شیوه یه بینیم قیزم لیی بۆوه، هه رکاتیك ئه و دیمه نه م دیته وه بهر چاو، ئیلنجم دهیه تی و دی برپشیمه وه.

ئیمه له و قسانه دا بووین، هاوړپیه کی کۆنی من و سه بری بازرگان هات، ناوی عه بۆیه، له گه ل سه بری بازرگان له سالانی حه فتاکان له به غداد به یه که وه خویندبوویان. پووم تیی کردو پیّم وت: له کاتیکی باش هاتی.

وتی: بۆچی، خیره؟

وتم: تۆزیک پیش ئیستا باسی ئه وه مان ده کرد، له به غداد له شفرۆش نه ماوه خۆت و سه بری نه چووبنه لایان.

خانمباز که مال سه عدی

که ئەمەم وت، له قاقای پیکەنینی دا وتی: سه بری دیاره تو هه موو
شتیکت بو باس کردوون؟

وتی: ئەوان هه موو شتیک له باره ی ئیمه وه ده زانن.
منیش وتم: جارێک له گه ل مه جید له یانه یه کی عه نکاوه
ده مانخوارده وه، سه بربرده یه کی خۆی و ئیوه ی بو گێرامه وه وتی
(هه رسیکمان له شاری به غداد ده مانخویند، جارێک به یه که وه چووینه
گه ره کی قادسیه بو مالی له شفرۆشیک، له کاتی هاتنه ده ره وه،
پۆلیسی ئاداب ئیمه یان گرت. ئیمه یان برده ژێر خیمه یه ک که بو
پاسه وانی له نزیک ئەو شوینە هه لیا ندابوو، به رپرسه که یان پێی وتین)
ئیه چ کاریکتان لیره هه یه، نازانن ئیره شوینی له شفرۆشه کانه؟
هه رچه ند ئیمه ره تمان کرده وه که په یوه ندیمان به وانه وه هه بیّت، به لام
باوه رپیان پێ نه کردین و ئیمه یان گرت.

که ئەمەم وت، له قاقای پیکەنینی دا وتی: ئەگەر له بهر زیره کیی
ئەو نه با، ئیمه یان بهر نه ده دا و ئابروومان ده چوو. به لام ئەو له ئیمه
زیره کتر بوو، کاتیک مه لای نیوه رۆ بانگی دا، چوه لای به رپرسه که و
پێی وت (به رمالی نوێژکردنتان هه یه، نوێژی نیوه رۆ بکه م؟) که گوئی
له وه بوو سه ری سوپما، داوای لیبووردنی لی کردین وتی (بمانبوورن که
گومانی شتی خراپمان لیتان کرد، وامانزانی ئیه بو لای له شفرۆشه کان
هاتوون، چونکه ئەم گه ره که شوینی له شفرۆشه کانه).

خانمباز که مال سه عدی

منیش وتم: شه وکەت وتی که تۆ دەرپیی له شفرۆشه کەت له گەل
خۆت هینابوو، ئەگەر ئەو دەرپییەیان ببینیبا، تاوانە کە تان له سەر
ساغ دەبۆو و بەریان نە دەدان.

ئەویش وتی: راست ناکات، من دەرپییە کەم نە بردبوو، ئەو بۆ
یادگاری له گەل خۆی هینابوو.

منیش وتم: ئیستا بە کامتان بروا بکەم، تۆ ئەو دەرپییەت له گەل
خۆت هینابوو یان ئەو؟

سەبری بازرگانیش وتی: من شایەتم کە مەجید دەرپیی
له شفرۆشه کە ی له گەل خۆی هینابوو.

منیش وتم: چۆن له شفرۆشه کە دەرپییە کە ی خۆی پێدا؟

وتی: کاتی ک ئیشی خۆی له گەل دەکات، دەچیتە گەرماو و کە خۆی
خاوین بکات و ه. چاوی بەو دەرپییە دەکەوێت و دەیخاتە ناو گیرفانی
و له گەل خۆی دەیهێنێت. کاتی کیش پۆلیسەکانی ئاداب ئیمەیان گرت،
ئەو له هەردوو کمان زیاتر دەترسا، ئیمە نەمانزانی له بەرچی هیندە
دەترسیت، دلمان دایە و ه و پیمان وت (ترسی ناوی)، هیچ بە لگەیان بە
دەستە و نییە، بیسە لمینیت کە چووینە لای له شفرۆشان) کە
ئەمەمان پێی وت، دەستی خستە و ه گیرفانی و دەرپییەکی ژنانە ی له
گیرفانی دەرھینا و پیشانی داین، وتی (من دەرپیی ژنە له شفرۆشه کەم
له گەل خۆم هیناوه، ئەگەر ببینن، تا سزیمان نە دەن بەرمان نادەن).

سەبری بازرگان بەردەوام بوو له گیرانە و ه ی پووداوه کە وتی: بە
مەجیدم وت (ئیمە قسە له گەل پۆلیسەکان دەکەین و سەرقالیان

خانمباز که مال سه عدی

ده کهین، تۆش له و کاته ده رپییه که له گیرفانت ده ربینه و فرپی بده لایه که وه، به بی ئه وهی ئه وان ههستی پیبکه ن). ئیتر ئه وه بوو، سیناریوییه کمان دروست کردو ئه ویش خۆی له ده رپییه که رزگار کرد.

سه یاح په قره ج له گه ل ئه م قسانه گه رم بوو، باله کانی فش کردنه وه و به پیکه نینه وه وتی: با من سه ربرده یه کی خۆشی خۆمتان بوو بگپمه وه. گه نجیکی قۆز بووم، وه کو ئیستا نه بووم، هیشتان ژنم نه هینا بوو، وه کو ئیستا نه خۆش و ده رده دار نه بووم.

ئه مه ی وت و دهستی خسته وه ناو گیرفانی و ره چیتته ی پزیشکی له گیرفانی ده رهینا وتی: دوینی چومه لای پزیشک، دوا ی پشکنین و شیکاری کۆمه لیک نه خۆشی لیم به ده رکه وتن هه موویان به لایه ک، نه خۆشی شه کره که شم به لایه کی تره وه.

نه وزاد بیخه میش به توانجه وه وتی: ئه وه نه خۆشی شه کره شت هه یه ئه و جا یه ک په قره ج ئاویان بوو تی ده که ی ت، ئه دی ئه گه ر ئه و نه خۆشییه ت نه با چه ندت بوو تیده کردن؟

ئه ویش وتی: هه قته فشه ت به قسه کانم بی ت، تو ژنت نییه، نه خۆشی شه کره شت هه بی ت هه ر به ربه ی ته ق ته قه، چونکه له ده بل کوژاندووته ته وه.

ئه ویش به پیکه نینه وه وتی: من پیم وتن، ئه وه که ی من عه مباره سوته، خه وی لی که وتوو ه.

خانمباز که مال سهعدی

منیش پووم له سهیاح په قره ج کردوو پیم وت: واز له نه وزاد بیخه م
بیینه، ئەو ناوه که ی به خۆیه وه تی، ئەو بی خه مه، وه کو ئیمه خه می
به زرگی نییه، تو باسی سه برده که ی خۆتمان بو بکه.

سهیاح په قره جیش وتی: که گه نج بووم، دراوسییه کمان هه بوو، دوو
ژنی هه بوو، هه ردوو ژنه کانی حه زیان له من کردبوو، منیش په یوه ندیم
له گه ل هه ردووکیان به ست. هه جارێک هاوسه ره که یان له وی نه با،
ده چوومه مالیان، له گه ل هه ردووکیان ده خه وتم و په قره جیک ئاوم بو
تیده کردن.

نه وزاد بیخه م به ده نگیک ی به زر وتی: وه ی له و درۆیه، ئاوی هه موو
پیاوه کانی گه ره که که مان کو بکه یته وه، یه ک په قره ج نابیت، چون تو
هه ر یه ک و په قره جیک ئاوت بو تیکردن؟

ئویش وتی: به سه ری ئەو جه ماعه ته ی، هه ر جارێک له گه لیان
بخه وتبام، هه ر یه ک و په قره جیک ئاوم بو تیده کردن.

منیش وتم: نه وزاد بیخه م راست ده کات، گریمان ئاویشت زور بوو،
به لام چون به یه که وه له گه لیان خه وتی؟

وتی: ئاخو ئیوه نه تانهیشت قسه کانم ته واوکه م، ماوه یه ک له گه لیان
بووم، بی ئەوه ی به یه ک بزنان، به لام دواپی خۆم پی نه گیرا و ئاشکرام
کرد که په یوه ندیم له گه ل هه ردووکیان هه یه. ئیتر ئەوه بوو پوژیک
هاوسه ره که یان چوو ده ره وه، چوومه مالیان و هه ردووکیان خۆیان بو
پووت کردمه وه و له گه لم خه وتن. منیش هه رییه ک و په قره جیک ئاوم بو
تیکردن.

خانمباز که مال سه عدی

نه وزاد بیخه میش وتی: هندیك كهس تهنها درؤ دهكهن، به لان تۆ بوختانیش به خۆت دهكهنیت، چۆن شتی وا ده بیئت! سهربری بازگانیش وتی: خۆزگه م به خۆت، نه خۆشی شهكره شت ههیه، كه چي له سيكسكردن نه كه وتوویت، من تۆزيك پيژهي شهكر له خوینم بهرز بۆته وه، كاری تیکردوومه، جارێك چوممه لای پزیشك، له پال چاره سهری نه خۆشی شهكره كه م، دهستهیهك هه بی بۆ نووسیم وتی (هه جارێك ویستت سیکس بکهیت، نیو کاتژمیر زووتر ده نکیك له و هه بانه بخۆ یارمهتیت ده دات)، هه ر جارێك به كارم ده هیئا، هه موو له شی رهق ده كردم تهنها ئه ویم نه بیئت خهوی لی ده كه وت.

نه وزاد بیخه میش وتی: مادام تۆش نه خۆشی شهكره ت ههیه، چي له و كچه ده كهیت كه له گه ل خۆت ده بیه یته دهره وه؟ وتی: بۆخۆمان ده چینه دهره وه ی شار و له شوینیك هه ندیک ده ستبازی ده كهین و مه كه كانی ده مژم و ده ستیكیش به ویی داده هیئم.

منیش وتم: بۆته چا كه غه ربیه، هه موو پۆژیك ده ستی پیدای ده هیئیت.

كه ئه مه م وت، هه موویان له قاقای پیکه نینیان دا، نه وزاد بیخه میش هه ستا سه ریی و به ده نگیکي بهرز وتی: بی تامتان كرد، پۆژیك نه هاتمه ئیره باسی بابه تیکي پۆشنبیری یان زانستی بکهن، هه ر خه ریکي ئه م قسه پڕوپو وچانه ن.

خانمباز که مال سه‌عدی

ئەمە‌ی وت و پرووی له سه‌یاح په‌قره‌ج کرد وتی: ته‌ماشای ئەوان مه‌که، که سه‌ری خۆیان بۆت ده‌له‌قینن و به‌ده‌مت پێده‌که‌نن، ئەوان پێت راده‌بوین، بپوات پێ ناکه‌ن.

ئەمە‌ی وت و به‌بێ خواحافیزیکردن چوو ده‌ره‌وه.

منیش پروم له سه‌یاح په‌قره‌ج کرد و پیم وت: تو گوی به‌سه‌کانی نه‌زاد بێخه‌م مه‌ده، ئەو له‌له‌ده‌بل کوژاوه‌ته‌وه، بۆیه‌فشه‌ی به‌و شتانه‌دی.

که‌وام وت، که‌یفی هات، وتی: جاری ئیوه‌چیتان گوی لێ بووه، له‌گه‌ل ژنیك په‌یوه‌ندی سۆزداریم هه‌بوو، کوپه‌که‌ی شتیك له‌من بچووکت بوو، له‌فه‌رمانگه‌یه‌کی حکومی خزمه‌تگوزار بوو. له‌م پۆژانه‌له‌گه‌لێ رێک که‌وتم، به‌یانی زوو، زۆری ما‌بوو ده‌وامی فه‌رمی ده‌ست پێبکات، به‌یه‌که‌وه‌چووین بۆ فه‌رمانگه‌که‌ی و له‌ویش چووینه‌ژووری خزمه‌تگوزاره‌کان. پارچه‌قوماشیکی ئەستووری له‌ناو جانتاکه‌ی ده‌ره‌ینا، له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌پایخست، جبه‌یه‌کی ره‌شی درێژی به‌زنجیری له‌به‌ردابوو، زنجیره‌که‌ی هینا خواره‌وه، له‌ژیره‌وه‌هیچی له‌به‌ر نه‌بوو، به‌وه‌نه‌بوو که‌مندالی گه‌وره‌بوون، له‌شیکی جوانی هه‌بوو، ده‌توت هینشتان کچه‌مه‌که‌کانی نه‌که‌وتبوون، به‌قیتی پاوه‌ستابوون، له‌سه‌ر قوماشه‌که‌له‌سه‌ر پشت لێی پاکشا و لاقه‌کانی بۆم فش کرده‌وه. منیش پانتۆله‌که‌ی خۆم دا‌که‌ند و له‌سه‌ری درێژ بووم. دوو جار له‌سه‌ریه‌ک سیکسم له‌گه‌ل کرد، هه‌رجاری په‌قره‌جیک ئاویشم بۆی تیکرد. ویستم بۆ جاری سییه‌میش سیکسی له‌گه‌ل بکه‌م،

خانمباز که مال سه عدی

نهیهیشت، وتی (زۆر ماندووت کردم، هیزت لی پریم، با بۆ جاریکی تر بیئت).

سهبری بازگانیش پرووی تیکرد، پیی وت: ئیوه بهو به یانییه زووه چۆن چوونه ژووره وه، بۆچی ئەو فه رمانگه یه پاسه وانی لی نه بوو؟ وتی: پۆلیسیک له بهر ده رگا بوو، هیشتان به ته واوه تی خه و بهری نه دا بوو، سلاومان لیی کرد، ئاگای لی نه بوو، وه لامی نه داینه وه.

منیش وتم: ئیستاش په یوه ندیت له گه ل ماوه؟

وتی: له ترسی کوره گه وره که ی ناویرم خۆمی لی نزیک بکه مه وه، و ابزانم ئەو ههستی به په یوه ندیی ئیوان من و دایکی کردووه، ماوه یه که له ترسی ئەو زۆر به وریایی دیمه ده ره وه، نه وه ک بیته سه ر پێگایه که م و زیانم پیی بگه یه نیئت.

منیش وتم: وه کو باس ده کهیت، ژنان زۆر له ده وری تو دسوورپینه وه، ده یانه وی په قره جیک ئاویان بۆ تی بکهیت، بۆیه پیویست ناکات بۆ ئەو ژنه خۆت بخه یته ناو ئاگره وه، وازی لی بیینه و خه ریکی ئەوانی تر به.

وتی: وا ده که م.

به پیکه نینه وه پیم وت: له ئیران هه ندیک هه نگوینی شاهانه م هیناوه، به شی توشی لی ده دم، به یانی بۆت ده هینم، له مه ودوا له جیاتی په قره جیک دوو په قره ج ئاویان بۆ تی بکه.

خانمباز که مال سه عدی

که ئەمەم وت، سه بری بازرگان پرووی له سه یاح په قره ج کرد و پیی
وت: چیت دهوی، وا بوو پته خاوه نی ههنگوینی شاهانه و ئەوجا
له جیاتی په قره جیک تانکه ریکیان تییکه .

ئەمەم وت و پرووی له من کرد وتی: گله ییم لیت هه یه، منت له بیر
نه بووه، ههنگوینی شاهانه ت بو نه هیناوم.

منیش وتم: تۆم له بیر نه کردووه، حه بی گیایی هه وه سم بو تۆ
هیناوه، هه ر پۆژییک ده رچوونت له گه ل نازدار حه یرانه که ت هه بوو،
ده نکیک بخۆ، ئەوجا تۆش وه کو سه یاح په قره ج، یه که په قره ج ئاوی بو
تییکه .

وتی: به گالته وام وت، زانیم له بیرم ناکه یت، به لام بوچی وه کو
سه یاح په قره ج ههنگوینی شاهانه ت بو نه هیناوم؟

وتم: ئاخر سه یاح په قره ج وه کو ئیمه نییه، هیشتان گه نجه و
پیویستی به حه ب نییه بو هه ستان، ئەو ههنگوینه م بو هینا، تاکو
ئاوه که ی زیاد بکات.

که ئەوه م وت، عه بو به پییکه نینه وه وتی: کاتییک له به غداد
به یه که وه ده مانخویند، سه بری له هه موومان جنسیتر بوو، که
ده چووینه مالی له شفرۆشه کانی گه ره کی (فچل)، تا ئیمه جاریک
سیکسمان ده کرد، ئەو دوو جار ده یکرد.

منیش وتم: ته نها جاریک دوو جار له سه ر یه کتری سیکیسی ده کردن
یان هه موو جار؟

وتی: هه موو جار.

خانمباز که مال سهعدی

سهبری بازرگان وتی: دهزانی بۆچی وام دهکرد؟

وتم: بۆچی؟

وتی: چونکه له شفرۆشهکان پێیان دهوتین (دانهی به ده دیناره، جووتیکیش به پانزه دیناره). منیش دهموت بۆ پینج دینار بۆچی ئەم دهرفته له دهستی خۆم بدهم، بۆیه دووم به جارێک دهکرد.

کاکهسووری دراوسێی دووکانهکهی سهبری به پیکه نینهوه پێی وت: له بهغداد زۆرت رابواردوو، ئەوه لۆیه ئیستاش خۆت و شاگردهکهت له سههر ههچ ژنی سوری و ئاوارهیهک پاز نادهن!!

منیش وتم: ئەوه چیه، ههر پۆژی شتیکتان له ژیر سههر دهردهچی. باسی ئەو ژنه سوری و ئاوارانهم بۆ بکه، بزانی به خۆت و شاگردهکهت چیتان له گهلا کردوون.

وتی: جاری تۆ باسی گهشتهکهی خۆتمان بۆ بکه، بزانی له باکووری ئێران چیت کردوو، ئەوجا منیش به لێنی پێدهدهم، ههموو شتیکت بۆ باس بکهم.

وتم: من وهکو تۆ شارهزاییم نییه، له بهغداش نه مخویندوو، بۆیه لهو شتانه ههچی لی نازانم.

ئهویش وتی: ئەوه سالیکه تۆش وانهی خانمبازی له شهوکهته فهندی وهردهگریت، ههچ ولاتیك لهم دهووبه ره نه ماوه، بۆی نه چووبیت، چما چوونه سههر دهريا و گرتنی قیلا له وشوینانه فشهیه!!

خانمباز که مال سه عدی

سه یاح په قره ج که ئەمە ی گوئی لی بوو، فیکه یه کی در یژی لی دا،
وتی: چما ئەتوو ئەو هه موو شوینه شت کردییه، ده نگیش ناکه یت.
چەند رۆژه دانیشتنه کانتان به من گهرم ده کەن و باسی په قره جه که ی
من ده کەن، که چی ده رچوو ئیوه ش له من خراپترن و له ژیره وه ئیشی
خۆتان ده کەن.

منیش وتم: منی لی ده ربینه، هیچم نه کردوو، راسته بو هه ر ولاتیک
رۆیشتم، هه ولم داوه، به لام وه کو ئیوه سه رکه وتوو نه بوومه، ته مه نی
من به سه رچوو، له شفرۆشه کانیش ئاماده نین له گه ل که سیکی وه کو
منی سه رو ریش سپی بخه ون.

(شه‌ویکی سوور له‌سه‌ر پووباری نیل)

ئیتر ئه‌وه‌بوو، چیرۆکی گه‌شته‌کانم بۆ ولاتی میسر و تورکیا و ئیران بۆ گێرانه‌وه، وتم: که چووم بۆ میسر، داوام له شوفیژی ته‌کسییک کرد، که بمبات بۆ یانه‌یه‌کی شه‌وان له‌سه‌ر پووباری نیل. منی برد بۆ یانه‌یه‌کی شه‌وانی زۆر خوۆش، ئه‌و کچانه‌ی که له یانه‌که خزمه‌تگوزاریان پێشکه‌ش ده‌کرد، له پۆخ میوانه‌کان راده‌وه‌ستان زۆر جوان و شوخ و شه‌نگ بوون، ته‌مه‌نی هه‌یچیان نه‌گه‌یشتبووه بیست و پینچ سال.

یه‌کیک له‌و کچه‌ جوانانه که خزمه‌تی ده‌کرد، ناوه‌ ناوه به‌ ده‌سته نه‌رم و تۆله ناسکه‌کانی سه‌ر میزه‌که‌ی بۆ خاویڤ ده‌کردمه‌وه و که په‌رداخ‌ی بیره‌که‌ش به‌تال ده‌بوو، بۆی پر ده‌کردمه‌وه. که سه‌یری جوانیی ئه‌وم ده‌کرد، له دلی خۆمدا ده‌موت (حه‌یف نییه به‌و ده‌سته ناسکانه‌ی پیسیی سه‌ر ئه‌و میزه‌ خاویڤ بکاته‌وه، ده‌بی فریشته‌یه‌کی وه‌ها جوان له ئامیز بگیریت و نازی پێبدریت). خۆتان ده‌زانن چه‌ندی بیره بخۆیته‌وه، سه‌رخوۆشت ناکات، به‌لام له یه‌که‌م چرکه که ئه‌و کچه جوانه‌م بینی، مه‌ستی کردم. منی گه‌راند ه‌وه سه‌رده‌می گه‌نجیم، نه‌متوانی به‌رامبه‌ر جوانییه‌که‌ی خۆم رابگرم، له ئامیزم گرت و له شوینی خۆم هه‌ندیک سه‌مام له‌گه‌ل کرد، دوا‌ییش ده‌مم خسته ناو ده‌می و وه‌کو ناشق ماچم کرد. که ماچم کرد، پێی ناخوۆش بوو، وتی:

خانمباز که مال سه‌عدی

ئیره شوینی کاره، ئەگەر بته‌وی رابویریت، کات و ساتی خۆی هه‌یه،
نیزامی کارکردن لیره پینگامان پێ نادات له‌گه‌ڵ میوانه‌کان ده‌ستبازی
بکه‌ین.

منیش داوای لیبووردن لێی کرد و پیم وت: نه‌مزانی نیزامی ئیره
چۆنه، به‌لام ده‌کری داوای شتیکت لێ بکه‌م؟
وتی: فه‌رموو گویم لیته.

وتم: زۆر سه‌رسام به‌ جوانیه‌که‌ت، ئەگەر پازی بیت، هه‌زده‌که‌م
ئه‌مشه‌و له‌گه‌ڵم بپیته‌ ده‌ره‌وه، هه‌قی خۆشت چه‌نده به‌ زیاده‌وه پیتی
ده‌ده‌م.

وتی: من ده‌رچوونم نییه، هه‌شتان هه‌ر کچم.
ئه‌مه‌ی وت و داوای تۆزیک منی به‌جیه‌یشت، که‌ رۆیشت، زۆر خه‌فه‌تم
خوارد، له‌ دلی خۆمدا وتم (نه‌ده‌بوو داوای شتیکی وای لێ بکه‌م، بۆیه
لیم عاذز بوو).

من له‌و بیرکردنه‌وه‌یه‌دا بووم، بۆ لام هاته‌وه، کچیکی جوان و
ناسکی له‌گه‌ڵ بوو، ئه‌وی به‌ من ناساند وتی: ئەم کچه‌ت پێ ده‌ناسینم،
خاتوو ره‌شا، خه‌لکی ولاتی تونسه، ئه‌وه‌کو من نییه، ده‌رچوونی
شه‌وانی هه‌یه، هیوادارم به‌ دلت بییت.

ره‌شا کچیکی سوورو سپی، قژ زه‌ردی ناوقه‌د باریک بوو، ته‌مه‌نی
نزیکه‌ی بیست سال ده‌بوو. که‌ ده‌ستی خسته‌ ناو ده‌ستم، تۆقه‌م
له‌گه‌ڵ بکات، توند گوشیم، هه‌نده‌ نه‌رم و ناسک بوو، ده‌توت
ئاوریشمه.

خانمباز که مال سه عدی

پیّم وت: زۆر به دلّمی، ئەگەر رازی بیت، حەزەدە کەم بە یە کەو
برۆینە دەرەو و ئەمشەو بە یە کەو کاتیکی خۆش بە سەر ببەین.
وتی: ئیستا ناتوانم لە گەلت بۆ هیچ شوینیک بیّم، کاتی کارکردنمە،
بە لام دواى کاتژمێر دوانزەى شەو، کارم لێرە تەواو دەبیّت ئەوکات
لە گەلت دێم.

منیش ئیشارەتم بۆ ئەو شوفیڕە کرد کە لە گەلم بوو، وتم: من لە گەل
ئەو شوفیڕە هاتووم بۆ ئێرە، ناوی ئەبو عوسامە، وەسفی ئەو یانە یە
بە باشی بۆ کردوومە، خاوەنى ئەم یانە یە دەناسیّت.

کە وام وت، تەماشای ئەبو عوسامی کرد وتی: منیش ئەبو عوسام
دەناسم، زۆر بەى شەوان لای ئیمە میوانە، گەشتیارمان بۆ دینیت.
منیش وتم: ژمارەى تە لە فۆنە کەتم پێیدە کە کارت تەواو بوو
پە یوە ندیت پێو دەکەم.

وتی: با ریک بکەوین، ئەوسا ژمارەى تە لە فۆنى خۆمت دە دەمى.
وتم: دەمەوى تاکو بە یانى لە گەلم بمینیتە وە.
وتی: دەزانم، لە یلا پێی وتوومە، تۆ چۆنت پێ خۆش بیّت، وا
دەکەم، بە لام دەبى دوو هەزار جۆنە ییم بدەیتى.
وتم: کە هاتیتە لام، ئەو پارە یە ت پێدە دەم.

وتی: بە لام پێویستە ئیستا سەد جۆنە ییم وەکو پیشەکی بدەیتى
نەو وەکو پە شیمان بیتە وە و لە گەل کچیکى تر دەر بچیت.

خانمباز که مال سه عدی

منیش دهستم خسته ناو گیرفانم و سه د جونهم بۆ دهرهینا و دامه دهستی، وتم: هیوادارم له گهلم راستگوبیت، به لینه کهت به جی بهینیت. ئیشاره تی بۆ که سیک کرد، له پشت میزیک له نزیك ئیمه دانیشتبوو، وتی: ئهم پیاوه دهبینی، چاوه پیم دهکات، ده بی برۆمه لای.

ئیتیر ئه وه بوو، ئه و پویشت و من و له یلاش به یه که وه ماینه وه. هیچ شه ویک له دوو بتل بیره زیاترم نه خواردوته وه، ئه و شه وه له خوشییان ههوت بتل بیرهم خوارده وه. په رداخه کانیا ن زۆر گه وره بوون، هه ر جاریک به تال ده بوو، له یلا به دهست و په نجه ناسکه کانی یه ک بتل بیرهی بۆم تیده کرد.

هه رچه ند ره شا تونسی کچیکی زۆر جوان بوو، به لام من خه یالم هه ر لای له یلا بوو، سه رم لیی سورما بوو، نه مده زانی هۆی چ بوو پازی نه بوو له گه لم بیته دهره وه. له بیرى خۆمدا ده موت (دیاره منى به دل نه بووه، له بهر ئه وه داوا یه که می رهت کرده وه) ئه مه و چه نندین بیروکه ی تر به خه یالدا ده هات. زۆر مه راقم بوو بزانه، بۆیه پیم وت: من زۆر سه رسامم به جوانییه کهت، نازانه بۆچی پازی نه بوویت له گه لم بیته دهره وه؟).

وتی: پیم نه وتی من له و ئافره تانه نیم، هیشتان کچم، نامه وی کچینی خۆم بدورپیم.

تم: که واته چی تو ی گه یاندوته ئیره، ده کری باسی خۆتم بۆ بکهیت؟

خانمباز که مال سەعدی

هەناسە یەکی قوولێ هەلمژێ وتی: خەلکی ولاتی مەغریبی عەرەبیم،
دەرچووی کۆلیژی ئاداب بەشی زمانی فەرەنسیم. دوو خشک و برابەرکم
هەیه، باوکم شوڤیری تەکسیه و دایکیشم ژنی ماله‌وهیه. که خویندەم
تەواو کرد، بیرم کردەوه بچمە ئیتالیا، هاورپیەکم لەوی دەژی، زۆر
وەسفی ئه‌وی بۆ کردوومه، بە تاییه‌تی شاری (فلۆرەنسا).

منیش وتم: راست دەکەیت، شاری فلۆرەنسا یەکیکە لە گەرمترین و
بەناوبانگترین شاری ئیتالیا، پەرە لە بالاخانە ی جوان و سەرنجراکیش،
که میژوو هەیه یان دەگەرپێتەوه بۆ سەر دەمی نەهزه. هەر لەو شارە
دەتوانی سەردانی کلێسە بەناوبانگەکی فلۆرەنسا بکەیت، که پۆژانە
سەدان گەشتیار بۆ تەماشاکردنی پووی تێدەکەن، هەر وه‌ها فلۆرەنسا
چەندین مۆزەخانە و گەلەری تیاپە که پەیکەر و تابلۆ بەناوبانگەکانی
تیا نمایش کراوه.

که ئەمەم وت، بە زەر دەخەنە یەکه‌وه وتی: وا پێدەچی تۆ ئەو
شارەت بینیییت، هاورپیەکه‌شم وه‌کو تۆ وه‌سفی ئەو شارە ی بۆ
کردووم.

منیش وتم: من ئەو شارەم نەبینیوه، بەلام وه‌ک هونەر مەندیک زۆر
سەرسامم بە کارە هونەرییه‌کانی هونەر مەندە ئیتالیا یه‌کان، بە تاییه‌تی
تابلۆکانی لیوناردۆ داڤنشی و مایکل ئەنجیلۆ، زۆر به‌ی کارە
هونەرییه‌کانی ئەو هونەر مەندانە لە مۆزەخانەکانی شاری فلۆرەنسا
هەلگیراون.

خانمباز که مال سهعدی

وتی: منیش بههری هونه ریم ههیه، کاتیک که قوتابی بووم، به تابلوکانم به شداری چالاکییه کانی قوتابخانه و کۆلیژم کردوو. وتم: پیّت نه وتم بۆچی له جیاتی ئه وهی بچیته ئیتالیا، بۆ ئیره هاتیت.

وتی: پارهم نه بوو له مه غریبه وه راسته وخۆ بچمه ئیتالیا. له ریگه ی فیسبووک و ماسنجره وه ئافره تیکم له ولاتی لوبنان ناسی، پیی وتم (وه ره بۆ لوبنان، ماوه یه که به یه که وه لی ره کار ده که یین، دوایی که هه ندیک پارهمان کۆکرده وه، ئه و جا به یه که وه ده چینه ئیتالیا).

منیش وتم: که واته تۆ پییش ئه وهی بییته میسر، چوویته لوبنان. وتی: له سه ر قسه ی ئه و هاوپییه م چوومه لوبنان، یه که م جار بوو ئه و ولاته بیینم، هیچ شاره زاییم لیی نه بوو، که گه ی شتمه فرۆکه خانه ی به یروت، ته له فۆنم بۆی کرد، هاته پیشوازییم، له گه لّ خۆی منی برد بۆ ئه و هۆتیله ی که لیی دابه زیبوو. پیم وت (پاره یه کی که م پییه، ئه گه ر کاریکم بۆ نه دۆزیته وه، لیم ده بریّت و له حه فته یه که زیاتر به شم ناکات) وتی (خه می هیچت نه بییّت، ئیمه هه ر خۆی ئه وه نده لی ره نامینینه وه، پییش ئه وهی تۆ بیییت، له ولاتی میسر کارم بۆ خۆم و خۆت دۆزیوه ته وه، یه که دوو شه و لی ره پشوویک بده دوایی به یه که وه ده پۆینه میسر و له وی کار ده که یین.

منیش وتم: که واته ئه و تۆی هیناوه بۆ ئیره؟

خانمباز که مال سهعدی

وتی: ئەگەر بمزانیبا دەمھێنی بۆ یانە ی شەوان، لەگەڵی نە دەھاتم،
ھەر لە لوبنان دەگەرماھو، بەلام پارەم پسی نەما، ئەو نە پارە یە ی
کە پیم بوو، تەواو بوو، بۆیە بە ناچاری کارە کەم قبول کرد.
منیش وتم: ئەگەر لە بەر خەرجی پێگاتە ئامادەم پارە ی تکیتی
فرۆکە و خەرجیی پێگات بە خۆپایی بدەمی، بۆ ئەو ی بگەرپیتەو
ولاتە کە ی خۆت.

وتی: خاوەنی ئەم یانە یە، ئیمە ی بەستۆتەو. گریبەستی کارکردنی
بۆ یە ک سال لەگە ل واژۆ کردووینە، پاسە پۆرتە کانیشمانی لای خۆی گل
داوەتەو و دەستی بە سەردا گرتوو، تا ماو ی گریبەستە کە مان
تەواو نە بییت، نامانداتەو.

وتم: بە یانی خۆتیا ن لی بدزەو، لەگە ل من وەرە، بە یە کەو دەچین
بۆ سە فارەتی ولاتە کە تان پێیان بلی پاسە پۆرتە کە م ون کردوو،
بە لگە نامە یە کی کاتی بۆ گە شتکردنت بۆ دە کە ن، منیش تکیتی فرۆکە ت
بۆ دە بپرم و بگەرپۆە لای خانە وادە کە ت.

کە ئەمە م وت، چاوە کانی پرتا و بوون، بە ھە ناسە یە کی ساردەو
وتی: وا ئاسان نییە، کە پیشبینی دە کە ی ت، ئیمە لی رە وە کو کۆیلە
رە فتارمان لە گە ل دە کە ن. ئەگەر بچینە دەرەو، چاوساغیکمان لە گە ل
دە نیرن، چاودیریمان دە کە ن، نە وە ک خۆمان بدزینەو و بە جییان
بھی لین.

خانمباز که مال سه‌عدی

سه‌بری بازرگان قسه‌کانی پی بریم، وتی: تو چوویته میسر
رابطییت یان بو ئه‌وه‌ی ببیته تویره‌ری کومه‌لایه‌تی و چاره‌سه‌رکردنی
کیشه‌ی ئه‌و له‌شفرۆشانه؟!

منیش وتم: تۆش له‌ شوینی من بوویتایه‌ هه‌مان هه‌لو‌یستت ده‌بوو،
ئه‌و کچه‌ داماو له‌ ده‌موچاوی دیار بوو، که‌ کچیکی پاکیزه‌یه‌.
هاورپیه‌که‌ی فیلی لی کردبوو به‌ ناوی کارکردن له‌گه‌ل خۆی هینابووی
بو ئه‌وی، ئه‌و کچیکی به‌ شه‌ره‌ف بوو، نه‌یده‌ویست کاری له‌شفرۆشی
بکات، بویه‌ به‌زه‌ییم پی هاته‌وه‌، ئیستاش که‌ به‌ بیرم دیته‌وه‌، زۆر
خه‌فه‌تی بو ده‌خۆم.

سه‌بری بازرگانیش وتی: دوایی چیت کرد؟

وتم: سه‌د دۆلاری ئه‌مریکیم دایه‌ و پیم وت (هیوادارم خۆراگر بیت،
خۆت به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌ده‌یت و بو پاره‌ له‌گه‌ل هیچ که‌سیک نه‌خه‌ویت.
ئه‌گه‌ر خۆت ویستت له‌سه‌ر نه‌بی، که‌س ناتوانی به‌ زۆری خۆی بکاته
خاوه‌نت).

سه‌بری بازرگان وتی: ئه‌و چی وت؟

وتم: به‌ زۆری پاره‌که‌ی لی وه‌رگرتم، به‌لینی پیدام که‌ ئابرووی خۆی
بپاریزیت و بو پاره‌ له‌گه‌ل که‌س نه‌خه‌ویت.

سه‌یاح په‌قره‌ج خۆی پی رانه‌گیرا وتی: ئه‌گه‌ر من بوومایه‌، له‌جیات
ئه‌و قسانه‌، هه‌ولم ده‌دا رازی بکه‌م، ئه‌وکات یه‌ک په‌قره‌ج ئاویشم بو
تیده‌کرد.

خانمباز که مال سهعدی

سهبری بازگانش رووی له سهیاح په قره ج و ئه وانی تر کرد وتی:
ئو تهنیا قسهی هیه، له قسهکانی ورد بنه وه و دیقته بدنه، له گهل
هر ئافره تیک ههول بدات، لئی ناگه پری تا رازی دهکات، که
ئافره ته که ش رازی ده بیته، ئو هیچی له گهل ناکات.

سهیاح په قره جیش وتی: ئه مه مانای چیه، که واته بۆچی خوی
له گهل ئو ئافره تانه ماندوو دهکات و مه سره فیان لیده کات!

نه وزاد بیخه میش وتی: هیشتان من له و باشترم، چاک نییه، ئه وه ی
من عه مباره سوته، له خه ویشدا بیرى لى ناکه مه وه. ئه و پاره یه ی
دهیده م به وان، بۆخۆم ده یخۆم، ئه وه له گهل یان راشمبوارد، چی
ده بی؟!

سهبری بازگانش وتی: هیچ نابیت.

سهیاح په قره جیش رووی له سهبری بازگان کرد وتی: ئه گهر
رپاوردن له گهل ژنان هیچ بیته، بۆچی تو له گهل نازدار ههیرانه که ت
پاده بویریت؟

ئه ویش وتی: من ئه وم خووش دهوی.

سهیاح په قره جیش وتی: ئه وه چ خووشه ویستییه، تو خیزانداریت
و کور و کچه کانت گه وره ن.

وتی: من ئه و ژنه ی خۆم به خووشه ویستی نه هیناوه، دایک و باوکم
بویان هینام، بویه له به هه شتیش ته نها نازدار ههیرانه که ی خۆم
ده ویته وه.

خانمباز که مال سه عدی

ئەمەى وت و پرووى له من کرد وتى: حەفتا خۆرییە که شەم ناویت با
هەمووی بۆ تۆ بیئت، من تەنیا نازدار حەیرانم هەبیئت هیچی ترم ناویت.
کاکە سوور بازرگانیش وتى: ئەگەر بە چاوی خۆم نەمبینیبا خۆت و
شاگردە که ت چۆن ئەو ژنە سوورییە ئاوارانە دەبەنە پەنای
شت و مە که کان و دەستیان تى وەر دە دەن، باوەرەم پیت دە کرد.

منیش وتم: ئەو هی بۆ من نەگێراوە تەو بە بۆمان باس بکە، بزانی
لەگەل ژنە سوورییە کان چییان کردووە؟

وتى: لەو پۆژانە دوو ژنە ئاوارەى سوورى هاتنە لای من وتیان (دوو
ستیانمان بە خۆرایى بدی)، لە بەرامبەر دا بە کەیفى خۆت دەستمان تى
وەر بەدە)، منیش وتم (من شتى بە خۆراییم نییە و پێویستیشم بە
دەستیوێردانى ئێو نییە، ئەگەر بەمەوى، ژنى خۆم هەیه).

لە درێژەى قسەکانیدا وتى: کە وام پى وتن، لە دووکانە کهى من
چوونە دەرەو و هاتنە ئێرە. دەمزانی هەمان داوا لە سەبرى بازرگان
دەکەن، مەراقم بوو بزانی هەلۆیستی سەبرى چى دەبیئت.

کاتى نیوهرۆ بوو، دووکاندارەکان لێرە نەبوون، بۆ ناخواردن
رۆیشتبوون تەنیا من لێرە بووم، جا نازانم ئەوان منیان بینیبوو یان نا.
بە هەرحال، کە دوو ژنە که هاتنە ئێرە، بینیم سەبرى و شاگردە کهى
دوو ژنە که یان برده پەنای شت و مە که کانەو و دەستیان خستبوو ناو
سینگ و مەمک و دامینیان.

ئەمەندەى وت و پرووى لە سەبرى بازرگان کرد وتى: با ئەو هی تر
خۆى بۆتان تەواو بکات.

خانمباز که مال سه‌عدی

سه‌بری بازگانش وتی: به‌خوا من هیچ مه‌به‌ستیکم نه‌بوو، ئەو دوو ژنه سوورییه که هاتنه ئیره، یه‌کیکیان ئیشاره‌تی بۆ لای دهرپیی ژنانه کرد و پیی وتم (ئه‌وانه چین له پشت سه‌ری خۆت داتناون؟)، منیش وتم (ئه‌وانه دهرپیی ژنانه‌ن). که وام وت، وتی (ئی، ئی، بلی قوزدانن) که وای وت، سه‌یرم پیی هات، چۆن شهرم له خۆی ناکاته‌وه، باسی قوزم بۆ ده‌کات. منیش خۆم ته‌ریق نه‌کرده‌وه، وتم (به‌لی ئە‌وانه قوزدانن). که وام وت پیی وتم (ئه‌گه‌ر قوزدانیکم بده‌یتی، دهرپیی خۆمت بۆ داده‌کنم، سه‌یری بکه‌و به‌ ئاره‌زووی خۆشت ده‌ستی تی وه‌ریده، دوینی خۆم شو‌ردوو و وه‌کو په‌نیر سپیم کردۆته‌وه). ئیتر ئە‌وه‌بوو، منیش برده‌مه‌ په‌نای شت‌ومه‌که‌کان و ده‌ستم خسته‌ ناوی. له‌و کاته‌شدا شاگرده‌که‌م که چاوی لی بوو من واده‌که‌م، ئە‌ویش هاته‌ لای ژنه‌که‌ی تر و ده‌ستی بۆ مه‌مکی درێژکرد، ژنه‌که‌ش ده‌ستی دوور خسته‌وه و پیی وت (ته‌ندروستیم ته‌واو نییه، نه‌خۆشم، تاقه‌تی ده‌سبازیم نییه). به‌لام شاگرده‌که‌م لی نه‌گه‌را، پازی کرد، ئە‌وی برده‌ په‌نایه‌که‌وه و وه‌کو مندال مه‌مه‌که‌کانی ده‌مژی. که ته‌واو بووین، دهرپییه‌کی کورتم دایه، وه‌ری نه‌گرت، وتی (ئه‌ی هه‌قی بووکه‌که‌م). منیش وتم (مه‌به‌ستت ئە‌و ژنه‌یه که له‌گه‌لته‌؟) وتی (ئه‌وه بووکه‌مه، شاگرده‌که‌ی تو ده‌ستبازی له‌گه‌ل کردوو و مه‌مه‌که‌کانی مژیوه، ده‌بی دهرپییه‌کی کورتیش بده‌یه ئە‌و). ئیتر ئە‌وه‌بوو دوو دهرپیم دانی و پۆیشتن.

خانمباز که مال سه‌عدی

کاکه سووریش وتی: بۆچی باسی ئوم عمریشیان بۆ ناکه‌یت؟
سه‌بری بازرگانیش وتی: ئه‌وه چیه ده‌لئی مانگی ده‌ستکردت
بۆمان هه‌لداوه‌ته ئاسمان و چاودێریمان ده‌که‌یت، یان شاگرده‌که‌م بۆی
باس کردوویت؟

ئه‌ویش وتی: شاگرده‌که‌ت هیچی بۆ باس نه‌کردومه، ئوم عومه‌ر
خۆی بۆی باس کردم.

منیش پووم له‌ سه‌بری بازرگان کرد و پیم وت: بۆمان باس بکه،
بزانی له‌گه‌ل ئوم عومه‌ر چیت کردووه؟

وتی: له‌وانه‌یه باوه‌رم پێ نه‌که‌ن به‌خوا من هیچم له‌گه‌ل ئوم عومه‌ر
نه‌کردووه، له‌و پۆژانه‌ هاته‌ دووکانه‌که‌م، ته‌ماشای شت‌ومه‌که‌کانی ناو
دووکانه‌که‌ی کرد وتی (زۆر ماندووم، ده‌توانم هه‌ندیک دانیشم و پشوویک
بده‌م؟) منیش وتم (ته‌بله‌یه‌کی پلاستیک ببه‌ لای خۆت و له‌ سه‌ری
دانیشه، تا به‌ ته‌واوی پشووه‌ نه‌ده‌یت هه‌لمه‌سته) من وامزانی ژنیکی
به‌پێزه، نه‌مزانی ئه‌ویش وه‌کو ژنه‌ سووریه‌ ئاواره‌کان له‌ شفرۆشه.

منیش وتم: چۆن زانیت له‌ شفرۆشه؟

وتی: ئه‌و خه‌لکی شاری به‌غداد بوو، که هاته‌ لام به‌ ناوی ئوم
عومه‌ر خۆی پێ ناساندم، که هه‌ندیک پشووی دا، ئه‌ویش وه‌کو ژنه
سووریه‌که‌ ده‌ستی بۆ لای ده‌رپێ کورته‌کانی ژنان درێژکرد وتی
(ئه‌مانه‌ کوس کوسین؟) منیش وتم (به‌لێ ئه‌مانه‌ کوس کوسین) ئه‌ویش
وتی (ده‌زانی له‌ سووریا به‌ قۆزی شام ده‌لێن کوس کوسی؟) که ئه‌مه‌ی
وت، زانیم ده‌یه‌وی له‌گه‌لی پابویرم، به‌لام خۆم له‌ گیلی دا و له‌گه‌لی

خانمباز که مال سهعدی

پیدا نه چووم. دوايي وتی (پشتم زور ديشی، ده توانم له ناو
دووکانه که ت رابکشیم؟) منیش وتم (ئیره سهر رپښگایه، کرپار و خه لکی
تر بوشت کرپن دینه ئیره، ناتوانم داوايه که ت قبول بکه م). که ئه مه م
پیی وت، وتی (ئهی شوینی تر ت هه یه بوی بچین؟) که وای وت، له
بیری خومدا وتم (ئهم ژنه له شفرؤشه بو مامم باشه، ئه وه همیشه
خه ریکی میبازییه، باشتترین شت ئه وه یه له کول خومی بکه مه وه و
تووشی ئه وی بکه م) ئیتر ئه وه بوو پیم وت (مامیکم هه یه له من
که نجره، پی ت چونه ته له فونی بو بکه م و له گه ل ئه و بچینه
چیشخانه و نانی نیوه رۆ به یه که وه بخوین؟) وتی (بیروکه یه کی باشه،
ئیستا نیوه رۆیه و منیش زور برسیم). ته له فونم بو مامم کرد، پیم وت
(ئیستا وهره لام، ژنیکی عه ره بی به غدا دیم له لایه، جوان و جاحیل،
به دلی تویه، حه زی لییه که سیک له گه لی رابویری، خوت ده زانی من
له بهر نه خووشی شه کره توانای ئه وه م نییه، بویه ده مه وی بیده مه تو).
که وام وت، زوری پی نه چوو، مامم وه کو هه وره تریشقه گه یشته
لامان، له گه ل ئوم عومه ر به یه کتریم ناساندن و به یه که وه چووینه
چیشخانه ی یوسف له شه قامی با ته. له شوینی خیزان له سهر
میژیک به یه که وه دانیشترین، به ده م چیشخور دنه وه قسه مان ده کرد.

منیش وتم: ئوم عومه ر نه یوت له هه ولیر چی ده کات؟

وتی: ئوم عومه ر وتی ماوه ی سالیکه هاتومه ته شاری هه ولیر، له
هو تیله گه شتیاریه کان کار ده که م. ئه وی له هو تیل له گه لم بخواه ی

خانمباز که مال سه عدی

ده بی هه قی خاوهن هۆتیله کهش بدات، به لام ئه وهی له دهره وهی هۆتیل له گه لم بیّت پارهی که متری لی وه رده گرم.

منیش وتم: به پیی قسه کانت بیّت، تو هیچت له گه ل نه کردوه، ئه ی مامت هیچی له گه ل نه کرد؟

وتی: ئه و مامه م له دایکیکی تره، باپیرم دوو ژنی هیناوه، ئه و زۆر له من بچوو کتره، له وه تی هه یه، هه ر خه ریکی خانمبازییه، له سه ر میشیش باز نادات، زۆر جنسییه، دوایی بو ی گپرامه وه، جاریک له هۆتیل له گه لی خه وتبوو، چه ند جاریکیش له گه ل خۆی بردبووی بو شه قلاوه، له وی له چۆلی ئیشی خۆی له گه ل کردبوو.

که ئه مه ی وت، کاکه سوور پیی وت: دیاره تو ناگاداری په یوه ندیی نیوان ئوم عومه ر و شاگرده که ت نیت؟

وتی: هه ستم به شتیک کردوه، به لام دلنیا نیم خۆی گه یاندۆته ئوم عومه ر یان نا.

کاکه سوور به پیکه نینه وه وتی: تو زۆر بی ناگایت، ئه و ماوه یه ی که تو دوو کانیکی ترت له شیخه ل لا گرت و خۆت له سه ری دانیشتبوویت، ئه و لی ره پۆژ نه بوو ژنه دو میک نه با ته ناو کوگا و ئیشی خۆی له گه ل نه کات. هه ندیک جاریش ده یبرده ناو خانووه کۆن و که لاوه کانی گه ره کی ته عجیل، له وی له گه لی راده بواردن. جاریک له گه ل جومعه حه مبال ژنه دو میکی پیس و قیزه ونیان بردبووه ناو خانووه کانی ته عجیل، به هه ردووکیان پینج هه زار دیناریان دابوو یه. جومعه دوو

خانمباز که مال سه‌عدی

هزار دیناری دابوویه، له پیشه‌وه خه‌ریکی بووبوو، شاگرده‌که‌ی توش
سیّ هزار دیناری دابوویه و له دواوه بوی تیختبوو.

منیش وتم: نهمده‌زانی ئهم دووکانه بۆته جی نزرگه‌ی دۆم و
له‌شفرۆشان، به‌لام پیّت نه‌وتین شاگرده‌که‌ی چ په‌یوه‌ندیکی له‌گه‌ل
ئوم عومه‌ر هه‌بوو؟

وتی: شاگرده‌که‌ی پیش سه‌بری بازرگان ئوم عومه‌ری ده‌ناسی،
چهند جارێک له‌گه‌ل خۆی بردبوویه کۆگایه‌که‌ی ژیر زه‌مین و له‌وی بوی
پال دابوو.

که‌ وای وت، پروم له‌ شاگرده‌که‌ی سه‌بری بازرگان کرد و پیم وت:
ئوه‌ی کاکه‌ سوور باسی ده‌کات راسته‌؟

به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ وتی: زۆر لیم پارایه‌وه‌، بویه زگم پیی سووتاوه‌ و
بیست و پینج هه‌زارم دایه‌ و بۆم تیخت.

منیش وتم: که‌واته‌ کاکه‌ سوور راست ده‌کات، چهند جارێک بردووته
بۆ کۆگا و له‌وی بۆت پال دواوه‌؟

به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ وتی: ته‌نها دوو جار بۆم تیختووه‌، ئیستا هیچ
په‌یوه‌ندیم له‌گه‌لی نه‌ماوه‌.

منیش وتم: ژماره‌ی ئوم عومه‌رم پییده‌، منیش ده‌مه‌وی وه‌کو تۆ
برێک پارهی پییده‌م و بوی تیخته‌م.

خانمباز که مال سه‌عدی

که ئەمەم وت، مۆبایله‌که‌ی له گیرفانی دهرهینا و لیستی ناوه‌کانی کردووه، که سێک به‌ناوی (شهریف) تۆمار کرابوو، ژماره‌که‌ی بۆ خویندمه‌وه، وتی: ئەمە ژماره‌ی ئوم عومه‌ره.

منیش وتم: ئەوه ژماره‌ی شهریف ناویکه‌هی ئوم عومه‌ر نییه. وتی: تۆ هه‌قت له ناوه‌که‌ی نه‌بی، له ترسی ژنه‌که‌م به‌ ناوی (شهریف) تۆمارم کردووه، نه‌وه‌ک که زه‌نگم بۆ لێده‌دات، ژنه‌که‌م ناوه‌که‌ی ببینیّت و گومانم لێ بکات.

که‌ وای وت، سه‌بری بازرگان وتی: ئەم شاگرده‌ که‌سێکی درۆزن و ساخته‌چییه، تۆزێک پیش ئیستا له‌ به‌ر ده‌م ئیوه‌ وتی (هیچ په‌یوه‌ندیم به‌ ئوم عومه‌ر نه‌ماوه) که‌چی ژماره‌که‌ی له‌ ناو مۆبایله‌که‌ی خۆی تۆمار کردووه. ئەگەر په‌یوه‌ندیی پیوه‌ نه‌مابیّت، بۆچی ژماره‌که‌ی نه‌سپروه‌ته‌وه!

منیش وتم: سووچی تۆشی تیايه، ئەگەر له‌ به‌ر چاوی ئەو ده‌ستت نه‌خستبا ناو‌گه‌لی ژنه‌ ئاواره‌ سوورییه‌که‌ و پۆژانه‌ش به‌ ته‌له‌فۆن قسه‌ له‌گه‌ل نازدار چه‌یرانه‌که‌ت نه‌که‌یت و مۆبایل و بۆن و دیاری گرانبه‌های بۆ نه‌که‌یت، ئیستا ئه‌ویش شه‌رمی له‌ تۆ ده‌کرد و ئەم په‌فتاره‌ ناشیرینه‌ی نه‌ده‌کرد.

سه‌یاح په‌قره‌جیش وتی: تۆ راست ده‌که‌یت، من له‌م زوانه‌ زانیم که‌ سه‌بری بازرگان په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل قه‌یره‌ کچێک په‌یدا کردووه و پاره‌یه‌کی زۆریشی لێ خه‌رج ده‌کات.

خانمباز که مال سه‌عدی

کاکه‌سوریش وتی: ئە‌ی نابینن ناو دووکانه‌که‌ی چۆل بووه، ئە‌و پارهی‌ه‌ی دیته ناو ده‌ستی، له‌و کچه‌ چا‌و‌چنۆکه‌ی خه‌رج ده‌کات، زۆربه‌ی پۆژان به‌ خۆی و کچیکی تری له‌و چا‌و‌چنۆکه‌ی دیته لای و به‌یه‌که‌وه ده‌چن بۆ چیشته‌خانه و ریستورانته گرانبه‌هاکان، نانی نیوه‌پۆ له‌وی ده‌خۆن.

منیش وتم: ئە‌و کچه‌م بینیه‌، جارێک له‌گه‌ل ئە‌و لی‌ره بینیم، وتی (ئ‌وه کچی خوشکمه‌).

که وام وت، شاگرد‌ه‌که‌ی پیی وتی: ناکات تۆش با‌وه‌رت پیی کردبیت؟

منیش وتم: مه‌به‌ستت چییه‌؟

وتی: درۆی له‌گه‌ل ئیوه کردوه، ئە‌و کچه‌ هیچی ئە‌و نییه‌، ته‌نیا ها‌ورپیه‌تی.

سه‌بری بازرگانیش وتی: درۆ ناکات، هه‌ر جارێک له‌گه‌لم بیته‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری هه‌ولیر، یان بچینه‌ لای دلۆپه‌ و شیخ‌توراب و سه‌ر پیی به‌حرکه‌، ئە‌و کچه‌ له‌گه‌ل خۆی ده‌هینی، له‌ به‌ر چا‌وی ئە‌و به‌ منی وتوووه ئە‌وه کچی خوشکمه‌. ئە‌گه‌ر وا نه‌با به‌ درۆی ده‌خسته‌وه‌و شتیکی ده‌وت.

شاگرد‌ه‌که‌شی جه‌ختی له‌ سه‌ر قسه‌کانی خۆی کردوه و وتی: منیش پیشتر وه‌کو تۆ تیی گه‌یشته‌بووم، به‌لام له‌م پۆژانه له‌گه‌ل ژنی‌ک هاتنه‌ دووکان تۆ لی‌ره نه‌بوویت، دا‌وی هه‌ندی‌ک شتومه‌کیان کرد، منیش

خانمباز که مال سه عدی

به ژنه که م وت (خه بات خان پوورپکی باشه بو شادیه خان، به بی ئه و بو هیچ شوینیک ناچیت، زوری خوش دهویت). که وام وت رهنگی تیکچوو، وتی (ئه و کچه به ره لالیه هیچی ئیمه نییه، خوشکه که ی منی هه لئه تاندوو، دهیه وی عه یبه کانی خوی به و بشاریته وه بویه وای وتوو. له وه تی به وه مان زانیوه، به شادیه مان وتوو ئه گهر هیچی تر له گه لی بگه رییت لی قبول ناکه یین.

که وای وت، سه رم سوپما، وتم: تو دلنیایت که شادیه خوشکی نازدار هه یرانه که ی سه بری نییه؟

سه بری بازرگانش وتی: متمانه یه کی زورم به نازدار هه یرانه که ی خوم هه یه، دروم له گه ل ناکات، شادیه کچی خوشکی ئه وه شاگرده که م به هه لئه داچوو.

منیش وتم: ئه گهر ده ته وی بزانییت شاگرده که ت درو ده کات یان نازدار هه یرانه که ت، من که سیک ده ناسم خالوزای هاوسه ری خوشکه که یه تی، من یه کیک ده ناسم خالوزای میردی خوشکه که یه تی، ئیستا له بهر چاوی تو ته له فونی بو ده که م، بزانیین ئه و چی ده لی.

وتی: بیروکه یه کی باشه، هه زده که م بو تان به دیار بکه وی که نازدار هه یرانه که م دروم له گه ل ناکات.

ئیتر ئه وه بوو، ته له فونم له گه ل خالوزای میردی خوشکه که ی کرد و لیم پرسی: سه باره ت به کچیک قسه ت له گه ل ده که م، ناوی شادیه یه، ئه و ده بیته چی خه بات خانی خوشکی خالوژنت؟ ئه ویش وتی: هیچی ئه وان نییه، ئه وان ته نها دوو خوشکن، یه کیکیان هاوسه ری خالمه و

خانمباز که مال سه‌عدی

ئەوێ تریش تاكو ئیستا میردی نه‌کردوو، له‌گه‌ڵ پیره‌ دایکێک له‌ گه‌ره‌کی سه‌یداوه‌ به‌یه‌که‌وه‌ ده‌ژین.

منیش وتم: ده‌نا جارێک لیم پرسی، وتی (منال بووم که دایک و باوکم به‌ رووداوی هاتوچۆ مردن).

که وام وت، چه‌په‌سا، وتی: مه‌به‌ستی چیه‌ له‌م درۆیه‌، دایکی هه‌شتان له‌ ژياندا ماوه‌.

منیش وتم: تو دانیایت که دایکی له‌ ژياندا ماوه‌ و شادیه‌ش هه‌چی ئه‌و نییه‌؟

وتی: چۆن له‌ ناوی خۆم دانیام، وه‌هاش له‌وه‌ دانیام. ده‌یان جار له‌گه‌ڵ خالم سه‌ردانم کردوون و له‌ مالی ئه‌وان نانم خواردوو.

وتم: زۆر سوپاست ده‌که‌م بۆ ئه‌م زانیاریانه‌، له‌ کاتیشم گرتی.

وتی: ده‌کرێ پیم بلی بۆچی داوای ئه‌م زانیارییه‌ت لیکردم؟

وتم: ئه‌و کچه‌ی که‌ ناوی شادیه‌یه‌، خۆی به‌ ئیوه‌ هه‌ڵده‌داته‌وه‌ و ده‌لی کچی خوشکی خالۆزاتم، بۆیه‌ ئه‌م پرسیاره‌م لیت کرد.

ئیتیر ئه‌وه‌بوو، ته‌له‌فۆنه‌که‌م داخست و پووم له‌ سه‌بری بازرگان کرد، پیم وت: ئیستا چی ده‌لیی هه‌ر سووری له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ نازدار چه‌یرانه‌که‌ت درۆت له‌گه‌ڵ ناکات؟

که وام وت، سه‌ری هه‌ینا خواره‌وه‌ و هه‌چی نه‌وت.

کاکه‌ سووریش پووی له‌ من کرد وتی: بۆچی خۆتی له‌گه‌ڵ ماندوو ده‌که‌یت، ئه‌و ئیستا وه‌کو گه‌نجیکی هه‌رزه‌کار هه‌لسوکه‌وت ده‌کات.

خانمباز که مال سه عدی

ئو کچه ئیبلیسه جادووی لی کردووه، بویه لهو زیاتر چاوه کانی هیچی تر نابینی.

ته ماشای کاتژمیره که م کرد، زۆر درهنگ بوو، وتم: هاوړپیان به جیتان ده هیلم، ده بی سهردانی شیخه لالا بکه م، له ماله وه داوای که رهسته ی دۆلمه یان لیم کردووه، ده بی بۆیان بکرم.

به ره له وه ی برۆمه دهره وه، ده ستم خسته ناو گیرفانم، ده سته یه که هه نگوینی شاهانه و پا که تیک حه بی گیایی هه وه سم دهره ینا، هه نگوینه که م دایه سه یاح په قره ج و حه به که شم دایه عومه ر و وتم: سه یرکه ن چۆن له گه شته که م بۆ باکووری ئیران، له بیرم نه کردوون.

سه یاح په قره ج وتی: ئه م هه نگوینه چۆن به کار دیت؟

وتم: ئه و رۆژه ی بته وی ئیشی خیر بکه یت، دانه یه کی لی بخۆ، زیاتر چالاکت ده کات.

که ئه وه م وت، نه وزاد بیخه م وتی: ئه و هه نگوینی شاهانه ی بۆچییه، مه گه ر هه ر خۆی په قره جیکیان بۆ تی ناکات؟!

منیش وتم: ئه گه ر ئه و هه نگوینه بخوات، ئاوه که ی زیاتر ده بییت و له جیاتی په قره جیک تانکه ریکیان بۆ تیده کات.

که ئه وه م وت، هه موویان له قاقای پیکه نینیان دا، عومه ر وتی: ئه ی ئه و حه به ی بۆ منت هیناوه بۆ چی باشه و چۆنیش به کاری بینم؟ وتم: پینماییه کان، به زمانی فارسی له سه ر پا که ته که نووسراوه، من فارسی نازانم، به لام خاوه نی ئه و دارۆخانه یه ی که لیم کپی وتی:

خانمباز که مال سه عدى

نيو کاتژمير پيش جووت بوون دانه يه ک بخو، وه کو له ناوه که يدا دياره،
هه وه ست خو ش ده کات و زياتر چالاکت ده کات.

که وام وت، سه برى بازگان ته له فونى بو عه بدوللا نه فغانى کرد،
داواى لي کرد، بيته لامان، ره چي ته ي درمانه که مان بو بکاته کوردى.

عه بدوللا نه فغانى چايه چى بوو، له به رده م مال که ي له گه ره کى
ته عجيل، له نزيک دووکانى سه برى بازگان، سه ماوهر يک و
چايه په ستيكى له سه ر مي زيک دانا بوو. هاته لامان و ره چي ته که ي لي
وه رگرم و بوى کردين به کوردى، وتى: به پيى نه م ره چي ته يه، نه م
درمانه له گزوگي اى وه کو سيو، زه نجه بيل، بيبه رى تيز و هه نديک
گياى تر ناماده کراوه. هيچ مه ترسي يکى بو سه ر ثيانى مرو ف نييه،
نه وه ي به کارى بينيت، زه وقى هه لده سي ت و نه دماى ني رينه شى وه کو
مه تره قى لي دي ت.

ئي تر نه وه بوو، عومه ر درمانه که ي لي وهر گرم، ره چي ته و پا که تى
درمانه که شى فرى دا ناو سه به ته ي زبله که و شو وشه ي درمانه که شى
خسته ناو گيرفانى.

وتم: بوچى ره چي ته و پا که ته که ت فرى دا؟

وتى: نه وه که سيک له ده ستم بينيت و توانم لي بدات.

سه برى بازگانيش ده ستى خسته ناو سه به ته ي زبله که و
پا که ته که ي ده ره ينا و خستيه ناو گيرفانى.

منيش وتم: دياره تو ش ده ته وي له سه رى بکري ته وه؟

خانمباز که مال سه عدی

وتی: ئەگەر بزائم عومەر سوودی لی وەرگرتوو، منیش پاکه تیکی
لیدە کرم.

منیش وتم: نەمزانی تۆش پیویستت پییه تی، دەنا پاکه تی کیشم بۆ
تۆ دەهینا، چونکه تۆ دەتوت من تەنھا حەزم لە ماچ و دەستبازییه،
بۆیه بۆم نەهینایت.

که ئەمەم وت، نەوزاد بیخەم بە پیکه نینه وه وتی: من وامزانی تەنھا
شته که ی من بۆتە عەمبارە سوۆتە، بەلام دەرچوو حالی ئیوه ش لە من
باشتر نییه، بۆیه بە دوای هەنگوینی شاهانە و حەبی هەوهس
دەگه پین.

عومەریش وتی: بەلینتان پیدە دەم ئەگەر سوودی بۆ من هەبوو،
بەشی ئیوه شی لیدە دەم.

نەوزاد بیخەمیش بە پیکه نینه وه وتی: ئیوه که لکتان نەماوه، لە
باسی خانمبازی بەولاه، باسی هیچی تر ناکەن.

منیش وتم: باسی چی بکهین، ئەگەر مەبەستت سیاسەتە، بۆتە
شتیکی قیزه ون، ئەمە ی ئەمپۆ بە ناوی سیاسەت دەگوزەریت،
تەلە که بازی و دوورپویییه، لەجیاتی باسی خەلکیش بکهین، خۆمان بەو
شتانە خەریک کردوو.

بەم شیوه یه من و نەوزاد بیخەم هەلساین، من چوومه بازاری
شیخه لالا ئەویش تاکو نزیک باغی شار لەگه لم هات. لە ریگا پیی وتم:
هیچ منی نەکوشتوو، قسه کانی سه یاح په قره ج نەبیّت، ئەو پیاو ه زۆر
فشه کهر و خۆه لکیشە، لە کوئی دنیا بووه که سیك به جاریک لەگه ل

خانمباز که مال سه عدی

دوو ژن جووت بیټ، یان له گه ل ژنیک بچیته فه رمانگه ی حکومی و به بی ترس سیکیسی له گه ل بکات. هه ندیک که س درو ده کات، به لام نه و نه ک درو، به لکو بوختانیش به خو ی ده کات. به قسه ی نه و بیټ، بوته پاسپوټین و ژن و کچ له م شاره نه ماوه سیکیسی له گه ل نه کربیت !!

منیش وتم: تو ته نها دوو جار له گه لی دانیشتوویت، نه ی نه گه ر وه کو ئیمه هه موو روژیک گویت لی بیټ، چی ده لی؟
وتی: بوچی که سی تر ماوه له گه لی خه وتبیټ من گویم لی
نه بو بیټ؟

وتم: جاریک بوی گیراینه وه، وتی (هیشتان ژنم نه هینا بوو، له گه ل کچی کی پاکیزه په یوه ندیی سوزداریم هه بوو، روژیک مال ه وه مان که سیان له وی نه بوون، له گه ل خوم بردمه مال ه وه، دهمم خستبووه ناو ده می، لیوه کانیم ده مژی، به ده سته کانیشم، مه که کانیم ده گوشه ی. نه مه ویست هیچی لیبکه م، چونکه خوشمده ویست، به لام کاتیک هه ردوو کمان جله کانمان دا که ند و خومان پروت کرده وه، به رگه ی نه گرت به ده نگه ی به رز وتی (کورپی قه چپه، بوم پالده بوچی راوه ستایت و نایخه یته ناوی؟).

که نه مه م وت، نه وزاد بیخه م وتی: ناکات خو ی شه ریف بکات و بللی بوم پال نه دا؟

وتم: به م شیوه یه نییه، وتی منیش بوم پالدا و کردمه ژن.
نه وزاد بیخه میش وتی: مادام خوشیده ویست، بوچی نه هینا؟

خانمباز که مال سەعدی

وتم: بە قسەى خۆى پاش ئەوەى دەیکاتە ژن، کچەکە لىى توورە دەبىت و پىى دەلى (با منىش وات پىى بلیم، نە دەبوو تو ئەو هەلە گەورە یەم لە گەل بکەیت). دەلى منىش پىم وت (من و تو خوشەویستی یەکتەرىن، دیمە خوازىبىنىت و هاوسەرگىرىت لە گەل دەکەم). بە لام کچەکە پە یوہ ندى لە گەل پچراندەم وتى (نامەوى بە سەر شۆرى هاوسەرگىرىت لە گەل بکەم، دەنا بە چاوى سووک سەیرم دەکەیت و لە دلى خۆتدا دەلى بە زەبىم پىت هاتەو، بۆ یە تو م هینا، منىش نامەوى خۆم بخەمە بارو دۆخىکى وە هاوہ).

نەوزاد سەرى خۆى لە قاند و وتى: ناکات حەسوودى بە منىش بىەن و بلین دونیای بە هیچ وەرگرتووہ و خەفەت لە هیچ شتىک ناخوات، تو وەرە گویت لە و درۆزنە بىت و خەفەتى لى نەخۆیت!

منىش وتم: ماوہ یەک پىش ئىستا، من و سەبرى بازرگان دەچووینە شارى سلیمانى، ئەویشمان لە گەل بوو، بە درىزایى رىگا باسى خانمبازىى خۆى بو دەکردین، کە چى کردووہ و نە کردووہ و لە گەل ھەر ژنىک خەوتى، یەک پەقرەج ئاوى بوى تىکردووہ. کە گەیشتىنە نزیک بە نداوى سماقوولى، وتى: کچە قوتابىیكى زانکو هاتە لام وتى: دەمەوى ماستەرنامەکەم لە سەر شىعەرەکانى تو بنووسمەوہ) داواى لىکردم یارمەتى بە دەم. منىش شىعەرەکانى خۆم و کۆمەلک سەرچاوەى ترم خستە بەر دەستى، بە مەش لىى نەگەر پام بە شى زۆرى نامەکەم بوى نووسییەوہ، ئەویش لە بەرامبەر ئەو چاکە یە، خۆى خستە بەر دەستم وتى (من مولکى تو م، چىم لىدەکەیت بىکە، تەنھا کچىنىم بپارىزە).

خانمباز که مال سه عدی

سه یاح په قره ج که ئەمە ی وت، ئیشاره تی بۆ لای به نداوه که کرد و وتی (منیش هینامه ئیره، ئەوسا ئەم به نداوه ته واو نه کرابوو، له ژیر دارێک که ئیستا که وتۆته ژیر ئاوی به نداوه که، له سەر زهوی پامکشاند، لیوه کانیم مژی و مەمکه کانیشم تیر گووشی، دوایش یه که په قره ج ئاوم له پشته وه بۆی تیکرد).

که ئەمە م وت، نه وزاد بیخەم وتی: دوو جاری تر له گه لی دابنیشم و ئەو درۆ شاخدارانەم بۆ بکات، خۆم پی ناگیریت، دەم و ددانی دەشکینم.

منیش وتم: ئەو شتانە ی باسی دەکات، درۆ بی ت یان راست بی ت، به ئیمه چی، پیویست ناکات خەفە تی لی بخویت. ئەو پیاویکی نه خوشه، که بتی جنسی ههیه، نه خوشی شه کهری ههیه و ریژه که شی زۆر به رزه، بۆیه سیکیسی پی نا کریت. به م درۆ و ده له سانه دلی خوی ده داته وه. ئەو وه کو ئیمه نییه، له دونیای خه یالدا ده ژیت، ئەو شتانە ی ئەو باسیان ده کات، له واقع دوورن.

به هه رحال، له گه ل نه وزاد بیخەم یه کتیریمان به جی هیشت، ئەو رۆیشته شه قامی باته، سه ری بتاشیت، منیش چومه بازارپی شیخه لالا بۆ کپینی سه وزه و میوه.

که چومه ماله وه، به دریزایی شه و بیرم لای قسه کانی سه یاح په قره ج و چیرۆکه پۆمانسییه کانی شه و که ت ئەفەندی بوو. له دلی خۆمدا ده موت (سه یاح په قره ج به هوی نه خوشی شه کهره وه و

خانمباز که مال سه‌عدی

شه‌وکەت ئەفەندیش بە هۆی تەمەنەوہ لە سێکسکردن بێبەش بوونە،
هەردووکیان تووشی عوقدەى جنسی بوونە، هەست بە کەموکورتی
کەسایەتییان دەکەن، بۆیە هەموو بیرو هۆشیان لای خانمبازییە.

بەیانى دواى ئەوہى پێشى خۆم تاشى و نانى بەیانیم خوار،
تەلەفۆنم بۆ شه‌وکەت ئەفەندی کرد، پێم وت: کاتت هەیه سەردانت
بکەم؟

وتی: من دەمویست پەيوەندیت پێوہ بکەم، بزانی بۆچی دیارنیت.
ئێتر ئەوہ بوو، کە چوومە لای، بینیم تابلۆی ناوێشانى
گەلەرییەکەى هیناوەتە خوارەوہ و کەلوپەلەکانیشى کۆکردۆتەوہ،
هەندیکی خستۆتە ناو کارتۆن و ئەوانى تریش کەسێکی بۆ گرتووە،
دەیانپێچیتەوہ و لە ناو جانتای گەورە هەلیانده‌گریت.

کە ئەم دیمەنەم بینی، پێم وت: وا پێدەچیت بە تەمابیت واز لەم
کارە بینیت و بگەریتەوہ ئەوروپا بۆلای خانەوادەکەت؟

وتی: تۆ لەوہ بگەرێ، بۆم باس بکە، بزانی ئەو ماوہیە خەریکی چی
بوویت، ئەو وانانەى لە سەر پەيوەندی سۆزداری کە پێمدايت، کارت
پێی کرد یان نا؟

منیش بە دوورو درێژی باسی گەشتەکەى باکووری ئێرانم بۆی کرد.
کە گوێی لى بوو، بە سەر سوپمانەوہ وتی: من لە بەر تەمەن توانای
سێکسکردنم نەماوہ، تۆ هیشتان بە بەرتەوہ ماوہ، زۆر لە من
بچووکتري، بۆچی لەگەڵ ئەو ژنە جووت نەبوویت.

خانمباز که مال سه عدی

وتم: وهکو بۆم باس کردی، ئه و ژنه دوو جار هاوسه رگیری کردبوو، ماوه یه کی که م له گه لّ هاوسه ری یه که می ده مینیتته وه، دوا ی ئه وه ی به تۆمه تی بازرگانیکردن به ماده ی هۆشبه ره وه ده گیریت و زیندانی ده کریت، لّی جیا ده بیته وه. بۆ جاری دووهم هاوسه رگیری ده کاته وه و ماوه یه کیش له گه لّ هاوسه ره نو ییه که ی ده بیته، دوا یی ئه ویش به تۆمه تی هه لّخه له تاندن و فریودانی کچیک، که به فروفیلّ ئه ویشی به سه ر ژنه کانی هینابووی، ده که ویتته زیندانه وه و له وه زیفه که شی دوور ده خریتته وه، له ویش جیا ده بیته وه.

که ئه مه م وت، شه وکته ئه فه ندی وتی: خوا ده یکرد له جیاتی دوو جار، سه د جار هاوسه رگیری ده کرد، تۆ چیت، هه قته چییه، گرینگ ئه وه یه به دلّی تۆ بیته و ئه و چه ند پۆژهی که له باکووری ئیران بوویت، له گه لّت بخه ویت و جه ویک ی رۆمانسی خۆشت بۆ دروست بکات. منیش وتم: ژنیکی جوان و ناسک بوو، ته مه نی له ده وروبه ری سی تا سی و پینچ سالّ ده بوو، به لام وه کو وتم که خۆی پووت کرده وه ئه و فلمانه م هه مووی هاتنه وه به رچا و ترسام نه وه ک په ندیکیش به من بکات و تۆمه تیکم بۆ هه لّبه ستی و منیش وه کو ئه وان بخاته زیندانه وه. وتی: ئه وان هاوسه ری ئه و بوون، به لام تۆ هیچی ئه و نه بوویت، تا به گرتنت بدات.

وتم: ئه و ئا فره ته له شفرۆشانه بۆ پاره هه موو شتیکی ده که ن، به تایبه تی ئیستا دوا ی ئه و گه مارۆ تونده ی که ئه مریکا له سه ری داناون،

خانمباز که مال سه‌عدی

خه‌لکه‌که زۆر شپرزه و برسی بوونه. که چاویان به کوردیکی باشوور ده‌که‌وئی، ده‌لین ئیوه ده‌وله‌مه‌ندن، پوولتان هه‌یه، بۆیه به‌لایانه‌وه ئاساییه هه‌موو شتی‌ک بکه‌ن.

وتی: تا‌کو تۆ وا بیر بکه‌یته‌وه، ناتوانیت ببیته خانمباز.

منیش وتم: تۆ راست ده‌که‌یت، ویستم وه‌کو تۆ بکه‌م، به‌لام نه‌متوانی، له‌وه‌ئهمونه‌وه‌ره‌نه‌چووم.

له‌ قاقای پیکه‌نینی دا، وتی: تۆ ناته‌وئی ببیته خانمباز، ده‌نا چ پیویست به‌وه ده‌کات بۆ خانمبازی بچیته میسر و تورکیا و ئیران، هه‌ولیر وه‌کو جارن نه‌ماوه، شوینی مه‌ساجی زۆره، پرن له‌ ژنی جوان، چۆنت بوئی وات بۆ ده‌که‌ن، هه‌ر له‌ شیلان تا ده‌گاته سی‌کسکردن تۆ پارهی خۆت ده‌ده‌یت، ئه‌وانیش له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌وه ئاره‌زووه‌کانت جیبه‌جی ده‌که‌ن.

له‌ درێژهی قسه‌کانیدا وتی: من هه‌فته‌ی دوو رۆژ ده‌چمه شوینی مه‌ساجکردن، سه‌د دۆلاری خۆم ده‌ده‌م به‌ جوانی ده‌مشیلن و هه‌رچی‌کیش لییان داوا بکه‌م بۆم ده‌که‌ن.

وتم: ئه‌ی تۆ نالئی جنسم نه‌ماوه، له‌ شیلان زیاتر چیت بۆ ده‌که‌ن؟ به‌ پیکه‌نینه‌وه وتی: زۆر شت هه‌یه، تۆ نایزانیت، هه‌ر خۆی ئیستا من بیزم له‌ سی‌کسکردن ده‌بیته‌وه، له‌ خه‌ویشدا بیرى لى ناکه‌مه‌وه.

ئیمه له‌وه‌قسانه‌دا بووین، ته‌له‌فونیکى بۆ هات، کردییه سه‌ماعه‌ی خارجی، خانمیک به‌ ناوی (چن چن) به‌ زمانى ئینگلیزی قسه‌ی له‌گه‌ل

خانمباز که مال سه‌عدی

ده‌کرد. ژنه‌که پپی ده‌وت که دواى نیو کاتژمیری تر ده‌توانی سه‌ردانی بکات، ئه‌و ئاماده‌یه و هیچ کاری نییه.

ته‌له‌فۆنه‌که‌ی داخست و وتی: ئه‌و خانمه چینییه، زۆر جوان و ناسکه، ته‌مه‌نی نه‌گه‌یشتۆته سی سال، حه‌فته‌ی دوو جار ده‌چمه لای، مه‌ساجم بۆ ده‌کات و دیته ئامیزم، ده‌م ده‌خمه‌مه ناو ده‌می و لیۆه‌کانی ده‌مژم و به ئاره‌زوی خوشم مه‌مکه‌کانی ده‌گوشم. تۆش ده‌توانی له‌گه‌لم بییت، ژنی تریشی لییه، هه‌موویان جوانن، مه‌ساجت بۆ بکه‌ن، ئه‌وجا ده‌زانی مانای ژیان چییه.

منیش وتم: تۆ ناترسیت تووشی نه‌خۆشی ئایدز بیت؟

وتی: ئه‌وانه که له ولاتی خویان دینه ئیره، پیش ئه‌وه‌ی ئیقامه‌یان پیدده‌ن، پشکنینیان بۆ ده‌که‌ن، تا له سه‌لامه‌تیان دلنیا نه‌بنه‌وه، ریگیان پیناده‌ن لیره بمیننه‌وه.

منیش وتم: دراوسییه‌کم هه‌یه، ئه‌فسه‌ری به‌شی ئیقامه‌یه، له وه‌زاره‌تی ناوخۆ، جارێک ئه‌و پرسیاره‌م لیی کرد، وتی (پیشان به‌بی ئه‌نجامدانی پشکنین، ئیقامه‌مان به هیچ که‌سیکی بیانی نه‌ده‌دا، به‌لام دوا‌یی هه‌ندیک به‌رپرسی بالا هه‌ره‌شه‌یان لیکردین، وتیان نابێ پشکنین بۆ ئه‌و ژنانه بکه‌ن که بۆ مه‌ساجکردن دینه ئیره) بۆیه ئیستا بی گویدانه سه‌لامه‌تی هاوالاتیان، ئیقامه‌یان پیدده‌ین.

خانمباز که مال سهعدی

شەو کەت ئەفەندی کە ئەمە ی گوی لى بوو، لە ترسان ڕەنگى سڤى
هەلگەرا، وتى: چۆن شتى وا دەبى، بەرژەو هەندى ئەو بەرپرساڤە لە
چىدايە وا دەکەن؟

منىش وتم: بەپى قسەکانى ئەو ئەفسەرەى دراوسىمان، ئەو
بەرپرساڤە پشکىيان لە شوینەکانى مەساجکردن هەيە، بۆيە وا
دەکەن.

وتى: گرىم ئەو ژنانەى دەچمە لايان، نەخۆشى ئاىدزىشان هەبىت،
خۆ من سىکسىيان لەگەل ناکەم تا تووشى ئاىدز بم، وەکو پىم وتى، من
تەنها ماچيان دەکەم و دەستبازىيان لەگەل دەکەم.

منىش وتم: هىچ جىاوازى نىيە، سىکسىيان لەگەل بکەيت، يان
ماچىيان بکەيت، بەپى ئەو توژىنەوانەى کە لە لايەن شارەزايانەو
لەسەر ئەم نەخۆشىيە کراو، بە زۆر رىگا نەخۆشىيە کە لە کەسىکەو
بۆ کەسىکى تر دەگويزىتەو، يەکىک لەو رىگايانە، لىکاوى دەمە. جا
کە تۆ دەمت دەخەيتە ناو دەمى ئەو ژنانە، بى گومان لىکاوى دەمتان
تیکەلى يەك دەبىتن جا ئەگەر ئەو ژنە نەخۆشى ئاىدزى هەبىت، تۆش
دەيگرىتەو و لە تۆشەو بۆ ژن و مندالەکانت دەگويزىتەو.

کە ئەمەم وت، ترسا، وتى: ئەوەى تۆ باسى دەکەيت، زۆر
مەترسىدارە، من ئەو م نەدەزانى، کە لە رىگەى ماچکردنەو ئەم
نەخۆشىيە دەگويزىتەو.

منىش وتم: لەو ش مەترسىدارتر ئەوەيە، ئەو کەسەى کە تووشى
ئەم نەخۆشىيە دەبىت، تا نزىکەى دە سال هەستى پى ناکات و

خانمباز که مال سهعدی

نیشانه کانی لی به دهر ناکه وی. بویه کاتیک ده زانی، که کار له کار تر از او و چاره سه ریشی قورس ده بیئت.

که وام وت، ته له فۆنه که ی ده ستدایه و په یوه نندی به چن چنه وه کرد و پیی وت: داوای لی بووردنت لیده که م، ده گه پریمه وه ئه وروپا، هیچی تر ناتوانم سه ردانت بکه م.

که ته له فۆنه که ی دانایه وه، وتی: باش بوو ئاگادارت کردمه وه، به لام تو دلنیایت که ئه م نه خوشییه له ریگای ماچیشه وه ده گویریتته وه؟ وتم: هه قته تو باوهرم پی نه که یت، چونکه تاکو ئیستاش لای ئیمه زۆربه ی خه لک پییان وایه ته نها له ریگای سیکس کردنه وه ئه م نه خوشییه له که سیکه وه ده گویریتته وه بو که سیکی تر.

بویه ئه وانه ی خانمبازن و ههر رۆژه ی سیکس له گه ل ژنیک ده که ن، له ترسی ئه و نه خوشییه، کۆندۆم به کار دینن، به لام ئه وان نازانن که له ریگه ی تیکه لبوونی خوین و لیکاو ی ده م و شوینه کانی تریشه وه ده گویریتته وه، بویه هه ندیکیان ویرای ئه مه ش تووش بوونه و به دست ئه م نه خوشییه وه ده نالینن.

وتی: دیاره تۆش ههر له بهر ئه وه یه له ژنان نزیک نابیتته وه؟

وتم: من ههر له بنه رته وه، نه مویستوه خانمبازی بکه م و ههر ده مه ی له گه ل ژنیک رابویرم.

وتی: ئه ی بوچی لای من وه کو که سیک خۆت پیشان ده دا که زۆر چه زی له خانمبازی بیئت.

خانمباز که مال سهعدی

وتم: من له سهره تاوه که خۆم وا پیشاندا و گوئیستی سه ربرده خانمبازییه کانت بووم، مه به ستم ئه وه بوو، بچمه ناو دونیای خانمبازی و له نزیکه وه لێی تیبگه م، دوايش تیکه لێ خه یالێ ئه ده بیی خۆمیان بکه م، بۆ نووسینه وه ی پۆمانیک به ناوی (خانمباز).

که وام وت، چه په سا، وتی: ئه گه ر بمزانبا تو بۆ کاریکێ وا سه ردانم ده که ییت و ده مدوینیت به شیوه یه کی تر پووداوه کانت بۆت ده گێرایه وه. ئیستاش داوايه کم لیت هه یه، ئه گه ر ئه م پووداوانه ت نووسییه وه، نابێ ئاماژه به ناوی که سه کان و شوینه کانیان بکه ییت، ده نا ده ناسرینه وه و زیان به ئابرووی من و ئه وانیش ده گات.

منیش وتم: به دلنیا یییه وه شتی وا ناکه م، هه ر خۆی نووسینه وه ی پۆمان له گه ل گێرانه وه ی بیره وه ری و میژوو جیاوازه، وه کو وتم من زیاتر مه به ستم ئه وه یه سوود له پووداوه کان وه ربگرم، هه یچ کاریکم به ناوی که س و شوینه کان نییه.

که ئه مه م وت، به پیکه نینه وه پیم وت: به لام به دلنیا یییه وه تو پالنه وانی پۆمانه که می، به لام به ناویکی تره وه.

ئه ویش له قاقای پیکه نینی دا، وتی: به گه نجی که سیکی جوان بووم، به ژن و بالایه کی به رز و شووشه ییم هه بوو، بۆ هه رکوی بچووبام کچانی ئه و شوینه چه زیان لیده کردم و خۆیان لیم نزیک ده کرده وه. به لام تا له کوردستان بووم، کادیری حیزب بووم، نیشتمانه که مم خۆشه ویست، بۆیه په یوه ندیی سۆزداریم له گه ل ئه و کچ و ژنانه نه ده به ست، به لام که دوورخرامه وه بۆ باشووری عیراق، شتیکی تر بوو

خانمباز که مال سه عدی

لهوی ژنی له شفرۆش زۆر بوون بی دلئی خۆم نه کرد، به پارهی کی که م
تا کو به یانی له گه لم ده مانه وه .

منیش وتم: گویم لیبووه، ده لئین قه زایه کی لیبوو، به ناوی (عه فه ج)
هه روه ها گه ره کی کیش به ناوی (حی الگرب)، زۆر به ی له شفرۆشه کان
لهوی کۆبوونه وه .

وتی: من نه ده چوممه ئه و شوینانه، چونکه له هه موو لایه که وه
گه نجان پووینان تی ده کرد، شتیکی پیس بوو، به لام ده چوممه
شه قامی (حبوبی) له ناسریه، لهوی هه ندیکه عه ره بانچی لی بوو، خورما
و پرته قالیان له سه ر عه ره بانه ده فرۆشت، ناوی هه ندیکه له شفرۆشیان
لابوو، په نجا فلسم ده دانی، ته له فۆنیان بو ده کردن و بۆیان ده هینام .
منیش وتم: به لام پیته نه وتم به نیازی چیت که لوپه له کانت کۆکردۆته وه
و تابلوی گه له ریبه که شت هینا وه ته خواره وه، ده لئی به نیازی به
یه کجاری بگه ریته وه ئه و روپا ؟

وتی: ئیره شوینه که ی لچه په، که م که س به سه ریبه وه یه، بۆیه
شوینیکی ترم گرتوو له سه ر شه قامی سه د مه تریه و کرییه که شی له
چا و شوینه که ی زۆر نییه .

وتم: ئیستا ده پۆم، له وانیه تا کو حه فته یه کی تر نه تبینمه وه، تا
ئه و کاته ش تو له دوو کانه نوئییه که ت خۆت ری کده خه یته وه، ئه و کات
سه ر دانت ده که مه وه .

خانمباز که مال سه عدی

ئیتر ئه وه بوو، یه کتریمان به جی هیشت و منیش گه رامه وه مال وه .
پوژی دواتر، خیزانه که م هه لیا نیچام بو شاری کویه . له وی باخچه و
خانووکی خنجیلانم هه بوو، زور جارن بو جه وگورین ده چووینه
ئه وی.

ئه وه بوو، هفته یه که له وی ماینه وه، که گه راینه وه، زور بیری
دووکانه که ی سه بری بازرگانم کردبوو، نانی نیوه پوم خوارد و چوموه
لای . عومهر و نه وزاد بیخه م و سه یاح په قره جیش له وی بوون . سه بری
بازرگان که چاوی به من که وت، له قاقای پیکه نینی دا، وتی : تازه
باسی تۆمان ده کرد، به هوی هه نگوینه که ی تۆ، سه یاح په قره ج
نه خوش که وتوووه و که وتۆته نه خوشخانه وه ده بی تۆ قره بووی
بکه یته وه ؟

منیش پوم له سه یاح په قره ج کرد و پیم وت : من ناگاداری هیچ
شتیک نیم، چیت به سه هاتوووه ؟

که وام پی وت، به تووره بییه وه وتی : خو من هیچ خراپه م بو تۆ
نه بوو، بوچی ئه و په نده ت پیکردم ؟

وتم : تۆ باسی چی ده که ییت ؟

وتی : تۆ ده تزانی به و هه نگوینی شاهانه یه وام به سه ر دی، که چی
ده خواردت دام .

وتم : من چاکه م له گه ل کردوویت، له داروخانه یه کی گیایی له ئیران
به پاره یه کی زور بوم کپیت، وتیان بو جنس باشه، منیش وتم ئه و له
هه موومان خانمبازتره، پیویستت پیده بیئت تاکو ئاوه که ت زیاتر بیئت .

خانمباز که مال سه‌عدی

سه‌بری بازرگانیش وتی: جا ئه و چ پیوستی به وزه به‌خشی
سیکسه، مه‌گر هر جاریک په‌قره‌جیکیان بو تی ناکات؟!
نه‌وزاد بیخه‌میش جرتیکی کیشا و وتی: ترحیو، تهر په‌قره‌جیکیان
بو تیده‌کات، ئه‌گر وا بویه، هه‌نگوینی شاهانه‌ی نه‌ده‌خوارد و
نه‌ده‌بووه فلیم.

منیش وتم ئیوه باسی چی ده‌که‌ن؟ خو من ژه‌هرم ده‌رخوارد
نه‌داوه، وه‌کو وتم چاکه‌م له‌گه‌ل کردووه و هه‌نگوینی شاهانه‌م بو
هیناوه. له‌ئیران پییان وتم ئه‌وه‌ی دانه‌یه‌ک پیش جووتبوون بخوات،
توانای سیکسکردنی زیاد ده‌بیئت و ئاویشی زور ده‌بیئت.

که وام وت، سه‌بری بازرگان وتی: له‌وانه‌یه نه‌خوشکه‌وتنه‌که‌ی
په‌یوه‌ندی به‌وه هه‌بی، ئه‌و، دوو دانه‌ی به‌ جاریک خواردووه.

منیش وتم: ئیوه شایه‌تن له‌به‌ر چاوی ئیوه پیم وت (ده‌بی
هه‌رجاری دانه‌یه‌ک به‌کار بیئت).

پووم له‌سه‌یاح په‌قره‌ج کرد و پیم وت: خو به‌کری نه‌گیرابوویت،
دوو دانه به‌ جاریک بخویت، بوچی واتکرد؟

وتی: ئه‌و پورژه ژوانم له‌گه‌ل ژنیک هه‌بوو، زور له‌ میژ بوو چاوه‌رپی
ئه‌و پورژه‌م ده‌کرد، بویه دوو دانه‌م لی خوارد، به‌و هیوایه‌ی تا ماندوی
نه‌که‌م وازی لی نه‌هینم.

نه‌وزاد بیخه‌میش وتی: به‌راستی پییمان بلی، هیچت پیکرا یان نا؟
ئه‌ویش سه‌ری خوی هینا خواره‌وه و هیچی نه‌وت.

خانمباز که مال سه عدی

سه بری بازگانیش پرووی له من کردوو وتی: ئیستا چ برپاریکت دا،
قهره بووی ده که یته وه یان نا؟

منیش پروم له سه یاح په قره ج کرد و پیّم وت: تۆ دلنیایت به و
هه نگوینه شاهانه یه نه خوش که وتوویت؟

وتی: که نه خوش که وتم، هه ر وام زانی سه رمام بووه، دوو پۆژ
حه بی پاراسیتۆلم خوارد، له جیاتی چاک بمه وه پۆژ له دواى پۆژ خراپتر
ده بووم، تا وای لیّهات له قاچ که وتم. ئەژنۆم ژانیکی قورسی تیا بوو،
له تاوان عه جمانم نه بوو، ژنه که شم وتی (با به یه که وه بچینه لای
پزیشکیکی پسپۆر، چاره سه ر وه رگرین، باشتره له وه ی خۆت پشتگۆی
بخه ییت و له خۆته وه ده رمان به کار بیّنیت).

له درپژّه ی قسه کانیدا وتی: که چووینه لای پزیشک، منی نارده
تاقیگه، پشکنینی خوین و سۆناری گورچيله کان و تیشکی ستی
سکانی بۆ قاچه کانم کرد. دواى ئە وه ی ئە نجامه کانم برده وه لای، وتی
(هیچ نه خوشییکی مه ترسیدارت نییه، ئە نجامه کان باش ده رچوونه،
به لّام وا پیده چی، له ئە نجامی خواردنی شتیك وات به سه ر هاتبی).

منیش وتم: خواردنی وه کو چی؟

وتی: لیّت ناشارمه وه، له به رده م ژنه که م تووشی ئیحراجییکی
زۆری کردم، وتی (شکم بۆ ئە وه ده چی تۆ ده رمانی وزه به خشی
سیکسیت خواردبیّت).

که وای وت، له به رده م ژنه که م ته ریق بوومه وه، ویستم لیی
بشارمه وه و ئینکاری بکه م به لّام له تاو ئازاری ئە ژنۆکانم ناچار بووم

خانمباز که مال سهعدی

دانی پيدا بنيم. وتم هاورپيه کم له نيران دهسته يه که ههنگوينی شاهانه ی مالیزی بۆ هينانوم دوو دانهم ليی خوارد، وام بهسهر هات. پزیشکه که ش وتی (ههر تۆ وات بهسهر نه هاتوو، زۆر کهسی تریش له ئەنجامی بهکارهينانی ئەم جۆره ههنگوينه ئەژنۆکانيان به ژان هاتوو).

که وای وت، پيم وت: لیت نه پرسى بۆچى ئەژنۆکانيان پيى ديشیت؟

ئەویش وتی: پزیشکه که پيى وتم (ئەوه ههر بهناو ههنگوينه، له راستیدا تیکه لهیه که له کۆمه لیک گژو گیا و شه کر و هه نديک ماده ی کيميايى هاوشيوه ی ژياگرا، بۆ چه واشه کردنى خه لک، ناويان لیناوه ههنگوينی شاهانه).

نه وزاد بيخه ميش وتی: که پزیشکه که وای پيى وتی، هاوسه ره که تى چى پيى نه وتی؟

سه یاح په قره جیش وتی: له بهردهم پزیشک هیچی نهوت، به لام که گه پراينه وه، له ماله وه پيى وتم، (ئەگەر له بهر من ئەو ده زمانه به کار دههينیت، هیچی تر به کاریان مههينه، زیان به تهنروستی خۆت مهگه یه نه، خو سیکس نان و شیو نییه، تا خۆتى بۆ بخه یته ئەم بارودۆخه خراپه وه).

منیش وتم: داوای لیبور دنت لئاده کم که به هۆی منه وه که وتوو یته بارودۆخیکى وه ها خراپه وه، به لام له سه ر دهستی ئەو بهرپزانه، به لیتت پیده ده م، که هاوینی داها توو له سه ر حیسابى خۆم

خانمباز که مال سه‌عدی

گه‌شتیکت بۆ باکووری ئیران پیبکه‌م، له‌وی له پۆخی ده‌ریا قیلا به خانمه‌وه به‌کری ده‌دریته، وا ده‌که‌م ئه‌وه‌نده پۆژه‌ی که له‌وی ده‌بین، وه‌کو هاروونه په‌شید بۆ خۆت بژیته.

که وام وت، سه‌بری بازرگان وتی: منیش له‌گه‌لتان دیم، زۆرم چه‌زلییه چه‌ند پۆژیک منیش وه‌کو هاروونه په‌شید بژیم.

که وای وت، نه‌وزاد بیخه‌م وتی: جا ئه‌گه‌ر چه‌ند پۆژیکیش وه‌کو ئه‌و ژیان، چی ده‌بی؟

عومه‌ریش وتی: وه‌کو خۆت وته‌نی، هیچ.

سه‌بری بازرگان پووی له‌ ئیمه‌ کرد وتی: براده‌ران ئیمه‌ له‌به‌ر سه‌یاح په‌قره‌ج ئاگامان له‌ عومه‌ر نه‌ماوه، ئه‌ویش بی ده‌نگ بووه، بزانی ئه‌و له‌گه‌ل به‌کاره‌ینانی چه‌بی هه‌وه‌س وه‌زعی چۆن بووه؟

منیش پووم له‌ عومه‌ر کرد و پیم وت: تۆش نه‌لئی نه‌خۆش که‌وتوومه و که‌وتوومه‌ته نه‌خۆشخانه؟

وتی: باوه‌پم پی ده‌که‌ن که بیستم سه‌یاح په‌قره‌ج به‌وه‌نگوینی شاهانه‌یه وای به‌سه‌ر هاتووه، نه‌ویرام به‌کاری بینم.

سه‌بری بازرگانیش وتی: تۆش وه‌کو سه‌یاح په‌قره‌ج به‌کارت به‌ینابا، یان سه‌رکه‌وتوو ده‌بوویت و ئه‌و شه‌وه له‌گه‌ل هاوژینه‌که‌ت ده‌تکرده شه‌وی هه‌نگوینی، یانیش وه‌کو ئه‌و که‌میک نه‌خۆش ده‌که‌وتی.

خانمباز که مال سه عدی

که وای وت، هه مووان له قاقای پیکه نینیان دا. نه وزاد بیخه میش
وتی: کی ده لئی نه ویش به کاری نه هیناوه، بویه قروقپ دانیشتووه،
ورته ی لیوه نایه ت.

سه بری بازگانیش پرووی له عومه ر کرد و پیی وت: نه گه ر دلناییت
به کاری ناهینیت، بو منی بینه، من به کاری ده هینم و هیچیش ناترسم،
چی ده بی با بیی.

نه ویش وتی: هه ر خووی من ته ندروستیم باش نییه، له لایه ک فشاری
خوینم به رزه و له لایه کی تریش پرؤستاتم گه وره بووه، ده ترسم به کاری
بهینم. ده ترسم نه گه ر وه کو سه یاح په قره جم به سه ر بیّت. دوینیی
له لای پزیشکه که م هاتوومه ته وه، مووچه ی خانه نشینی نه م مانگه شم
هه مووی به داووده رمان و پشکنین دا، بیزار بوومه له سه ردانی
پزیشکان، سه یاح په قره ج به ختی هه بوو که به وه نده لی چۆته ده ره وه،
کی ده لئی من کی شه ی گه وره ترم بو دروست نابیّت.

سه بری بازگانیش وتی: من ره چیتته که م لای خوّم هه لگرتووه،
ئیستا بانگی کاکه سوور ده که م، نه و راسته دووکانداره و جلو به رگی
ژنان ده فرؤشیت، به لام ده رچووی به شی درمان سازییه. ره چیتته که ی
ده ده می بزانی نه و درمانه گیاییه زیانی بو ته ندروستی مرؤف هه یه
یان نا؟

خانمباز که مال سه عدی

که وای وت، سه یاح په قره ج وتی: خوژگا ئه و پوژهی تو هه نگوینه شاهانیه که ت دامی، منیش پیشانی ئه وم بدابوایه، ئیستا وه هام به سه ر نه ده هات.

نه وزاد بیخه میش به پیکه نینه وه وتی: به خوا ئیوه هه مووتان ئه قلتان له ده ستداوه، بوچی سیکسکردن ئه وه نده گرینگه خو تانی بو بخه نه ئه م مه ترسییه وه؟

ئه مه ی وت و تفیکی له کیری خو ی کرد و وتی: تف له هه موو کیریك، بوچی پیاو ته نها به کیرییه وه پیاوه؟! منیش وتم: هه قته وابلئی، تو بوخچه ی نه کراوه ی، کیلو مه تر سفیریت، هیشتان بو سیکسکردن به کارت نه هیئاوه، بویه نرخ ی نازانیت.

ئه ویش وتی: شیخ ره زای تاله بان ی راستی وتووه، که ده لی:

هه ر قوز قوزت بوو سه ر زلی بی خیر

شه رته تا ماوم قه ت پی ت نه لیم کیر

من هانت ده ده م به ره و کونه وه

تو سه ر شوپ ده که ی به ره و گونه وه

هه روه ها له چوارینه یه کی تریشدا ده لی:

شیخ ره زا پیر بووه پروی مه جلیسی جارانی نییه

تا قه تی که شمه که شم و گه ردشی شارانی نییه

ده ست به گوچان ده گه ری ئیسته زه عفی وجود

مه تره قه سه ر زله که ی قووه تی جارانی نییه

خانمباز که مال سهعدی

که له خویندنه وهی شیعره که بۆوه، پرووی تیکردین وتی: راسته کیری من عه مباره سوته و له دهبل کوزاوه ته وه، به لام کیری ئیوهش له هی من باشتر نییه، دیاره هیجتان پی ناکری، بۆیه به دواى حه بی هه وهس و هه نگوینی شاهانه ده گه ریڤن. بۆچی شهرم ده کهن، برۆنه ده رمانخانه حه بی فیاگرا بکړن، کیرتان وه کو چه کوش لیده کات.

سه بری بازرگانیش وتی: لیتان ناشارمه وه، جارێك له لای پزیشکه که م وتم کیشه ی جووتبوونم هه یه، وتی (دهسته یه ک حه بی فیاگرات بۆ ده نووسم، له کاتی پیویست، پیش جووتبوون، دانه یه ک بخۆ ئه م کیشه یه ت نامینی).

سه یاح په قره جیش وتی: بۆچی قهت باسی ئه وه ت لای من نه کردوه؟

وتی: من چۆن بزاتم که تۆش ئیشت پییه تی، تۆ هه لده ستیت و داده نیشتیت، ده لئی په قره جیکم تیکردوه.

ئه ویش وتی: تۆ راست ده کهیت، به لام هه ر خۆشه زیاتریان ئاو بۆ تیبکه م.

منیش وتم: دیاره به نیازیت له جیاتی په قره جیک، تانکه ریڤ ئاویان بۆ تیبکهیت؟

عومه ریش وتی: له م قسانه بگه ریڤن، با بزانیڤ که سه بری ئه و حه بانه ی به کار هیڤنا سوودی لی وه رگرت یان نا؟

خانمباز که مال سهعدی

سهبری بازگانیش وتی: دوو دهنکم لیی به کار هیئا، وه کو ئه وه
وابوو، که نه مخواردبی. کیرم چون خوی لی که وتبوو، به ناگا
نه هاته وه، بویه فریم دا.

نه وزاد بیخه م هه ستایه سه ر پی وتی: بی قه زا بن، ئیوه له جیاتی
گیئانه وهی نوکته یه کی خوش، یان دوو قسه ی خوش بکن، هه ر باسی
سیکس ده که ن.

پووی له سهبری بازگان کرد و پیی وت: شاگرد ه که ت پیاو یکی
باشه، ئه وه نده ی ئیوه له پیشی باسی سیکس ده که ن، چاکه به
پاره ی دوو کانه که ت هه ر رۆژی له گه ل دۆمیک جوت نابیت.

سهبری بازگانیش وتی: بۆچی هیچ دۆم و ئاواره ی سووری ماوه
نه یگابیت!

عومه ریش وتی: خو ئه ویش نه بۆته راسپۆتین، هه رچی بیته ئیره
بیگی!

سهبری بازگانیش وتی: ئه وه ی من بزانه ته نیا داوای له دایکی
حوسین نه کردوو، ئه ویش پیره، وه کو داپیره تی بویه داوای لی
نه کردوو، دهنه هه ر ژنیک هاتبیته ئیره داوای لی کردوو.

عومه ریش وتی: خو ئه و ژنانه هه موویان حیز نین، چون تا کو ئیستا
یه کیک ره زیلی نه کردوو؟

سهبری بازگانیش وتی: ئه م هه تیوه، به ختیکی گه وره ی هه یه،
ده لیی قوزه که متیاری پییه، ئه و ژنانه بو ئه و پییان خوشه.
هه ندیکیان له جیاتی پاره ی لی وه ربگرن، پاره شی ده دهنی.

خانمباز که مال سه‌عدی

که وای وت، بانگی شاگرده کهیم کرد و پیم وت: ده لئی گویت لی
نییه، باسی تو ده کهین.

ئه ویش به پیکه نینه وه وتی: گویم لیتانه، چی ده لئین، بلئین،
گرده نتان ئازاد بیئت.

منیش وتم: وهره بۆمان باس بکه، بزانی چۆن پیته کری ئه م
هه موو دو م و ئاوارانه بگیت؟

وتی: من ته ماشای سمتیان بکه م، زه وقم هه لده ستی.

منیش وتم: ئه ی چۆن ده زانی که ئه وانیش وه کو تو حه زیان لیه
یان نا؟

وتی: ئه و ژنه ی ئیشی بیئت، چاوه کانی حیزن، ته ماشای چاویان
بکه م ده زانم.

سه بری بازرگانش پووی تی کردو پیی وت: بۆچی وا ناکه ییت، خو
له سه ر حسیی خۆت نایانگیت، پاره ی منت هه موو خه لاس کرد،
هه نده ی بیده یته ئه وان، ته نانه ت هه موو ده سته جله کانیش تیکداوه،
هه نده ی ژیرکراس و ده ریپی کورت و ستراپیان بو ئه و دو مانه لی
ده ره بیئیت.

ئه ویش وتی: به خوا ده ست بو پاره و شت و مه کی دووکان نابم له
گیرفانی خو م پاره یان ده ده می، ته نیا ئه و جاره نه بیئت، که به یه که وه
خه ریکی ژنه ئاواره سوورییه که و بووکه که ی بووین. تو ده ستت خسته

خانمباز که مال سه عدی

ناو قوزی و منیش مه می بووکه که یم ده گوشی. ئەو کاتیش خۆت دوو
دهسته ده رپیی کورتت له جیاتی خۆم و خۆت پیدان.

ئیمه له م قسانه دا بووین، ژنیک دهستی کچیکی مندالی گرتبوو،
به ره و لای ئیمه هاتن، سه بری بازرگان وتی: ئەو ژنه ده بینن، که
مندالیکی له گه لدايه، چوار سال زیاتره دپته ئیره، ههفته ی دوو ههزار
دیناری به خیر ده ده می، من هه ر وام زانیبوو، که پیاوه که ی به هوی
پووداویکه وه که وتۆته زیندانه وه، که چی ده رچوو ئەویش پوون گوڤه و
شاگرده که م به ویش فیڕ بووه، که من لییره نام ده بیاته کوگا که ی
خواره وه و له گه لی جووت ده بی.

منیش وتم: تو راست ده که یت، له م پۆژانه تو لییره نه بوویت، ئەو
ژنه هاته ئیره، له توی پرسی، وتی (حاجی له کوپیه) شاگرده که شت
وه لامی دایه وه وتی (حاجی لییره بی و لییره نه بی، به تو چی، تو
ناته وی من پاره که ت ده می، موبایلیکیش ت بو بکرم؟).

که ئەمه م وت، سه بری بازرگان پووی له شاگرده که ی کرد و به
توورپه یییه وه پی وت: من ناگاداری ئەوه نیم، ده زانی تو زور بیتامت
کردوه، وا بپوات مایه پووچم ده که یت.

ئویش وتی: له وه تی په یوه ندیی سۆزداریت له گه ل خه بات هه یه،
ئاگات له دووکان نه ماوه و هه ر پۆژی ده بیه یته رپستوران تی. تاکو
ئێستا چه ند موبایل و گرانبه هات بوی کرپوه. من وه کو تو ناکه م، یان
پینچ هه زار دیناریان ده ده می، یانیش موبایلکی ده هه زار دیناری
سه لکه سابوونیان بو ده کرم.

خانمباز که مال سهعدی

منیش وتم: ئه و راست دهکات، پیشینان به خوږایی
نه یانوتووه (گه وره ئاو ده پڙینی) بچوک قاجی لی ده خشینی). ئه گه رتو
و له بهر چاوی ئه و پاره و پوول له و قهیره کچه خه رج نه کهیت و هه موو
پوژیکیش نه چپته ریستورانته، ئه ویش خه ریکی دویم و ئاواره ی سووری
نابیت.

که ئه مه م وت، نه وزاد بیخه م هه ر له ناو ده رگای دووکانه که
پاوه ستابوو، پووی له سه بری بازرگان کرد و پیی وت: تو که ی له
ده ستیوه ردانی قوزی ئه و قهیره کچه تیر ده بیت، خو چاکه غه ربه
نییه، هه موو پوژیک ده ستی بدهیتی!!

منیش وتم: نه وزاد بیخه م راست دهکات، ئیمه ش کوریکی گه نج نین،
وا ته مه نمان له شه ست سالی ره تی کرد و چووینه قوناغی پیرییه وه،
راسته سیکس خوشه، به لام ئه وه ش ناهینی خومانی له سه ر به
هیلاکه ت بدهین.

سه بری بازرگان قسه کانی منی پی خووش نه بوو، پیی وتم: ئه گه ر
وایه، بوچی ولات نه ما بو خانمبازی بوی نه چیت. هه ر دوینی بوو له
باکووری ئیران له گه ل ژنه ئیرانییه که شه وی سوورت به سه ر برد.

منیش وتم: پیم وتن، من هیچ له گه ل ئه و نه کرد، ته نها مه به ستم
ئه وه بوو بزانه ئه و ژنه له شفرۆشانه بوچی و له پیناوی چی واده که ن.
هه ر بویه ش خوم له و ژنانه نزیک کرده وه، بو ئه وه ی له نزیکه وه گویم

خانمباز که مال سه‌عدی

له چیرۆکی ژبانی ئه‌وان بیته. بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و چیرۆکانه تیکه‌لی خه‌یالی
ئه‌ده‌بیهی خۆم بکه‌م و بیکه‌مه پۆمانیک.

که ئه‌مه‌م وت، نه‌وزاد بیخه‌م، وتی: من وه‌کو ئیوه خانمباز نیم، تا
بکه‌ومه ناو پۆمانه‌که‌وه، به‌لام ئیوه هه‌ر هه‌مووتان ده‌بنه کاراکته‌ری
ناو پۆمانه‌که.

ئه‌مه‌ی وت و پرووی له من کرد و وتی: به‌لام هه‌ر پۆمانیک پاله‌وانیکی
هه‌یه، نازانین کێ له‌وانه ده‌بیته پاله‌وانی پۆمانه‌که‌ی تو؟
منیش وتم: هیچیان نابنه پاله‌وان.

که ئه‌مه‌م وت، سه‌ری سوپما، وتی: چۆن پۆمان بی پاله‌وان
ده‌بیته؟

وتم: که‌سیکی تر هه‌یه، تو نایناسیت، خانمبازیکی عه‌یار بیست و
چواره، له خانمبازیدا ئه‌وانه گشتیان ده‌خاته ناو گیرفانی خۆی،
ئوستازی منه و یه‌که‌م وانه‌ی خانمبازی له‌و فیڕ بووم، ناوی شه‌وکه‌ت
ئه‌فه‌ندییه. شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندی هه‌ر له‌ گه‌نجیه‌وه تا‌کو ئیستا که
ته‌مه‌نی له‌ سه‌رووی هه‌شتا سالییه‌وه‌یه، وازی له‌ خانمبازی نه‌هیناوه و
ده‌یان مندالی نایاسایی لیڤه‌و له‌وئ له‌و ژنانه‌ی که له‌گه‌لی راپواردوون،
هیناوه‌ته دنیاوه.

که وام وت، هه‌موویان سه‌ریان سوپما، سه‌بری بازرگان وتی: په‌کو
له‌و پیاوه، من وام ده‌زانی هه‌ر شاگرده‌که‌ی من به‌ ژنان فیڤه‌ نه‌م
ده‌زانی، که‌سی له‌و نازاتریش هه‌یه.

خانمباز که مال سه عدى

عومەرىش وتى: ئەو ەى تۆ باسى دەكەيت، ئەو شەوكت ئەفەندىيە
لە پراسپۆتىنىش پەتى داوہ.

منىش وتم: ئاخر لە بەر ئەو ەى، منىش نىازم وايە شەوكت ئەفەندى
بکہ مە پالەوانى پۆمانە کہ م.

□

چىرۆك نھوس و رۆمان نھوس (كەمال سەعدى) :

- = لە سالى ۱۹۵۶ لە شارى ھەولير لە داىكبووھ .
- = بېروانامەى بەكالۆريۆس و ماستەر و دكتوراى لە ياسا ھەيە .
- = دەيان كتيبى چاپكراوى لە بوارى ياسا و ئەدەب و پۆشنىيرى ھەيە .
- = دەيان بابەتى ئەدەبى و پۆشنىيرى و ياساى لە پۆژنامە و گۆقارەكان بلاقردۆتەوھ .
- = ئەندامى يەكيىتى نھوسەرانى كورد و سەنديكاي پۆژنامەنھوسانى كوردستانە .

ئەو كتيبانەى نھوسەر چاپكردوون لە بوارى چىرۆك و رۆماندا :

- شەش كورته چىرۆكى كوردى - ھاوبەش لەگەل سابىر رەشىد .
- ون بوون - كۆمەلە چىرۆك .
- دەرگا - كۆمەلە چىرۆك .
- تېرچىو - كۆمەلە چىرۆك .
- فەنتازيا - كۆمەلە چىرۆك .
- سەعيد زەبۆكى لاي خۆمان - رۆمان .
- مەملەكەتى رۆبۆتەكان - رۆمان
- بىرەوھرىي جەنگاوەرىك - رۆمان

ئەو رۆمانانەى نامادەن بۆ چاپ :

- = رۆمانى حەج و عومرە
- = رۆمانى ئاو